Tämä asiakirja on ainoastaan dokumentoinnin apuväline eikä sillä ole oikeudellista vaikutusta. Unionin toimielimet eivät vastaa sen sisällöstä. Säädösten todistusvoimaiset versiot on johdanto-osineen julkaistu Euroopan unionin virallisessa lehdessä ja ne ovat saatavana EUR-Lexissä. Näihin virallisiin teksteihin pääsee suoraan tästä asiakirjasta siihen upotettujen linkkien kautta.

►B EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS (EU) N:o 1303/2013,

annettu 17. päivänä joulukuuta 2013,

Euroopan aluekehitysrahastoa, Euroopan sosiaalirahastoa, koheesiorahastoa, Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahastoa ja Euroopan meri- ja kalatalousrahastoa koskevista yhteisistä säännöksistä sekä Euroopan aluekehitysrahastoa, Euroopan sosiaalirahastoa, koheesiorahastoa ja Euroopan meri- ja kalatalousrahastoa koskevista yleisistä säännöksistä sekä neuvoston asetuksen (EY) N:o 1083/2006 kumoamisesta

(EUVL L 347, 20.12.2013, s. 320)

sellaisena kuin se on muutettuna seuraavilla:

		virallinen lehti		
		N:o	sivu	päivämäärä
►M1	Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2015/1839, annettu 14 päivänä lokakuuta 2015	L 270	1	15.10.2015
►M2	Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2016/2135, annettu 23 päivänä marraskuuta 2016	L 338	34	13.12.2016
►M3	Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2017/825, annettu 17 päivänä toukokuuta 2017	L 129	1	19.5.2017
►M4	Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2017/1199, annettu 4 päivänä heinäkuuta 2017	L 176	1	7.7.2017
►M5	Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2017/2305, annettu 12 päivänä joulukuuta 2017	L 335	1	15.12.2017
►M6	Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU, Euratom) 2018/1046, annettu 18 päivänä heinäkuuta 2018	L 193	1	30.7.2018
►M7	Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2018/1719, annettu 14 päivänä marraskuuta 2018	L 291	5	16.11.2018
►M8	Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2019/711, annettu 17 päivänä huhtikuuta 2019	L 123	1	10.5.2019
►M9	Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2020/460, annettu 30 päivänä maaliskuuta 2020	L 99	5	31.3.2020
►M10	Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2020/558, annettu 23 päivänä huhtikuuta 2020	L 130	1	24.4.2020
►M11	Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2020/1041, annettu 15 päivänä heinäkuuta 2020	L 231	4	17.7.2020

Oikaistu:

►C1 Oikaisu, EUVL L 200, 26.7.2016, s. 140 (1303/2013)

▼B

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS (EU) N:o 1303/2013,

annettu 17. päivänä joulukuuta 2013,

Euroopan aluekehitysrahastoa, Euroopan sosiaalirahastoa, koheesiorahastoa, Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahastoa ja Euroopan meri- ja kalatalousrahastoa koskevista yhteisistä säännöksistä sekä Euroopan aluekehitysrahastoa, Euroopan sosiaalirahastoa, koheesiorahastoa ja Euroopan meri- ja kalatalousrahastoa koskevista yleisistä säännöksistä sekä neuvoston asetuksen (EY) N:o 1083/2006 kumoamisesta

ENSIMMÄINEN OSA

KOHDE JA MÄÄRITELMÄT

1 artikla

Kohde

Tässä asetuksessa annetaan yhteiset säännöt, jotka koskevat Euroopan aluekehitysrahastoa (EAKR), Euroopan sosiaalirahastoa (ESR), koheesiorahastoa, Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahastoa, jäljempänä 'maaseuturahasto', sekä Euroopan meri- ja kalatalousrahastoa, jotka toimivat yhteisen kehyksen puitteissa, jäljempänä 'Euroopan rakenne- ja investointirahastot - 'ERI-rahastot'. Lisäksi siinä annetaan säännökset, jotka ovat tarpeen ERI-rahastojen vaikuttavuuden turvaamiseksi ja niiden keskinäiseksi koordinoimiseksi sekä näiden rahastojen ja muiden unionin välineiden koordinoimiseksi. ERI-rahastoihin sovellettavat yhteiset säännöt on esitetty toisessa osassa.

Kolmannessa osassa annetaan EAKR:ää, ESR:ää, jäljempänä yhdessä 'rakennerahastot', ja koheesiorahastoa koskevat yleiset säännöt rakennerahastojen ja koheesiorahaston, jäljempänä 'rahastot', tehtävistä, ensisijaisista tavoitteista ja rahastojen rakenteista sekä perusteista, jotka jäsenvaltioiden ja alueiden on täytettävä voidakseen saada tukea rahastoista, käytettävissä olevista rahoitusvaroista ja niiden jakoperusteista.

Neljännessä osassa annetaan rahastoihin sekä Euroopan meri- ja kalatalousrahastoon sovellettavat yleiset säännöt, jotka koskevat hallintoa ja valvontaa, varainhoitoa, kirjanpitoa ja rahoitusoikaisuja.

Tässä asetuksessa annetuilla säännöillä ei rajoiteta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o 1306/2013 ([1]) olevien säännösten eikä seuraavissa asetuksissa, jäljempänä 'rahastokohtaiset asetukset', annettujen erityissäännösten soveltamista tämän artiklan viidennen kohdan mukaisesti:

1) Asetus (EU) N:o 1301/2013, jäljempänä 'EAKR-asetus';

2) Asetus (EU) N:o 1304/2013, jäljempänä 'ESR-asetus';

3) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1300/2013, jäljempänä 'koheesiorahastoasetus';

([1]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1306/2013, annettu 17. joulukuuta 2013, yhteisen maatalouspolitiikan rahoituksesta, hallinnoinnista ja seurannasta sekä neuvoston asetusten (ETY) N:o 352/78, (EY) N:o 165/94, (EY) N:o 2799/98, (EY) N:o 814/2000, (EY) N:o 1290/2005 ja (EY) N:o 485/2008 kumoamisesta (Katso tämän virallisen lehden sivu 549).

▼B

4) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1299/2013, jäljempänä 'Euroopan alueellista yhteistyötä koskeva asetus';

5) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1305/2013, jäljempänä 'maaseuturahastoasetus'; ja

▼C1

6) Tuleva unionin säädös, jossa vahvistetaan meri- ja kalastuspolitiikalle ohjelmakautena 2014–2020 annettavan rahoitustuen edellytykset, jäljempänä "Euroopan meri- ja kalatalousrahastosta annettu asetus".

▼B

Tämän asetuksen toista osaa sovelletaan kaikkiin ERI-rahastoihin, jollei siinä nimenomaisesti sallita poikkeuksia. Tämän asetuksen kolmannessa ja neljännessä osassa annetaan toista osaa täydentäviä sääntöjä siten, että kolmannen osan sääntöjä sovelletaan rahastoihin ja neljännen osan sääntöjä rahastoihin ja Euroopan meri- ja kalatalousrahastoon, ja niissä voidaan nimenomaisesti sallia poikkeukset asianomaisissa rahastokohtaisissa asetuksissa. Rahastokohtaisissa asetuksissa voidaan antaa sääntöjä, jotka täydentävät tämän asetuksen toista osaa ERI-rahastojen osalta, tämän asetuksen kolmatta osaa rahastojen osalta ja tämän asetuksen neljättä osaa rahastojen sekä Euroopan meri- ja kalatalousrahaston osalta. Rahastokohtaisten asetusten täydentävät säännöt eivät saa olla ristiriidassa tämän asetuksen toisen, kolmannen tai neljännen osan kanssa. Jos on epäselvää, mitä säännöksiä sovelletaan, tämän asetuksen toista osaa sovelletaan ensisijaisesti rahastokohtaisiin sääntöihin nähden ja tämän asetuksen toista, kolmatta ja neljättä osaa sovelletaan ensisijaisesti rahastokohtaisiin asetuksiin nähden.

2 artikla

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

1) 'älykästä, kestävää ja osallistavaa kasvua koskevalla unionin strategialla' Eurooppa-neuvoston 17 päivänä kesäkuuta 2010 antamien päätelmien liitteessä I ("Euroopan uusi työllisyys- ja kasvustrategia – EU:n yleistavoitteet"), 13 päivänä heinäkuuta 2010 annetussa neuvoston suosituksessa [1] sekä neuvoston päätöksessä 2010/707/EU [2] esitettyjä jäsenvaltioiden ja unionin toimintaa ohjaavia yleistavoitteita ja yhteisiä tavoitteita sekä tällaisten yleistavoitteiden ja yhteisten tavoitteiden mahdollisia tarkistuksia;

2) 'strategisella toimintapoliittisella kehyksellä' yhtä tai useampaa kansallisella tai alueellisella tasolla laadittua asiakirjaa, joissa määritetään rajoitettu määrä näyttöön perustuvia johdonmukaisia prioriteetteja ja näiden prioriteettien toteuttamisen aikataulu, ja siihen voi sisältyä seurantamekanismi;

3) 'älykkäällä erikoistumisstrategialla' kansallisia tai alueellisia innovaatiostrategioita, joissa asetetaan prioriteetteja kilpailuedun luomiseksi kehittämällä tutkimus- ja innovaatiovahvuuksia ja sovittamalla niitä liiketoiminnan tarpeisiin, jotta voidaan reagoida esiin tuleviin

[1] Neuvoston suositus, annettu 13 päivänä heinäkuuta 2010, jäsenvaltioiden ja unionin talouspolitiikan laajoista suuntaviivoista (EUVL L 191, 23.7.2010, s. 28).

[2] Neuvoston päätös 2010/707/EU, annettu 21 päivänä lokakuuta 2010, jäsenvaltioiden työllisyyspolitiikan suuntaviivoista (EUVL L 308, 24.11.2010, s. 46).

▼B

mahdollisuuksiin ja markkinakehitykseen johdonmukaisella tavalla välttäen samalla päällekkäisyydet ja toimien pirstoutuminen; älykäs erikoistumisstrategia voi olla kansallisen tai alueellisen tutkimus- ja innovaatiotoiminnan strategisen toimintapoliittisen kehyksen muodossa tai sen osa;

4) 'rahastokohtaisilla säännöillä' säännöksiä, jotka on annettu tämän asetuksen kolmannessa tai neljännessä osassa tai 1 artiklan neljännessä kohdassa luetellussa, yhtä tai useampaa ERI-rahastoa koskevassa asetuksessa taikka niiden pohjalta;

5) 'ohjelmatyöllä' monivaiheista organisointi-, päätöksenteko- ja varojenjakomenettelyä, johon kumppanit osallistuvat 5 artiklan mukaisesti ja jonka tavoitteena on panna täytäntöön unionin ja jäsenvaltioiden monivuotiset yhteiset toimenpiteet älykästä, kestävää ja osallistavaa kasvua koskevan unionin strategian tavoitteiden toteuttamiseksi;

▼C1

6) 'ohjelmalla' tämän asetuksen kolmannessa tai neljännessä osassa sekä Euroopan meri- ja kalatalousrahastosta annetussa asetuksessa tarkoitettua 'toimenpideohjelmaa' ja maaseuturahastoasetuksessa tarkoitettua 'maaseudun kehittämisohjelmaa';

▼B

7) 'ohjelma-alueella' yksittäisen ohjelman kattamaa maantieteellistä aluetta tai. jos ohjelma kattaa useamman kuin yhden alueluokan, maantieteellistä aluetta, joka vastaa kutakin yksittäistä alueluokkaa;

▼C1

8) tämän asetuksen toisessa ja neljännessä osassa 'prioriteetilla' tämän asetuksen kolmannessa osassa tarkoitettua 'toimintalinjaa' EAKR:n, ESR:n ja koheesiorahaston osalta sekä Euroopan meri- ja kalatalousrahastosta annetussa asetuksessa ja maaseuturahastoasetuksessa tarkoitettua 'unionin prioriteettia';

▼B

9) 'toimella' hanketta, sopimusta, toimenpidettä tai hankeryhmää, jonka kyseisten ohjelmien hallintoviranomaiset ovat valinneet tai joka on valittu näiden hallintoviranomaisten valvonnassa ja jolla edistetään prioriteetin tai prioriteettien tavoitteiden saavuttamista; rahoitusvälineiden yhteydessä toimi muodostuu rahoituksesta, joka ohjelmasta osoitetaan rahoitusvälineisiin ja näiden rahoitusvälineiden kautta sen jälkeen annettavasta rahoitustuesta;

▼M6

10) 'tuensaajalla' toimien käynnistämisestä tai sekä käynnistämisestä että täytäntöönpanosta vastaavaa julkista tai yksityistä tahoa tai luonnollista henkilöä, ja

a) valtiontuen yhteydessä tukea saavaa tahoa, paitsi jos tukimäärä yritystä kohden on alle 200 000 euroa, jolloin asianosainen jäsenvaltio voi päättää, että tuensaaja on tuen myöntävä taho,

▼M6

sanotun kuitenkaan rajoittamatta komission asetusten (EU) N:o 1407/2013 ([1]), (EU) N:o 1408/2013 ([2]) ja (EU) N:o 717/2014 ([3]) soveltamista; ja

b) tämän asetuksen toisen osan IV osaston mukaisten rahoitusvälineiden yhteydessä rahoitusvälineen tai tapauksen mukaan rahasto-osuusrahaston käyttöönotosta vastaavaa tahoa;

▼B

11) 'rahoitusvälineillä' varainhoitoasetuksessa määriteltyjä rahoitusvälineitä, jollei tässä asetuksessa toisin säädetä;

12) 'loppukäyttäjällä' oikeushenkilöä tai luonnollista henkilöä, joka saa rahoitustukea rahoitusvälineestä;

13) 'valtiontuella' Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 107 artiklan 1 kohdan soveltamisalaan kuuluvaa tukea, jonka tässä asetuksessa katsotaan sisältävän myös komission asetuksessa (EY) N:o 1998/2006 ([4]), komission asetuksessa (EY) N:o 1535/2007 ([5]) ja komission asetuksessa (EY) N:o 875/2007 ([6]) tarkoitetun vähämerkityksisen tuen;

14) 'päätökseen saadulla toimella' toimea, joka on saatettu fyysisesti päätökseen tai toteutettu kokonaisuudessaan ja jonka osalta tuensaajat ovat maksaneet kaikki asiaankuuluvat maksut ja tuensaajille on maksettu vastaava julkinen rahoitusosuus;

15) 'julkisilla menoilla' toimien julkista rahoitusosuutta, joka on peräisin kansallisten tai alue- tai paikallisviranomaisten talousarviovaroista taikka ERI-rahastoja varten varatuista unionin talousarviovaroista tai julkisoikeudellisten yhteisöjen taikka viranomaisten tai julkisoikeudellisten yhteisöjen muodostamien yhteenliittymien talousarviovaroista, ja joihin voi ESR:n ohjelmien tai prioriteettien osarahoitusosuuden määrittämiseksi kuulua työnantajien ja työntekijöiden yhdessä antamia varoja;

([1]) Komission asetus (EU) N:o 1407/2013, annettu 18 päivänä joulukuuta 2013, Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 107 ja 108 artiklan soveltamisesta vähämerkityksiseen tukeen (EUVL L 352, 24.12.2013, s. 1).

([2]) Komission asetus (EU) N:o 1408/2013, annettu 18 päivänä joulukuuta 2013, Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 107 ja 108 artiklan soveltamisesta vähämerkityksiseen tukeen maatalousalalla (EUVL L 352, 24.12.2013, s. 9).

([3]) Komission asetus (EU) N:o 717/2014, annettu 27 päivänä kesäkuuta 2014, Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 107 ja 108 artiklan soveltamisesta vähämerkityksiseen tukeen kalastus- ja vesiviljelyalalla (EUVL L 190, 28.6.2014, s. 45).

([4]) Komission asetus (EY) N:o 1998/2006, annettu 15 päivänä joulukuuta 2006, perustamissopimuksen 87 ja 88 artiklan soveltamisesta vähämerkityksiseen tukeen (EUVL L 379, 28.12.2006, s. 5).

([5]) Komission asetus (EY) N:o 1535/2007, annettu 20 päivänä joulukuuta 2007, Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 87 ja 88 artiklan soveltamisesta vähämerkityksiseen tukeen maataloustuotteiden tuotannon alalla (EUVL L 337, 21.12.2007, s. 35).

([6]) Komission asetus (EY) N:o 875/2007, annettu 24 päivänä heinäkuuta 2007, Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 87 ja 88 artiklan soveltamisesta vähämerkityksiseen tukeen kalastusalalla ja asetuksen (EY) N:o 1860/2004 muuttamisesta (EUVL L 193, 25.7.2007, s. 6).

▼B

16) 'julkisoikeudellisella yhteisöllä' Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/18/EY ([1]) 1 artiklan 9 kohdassa tarkoitettua julkisoikeudellista laitosta sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1082/2006 ([2]) mukaisesti perustettua eurooppalaista alueellisen yhteistyön yhtymää (EAYY) riippumatta siitä, katsotaanko EAYY asianomaisissa kansallisissa täytäntöönpanosäännöksissä julkisoikeudelliseksi vai yksityisoikeudelliseksi yhteisöksi;

17) 'asiakirjalla' paperia tai sähköistä välinettä, joka sisältää tämän asetuksen kannalta merkityksellistä tietoa;

18) 'välittävällä toimielimellä' julkista tai yksityistä yhteisöä, joka toimii hallinto- tai todentamisviranomaisen alaisuudessa tai joka hoitaa tällaisen viranomaisen puolesta tuensaajien täytäntöönpanotoimiin liittyviä tehtäviä;

19) 'yhteisölähtöisellä paikallisella kehittämisstrategialla' yhtenäistä joukkoa toimia, joiden tarkoituksena on toteuttaa paikallisia tavoitteita ja tarpeita ja joilla edistetään älykästä, kestävää ja osallistavaa kasvua koskevan unionin strategian toteuttamista ja jotka paikallinen toimintaryhmä suunnittelee ja panee täytäntöön;

20) 'kumppanuussopimuksella' jäsenvaltion yhdessä kumppaneiden kanssa monitasohallintoperiaatetta noudattaen laatimaa asiakirjaa, jossa vahvistetaan ERI-rahastojen varojen käyttöä koskeva kyseisen jäsenvaltion strategia, prioriteetit ja järjestelyt tehokkaalla ja toimivalla tavalla älykästä, kestävää ja osallistavaa kasvua koskevan unionin strategian mukaisesti ja jonka komissio hyväksyy arvioinnin ja kyseisen jäsenvaltion kanssa käydyn vuoropuhelun jälkeen;

21) 'alueluokalla' 90 artiklan 2 kohdan mukaista alueen luokittelua 'vähemmän kehittyneisiin alueisiin', 'siirtymäalueisiin' tai 'kehittyneempiin alueisiin';

▼C1

22) 'maksatushakemuksella' jäsenvaltion komissiolle toimittamaa maksatushakemusta tai menoilmoitusta;

▼B

23) 'EIP:llä' Euroopan investointipankkia, Euroopan investointirahastoa tai mitä tahansa Euroopan investointipankin tytäryhteisöä;

24) 'julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuksilla' julkisten elinten ja yksityisen sektorin yhteistyön muotoja, joilla pyritään parantamaan sellaisten infrastruktuurihankkeiden tai muunlaisten toimien toteuttamista, joilla tarjotaan julkisia palveluja riskinjaon, yksityisen sektorin kokemusten yhteen kokoamisen tai pääoman lisälähteiden kautta;

25) 'julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuteen perustuvalla toimella' toimea, joka toteutetaan tai joka on tarkoitus toteuttaa julkisen ja yksityisen kumppanuusrakenteen puitteissa;

([1]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2004/18/EY, annettu 31 päivänä maaliskuuta 2004, julkisia rakennusurakoita sekä julkisia tavara- ja palveluhankintoja koskevien sopimusten tekomenettelyjen yhteensovittamisesta (EUVL L 134, 30.4.2004, s. 114).

([2]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1082/2006, annettu 5 päivänä heinäkuuta 2006, eurooppalaisesta alueellisen yhteistyön yhtymästä (EAYY) (EUVL L 210, 31.7.2006, s. 19).

▼B

►C1 26) 'sulkutilillä' pankkitiliä, josta on tehty hallintoviranomaisen tai välittävän toimielimen ja rahoitusvälineen käyttöön ottavan tahon välinen kirjallinen sopimus tai, kun kyse on julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuteen perustuvasta toimesta, tukea saavan julkisen yhteisön ja hallintoviranomaisen tai välittävän toimielimen hyväksymän yksityisen sektorin kumppanin välinen kirjallinen sopimus, ja joka on avattu erityisesti tukikelpoisuusajan jälkeen maksettavien varojen säilyttämistä varten, kun kyse on rahoitusvälineestä, tai tukikelpoisuusaikana ja/tai tukikelpoisuusajan jälkeen, kun kyse on julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuteen perustuvasta toimesta, yksinomaan ◄ 42 artiklan 1 kohdan c alakohdassa, 42 artiklan 2 kohdassa, 42 artiklan 3 kohdassa ja 64 artiklassa säädettyjä käyttötarkoituksia silmällä pitäen, tai pankkitiliä, joka on avattu ehdoin, jotka tarjoavat edellä mainittua vastaavat takuut rahastosta suoritettavien maksujen osalta;

27) 'rahasto-osuusrahastolla' rahastoa, jonka tavoitteena on antaa yhdestä tai useammasta ohjelmasta tukea useille rahoitusvälineille. Jos rahoitusvälineiden käyttöönotto toteutetaan rahasto-osuusrahaston kautta, rahasto-osuusrahaston käyttöönotosta vastaava elin katsotaan ainoaksi tämän artiklan 10 kohdassa tarkoitetuksi tuensaajaksi;

28) 'pk-yrityksellä' komission suosituksessa 2003/361/EY ([1]) määriteltyä mikroyritystä taikka pientä tai keskisuurta yritystä;

29) kolmannessa ja neljännessä osassa 'tilivuodella' 1 päivänä heinäkuuta alkavaa ja 30 päivänä kesäkuuta päättyvää jaksoa, lukuun ottamatta ohjelmakauden ensimmäistä tilivuotta, jonka osalta sillä tarkoitetaan menojen tukikelpoisuuden alkamispäivänä alkavaa ja 30 päivänä kesäkuuta 2015 päättyvää jaksoa. Viimeinen tilivuosi on 1 päivänä heinäkuuta 2023 alkava ja 30 päivänä kesäkuuta 2024 päättyvä jakso;

30) kolmannessa ja neljännessä osassa 'varainhoitovuodella' tammikuun 1 päivänä alkavaa ja joulukuun 31 päivänä päättyvää jaksoa.

▼M6

31) 'makroaluestrategialla' neuvoston hyväksymää ja tarvittaessa Eurooppa-neuvoston vahvistamaa yhtenäistä kehystä, jota voidaan tukea muun muassa ERI-rahastoista ja jolla pyritään vastaamaan yhteisiin haasteisiin, joita ilmenee tietyllä maantieteellisellä alueella, joka liittyy samalla alueella sijaitseviin jäsenvaltioihin ja kolmansiin maihin, jotka näin hyötyvät taloudellista, sosiaalista ja alueellista yhteenkuuluvuutta edistävän yhteistyön tehostumisesta;

▼B

32) 'merialuestrategialla' tiettyä maantieteellistä aluetta koskevaa jäsenneltyä yhteistyökehystä, joka on unionin toimielinten sekä sellaisten jäsenvaltioiden, niiden alueiden ja tapauksen mukaan kolmansien maiden laatima, joilla on yhteinen merialue; merialuestrategiassa otetaan huomioon merialueen maantieteelliset, ilmastolliset, taloudelliset ja poliittiset erityispiirteet;

33) 'sovellettavilla ennakkoehdoilla' konkreettista ja täsmällisesti ennalta määriteltyä kriittistä tekijää, joka on välttämätön ennakkoedellytys

([1]) Komission suositus, annettu 6 päivänä toukokuuta 2003, mikroyritysten sekä pienten ja keskisuurten yritysten määritelmästä (EUVL L 124, 20.5.2003, s. 36).

▼B

investointiprioriteetin tai unionin prioriteetin erityistavoitteen tehokkaalle ja vaikuttavalle saavuttamiselle, ja joka liittyy siihen suoraan ja olennaisesti sekä vaikuttaa siihen välittömästi;

34) 'erityistavoitteella' lopputulosta, jonka saavuttamista edistetään jollakin investointiprioriteetilla tai unionin prioriteetilla tällaisen prioriteetin puitteissa tietyssä kansallisessa tai alueellisessa yhteydessä toteutettavilla toimilla tai toimenpiteillä;

35) 'Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 121 artiklan 2 kohdan mukaisesti annetuilla asiaankuuluvilla maakohtaisilla suosituksilla' ja 'Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 148 artiklan 4 kohdan mukaisesti annetuilla asiaan kuuluvilla neuvoston suosituksilla' sellaisiin rakenteellisiin haasteisiin liittyviä suosituksia, joihin on tarkoituksenmukaista vastata sellaisten monivuotisten investointien avulla, jotka kuuluvat suoraan rahastokohtaisissa asetuksissa säädettyyn ERI-rahastojen soveltamisalaan;

36) 'sääntöjenvastaisuudella' mitä tahansa unionin oikeuden tai sen soveltamiseen liittyvän kansallisen lainsäädännön rikkomista, joka johtuu ERI-rahastojen täytäntöönpanoon osallistuvan talouden toimijan teosta tai laiminlyönnistä ja joka tuottaa tai voisi tuottaa vahinkoa unionin talousarviolle siihen kohdistuvan perusteettoman menoerän vuoksi;

37) 'talouden toimijalla' luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä taikka muuta tahoa, joka osallistuu ERI-rahastoista annettavan avustuksen käyttöön, paitsi jäsenvaltioita, jotka käyttävät toimivaltaansa viranomaisena;

38) 'systeemisellä sääntöjenvastaisuudella' sääntöjenvastaisuutta, joka voi olla luonteeltaan toistuvaa, jonka esiintyminen on erittäin todennäköistä samankaltaisissa toimissa, joka johtuu vakavasta puutteesta hallinto- ja valvontajärjestelmän tehokkaassa toiminnassa, mukaan lukien tämän asetuksen ja rahastokohtaisten sääntöjen mukaisten asiaankuuluvien menettelyjen käyttöönoton laiminlyönti;

39) 'vakavalla puutteella hallinto- ja valvontajärjestelmän tehokkaassa toiminnassa' rahastojen sekä Euroopan meri- ja kalatalousrahaston tämän asetuksen neljännen osan mukaisen täytäntöönpanon osalta puutetta, jonka korjaamiseksi järjestelmään on tehtävä huomattavia parannuksia, josta aiheutuu rahastoille sekä Euroopan meri- ja kalatalousrahastolle merkittävä sääntöjenvastaisuuksien riski ja jonka olemassaolo on ristiriidassa hallinto- ja valvontajärjestelmän toimintaa koskevan ja huomautuksia sisältämättömän tarkastuskertomuksen kanssa.

3 artikla

Komission päätösten määräaikojen laskeminen

►C1 Jos komissiolle asetetaan 16 artiklan 2 ja 4 kohdan, 29 artiklan 4 kohdan, 30 artiklan 2 ja 3 kohdan, 102 artiklan 2 kohdan, ◄ 107 artiklan 2 kohdan ja 108 artiklan 3 kohdan nojalla määräaika, jonka kuluessa se antaa päätöksen tai muuttaa päätöstä täytäntöönpanosäädöksellä, tähän määräaikaan ei sisälly jaksoa, joka alkaa sitä päivää seuraavana päivänä, jona komissio lähettää huomautuksensa jäsenvaltiolle, ja joka jatkuu siihen asti, kun jäsenvaltio vastaa huomautuksiin.

▼B

TOINEN OSA

ERI-RAHASTOIHIN SOVELLETTAVAT YHTEISET SÄÄNNÖKSET

I OSASTO

ERI-RAHASTOILLE ANNETTAVAN UNIONIN TUEN PERIAATTEET

4 artikla

Yleiset periaatteet

1. ERI-rahastoista annetaan monivuotisten ohjelmien kautta kansallisia, alueellisia ja paikallisia tukitoimia täydentävää tukea älykästä, kestävää ja osallistavaa kasvua koskevan unionin strategian toteuttamiseen sekä niiden tehtävien hoitamiseen, joita ERI-rahastoilla on perussopimuksissa määrättyjen rahastokohtaisten tavoitteiden mukaisesti, mukaan lukien taloudellinen, sosiaalinen ja alueellinen yhteenkuuluvuus, ottaen huomioon asiaankuuluvat yhdennetyt Eurooppa 2020 -suuntaviivat, Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 121 artiklan 2 kohdan mukaisesti annetut asiaankuuluvat maakohtaiset suositukset ja Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 148 artiklan 4 kohdan mukaisesti annetut asiaankuuluvat neuvoston suositukset sekä tarvittaessa kansallisella tasolla kansalliset uudistusohjelmat.

2. Komissio ja jäsenvaltiot varmistavat kunkin jäsenvaltion erityisolot huomioon ottaen, että ERI-rahastojen tuki on asiaankuuluvien unionin politiikkojen sekä 5, 7 ja 8 artiklassa tarkoitettujen monialaisten periaatteiden sekä unionin prioriteettien mukaista ja että se täydentää unionin muita välineitä.

3. ERI-rahastoista annettava tuki pannaan täytäntöön tiiviissä yhteistyössä komission ja jäsenvaltioiden välillä toissijaisuusperiaatteen mukaisesti.

4. Jäsenvaltiot, asianmukaisella alueellisella tasolla niiden institutionaalisten, oikeudellisten ja rahoituspuitteidensa mukaisesti, ja niiden tätä varten nimeämät elimet vastaavat ohjelmien valmistelusta ja täytäntöönpanosta sekä tämän asetuksen ja rahastokohtaisten sääntöjen mukaisten tehtäviensä suorittamisesta yhdessä 5 artiklassa tarkoitettujen asiaankuuluvien kumppanien kanssa tämän asetuksen ja rahastokohtaisten sääntöjen mukaisesti.

5. ERI-rahastojen täytäntöönpanoon ja käyttöön liittyvien järjestelyjen ja erityisesti ohjelmien valmisteluun ja täytäntöönpanoon tarvittavien, seurantaan, raportointiin, arviointiin, hallinnointiin ja valvontaan liittyvien taloudellisten ja hallinnollisten resurssien osalta on noudatettava suhteellisuusperiaatetta kohdennettavan tuen määrän suhteen ja otettava huomioon yleistavoite, jonka mukaan on vähennettävä ohjelmien hallinnointiin ja valvontaan osallistuvien elinten hallinnollista taakkaa.

6. Komissio ja jäsenvaltiot varmistavat kukin oman vastuualueensa mukaisesti ERI-rahastojen välisen sekä ERI-rahastojen ja unionin muiden asiaankuuluvien, myös unionin ulkoisiin toimiin liittyvien politiikkojen, strategioiden ja välineiden, myös unionin ulkoisiin toimiin liittyvien, välisen koordinaation.

7. ERI-rahastoille kohdennettu unionin talousarvion osa toteutetaan jäsenvaltioiden ja komission yhteistyössä toteutettavan hallinnon puitteissa ►M6 varainhoitoasetuksen 63 artiklan ◄ mukaisesti, lukuun ottamatta tämän asetuksen 92 artiklan 6 kohdassa tarkoitettua koheesiorahastosta Verkkojen Eurooppa -välineelle siirrettyä määrää ja EAKR-asetuksen 8 artiklan mukaisia komission aloitteesta toteutettavia

▼B

innovatiivisia toimenpiteitä ►C1 sekä komission aloitteesta annettavaa teknistä tukea ja tukea Euroopan meri- ja kalatalousrahastosta annetun asetuksen mukaiseen suoraan hallintoon. ◄

▼M6

8. Komissio ja jäsenvaltiot noudattavat moitteettoman varainhoidon periaatetta varainhoitoasetuksen 33 artiklan, 36 artiklan 1 kohdan ja 61 artiklan mukaisesti.

▼B

9. Komissio ja jäsenvaltiot varmistavat ERI-rahastojen vaikuttavuuden niiden valmistelun ja täytäntöönpanon aikana seurannan, raportoinnin ja arvioinnin osalta.

10. Suorittaessaan ERI-rahastoihin liittyviä tehtäviään komissio ja jäsenvaltiot pyrkivät tuensaajien hallinnollisen taakan vähentämiseen.

5 artikla

Kumppanuus ja monitasohallinto

1. Kunkin jäsenvaltion on institutionaalisten ja oikeudellisten puitteidensa mukaisesti järjestettävä kumppanuussopimuksen ja kunkin ohjelman osalta kumppanuus toimivaltaisten alue- ja paikallisviranomaisten kanssa. Kumppanuuden osapuolia ovat myös kaikki seuraavat:

a) toimivaltaiset kaupunki- ja muut viranomaiset;

b) talouselämän osapuolet ja työmarkkinaosapuolet; ja

c) kansalaisyhteiskuntaa, myös ympäristökumppaneita, ja valtiosta riippumattomia järjestöjä edustavat elimet sekä sosiaalisen osallisuuden, sukupuolten tasa-arvon ja syrjimättömyyden edistämisestä vastaavat elimet.

2. Jäsenvaltioiden on otettava monitasohallintoperiaatetta noudattaen 1 kohdassa tarkoitetut kumppanit mukaan kumppanuussopimusten ja edistymistä koskevien kertomusten valmisteluun sekä ohjelmien valmistelun ja täytäntöönpanon kaikkiin vaiheisiin, myös siten, että ne osallistuvat ohjelmien seurantakomiteoihin 48 artiklan mukaisesti.

3. Siirretään komissiolle valta antaa delegoitu säädös 149 artiklan mukaisesti hyvän kumppanuuden eurooppalaisista käytännesäännöistä, jäljempänä 'käytännesäännöt', jäsenvaltioiden tukemiseksi ja avustamiseksi kumppanuuden järjestämisessä tämän artiklan 1 ja 2 kohdan mukaisesti. Käytännesäännöissä määritetään edellytykset, joiden mukaisesti jäsenvaltiot panevat kumppanuuden täytäntöön institutionaalisten ja oikeudellisten puitteidensa sekä kansallisten ja alueellisten toimivaltuuksiensa mukaisesti. Käytännesäännöissä on, samalla kun niissä noudatetaan täysimääräisesti toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaatetta, määritettävä seuraavat:

a) sellaisia avoimia menettelyjä koskevat pääperiaatteet, joita noudatetaan haettaessa asiaankuuluvia kumppaneita ja tarvittaessa niiden kattojärjestöjä, jotta jäsenvaltioiden on helpompi nimetä edustavimmat asiaankuuluvat kumppanit institutionaalisten ja oikeudellisten puitteidensa mukaisesti;

▼B

b) pääperiaatteet ja hyvät käytännöt, jotka koskevat asiaankuuluvien 1 kohdassa tarkoitettujen kumppanien ryhmien osallistumista kumppanuussopimusten ja ohjelmien valmisteluun, sekä niiden osallistumisesta annettavat tiedot, myös täytäntöönpanon eri vaiheissa;

c) hyvät käytännöt, jotka koskevat seurantakomiteoiden jäsenyyttä koskevien sääntöjen ja sisäisten menettelyjen määrittelemistä, mistä päättävät jäsenvaltiot tai ohjelmien seurantakomiteat tämän asetuksen asiaankuuluvien säännösten ja rahastokohtaisten sääntöjen mukaisesti;

d) tärkeimmät tavoitteet ja hyvät käytännöt silloin, kun hallintoviranomainen ottaa asiaankuuluvat kumppanit mukaan ehdotuspyyntöjen valmisteluun, ja erityisesti hyvät käytännöt mahdollisten eturistiriitojen välttämiseksi silloin, kun on olemassa mahdollisuus, että asiaankuuluvat kumppanit ovat myös potentiaalisia tuensaajia, sekä hyvät käytännöt mahdollisuuden antamiseksi asiaankuuluville kumppaneille osallistua edistymistä koskevien kertomusten valmisteluun sekä ohjelmien seurantaan ja arviointiin tämän asetuksen asiaankuuluvien säännösten ja rahastokohtaisten sääntöjen mukaisesti;

e) ohjeelliset alueet, aiheet ja hyvät käytännöt, joiden mukaisesti jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset voivat hyödyntää ERI-rahastoja, tekninen tuki mukaan luettuna, pyrkiessään parantamaan asiaankuuluvien kumppaneiden institutionaalisia valmiuksia tämän asetuksen asianomaisten säännösten ja rahastokohtaisten sääntöjen mukaisesti;

f) komission asema hyvien käytäntöjen levittämisessä;

g) pääperiaatteet ja hyvät käytännöt, joiden avulla jäsenvaltiot pystyvät arvioimaan paremmin kumppanuuden täytäntöönpanoa ja siitä saatavaa lisäarvoa.

Käytännesäännöt eivät saa olla ristiriidassa tämän asetuksen asianomaisten säännösten tai rahastokohtaisten sääntöjen kanssa.

4. Komissio antaa tämän artiklan 3 kohdassa tarkoitetuista hyvän kumppanuuden eurooppalaisista käytännesäännöistä annetun delegoidun säädöksen yhtäaikaisesti tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle viimeistään 18. huhtikuuta 2014. Tällä delegoidulla säädöksellä ei voida säätää soveltamispäivää, joka on aiempi kuin sen hyväksymispäivä.

5. Jäsenvaltioille tässä artiklassa tai tämän artiklan 3 kohdan nojalla hyväksytyssä delegoidussa säädöksessä säädetyn velvoitteen rikkomista ei voida katsoa sääntöjenvastaisuudeksi, joka johtaa 85 artiklan mukaiseen rahoitusoikaisuun.

6. Komissio kuulee kunkin ERI-rahaston osalta vähintään kerran vuodessa järjestöjä, jotka edustavat kumppaneita unionin tasolla, kyseessä olevasta ERI-rahastosta saatavan tuen täytäntöönpanosta ja raportoi Euroopan parlamentille ja neuvostolle kuulemisen tuloksista.

▼B

6 artikla

Unionin oikeuden ja kansallisen lainsäädännön noudattaminen

ERI-rahastoista tuettujen toimien on oltava sovellettavan unionin oikeuden ja sen soveltamiseen liittyvän kansallisen lainsäädännön, jäljempänä 'sovellettava lainsäädäntö', mukaisia.

7 artikla

Miesten ja naisten välisen tasa-arvon edistäminen sekä syrjimättömyys

Jäsenvaltiot ja komissio varmistavat, että miesten ja naisten välinen tasa-arvo ja sukupuolinäkökohtien integrointi otetaan huomioon ja niitä edistetään ohjelmien valmistelun ja täytäntöönpanon kaikissa vaiheissa, myös ohjelmien seurannan, raportoinnin ja arvioinnin osalta.

Jäsenvaltiot ja komissio toteuttavat tarvittavia toimenpiteitä sukupuoleen, rotuun tai etniseen alkuperään, uskontoon tai vakaumukseen, vammaisuuteen, ikään tai sukupuoliseen suuntautumiseen perustuvan syrjinnän estämiseksi ohjelmien valmistelun ja täytäntöönpanon aikana. Ohjelmien valmistelun ja täytäntöönpanon kaikissa vaiheissa on otettava huomioon erityisesti vammaisten henkilöiden mahdollisuudet päästä niiden piiriin.

8 artikla

Kestävä kehitys

ERI-rahastojen tavoitteiden toteuttamisessa otetaan huomioon kestävä kehitys, sekä saastuttaja maksaa -periaate huomioiden se, että unioni edistää ympäristön laadun säilyttämistä, suojelua ja parantamista Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 11 artiklan ja 191 artiklan 1 kohdan mukaisesti.

Jäsenvaltiot ja komissio varmistavat, että kumppanuussopimusten ja ohjelmien valmistelussa ja täytäntöönpanossa otetaan huomioon ympäristön suojelua koskevat vaatimukset ja edistetään resurssitehokkuutta, ilmastonmuutoksen hillitsemistä ja siihen sopeutumista, biologista monimuotoisuutta, selviytymis- ja palautumiskykyä katastrofitilanteissa sekä riskien ehkäisyä ja hallintaa. Jäsenvaltioiden on annettava tietoja ilmastonmuutokseen liittyvien tavoitteiden tukemisesta käyttäen menetelmiä, jotka perustuvat tukitoimien luokkiin, painopistealueisiin tai toimenpiteisiin sen mukaan, mikä ERI -rahasto on kyseessä. Näissä menetelmissä painotetaan ERI-rahastojen mukaista tukea sillä perusteella, kuinka paljon sillä edistetään ilmastonmuutoksen hillitsemistä ja siihen sopeutumista koskevia tavoitteita. Painotus vaihtelee sen mukaan, edistääkö tuki ilmastonmuutokseen liittyviä tavoitteita merkittävästi vai kohtalaisesti. Jos tuki ei vaikuta näihin tavoitteisiin tai sen vaikutus niihin on merkityksetön, sovelletaan nollapainotusta. Kun on kyse EAKR:sta, ESR:sta ja koheesiorahastosta, painotus liitetään komission hyväksymässä nimikkeistössä määriteltyihin tukitoimien luokkiin. ►C1 Maaseuturahaston osalta painotus liitetään maaseuturahastoasetuksessa asetettuihin painopistealueisiin ja Euroopan meri- ja kalatalousrahaston osalta Euroopan meri- ja kalatalousrahastosta annetussa asetuksessa määritettyihin toimenpiteisiin. ◄

▼B

Komissio vahvistaa täytäntöönpanosäännöksellä kunkin ERI-rahaston osalta yhdenmukaiset edellytykset toisessa kohdassa tarkoitetun menetelmän soveltamiselle. Tämä täytäntöönpanosäädös hyväksytään 150 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

II OSASTO

STRATEGINEN LÄHESTYMISTAPA

I LUKU

ERI-rahastojen temaattiset tavoitteet ja yhteinen strategiakehys

9 artikla

Temaattiset tavoitteet

Jotta edistetään älykästä, kestävää ja osallistavaa kasvua koskevaa unionin strategiaa sekä perussopimuksissa määrättyjä rahastokohtaisia tavoitteita, mukaan lukien taloudellinen, sosiaalinen ja alueellinen yhteenkuuluvuus, kustakin ERI-rahastosta annetaan tukea seuraaviin temaattisiin tavoitteisiin:

1) tutkimuksen, teknologian kehittämisen ja innovoinnin tehostaminen;

2) tieto- ja viestintäteknologian käyttömahdollisuuksien, käytön ja laadun parantaminen;

3) pk-yritysten, maatalousalan (maaseuturahaston osalta) ja kalastus- ja vesiviljelyalan (Euroopan meri- ja kalatalousrahaston osalta) kilpailukyvyn parantaminen;

4) vähähiiliseen talouteen siirtymisen tukeminen kaikilla aloilla;

5) ilmastonmuutokseen sopeutumisen, riskien ehkäisemisen ja riskinhallinnan edistäminen;

6) ympäristön laadun säilyttäminen, suojeleminen ja luonnonvarojen käytön tehokkuuden parantaminen;

7) kestävän liikenteen edistäminen ja pullonkaulojen poistaminen tärkeimmistä liikenneverkkoinfrastruktuureista;

8) kestävien ja laadukkaiden työpaikkojen edistäminen ja työvoiman liikkuvuuden tukeminen;

9) sosiaalisen osallisuuden edistäminen sekä köyhyyden ja syrjinnän torjunta;

10) investoiminen koulutukseen, mukaan lukien ammatilliseen koulutukseen ja elinikäiseen oppimiseen;

11) viranomaisten ja sidosryhmien institutionaalisten valmiuksien ja tehokkaan julkishallinnon edistäminen.

Temaattiset tavoitteet on muunnettava kutakin ERI-rahastoa erityisesti koskeviksi prioriteeteiksi ja ne vahvistetaan rahastokohtaisissa säännöissä.

▼M6

Kullekin ERI-rahastolle rahastokohtaisissa säännöissä asetettujen prioriteettien on katettava etenkin kunkin ERI-rahaston varojen asianmukainen käyttö muuttoliikkeen ja turvapaikka-asioiden aloilla. Tässä yhteydessä on tarvittaessa varmistettava koordinointi Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) N:o 516/2014 ([1]) perustetun EU:n turvapaikka-, maahanmuutto- ja kotouttamisrahaston kanssa.

▼B

10 artikla

Yhteinen strategiakehys

1. Unionin sopusointuisen, tasapainoisen ja kestävän kehityksen edistämiseksi vahvistetaan yhteinen strategiakehys, joka esitetään liitteessä I. Yhteisessä strategiakehyksessä määritellään strategiset periaatteet, jotka ohjaavat ja helpottavat ohjelmatyötä sekä ERI-rahastojen mukaisten unionin tukitoimien alakohtaista ja alueellista koordinointia ja koordinointia muiden asiaankuuluvien unionin politiikkojen ja välineiden kanssa älykästä, kestävää ja osallistavaa kasvua koskevan unionin strategian tavoitteiden ja päämäärien mukaisesti sekä ottamalla huomioon erityyppisten alueiden keskeiset alueelliset haasteet.

2. Yhteisessä strategiakehyksessä määriteltävissä strategisissa periaatteissa on otettava huomioon kustakin ERI-rahastosta annettavan tuen tarkoitus ja soveltamisala sekä kunkin ERI-rahaston toimintaa ohjaavat säännöt sellaisina kuin ne on määritelty tässä asetuksessa ja rahastokohtaisissa säännöissä. Yhteisessä strategiakehyksessä ei aseteta jäsenvaltioille muita velvoitteita kuin ne, joita on asetettu unionin asiaankuuluvien alakohtaisten politiikkojen puitteissa.

3. Yhteisellä strategiakehyksellä helpotetaan kumppanuussopimuksen ja ohjelmien valmistelua suhteellisuus- ja toissijaisuusperiaatteen mukaisesti ja ottamalla huomioon kansallinen ja alueellinen toimivalta päätettäessä yksittäisistä ja asianmukaisista toimintapolitiikkaa ja koordinointia koskevista toimenpiteistä.

11 artikla

Sisältö

Yhteisessä strategiakehyksessä vahvistetaan

a) mekanismit, joilla varmistetaan, että ERI-rahastoilla edistetään älykästä, kestävää ja osallistavaa kasvua koskevaa unionin strategiaa ja että näiden rahastojen ohjelmatyö on johdonmukaista ja yhtenäistä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 121 artiklan 2 kohdan mukaisesti annettujen asiaankuuluvien maakohtaisten suositusten ja Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 148 artiklan 4 kohdan mukaisesti annettujen asiaankuuluvien neuvoston suositusten sekä tarvittaessa kansallisella tasolla kansallisten uudistusohjelmien kanssa;

b) järjestelyt, joilla edistetään ERI-rahastojen yhdennettyä käyttöä;

([1]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 516/2014, annettu 16 päivänä huhtikuuta 2014, turvapaikka-, maahanmuutto- ja kotouttamisrahaston perustamisesta, neuvoston päätöksen 2008/381/EY muuttamisesta sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston päätösten N:o 573/2007/EY ja N:o 575/2007/EY ja neuvoston päätöksen 2007/435/EY kumoamisesta (EUVL L 150, 20.5.2014, s. 168).

▼B

c) järjestelyt, joilla koordinoidaan ERI-rahastoja ja muita asiaankuuluvia unionin politiikkoja ja välineitä, ulkoisen yhteistyön välineet mukaan luettuina;

d) ERI-rahastojen täytäntöönpanoa koskevat 5, 7 ja 8 artiklassa tarkoitetut monialaiset periaatteet ja laaja-alaiset toimintapoliittiset tavoitteet;

e) järjestelyt, joilla vastataan kaupunki-, maaseutu-, rannikko- ja kalastusalueiden tärkeimpiin alueellisiin haasteisiin, alueiden väestörakenteeseen liittyviin haasteisiin tai sellaisten alueiden erityistarpeisiin, jotka kärsivät Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 174 artiklassa tarkoitetuista vakavista ja pysyvistä luontoon tai väestöön liittyvistä haitoista, sekä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 349 artiklassa tarkoitettujen syrjäisimpien alueiden erityishaasteisiin;

f) kunkin ERI-rahaston yhteistyötoimien painopistealueet ottamalla tarvittaessa huomioon makroalue- ja merialuestrategiat.

12 artikla

Uudelleentarkastelu

Jos unionin sosiaalinen tai taloudellinen tilanne muuttuu huomattavasti tai älykästä, kestävää ja osallistavaa kasvua koskevaa unionin strategiaa muutetaan, komissio voi tehdä ehdotuksen yhteisen strategiakehyksen tarkistamisesta tai Euroopan parlamentti tai neuvosto voi pyytää komissiota tekemään tällaisen ehdotuksen Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 225 tai 241 artiklan mukaisesti.

Siirretään komissiolle valta antaa 149 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla täydennetään tai muutetaan liitteessä I olevia 4 jaksoa ja 7 jaksoa silloin, kun on tarpeen ottaa huomioon 4 jaksossa tarkoitettujen unionin politiikkojen ja välineiden tai 7 jaksossa tarkoitettujen yhteistyötoimien muutokset taikka uusien unionin politiikkojen, välineiden tai yhteistyötoimien käyttöönotto.

13 artikla

Tuensaajien ohjeet

1. Komissio laati ohjeet siitä, kuinka ERI-rahastoja voidaan tehokkaasti ottaa käyttöön ja hyödyntää ja kuinka voidaan hyödyntää täydentävyyttä muiden asiaankuuluvien unionin politiikkojen välineiden kanssa.

2. Ohjeiden on oltava laadittu viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2014, ja niissä on esitettävä kunkin temaattisen tavoitteen osalta katsaus käytettävissä oleviin asiaankuuluviin unionin tason välineisiin, mihin sisältyvät yksityiskohtaiset tiedon lähteet, esimerkkejä hyvistä käytännöistä saatavilla olevien rahoitusvälineiden yhdistämiseksi eri politiikan alojen sisällä ja niiden välillä, selvitys kunkin välineen hallintoon osallistuvista viranomaisista ja elimistä, sekä tarkistuslista, jonka avulla potentiaaliset tuensaajat löytävät helpommin tarkoituksenmukaisimmat rahoituslähteet.

▼B

3. Ohjeet julkaistaan komission asiasta vastaavien pääosastojen verkkosivustoilla. Komissio ja hallintoviranomaiset varmistavat rahastokohtaisten sääntöjen mukaisesti ja yhteistyössä alueiden komitean kanssa, että ohjeet jaetaan potentiaalisille tuensaajille.

II LUKU

Kumppanuussopimus

14 artikla

Kumppanuussopimuksen valmistelu

1. Kunkin jäsenvaltion on valmisteltava kumppanuussopimus 1 päivän tammikuuta 2014 ja 31 päivän joulukuuta 2020 väliselle ajanjaksolle.

2. Jäsenvaltioiden on laadittava kumppanuussopimus yhteistyössä 5 artiklassa tarkoitettujen kumppaneiden kanssa. Kumppanuussopimus on valmisteltava käyden vuoropuhelua komission kanssa. Jäsenvaltioiden on laadittava kumppanuussopimus yleisöön nähden avoimia menettelyjä noudattaen sekä institutionaalisten ja oikeudellisten puitteidensa mukaisesti.

3. Kumppanuussopimuksen on katettava ERI-rahastoista kyseiselle jäsenvaltiolle annettava tuki kokonaisuudessaan.

4. Kunkin jäsenvaltion on toimitettava kumppanuussopimuksensa komissiolle viimeistään 22. huhtikuuta 2014.

5. Jos yksi tai useampi rahastokohtaisista asetuksista ei tule voimaan tai sen ei odoteta tulevan voimaan viimeistään 22. helmikuuta 2014, 4 kohdassa tarkoitettuun jäsenvaltion toimittamaan kumppanuussopimukseen ei tarvitse sisällyttää 15 artiklan 1 kohdan a alakohdan ii, iii, iv ja vi alakohdassa tarkoitettuja osia sen ERI-rahaston osalta, jota rahastokohtaisen asetuksen voimaantulon viivästyminen tai odotettu viivästyminen koskee.

15 artikla

Kumppanuussopimuksen sisältö

1. Kumppanuussopimuksessa on vahvistettava

a) järjestelyt, joilla varmistetaan samansuuntaisuus älykästä, kestävää ja osallistavaa kasvua koskevan unionin strategian ja kullekin rahastolle perussopimuksissa määrättyjen tavoitteiden, mukaan lukien taloudellinen, sosiaalinen ja alueellinen yhteenkuuluvuus, kanssa, mukaan lukien seuraavat:

   i) analyysi eroista, kehitystarpeista ja kasvupotentiaalista, jolloin otetaan huomioon temaattiset tavoitteet ja alueelliset haasteet, sekä ottamalla tarvittaessa huomioon kansallinen uudistusohjelma ja Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 121 artiklan 2 kohdan mukaisesti annetut asiaankuuluvat maakohtaiset suositukset sekä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 148 artiklan 4 kohdan mukaisesti annetut asiaankuuluvat neuvoston suositukset;

▼B

ii) ohjelmien ennakkoarvioinneista tehty yhteenveto tai kumppanuussopimuksen ennakkoarviointien keskeiset havainnot, jos jäsenvaltio on tehnyt kumppanuussopimuksen ennakkoarvioinnit oma-aloitteisesti;

iii) valitut temaattiset tavoitteet ja kunkin valitun temaattisen tavoitteen osalta yhteenveto kunkin ERI-rahaston tärkeimmistä odotetuista tuloksista;

iv) unionin myöntämän tuen alustava jako temaattisten tavoitteiden kesken kansallisella tasolla kunkin ERI-rahaston osalta sekä ilmastonmuutosta koskeviin tavoitteisiin tarkoitetun tuen alustava kokonaismäärä;

v) ERI-rahastojen täytäntöönpanoa koskevien 5, 7 ja 8 artiklassa tarkoitettujen monialaisten periaatteiden ja laaja-alaisten toimintapoliittisten tavoitteiden soveltaminen;

vi) luettelo EAKR:n, ESR:n ja koheesiorahaston ohjelmista, lukuun ottamatta Euroopan alueellinen yhteistyö -tavoitteeseen liittyviä ohjelmia, ja maaseuturahaston ja Euroopan meri- ja kalatalousrahaston ohjelmista sekä alustavat määrärahat kunkin ERI-rahaston ja kunkin vuoden osalta;

vii) tiedot suoritusvaraukseen liittyvistä määrärahoista ERI-rahastoittain ja tapauksen mukaan alueluokittain eriteltyinä sekä määristä, joita ei oteta huomioon laskettaessa suoritusvarausta 20 artiklan mukaisesti;

b) järjestelyt, joilla varmistetaan ERI-rahastojen täytäntöönpanon tehokkuus, muun muassa

i) järjestelyt, joilla varmistetaan jäsenvaltioiden institutionaalisten puitteiden mukaisesti ERI-rahastojen sekä muiden unionin ja kansallisten rahoitusvälineiden sekä EIP:n rahoituksen välinen koordinointi;

ii) tiedot, joita tarvitaan täydentävyyttä koskevien sääntöjen noudattamisen ennakkotarkastusta varten, sellaisina kuin ne on määritelty kolmannessa osassa;

iii) yhteenveto, joka koskee 19artiklan ja liitteen XI mukaisesti sovellettavien ennakkoehtojen täyttymistä kansallisella tasolla sekä, jos sovellettavia ennakkoehtoja ei ole täytetty, toteutettavia toimenpiteitä, niiden täytäntöönpanosta vastaavia elimiä ja näiden toimenpiteiden toteutuksen aikataulua;

iv) menetelmät ja mekanismit, joilla varmistetaan 21 artiklassa tarkoitetun tuloskehyksen toiminnan johdonmukaisuus;

v) arviointi siitä, onko ohjelmien hallintoon ja valvontaan osallistuvien viranomaisten ja tapauksen mukaan tuensaajien hallinnollisia valmiuksia tarpeen vahvistaa, ja tarvittaessa yhteenveto tässä tarkoituksessa toteutettavista toimenpiteistä;

▼B

vi) yhteenveto tuensaajien hallinnollisen taakan vähentämiseksi ohjelmissa suunnitelluista toimenpiteistä, mukaan lukien tätä koskeva ohjeellinen aikataulu;

c) 5 artiklassa tarkoitettua kumppanuusperiaatetta koskevat järjestelyt;

d) ohjeellinen luettelo 5 artiklassa tarkoitetuista kumppaneista ja yhteenveto toteutetuista toimenpiteistä näiden kumppaneiden osallistumisen mahdollistamiseksi 5 artiklan mukaisesti sekä kumppaneiden asemasta kumppanuussopimuksen ja 52 artiklassa tarkoitetun edistymistä koskevan kertomuksen valmistelussa.

2. Kumppanuussopimuksessa on ilmoitettava myös

a) aluekehitystä koskeva yhdennetty lähestymistapa, jota tuetaan ERI-rahastoista, tai yhteenveto aluekehitystä koskevista yhdennetyistä lähestymistavoista, jotka perustuvat ohjelmien sisältöön ja joissa esitetään

i) järjestelyt, joilla varmistetaan yhdennetty lähestymistapa käytettäessä ERI-rahastoja tiettyjen aluetasoa pienempien yksiköiden alueelliseen kehittämiseen, erityisesti 32, 33 ja 36 artiklaan liittyvät täytäntöönpanojärjestelyt, sekä periaatteet sellaisten kaupunkialueiden määrittelemiseksi, joilla kaupunkialueiden kestävää kehitystä koskevia yhdennettyjä toimenpiteitä on tarkoitus toteuttaa;

ii) ERI-rahastojen mukaisen yhteistyön tärkeimmät painopistealueet ottaen tarvittaessa huomioon makroalue- ja merialuestrategiat;

iii) tapauksen mukaan yhdennetty lähestymistapa vastattaessa köyhyydestä eniten kärsivien alueiden ja suurimmassa syrjinnän ja sosiaalisen syrjäytymisen vaarassa olevien kohderyhmien erityistarpeisiin kiinnittäen erityistä huomiota marginalisoituneisiin yhteisöihin, vammaisiin henkilöihin, pitkäaikaistyöttömiin sekä nuoriin, joilla ei ole työ- tai koulutuspaikkaa;

iv) tapauksen mukaan yhdennetty lähestymistapa vastattaessa alueiden väestörakenteeseen liittyviin haasteisiin sekä sellaisten alueiden erityistarpeisiin, jotka kärsivät Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 174 artiklassa tarkoitetuista vakavista ja pysyvistä luontoon tai väestöön liittyvistä haitoista;

b) järjestelyt, joilla varmistetaan ERI-rahastojen täytäntöönpanon tehokkuus, muun muassa nykyisten sähköisten tiedonvaihtojärjestelmien arviointi ja yhteenveto suunnitelluista toimenpiteistä, joiden avulla kaikki tiedonvaihto tuensaajien ja ohjelmien hallinnosta ja valvonnasta vastaavien viranomaisten välillä voidaan asteittain toteuttaa sähköisesti.

▼B

16 artikla

Kumppanuussopimuksen hyväksyminen ja muuttaminen

1. Komissio arvioi kumppanuussopimuksen yhdenmukaisuuden tämän asetuksen kanssa ottamalla huomioon tarvittaessa kansallisen uudistusohjelman ja Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 121 artiklan 2 kohdan mukaisesti annetut asiaankuuluvat maakohtaiset suositukset sekä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 148 artiklan 4 kohdan mukaisesti annetut asiaankuuluvat neuvoston suositukset samoin kuin ohjelmien ennakkoarvioinnit, ja esittää huomautuksia kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun jäsenvaltio on toimittanut kumppanuussopimuksensa. Kyseisen jäsenvaltion on toimitettava kaikki tarpeelliset lisätiedot ja tarvittaessa tarkistettava kumppanuussopimusta.

2. Komissio antaa täytäntöönpanosäädöksillä päätöksen 15 artiklan 1 ja 2 kohdan soveltamisalaan kuuluvien kumppanuussopimuksen osien hyväksymisestä silloin, kun jäsenvaltio on soveltanut 96 artiklan 8 kohdan säännöksiä, niiden osien osalta, jotka 96 artiklan 10 kohdan nojalla edellyttävät komission päätöstä, viimeistään neljän kuukauden kuluttua päivästä, jona jäsenvaltio on toimittanut kumppanuussopimuksensa, edellyttäen, että komission mahdollisesti esittämät huomautukset on otettu riittävällä tavalla huomioon. Kumppanuussopimus tulee voimaan aikaisintaan 1 päivänä tammikuuta 2014.

3. Komissio laatii viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2015 kertomuksen kumppanuussopimus- ja ohjelmaneuvottelujen tuloksista ja sisällyttää siihen kunkin jäsenvaltion osalta tärkeimpiä kysymyksiä koskevan katsauksen. Tämä kertomus toimitetaan yhtäaikaisesti Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle.

4. Jos jäsenvaltio ehdottaa muutoksen tekemistä kumppanuussopimuksen sellaisiin osiin, jotka kuuluvat 2 kohdassa tarkoitetun komission päätöksen soveltamisalaan, komissio toteuttaa 1 kohdan mukaisen arvioinnin ja antaa tarvittaessa täytäntöönpanosäädöksillä päätöksen muutoksen hyväksymisestä kolmen kuukauden kuluessa siitä päivästä, jona jäsenvaltio on toimittanut muutosehdotuksen.

▼M6

4 a. Jäsenvaltion on tapauksen mukaan toimitettava muutettu kumppanuussopimus viimeistään kunkin vuoden tammikuun 31 päivänä sen jälkeen, kun komissio on edellisenä kalenterivuonna hyväksynyt yhden tai useamman ohjelmamuutoksen.

Komissio hyväksyy viimeistään kunkin vuoden maaliskuun 31 päivänä päätöksen, jossa vahvistetaan, että kumppanuussopimukseen tehdyt muutokset vastaavat yhtä tai useampaa komission edellisenä kalenterivuonna hyväksymää ohjelmamuutosta.

Tähän päätökseen voi sisältyä myös kumppanuussopimuksen muiden osien muuttaminen 4 kohdassa tarkoitetun ehdotuksen mukaisesti edellyttäen, että ehdotus toimitetaan komissiolle viimeistään edellisen kalenterivuoden joulukuun 31 päivänä.

▼B

5. Jos jäsenvaltio muuttaa kumppanuussopimuksen sellaisia osia, jotka eivät kuulu 2 kohdassa tarkoitetun komission päätöksen soveltamisalaan, sen on ilmoitettava siitä komissiolle yhden kuukauden kuluessa päivästä, jona muutoksen tekemistä koskeva päätös on tehty.

17 artikla

Tarkistetun kumppanuussopimuksen hyväksyminen rahastokohtaisen asetuksen voimaantulon viivästyessä

1. Jos sovelletaan 14 artiklan 5 kohtaa, kunkin jäsenvaltion on toimitettava komissiolle tarkistettu kumppanuussopimus, joka sisältää kumppanuussopimuksesta puuttuvat osat asianomaisen ERI-rahaston osalta, kahden kuukauden kuluessa viivästyneen rahastokohtaisen asetuksen voimaantulopäivästä.

2. Komissio arvioi tarkistetun kumppanuussopimuksen yhdenmukaisuuden tämän asetuksen kanssa 16 artiklan 1 kohdan mukaisesti ja antaa täytäntöönpanosäädöksillä päätöksen tarkistetun kumppanuussopimuksen hyväksymisestä 16 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

III LUKU

Temaattinen keskittäminen, ennakkoehdot ja tulosten tarkastelu

18 artikla

Temaattinen keskittäminen

Jäsenvaltioiden on keskitettävä tuki rahastokohtaisten sääntöjen mukaisesti toimenpiteisiin, joista saadaan eniten lisäarvoa älykästä, kestävää ja osallistavaa kasvua koskevan unionin strategian suhteen ottaen huomioon erityyppisiä alueita koskevat tärkeimmät alueelliset haasteet yhteisen strategiakehyksen mukaisesti, tarvittaessa kansallisissa uudistusohjelmissa määritellyt haasteet, Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 121 artiklan 2 kohdan mukaisesti annetut asiaankuuluvat maakohtaiset suositukset ja Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 148 artiklan 4 kohdan mukaisesti annetut asiaankuuluvat neuvoston suositukset. Rahastokohtaisten sääntöjen mukaista temaattista keskittämistä koskevia säännöksiä ei sovelleta tekniseen tukeen.

19 artikla

Ennakkoehdot

1. Jäsenvaltioiden on arvioitava institutionaalisten ja oikeudellisten puitteidensa mukaisesti sekä ohjelmien ja tarvittaessa kumppanuussopimuksen valmistelun yhteydessä, voidaanko rahastokohtaisissa säännöissä asetettuja ennakkoehtoja ja liitteessä XI olevassa II jaksossa asetettuja yleisiä ennakkoehtoja soveltaa niiden ohjelmien prioriteettien mukaisesti tavoiteltaviin erityistavoitteisiin, ja täyttyvätkö sovellettavat ennakkoehdot.

▼B

Ennakkoehtoja sovelletaan ainoastaan siltä osin ja sikäli kuin ne ovat 2 artiklan 33 alakohdassa säädetyn määritelmän mukaisia ohjelman prioriteettien mukaisesti tavoiteltavien erityistavoitteiden osalta. Sovellettavuuden arvioinnissa otetaan 2 artiklan 33 kohdassa säädetyn määritelmän soveltamista rajoittamatta tarvittaessa huomioon 4 artiklan 5 kohdassa tarkoitettu suhteellisuusperiaate kohdennettavan tuen määrän osalta. Ennakkoehtojen täyttymisen arviointi rajoittuu rahastokohtaisissa säännöissä sekä liitteessä XI olevassa II jaksossa säädettyihin perusteisiin.

2. Kumppanuussopimuksessa on esitettävä yhteenveto sovellettavien, kansallisella tasolla noudatettavien ennakkoehtojen täyttymistä koskevasta arviosta ja, niiden osalta, jotka eivät 1 kohdassa tarkoitetun arvioinnin mukaan täyty, kumppanuussopimuksen toimittamispäivänä, toteutettavista toimenpiteistä, niistä vastaava elimet ja niiden toteuttamisaikataulu. Kussakin ohjelmassa on määritettävä, mitkä asianomaisissa rahastokohtaisissa säännöissä asetetuista ennakkoehdoista ja liitteessä XI olevassa II jaksossa asetetuista yleisistä ennakkoehdoista ovat sovellettavissa ohjelmaan ja mitkä niistä 1 kohdassa tarkoitetun arvioinnin perusteella täyttyvät kumppanuussopimuksen ja ohjelmien toimittamispäivänä. Jos sovellettavat ennakkoehdot eivät täyty, ohjelmaan on sisällytettävä kuvaus toteutettavista toimenpiteistä, niistä vastaavista elimistä ja niiden toteuttamisaikataulusta. Jäsenvaltioiden on täytettävä nämä ennakkoehdot viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2016 ja raportoitava niiden täyttymisestä viimeistään vuonna 2017 annettavassa vuotuisessa täytäntöönpanokertomuksessa 50 artiklan 4 kohdan mukaisesti tai vuonna 2017 annettavassa edistymistä koskevassa kertomuksessa 52 artiklan 2 kohdan c alakohdan mukaisesti.

3. Komissio arvioi jäsenvaltion ennakkoehtojen sovellettavuudesta ja sovellettavien ennakkoehtojen täyttymisestä toimittamien tietojen johdonmukaisuutta ja riittävyyttä tehdessään ohjelmia ja tarvittaessa kumppanuussopimusta koskevan arvioinnin.

Komission suorittamassa sovellettavuuden arvioinnissa otetaan tarvittaessa 4 artiklan 5 kohdan mukaisesti huomioon suhteellisuusperiaate kohdennettavan tuen määrän suhteen. Komission suorittama ennakkoehtojen täyttymisen arviointi rajoittuu rahastokohtaisissa säännöissä sekä liitteessä XI olevassa II jaksossa vahvistettuihin perusteisiin, ja siinä otetaan huomioon kansallinen ja alueellinen toimivalta päättää yksittäisistä ja asianmukaisista toimenpiteistä, strategioiden sisältö mukaan lukien.

4. Jos komissio ja jäsenvaltio eivät ole yksimielisiä ennakkoehdon sovellettavuudesta ohjelman mukaisten prioriteettien erityistavoitteeseen tai ennakkoehdon täyttymisestä, komissio asiana on osoittaa sekä 2 artiklan 33 alakohdan mukaisen määritelmän mukaisen sovellettavuus että ennakkoehtojen täyttymättömyys.

5. Komissio voi ohjelmaa hyväksyessään päättää keskeyttää tämän ohjelman asiaankuuluvaan prioriteettiin liittyvät välimaksut kokonaisuudessaan tai osittain, kunnes 2 kohdassa tarkoitetut toimenpiteet on saatettu hyväksyttävällä tavalla päätökseen, jos se on tarpeen, jotta kyseisen

▼B

prioriteetin erityistavoitteiden saavuttamisen tehokkuudelle ja vaikuttavuudelle ei koituisi merkittävää haittaa. Jos ohjelmien toimittamispäivänä täyttämättä olevan sovellettavan ennakkoehdon täyttämiseen tarkoitettuja toimenpiteitä ei ole toteutettu 2 kohdassa vahvistettuun määräaikaan mennessä, komissiolla on peruste asianomaisen ohjelman kyseessä oleville prioriteeteille maksettavien välimaksujen keskeyttämiseen. Molemmissa tapauksissa keskeyttämisen on oltava laajuudeltaan oikeasuhteista ottaen huomioon toteutettavat toimenpiteet ja vaarassa olevat varat.

6. Edellä olevaa 5 kohtaa ei sovelleta, jos komissio ja jäsenvaltio ovat yksimielisiä siitä, että ennakkoehto ei ole sovellettavissa tai että sovellettava ennakkoehto on täyttynyt, mistä osoituksena on ohjelman tai kumppanuussopimuksen hyväksyminen, tai jos komissio ei ole esittänyt huomautuksia 60 päivän kuluessa 2 kohdassa tarkoitetun asianomaisen kertomuksen toimittamisesta.

7. Komissio lopettaa viipymättä prioriteetille maksettavien välimaksujen keskeytyksen, jos jäsenvaltio on saattanut päätökseen toimenpiteet, jotka liittyvät kyseiseen ohjelmaan sovellettavien ennakkoehtojen täyttämiseen, ja jotka olivat olleet täyttämättä komission tehdessä keskeytyspäätöksen. Komissio lopettaa keskeytyksen viipymättä myös, jos kyseinen ennakkoehto ei enää ole sovellettavissa kyseiseen prioriteettiin liittyvän ohjelman muutoksen johdosta.

8. Edellä olevaa 1–7 kohtaa ei sovelleta Euroopan alueellinen yhteistyö -tavoitteen ohjelmiin.

20 artikla

Suoritusvaraus

Suoritusvaraus on 6 prosenttia EAKR:lle, ESR:lle ja koheesiorahastolle tämän asetuksen 89 artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitetun Investoinnit kasvuun ja työpaikkoihin -tavoitteen mukaisesti kohdennetuista sekä maaseuturahastolle ja Euroopan meri- ja kalatalousrahastosta annettavan asetuksen mukaisen yhteistyössä toteutettavan hallinnon piirissä rahoitetuille toimenpiteille kohdennetuista varoista,. Suoritusvaraus vahvistetaan kumppanuussopimuksessa ja ohjelmissa ja kohdennetaan yksittäisiin prioriteetteihin tämän asetuksen 20 artiklan mukaisesti.

Seuraavia varoja ei oteta huomioon suoritusvarausta laskettaessa:

a) ESR-asetuksen 18 artiklan mukaisessa toimenpideohjelmassa määritellylle nuorisotyöllisyysaloitteelle kohdennetut varat;

b) komission aloitteesta annettavaan tekniseen tukeen kohdennettavat varat;

c) yhteisen maatalouspolitiikan ensimmäisestä pilarista maaseuturahastolle asetuksen (EU) N:o 1307/2013 7 artiklan 2 kohdan ja 14 artiklan 1 kohdan mukaisesti siirrettävät varat;

▼B

d) maaseuturahastoon neuvoston asetuksen (EY) N:o 73/2009 10 b, 136 ja 136 b artiklan mukaisesti kalenterivuosien 2013 ja 2014 osalta siirrettävät varat;

e) Verkkojen Eurooppa -välineelle koheesiorahastosta tämän asetuksen 92 artiklan 6 kohdan mukaisesti siirrettävät varat;

f) vähävaraisimmille suunnatun eurooppalaisen avun rahastoon tämän asetuksen 92 artiklan 7 kohdan mukaisesti siirrettävät varat;

g) kaupunkialueiden kestävän kehityksen alan innovatiivisille toimenpiteille tämän asetuksen 92 artiklan 8 kohdan mukaisesti siirrettävät varat.

21 artikla

Tulosten tarkastelu

1. Komissio tarkastelee yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa ohjelmien tuloksia kussakin jäsenvaltiossa vuonna 2019, jäljempänä 'tulosten tarkastelu', ottaen huomioon asiaankuuluvissa ohjelmissa esitetyn tuloskehyksen. Tuloskehyksen vahvistamismenetelmä esitetään liitteessä II.

2. Tuloste tarkastelussa arvioidaan ohjelmien välitavoitteiden saavuttamista prioriteeteittain jäsenvaltioiden vuonna 2019 toimittamassa vuosittaisessa täytäntöönpanokertomuksessa esitettyjen tietojen ja arviointien perusteella.

22 artikla

Tuloskehyksen soveltaminen

1. Suoritusvaraus on 5–7 prosenttia ohjelman kullekin prioriteetille kohdennetuista varoista, lukuun ottamatta yksinomaan tekniseen tukeen liittyviä ja 39 artiklan mukaisesti rahoitusvälineitä koskeviin ohjelmiin liittyviä prioriteetteja. ERI-rahastoittain ja alueluokittain kohdennetun suoritusvarauksen kokonaismäärä on 6 prosenttia. Suoritusvarausta vastaavat määrät eritellään ohjelmissa prioriteetin ja soveltuvin osin ERI-rahaston ja alueluokan mukaan.

2. Vuonna 2019 tehtävän tulosten tarkastelun perusteella komissio antaa kahden kuukauden kuluessa vuonna 2019 toimitetun vuotuisen täytäntöönpanokertomuksen vastaanottamisesta täytäntöönpanosäädöksillä päätöksen, jossa se määrittää kunkin ERI-rahaston ja jäsenvaltion osalta ohjelmat ja prioriteetit, joiden välitavoitteet on saavutettu, eritellen nämä tiedot ERI-rahaston ja alueluokan mukaan silloin, kun prioriteetti kattaa useampia ERI-rahastoja tai alueluokkia.

3. Suoritusvaraus kohdennetaan ainoastaan ohjelmille ja prioriteeteille, joiden välitavoitteet on saavutettu. Kun prioriteetin välitavoitteet on saavutettu, sille vahvistettu suoritusvaraus on katsottava lopullisesti kohdennetuksi komission 2 kohdassa tarkoitetun päätöksen perusteella.

▼B

4. Jos prioriteettien välitavoitteita ei ole saavutettu, jäsenvaltioiden on kolmen kuukauden kuluessa 2 kohdassa tarkoitetun päätöksen tekemisestä ehdotettava suoritusvarauksen vastaavan määrän uudelleen kohdentamista prioriteeteille, jotka on mainittu komission 2 kohdassa tarkoitetussa päätöksessä, sekä muita suoritusvarauksen uudelleen kohdentamisesta aiheutuvia muutoksia ohjelmaan.

Komissio hyväksyy kyseisten ohjelmien muuttamisen 30 artiklan 3 ja 4 kohdan mukaisesti. Jos jäsenvaltio ei toimita 50 artiklan 5 ja 6 kohdassa tarkoitettuja tietoja, kyseisten ohjelmien tai prioriteettien suoritusvarausta ei kohdenneta kyseisiin ohjelmiin tai prioriteetteihin.

5. Jäsenvaltion ehdotuksen suoritusvarauksen uudelleen kohdentamiseksi on oltava temaattisen keskittämisen vaatimusten ja tässä asetuksessa ja rahastokohtaisissa säännöissä vahvistettujen vähimmäismäärien mukainen. Edellä säädetystä poiketen jäsenvaltio voi ehdottaa suoritusvarauksen uudelleen kohdentamista, joka ei ole edellä mainittujen vaatimusten ja vähimmäismäärien mukainen, jos yhden tai useamman kyseisiin vaatimuksiin tai vähimmäismääriin liittyvän prioriteetin välitavoitteita ei ole saavutettu.

►C1 6. Jos prioriteetin tulosten tarkastelusta käy ilmi, että asianomaisen prioriteetin tuloskehyksessä määritellyt välitavoitteet ovat merkittävässä määrin jääneet saavuttamatta ainoastaan taloudellisten indikaattorien, tuotosindikaattorien ja täytäntöönpanon avainvaiheiden osalta ja että tämä johtuu ◄ sellaisista selkeästi osoitetuista täytäntöönpanon puutteista, joista komissio on aiemmin ilmoittanut 50 artiklan 8 kohdan mukaisesti kyseisen jäsenvaltion kanssa käytyjen tiiviiden neuvottelujen jälkeen, eikä jäsenvaltio ole toteuttanut tarvittavia toimenpiteitä tällaisten puutteiden korjaamiseksi, komissio voi aikaisintaan viiden kuukauden kuluttua kyseistä ilmoituksesta keskeyttää ohjelman prioriteetin välimaksut kokonaan tai osittain rahastokohtaisissa säännöissä vahvistetun menettelyn mukaisesti.

Komissio lopettaa viipymättä välimaksujen keskeytyksen, jos jäsenvaltio on toteuttanut tarvittavat korjaavat toimenpiteet. Jos korjaavat toimenpiteet koskevat määrärahojen siirtoa muihin ohjelmiin tai prioriteetteihin, joiden välitavoitteet on saavutettu, komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksellä kyseisten ohjelmien tarvittavan muutoksen 30 artiklan 2 kohdan mukaisesti. Mainitusta 30 artiklan 2 kohdasta poiketen komissio päättää tällaisessa tapauksessa muutoksesta viimeistään kaksi kuukautta sen jälkeen, kun jäsenvaltio on esittänyt muutosta koskevan pyyntönsä.

►C1 7. Jos komissio toteaa ohjelman lopullisen täytäntöönpanokertomuksen tarkastelun perusteella, että tuloskehyksessä asetetut tavoitteet ovat merkittävässä määrin jääneet saavuttamatta ainoastaan taloudellisten indikaattorien, tuotosindikaattorien ja täytäntöönpanon avainvaiheiden osalta ja että tämä johtuu ◄ selkeästi osoitetuista täytäntöönpanon heikkouksista, joista komissio on aiemmin ilmoittanut 50 artiklan 8 kohdan mukaisesti kyseisen jäsenvaltion kanssa käytyjen tiiviiden neuvottelujen jälkeen, ja jäsenvaltio ei ole toteuttanut tarvittavia toimenpiteitä tällaisten heikkouksien korjaamiseksi, komissio voi sen estämättä, mitä 85 artiklassa säädetään, tehdä rahoitusoikaisuja kyseisten prioriteettien osalta rahastokohtaisten sääntöjen mukaisesti.

▼B

Rahoitusoikaisuja tehdessään komissio ottaa huomioon – noudattaen samalla asiaankuuluvasti suhteellisuusperiaatetta – käyttöasteen ja tavoitteiden saavuttamatta jäämiseen vaikuttaneet ulkoiset tekijät.

Rahoitusoikaisuja ei sovelleta, jos tavoitteiden saavuttamatta jääminen johtuu sosioekonomisten tai ympäristötekijöiden vaikutuksesta, merkittävistä muutoksista asianomaisen jäsenvaltion talous- tai ympäristöolosuhteissa tai ylivoimaisista esteistä, jotka vaikuttavat merkittävästi kyseisten prioriteettien täytäntöönpanoon.

Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 149 artiklan mukaisesti sellaisten yksityiskohtaisten sääntöjen vahvistamisesta, jotka koskevat sovellettavan rahoitusoikaisun tason määrittämisperusteita.

Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksiä, joilla vahvistetaan yksityiskohtaiset järjestelyt sen varmistamiseksi, että sovelletaan yhtenäistä lähestymistapaa, kun tuloskehyksessä määritellään kunkin prioriteetin välitavoitteita ja tavoitteita ja kun arvioidaan näiden välitavoitteiden ja tavoitteiden toteutumista. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 150 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

IV LUKU

Talouden tehokkaaseen ohjaukseen ja hallintaan liittyvät toimenpiteet

23 artikla

Toimenpiteet, joilla ERI-rahastojen vaikuttavuus kytketään talouden tehokkaaseen ohjaukseen ja hallintaan

1. Komissio voi pyytää jäsenvaltiota tarkastelemaan uudelleen kumppanuussopimustaan ja asiaankuuluvia ohjelmiaan ja esittämään niihin muutoksia, kun tämä on tarpeen asiaankuuluvien neuvoston suositusten täytäntöönpanon tukemiseksi tai ERI-rahastojen kasvu- ja kilpailukykyvaikutusten maksimoimiseksi jäsenvaltioissa, jotka saavat rahoitustukea.

Tällainen pyyntö voidaan tehdä seuraavia tarkoituksia varten:

a) kyseiselle jäsenvaltiolle osoitetun, Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 121 artiklan 2 kohdan nojalla hyväksytyn maakohtaisen suosituksen ja mainitun perussopimuksen 148 artiklan 4 kohdan mukaisesti annetun neuvoston asianomaisen suosituksen täytäntöönpanon tukeminen;

b) kyseiselle jäsenvaltiolle osoitetun, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1176/2011 ([1]) 7 artiklan 2 kohdan tai 8 artiklan 2 kohdan mukaisesti annettujen neuvoston asiaankuuluvien suositusten täytäntöönpanon tukeminen, edellyttäen että näiden muutosten katsotaan olevan tarpeen makrotalouden epätasapainon korjaamiseksi; tai

c) käytettävissä olevien ERI-rahastojen kasvu- ja kilpailukykyvaikutusten maksimointi, jos jäsenvaltio täyttää jonkin seuraavista edellytyksistä:

([1]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1176/2011, annettu 16 päivänä marraskuuta 2011, makrotalouden epätasapainon ennalta ehkäisemisestä ja korjaamisesta (EUVL L 306, 23.11.2011, s. 25).

▼B

i) sen saataville on asetettu unionin rahoitustukea neuvoston asetuksen (EU) N:o 407/2010 ([1]) mukaisesti;

ii) sen saataville on asetettu rahoitustukea neuvoston asetuksen (EY) N:o 332/2002 ([2]) mukaisesti;

iii) sen saataville on asetettu rahoitustukea ja tämä rahoitustuki toimii laukaisevana tapahtumana, joka johtaa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o 472/2013 ([3]) tarkoitetun makrotalouden sopeutusohjelman käynnistämiseen tai Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 136 artiklan 1 kohdan mukaisen neuvoston päätöksen tekemiseen.

▼C1

Toisen alakohdan c alakohdassa kunkin edellytyksen on katsottava täyttyvän, jos tällaista rahoitustukea on saatettu jäsenvaltion saataville ennen 21 päivää joulukuuta 2013 tai sen jälkeen ja jos rahoitustukea on edelleen sen saatavilla.

▼B

2. Komission jäsenvaltiolle 1 kohdan mukaisesti esittämä pyyntö on perusteltava viittaamalla tapauksen mukaan tarpeeseen tukea asiaankuuluvien suositusten täytäntöönpanoa tai maksimoida ERI-rahastojen kasvu- ja kilpailukykyvaikutukset, ja siinä on ilmoitettava ohjelmat tai prioriteetit, joihin komissio katsoo pyynnön liittyvän, sekä odotettujen muutosten luonne. Tällaista pyyntöä ei voida esittää ennen vuotta 2015 tai vuoden 2019 jälkeen, eikä sitä voida esittää samoista ohjelmista kahtena peräkkäisenä vuotena.

3. Jäsenvaltion on toimitettava vastauksensa 1 kohdassa tarkoitettuun pyyntöön kahden kuukauden kuluessa pyynnön vastaanottamisesta ja esitettävä välttämättöminä pitämänsä kumppanuussopimuksen ja ohjelmien muutokset sekä näiden muutosten perustelut ja ilmoitettava, mitkä ohjelmat ovat kyseessä, ja kuvattava pääpiireittäin, millaisia ehdotetut muutokset ovat luonteeltaan ja miten niiden odotetaan vaikuttavan suositusten täytäntöönpanoon ja ERI-rahastojen käyttöön. Komissio esittää tarvittaessa huomautuksensa kuukauden kuluessa tämän vastauksen vastaanottamisesta.

4. Jäsenvaltion on toimitettava ehdotus kumppanuussopimuksen ja asiaankuuluvien ohjelmien muuttamisesta kahden kuukauden kuluessa 3 kohdassa tarkoitetun vastauksen toimittamispäivästä.

5. Jos komissio ei ole toimittanut huomautuksia tai jos se katsoo, että sen toimittamat huomautukset on otettu asianmukaisesti huomioon, se antaa päätöksen, jolla hyväksytään kumppanuussopimuksen ja asiaankuuluvien ohjelmien muutokset, ilman aiheetonta viivytystä ja joka tapauksessa ►C1 kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun jäsenvaltio on toimittanut ne 4 kohdan mukaisesti. ◄

6. Jos jäsenvaltio ei toteuta tuloksellisia toimenpiteitä 1 kohdan mukaisesti tehdyn komission pyynnön johdosta 3 ja 4 kohdassa vahvistetuissa määräajoissa, komissio voi kolmen kuukauden kuluessa 3 kohdassa tarkoitettujen huomautustensa antamisesta tai jäsenvaltion 4 kohdassa tarkoitetun ehdotuksen jättämisestä ehdottaa neuvostolle, että se

([1]) Neuvoston asetus (EU) N:o 407/2010, annettu 11 päivänä toukokuuta 2010, Euroopan rahoituksenvakautusmekanismin perustamisesta (EUVL L 118, 12.5.2010, s. 1).

([2]) Neuvoston asetus (EY) N:o 332/2002, annettu 18 päivänä helmikuuta 2002, järjestelystä keskipitkän ajan rahoitustuen myöntämiseksi jäsenvaltioiden maksutaseille (EYVL L 53, 23.2.2002, s. 1).

([3]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 472/2013, annettu 21 päivänä toukokuuta 2013, rahoitusvakautensa osalta vakavissa vaikeuksissa olevien tai vakavien vaikeuksien uhasta kärsivien euroalueen jäsenvaltioiden talouden ja julkisen talouden valvonnan tiukentamisesta (EUVL L 140, 27.5.2013, s. 1).

▼B

keskeyttää kyseisten ohjelmien tai prioriteettien maksut osittain tai kokonaisuudessaan. Ehdotuksessaan komissio esittää perustelut sille toteamukselle, että jäsenvaltio ei ole toteuttanut tuloksellisia toimenpiteitä. Ehdotusta laatiessaan komissio ottaa huomioon kaikki asiaan liittyvät tiedot ja tarkastelee asianmukaisesti kaikkia näkökohtia ja näkemyksiä, jotka ovat tulleet esille tai jotka on esitetty 15 kohdan mukaisessa jäsennellyssä vuoropuhelussa.

Neuvosto päättää kyseisestä ehdotuksesta täytäntöönpanosäädöksellä. ►C1 Tätä täytäntöönpanosäädöstä sovelletaan ainoastaan sen hyväksymisen jälkeen toimitettuihin maksatushakemuksiin. ◄

7. Edellä 5 kohdassa tarkoitetun maksujen keskeytyksen on oltava laajuudeltaan ja tasoltaan oikeasuhteinen ja vaikuttava, ja siinä on noudatettava tasapuolista kohtelua jäsenvaltioiden välillä ja otettava erityisesti huomioon keskeytyksen vaikutus kyseisen jäsenvaltion talouteen. Keskeytettävät ohjelmat on määritettävä 1 ja 2 kohdassa tarkoitetussa pyynnössä esitettyjen tarpeiden perusteella.

Maksujen keskeytys saa koskea enintään 50 prosenttia kunkin kyseessä olevan ohjelman maksuista. Päätöksessä voidaan säätää keskeytyksen tason korottamisesta aina 100 prosenttiin maksuista, jos jäsenvaltio ei toteuta tuloksellisia toimenpiteitä 1 kohdassa tarkoitetun pyynnön johdosta kolmen kuukauden kuluessa 6 kohdassa tarkoitetusta maksujen keskeytystä koskevasta päätöksestä.

8. Jos jäsenvaltio on ehdottanut muutoksia kumppanuussopimukseen ja asiaankuuluviin ohjelmiin komission pyynnön mukaisesti, neuvosto päättää komission ehdotuksen perusteella maksujen keskeytyksen lopettamisesta.

9. Komissio tekee neuvostolle ehdotuksen siitä, että neuvosto keskeyttää jäsenvaltion ohjelmien sitoumukset tai maksut osittain tai kokonaisuudessaan, jos

a) neuvosto katsoo Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 126 artiklan 8 kohdan tai 126 artiklan 11 kohdan mukaisesti, että jäsenvaltio ei ole toteuttanut tuloksellisia toimia liiallisen alijäämänsä korjaamiseksi;

b) neuvosto hyväksyy kaksi peräkkäistä suositusta samassa liiallista epätasapainoa koskevassa menettelyssä asetuksen (EU) N:o 1176/2011 8 artiklan 3 kohdan mukaisesti sillä perusteella, että, jäsenvaltio on toimittanut riittämättömän korjaavan suunnitelman;

c) neuvosto hyväksyy samassa liiallista epätasapainoa koskevassa menettelyssä asetuksen (EU) N:o 1176/2011 10 artiklan 4 kohdan mukaisesti kaksi peräkkäistä päätöstä, joissa todetaan, että jäsenvaltio ei ole toteuttanut suositeltuja korjaavia toimia;

d) komissio toteaa, ettei jäsenvaltio ole toteuttanut toimenpiteitä pannakseen täytäntöön asetuksessa (EU) N:o 407/2010 tai asetuksessa (EY) N:o 332/2002 tarkoitetun sopeutusohjelman, ja sen seurauksena päättää olla antamatta lupaa tälle jäsenvaltiolle myönnetyn rahoitustuen maksamiseen;

▼B

e) neuvosto päättää, että jäsenvaltio ei ole noudattanut asetuksen (EU) N:o 472/2013 7 artiklassa tarkoitettua makrotalouden sopeutusohjelmaa tai toteuttanut Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 136 artiklan 1 kohdan mukaisesti hyväksytyssä neuvoston päätöksessä pyydettyjä toimenpiteitä.

Ehdotustaan laatiessaan komissio ottaa huomioon 11 kohdan säännökset ja kaikki asiaan liittyvät tiedot sekä tarkastelee asianmukaisesti kaikkia näkökohtia ja näkemyksiä, jotka ovat tulleet esille tai jotka on esitetty 15 kohdan mukaisessa jäsennellyssä vuoropuhelussa.

Etusija on annettava sitoumusten keskeytykselle: maksut on keskeytettävä ainoastaan, kun pyritään toimien toteuttamiseen välittömästi ja kun vaatimuksia on merkittävästi laiminlyöty. ►C1 Maksujen keskeytystä sovelletaan kyseisten ohjelmien sellaisiin maksatushakemuksiin, jotka on toimitettu keskeyttämistä koskevan päätöksen tekopäivän jälkeen. ◄

10. Neuvoston katsotaan hyväksyneen 9 kohdassa tarkoitettu sitoumusten keskeytystä koskevan komission ehdotuksen, jollei se yhden kuukauden kuluessa komission ehdotuksen toimittamisesta hyväksy täytäntöönpanosäädöksellä päätöstä hylätä ehdotusta määräenemmistöllä. Sitoumusten keskeytystä sovelletaan ERI-rahastoista kyseisille jäsenvaltiolle annettuihin sitoumuksiin keskeytyspäätöstä seuraavan vuoden 1 päivästä tammikuuta alkaen.

Neuvosto hyväksyy täytäntöönpanosäädöksellä päätöksen 9 kohdassa tarkoitetusta maksujen keskeytystä koskevasta komission ehdotuksesta.

11. Edellä 10 kohdassa tarkoitetun sitoumusten tai maksujen keskeytyksen on oltava laajuudeltaan ja tasoltaan oikeasuhteinen, ja siinä on noudatettava tasapuolista kohtelua jäsenvaltioiden välillä ja otettava huomioon kyseisen jäsenvaltion taloudellinen ja sosiaalinen tilanne, erityisesti kyseisen jäsenvaltion työttömyysaste unionin keskiarvoon verrattuna ja keskeytyksen vaikutus jäsenvaltion talouteen. Erityisesti on otettava huomioon keskeytyksen vaikutus sellaisiin ratkaisevan tärkeisiin ohjelmiin, joilla pyritään puuttumaan epäsuotuiseen taloudelliseen tai sosiaaliseen tilanteeseen.

Liitteessä II esitetään yksityiskohtaiset säännökset keskeytysten laajuuden ja tason määrittämiseksi.

Sitoumusten keskeytykseen sovelletaan alempaa seuraavista enimmäismääristä:

a) enintään 50 prosenttia ERI-rahastojen seuraavan varainhoitovuoden sitoumuksista, kun kyseessä on ensimmäinen 9 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdassa tarkoitettu liiallisia alijäämiä koskevaan menettelyyn liittyvä laiminlyönti ja enintään 25 prosenttia ERI-rahastojen seuraavan varainhoitovuoden sitoumuksista, kun kyseessä on ensimmäinen 9 kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohdassa tarkoitettu liiallista epätasapainoa koskevaan menettelyyn sisältyvään korjaussuunnitelmaan liittyvä laiminlyönti tai 9 kohdan ensimmäisen alakohdan c alakohdassa tarkoitettu liiallista epätasapainoa koskevaan menettelyyn liittyvä suositeltujen korjaavien toimien laiminlyönti.

▼B

Keskeytyksen tasoa nostetaan asteittain laiminlyönnin vakavuuden mukaisesti enimmillään 100 prosenttiin ERI-rahastojen seuraavan varainhoitovuoden sitoumuksista, kun on kyse liiallisia alijäämiä koskevasta menettelystä, ja enimmillään 50 prosenttiin ERI-rahastojen seuraavan varainhoitovuoden sitoumuksista, kun on kyse liiallista epätasapainoa koskevasta menettelystä.

b) enintään 0,5 prosenttia nimellisestä BKT:stä, kun kyseessä on ensimmäinen 9 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdassa tarkoitettu liiallisia alijäämiä koskevaan menettelyyn liittyvä laiminlyönti, ja enintään 0,25 prosenttia nimellisestä BKT:stä, kun kyseessä on ensimmäinen 9 kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohdassa tarkoitettu liiallista epätasapainoa koskevaan menettelyyn sisältyvään korjaussuunnitelmaan liittyvä laiminlyönti tai 9 kohdan ensimmäisen alakohdan d alakohdassa tarkoitettu liiallista epätasapainoa koskevaan menettelyyn liittyvä suositeltujen korjaavien toimien laiminlyönti.

Jos 9 kohdan ensimmäisen alakohdan a, b ja c alakohdassa tarkoitettu korjaaviin toimiin liittyvä laiminlyönti jatkuu edelleen, enimmäismääräistä BKT-prosenttiosuutta korotetaan asteittain seuraavasti:

— enintään 1 prosenttiin nimellisestä BKT:stä, kun kyseessä on jatkuva 9 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdassa tarkoitettu liiallisia alijäämiä koskevaan menettelyyn liittyvä laiminlyönti; ja

— enintään 0,5 prosenttia nimellisestä BKT:stä laiminlyönnin vakavuuden mukaisesti, kun kyseessä on jatkuva 9 kohdan ensimmäisen alakohdan b tai c alakohdassa tarkoitettu liiallista epätasapainoa koskevaan menettelyyn liittyvä laiminlyönti;

c) enintään 50 prosenttia ERI-rahastojen seuraavan varainhoitovuoden sitoumuksista tai enintään 0,5 prosenttia nimellisestä BKT:stä, kun kyseessä on ensimmäinen 9 kohdan ensimmäisen alakohdan d ja e alakohdassa tarkoitettu laiminlyönti.

Määritettäessä keskeytyksen tasoa tai päätettäessä, keskeytetäänkö sitoumuksia vai maksuja, otetaan huomioon, missä täytäntöönpanovaiheessa ohjelma on, ja erityisesti, kuinka paljon aikaa jäisi varojen käyttöön sen jälkeen, kun keskeytetyt sitoumukset on budjetoitu uudelleen.

12. Rajoittamatta 86–88 artiklassa vahvistettujen vapauttamissääntöjen soveltamista komissio lopettaa viipymättä sitoumusten tai maksujen keskeytyksen, jos

a) liiallisia alijäämiä koskeva menettely jätetään lepäämään neuvoston asetuksen (EY) N:o 1467/97 ([1]) 9 artiklan mukaisesti tai neuvosto on päättänyt Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 126 artiklan 12 kohdan mukaisesti kumota liiallisen alijäämään olemassaoloa koskevan päätöksen;

b) neuvosto on hyväksynyt kyseisen jäsenvaltion toimittaman korjaavan suunnitelman asetuksen (EU) N:o 1176/2011 8 artiklan 2 kohdan mukaisesti tai liiallista epätasapainoa koskeva menettely jätetään lepäämään mainitun asetuksen 10 artiklan 5 kohdan mukaisesti tai neuvosto on päättänyt liiallista epätasapainoa koskevan menettelyn mainitun asetuksen 11 artiklan mukaisesti;

([1]) Neuvoston asetus (EY) N:o 1467/97, annettu 7 päivänä heinäkuuta 1997, liiallisia alijäämiä koskevan menettelyn täytäntöönpanon nopeuttamisesta ja selkeyttämisestä (EYVL L 209, 2.8.1997, s. 6).

▼B

c) komissio on todennut, että kyseinen jäsenvaltio toteuttanut riittävät toimenpiteet toteuttaakseen asetuksen (EU) N:o 472/2013 7 artiklassa tarkoitetun makrotalouden sopeutusohjelman tai Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 136 artiklan 1 kohdan mukaisesti tehdyssä neuvoston päätöksessä pyydetyt toimenpiteet.

Sitoumusten keskeytyksen lopettamisen yhteydessä komissio budjetoi keskeytetyt sitoumukset uudelleen neuvoston asetuksen (EU, Euratom) N:o 1311/2013 8 artiklan mukaisesti.

Neuvosto tekee komission ehdotuksesta päätöksen maksujen keskeytyksen lopettamisesta, jos ensimmäisen alakohdan a, b ja c alakohdassa säädetyt sovellettavat edellytykset täyttyvät.

13. Edellä olevia 6–12 kohtaa ei sovelleta Yhdistyneeseen kuningaskuntaan, mikäli sitoumusten tai maksujen keskeytys liittyy 1 kohdan ensimmäisen alakohdan a ja b alakohdan ja c kohdan iii alakohdan tai 9 kohdan ensimmäisen alakohdan a, b tai d alakohdan soveltamisalaan kuuluviin asioihin.

14. Tätä artiklaa ei sovelleta Euroopan alueellinen yhteistyö -tavoitteen ohjelmiin.

15. Komissio tiedottaa Euroopan parlamentille tämän artiklan täytäntöönpanosta. Erityisesti komissio ilmoittaa viipymättä Euroopan parlamentille, kun jokin 6 kohdassa tai 9 kohdan ensimmäisen alakohdan a–e alakohdassa säädetty edellytys täyttyy jonkin jäsenvaltion osalta, ja esittää yksityiskohtaista tietoa ERI-rahastoista ja ohjelmista, joihin sitoumusten tai maksujen keskeytystä voitaisiin soveltaa.

Euroopan parlamentti voi pyytää komission käymään jäsenneltyä vuoropuhelua tämän artiklan soveltamisesta ja erityisesti ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen tietojen välittämisestä.

Komissio toimittaa sitoumusten tai maksujen keskeytystä koskevan ehdotuksen tai tällaisen keskeytyksen lopettamista koskevan ehdotuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle heti ehdotuksen hyväksymisen jälkeen. Euroopan parlamentti voi pyytää komissiota selittämään ehdotuksensa perusteet.

16. Komissio tarkastelee vuonna 2017 uudelleen tämän artiklan soveltamista. Se laatii tätä varten kertomuksen, jonka se toimittaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ja liittää siihen tarvittaessa lainsäädäntöehdotuksen.

17. Jos unionin sosiaalinen tai taloudellinen tilanne muuttuu merkittävästi, komissio voi tehdä ehdotuksen tämän artiklan soveltamisen tarkastelemiseksi uudelleen tai Euroopan parlamentti tai neuvosto voi pyytää komissiota esittämään tällaisen ehdotuksen Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 225 tai 241 artiklan mukaisesti.

▼M2

24 artikla

Tilapäisistä talousarviovaikeuksista kärsivän jäsenvaltion maksujen korottaminen

1. Välimaksuja voidaan jäsenvaltion pyynnöstä korottaa siten, että ne ovat 10 prosenttiyksikköä suuremmat kuin kullekin EAKR:n, ESR:n ja koheesiorahaston prioriteetille tai kullekin maaseuturahaston sekä Euroopan meri- ja kalatalousrahaston toimenpiteelle vahvistettu osarahoitusosuus.

▼M2

Jos jäsenvaltio täyttää jonkin seuraavista edellytyksistä 21 päivän joulukuuta 2013 jälkeen, korotettua osuutta, joka ei voi olla suurempi kuin 100 prosenttia, sovelletaan tämän jäsenvaltion maksatushakemuksiin, jotka koskevat ajanjaksoa 30 päivään kesäkuuta 2016 saakka:

a) jäsenvaltio saa unionilta lainan asetuksen (EU) N:o 407/2010 mukaisesti;

b) jäsenvaltio saa asetuksen (EY) N:o 332/2002 mukaista keskipitkän ajan rahoitustukea, jonka ehtona on makrotalouden sopeutusohjelman toteuttaminen;

c) jäsenvaltion saataville on asetettu rahoitustukea, jonka ehtona on asetuksessa (EU) N:o 472/2013 tarkoitetun makrotalouden sopeutusohjelman toteuttaminen.

Jos jäsenvaltio täyttää jonkin toisessa alakohdassa säädetyistä edellytyksistä 30 päivän kesäkuuta 2016 jälkeen, korotettua osuutta sovelletaan sen maksatushakemuksiin ajanjaksona, joka kestää sitä kalenterivuotta seuraavan vuoden 30 päivään kesäkuuta, jonka aikana asianomainen rahoitustuki lakkaa.

Tätä kohtaa ei sovelleta Euroopan alueellista yhteistyötä koskevan asetuksen mukaisiin ohjelmiin.

2. Sen estämättä, mitä 1 kohdassa säädetään, välimaksuina ja loppumaksuina maksettu unionin tuki ei kuitenkaan saa olla suurempi kuin:

a) julkiset menot; tai

b) EAKR:n, ESR:n ja koheesiorahaston osalta kullekin prioriteetille tai maaseuturahaston sekä Euroopan meri- ja kalatalousrahaston osalta kullekin toimenpiteelle ERI-rahastoista myönnetyn tuen enimmäismäärä, joka vahvistetaan komission antamassa ohjelman hyväksymistä koskevassa päätöksessä,

sen mukaan kumpi määrä on pienempi.

▼B

25 artikla

▼M3

Jäsenvaltioiden teknisen tuen hallinto

1. Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2017/825 ([1]) 11 artiklan mukaisesti esitetystä jäsenvaltion pyynnöstä tämän asetuksen 59 artiklassa säädetyt, rahastokohtaisten sääntöjen mukaisesti kohdennetut varat voidaan yhteisymmärryksessä komission kanssa siirtää komission aloitteesta annettavaan tekniseen tukeen kyseistä jäsenvaltiota koskevien toimenpiteiden toteuttamiseksi tämän asetuksen 58 artiklan 1 kohdan kolmannen alakohdan l alakohdan mukaisesti suoran tai välillisen hallinnon avulla.

▼B

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen varojen on oltava täydentäviä niihin määriin nähden, jotka on vahvistettu rahastokohtaisissa säännöissä asetettujen komission aloitteesta annettavan teknisen tuen enimmäismäärien mukaisesti. Jos rahastokohtaisissa säännöissä on asetettu jäsenvaltion

([1]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2017/825, annettu 17 päivänä toukokuuta 2017, rakenneuudistusten tukiohjelman perustamisesta kaudeksi 2017–2020 ja asetusten (EU) N:o 1303/2013 ja (EU) N:o 1305/2013 muuttamisesta (EUVL L 129, 19.5.2017, s. 1).

▼B

aloitteesta annettavan teknisen tuen enimmäismäärä, siirrettävä määrä on otettava huomioon tämän enimmäismäärän noudattamista koskevissa laskelmissa.

3. ►M3 Jäsenvaltion on pyydettävä 1 kohdassa tarkoitettua siirtoa kalenterivuodeksi viimeistään 31 päivänä tammikuuta sinä vuonna, jona siirto on määrä tehdä. Pyynnön mukana on oltava ehdotus yhden tai useamman sellaisen ohjelman muuttamiseksi, josta siirto on määrä tehdä. Vastaavat muutokset on tehtävä 30 artiklan 2 kohdan mukaisesti kumppanuussopimukseen, jossa on esitettävä komissiolle kunakin vuonna siirrettävä kokonaismäärä. ◄

Jos jäsenvaltio täyttää 24 artiklan 1 kohdassa säädetyt edellytykset 1 päivänä tammikuuta 2014, se voi toimittaa tätä vuotta koskevan pyynnön samanaikaisesti kumppanuussopimuksensa kanssa, jossa esitetään komission aloitteesta annettavaan tekniseen tukeen siirrettävä määrä.

▼M3

4. Jäsenvaltion tämän artiklan 1 kohdan mukaisesti siirtämiin varoihin sovelletaan tämän asetuksen 136 artiklassa ja asetuksen (EU) N:o 1306/2013 38 artiklassa tarkoitettua vapauttamista koskevaa sääntöä.

▼M10

V LUKU

Poikkeukselliset toimenpiteet ERI-rahastojen käyttämiseksi covid-19:n puhkeamisen vastatoimena

25 a artikla

Poikkeukselliset toimenpiteet ERI-rahastojen käyttämiseksi covid-19:n puhkeamisen vastatoimena

1. Poiketen siitä, mitä 60 artiklan 1 kohdassa ja 120 artiklan 3 kohdan ensimmäisessä ja neljännessä alakohdassa säädetään, jäsenvaltion pyynnöstä voidaan soveltaa 100 prosentin osarahoitusosuutta maksatushakemuksissa ilmoitettuihin menoihin tilivuonna, joka alkaa 1 päivänä heinäkuuta 2020 ja päättyy 30 päivänä kesäkuuta 2021, EAKR:sta, ESR:sta tai koheesiorahastosta tuetun ohjelman yhden tai useamman toimintalinjan osalta.

Osarahoitusosuuden muuttamista koskevat pyynnöt on toimitettava 30 artiklassa säädetyn ohjelmien muuttamismenettelyn mukaisesti, ja niiden mukana on oltava tarkistettu ohjelma tai tarkistetut ohjelmat. Kyseistä 100 prosentin osarahoitusosuutta sovelletaan ainoastaan, jos komissio hyväksyy asianomaisen toimenpideohjelman muutoksen viimeistään ennen välimaksua koskevan lopullisen hakemuksen jättämistä 135 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

Ennen kuin jätetään 1 päivänä heinäkuuta 2021 alkavaa tilivuotta koskeva ensimmäinen maksatushakemus, jäsenvaltioiden on toimitettava tiedoksi 96 artiklan 2 kohdan d alakohdan ii alakohdassa tarkoitettu taulukko, jossa vahvistetaan osarahoitusosuus, jota sovellettiin 30 päivänä kesäkuuta 2020 päättyvän tilivuoden aikana niiden prioriteettien osalta, joita väliaikainen korotus 100 prosenttiin koski.

▼**M10**

2. Investoinnit kasvuun ja työpaikkoihin -tavoitteeseen vuonna 2020 käytettävissä olevia varoja voidaan vastatoimena covid-19:n puhkeamiselle siirtää jäsenvaltion pyynnöstä EAKR:n, ESR:n ja koheesiorahaston välillä riippumatta 92 artiklan 1 kohdan a–d alakohdassa tarkoitetuista prosenttiosuuksista.

Kyseisiin siirtoihin ei sovelleta 92 artiklan 4 kohdassa säädettyjä vaatimuksia.

Siirrot eivät saa vaikuttaa varoihin, jotka on osoitettu nuorisotyöllisyysaloitteeseen 92 artiklan 5 kohdan mukaisesti tai Investoinnit kasvuun ja työpaikkoihin -tavoitteen perusteella vähävaraisimmille suunnattuun apuun 92 artiklan 7 kohdan mukaisesti.

EAKR:n, ESR:n ja koheesiorahaston väliset tämän kohdan mukaiset määrärahasiirrot on toteutettava sen rahaston sääntöjen mukaisesti, johon varat siirretään.

3. Poiketen siitä, mitä 93 artiklan 1 kohdassa säädetään, ja 93 artiklan 2 kohdassa säädetyn mahdollisuuden lisäksi voidaan vuodeksi 2020 ohjelmatyöhön käytettävissä olevia varoja siirtää jäsenvaltion pyynnöstä alueluokkien välillä covid-19:n puhkeamisen vastatoimena.

4. Tämän artiklan 2 ja 3 kohdan mukaiset siirtopyynnöt on toimitettava 30 artiklassa säädetyn ohjelmien muuttamismenettelyn mukaisesti, ne on perusteltava asianmukaisesti ja niiden mukana on oltava tarkistettu ohjelma tai tarkistetut ohjelmat, jossa tai joissa eritellään siirretyt määrät rahastoittain ja tarvittaessa alueluokittain.

5. Poiketen siitä, mitä tämän asetuksen 18 artiklassa ja rahastokohtaisissa asetuksissa säädetään, 24 päivänä huhtikuuta 2020 tai sen jälkeen toimitetuissa ohjelmamuutoksia koskevissa pyynnöissä tai tämän asetuksen 30 artiklan 5 kohdan mukaisesti ilmoitetuissa siirroissa esitettyihin määrärahoihin ei sovelleta temaattista keskittämistä koskevia vaatimuksia, joista säädetään tässä asetuksessa tai rahastokohtaisissa asetuksissa.

6. Poiketen siitä, mitä 16 artiklassa säädetään, 24 päivästä huhtikuuta 2020 kumppanuussopimuksia ei saa muuttaa eivätkä ohjelmamuutokset saa edellyttää kumppanuussopimusten muuttamista.

Poiketen siitä, mitä 26 artiklan 1 kohdassa, 27 artiklan 1 kohdassa, 30 artiklan 1 kohdassa ja 30 artiklan 2 kohdassa säädetään, 24 päivästä huhtikuuta 2020 ohjelmien ja niiden täytäntöönpanon johdonmukaisuutta kumppanuussopimuksen kanssa ei tarkasteta.

7. Jäljempänä 65 artiklan 10 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettuihin toimiin, joilla parannetaan kriisinhallintavalmiuksia covid-19:n puhkeamisen yhteydessä, ei sovelleta 65 artiklan 6 kohtaa.

Poiketen siitä, mitä 125 artiklan 3 kohdan b alakohdassa säädetään, tällaiset toimet voidaan valita EAKR:sta tai ESR:sta tuettaviksi ennen muutetun ohjelman hyväksymistä.

▼**M10**

8. Silloin kun covid-19:n puhkeamiseen vedotaan ylivoimaisena esteenä, 87 artiklan 1 kohdan b alakohdan soveltamiseksi on esitettävä prioriteettikohtaisesti yhteenlaskettuna tiedot määristä, joista ei ole voitu tehdä maksatushakemusta, niiden toimien osalta, joiden tukikelpoiset kokonaiskustannukset ovat alle 1 000 000 euroa.

9. Rahastokohtaisissa asetuksissa vahvistetuista määräajoista poiketen 50 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu ohjelmaa koskeva vuotuinen täytäntöönpanokertomus vuodelta 2019 on toimitettava viimeistään 30 päivänä syyskuuta 2020 kaikkien ERI-rahastojen osalta. Komission laatiman, 53 artiklan 1 kohdan mukaisen yhteenvetokertomuksen toimittamista voidaan vuonna 2020 lykätä vastaavasti.

10. Poiketen siitä, mitä 37 artiklan 2 kohdan g alakohdassa säädetään, ennakkotutkimusten tarkistamista tai ajantasaistamista ei vaadita, jos rahoitusvälineisiin on tehtävä muutoksia, jotta covid-19-epidemiaan voidaan reagoida tehokkaasti.

11. Jos rahoitusvälineistä myönnetään tukea pk-yrityksille käyttöpääoman muodossa tämän asetuksen 37 artiklan 4 kohdan toisen alakohdan mukaisesti, osana todentavia asiakirjoja ei vaadita uusia tai ajantasaistettuja liiketoimintasuunnitelmia tai vastaavia asiakirjoja eikä todisteita, joiden avulla voidaan todentaa, että rahoitusvälineiden kautta myönnetty tuki on käytetty aiottuun tarkoitukseen.

Poiketen siitä, mitä asetuksessa (EU) N:o 1305/2013 säädetään, Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahasto voi myöntää tällaista tukea myös asetuksessa (EU) N:o 1305/2013 tarkoitettujen, rahoitusvälineiden täytäntöönpanon kannalta merkityksellisten toimenpiteiden nojalla. Tällaiset tukikelpoiset menot saavat olla enintään 200 000 euroa.

12. Kun sovelletaan 127 artiklan 1 kohdan toista alakohtaa, covid-19:n puhkeamista on pidettävä asianmukaisesti perusteltuna tapauksena, jossa tarkastusviranomaiset voivat ammatillisen harkintansa perusteella käyttää muuta kuin tilastollista otantamenetelmää tilivuonna, joka alkaa 1 päivänä heinäkuuta 2019 ja päättyy 30 päivänä kesäkuuta 2020.

13. Kun sovelletaan Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU, Euratom) 2018/1046 ([1]) 30 artiklan 1 kohdan f alakohtaa, ehtoa, jonka mukaan määrärahojen on oltava tarkoitettu saman tavoitteen toteuttamiseen, ei sovelleta tämän artiklan 2 ja 3 kohdan mukaisiin määrärahasiirtoihin.

([1]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU, Euratom) 2018/1046, annettu 18 päivänä heinäkuuta 2018, unionin yleiseen talousarvioon sovellettavista varainhoitosäännöistä, asetusten (EU) N:o 1296/2013, (EU) N:o 1301/2013, (EU) N:o 1303/2013, (EU) N:o 1304/2013, (EU) N:o 1309/2013, (EU) N:o 1316/2013, (EU) N:o 223/2014, (EU) N:o 283/2014 ja päätöksen N:o 541/2014/EU muuttamisesta sekä asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 kumoamisesta (EUVL L 193, 30.7.2018, s. 1).

▼B

III OSASTO

OHJELMATYÖ

I LUKU

ERI-rahastoja koskevat yleiset säännökset

26 artikla

Ohjelmien valmistelu

1. ERI-rahastot on pantava täytäntöön ohjelmien välityksellä kumppanuussopimuksen mukaisesti. Kunkin ohjelman on katettava 1 päivän tammikuuta 2014 ja 31 päivän joulukuuta 2020 välinen ajanjakso.

2. Ohjelman laatii jäsenvaltio tai sen nimeämä viranomainen yhteistyössä 5 artiklassa tarkoitettujen kumppaneiden kanssa. Jäsenvaltioiden on laadittava ohjelmat yleisöön nähden avoimia menettelyjä institutionaalisten ja oikeudellisten puitteidensa mukaisesti.

3. Jäsenvaltiot ja komissio toimivat yhteistyössä varmistaakseen, että ERI-rahastojen ohjelmien ja myös rahastojen useista rahastosta rahoitettavien ohjelmien valmistelua ja täytäntöönpanoa koordinoidaan tehokkaasti noudattaen suhteellisuusperiaatetta.

4. Jäsenvaltioiden on toimitettava ohjelmat komissiolle kolmen kuukauden kuluessa kumppanuussopimuksen toimittamisesta. Euroopan alueelliseen yhteistyöhön liittyvät ohjelmat on toimitettava viimeistään 22. syyskuuta 2014. Kaikkien ohjelmien mukana on oltava 55 artiklassa säädetty ennakkoarviointi.

5. Jos yksi tai useampi ERI-rahastojen rahastokohtaisista asetuksista tulee voimaan 22. helmikuuta 2014 alkavana ja 22. kesäkuuta 2014 päättyvänä aikana, siitä ERI-rahastosta tuettava ohjelma tai tuettavat ohjelmat, jota rahastokohtaisen asetuksen voimaantulon viivästyminen koskee, on toimitettava kolmen kuukauden kuluessa 17 artiklan 1 kohdassa tarkoitetusta tarkistetun kumppanuussopimukseen toimittamisesta.

6. Jos yksi tai useampi ERI-rahastojen rahastokohtaisista asetuksista tulee voimaan 22. kesäkuuta 2014 jälkeen, siitä ERI-rahastosta tuettava ohjelma tai tuettavat ohjelmat, jota rahastokohtaisen asetuksen voimaantulon viivästyminen koskee, on toimitettava kolmen kuukauden kuluessa viivästyneen rahastokohtaisen asetuksen voimaantulopäivästä.

27 artikla

Ohjelmien sisältö

1. Kussakin ohjelmassa on esitettävä strategia, jonka mukaisesti ohjelmalla edistetään älykästä, kestävää ja osallistavaa kasvua koskevaa unionin strategiaa tämän asetuksen, rahastokohtaisten sääntöjen ja kumppanuussopimuksen sisällön mukaisesti.

▼B

Kunkin ohjelman on sisällettävä järjestelyt, joilla varmistetaan, että ERI-rahastojen ja toimenpiteiden täytäntöönpano on tehokasta, vaikuttavaa ja koordinoitua ja toimet, joilla pyritään siihen, että tuensaajien hallinnollinen taakka vähenee.

2. Kussakin ohjelmassa on määriteltävä prioriteetit ja esitettävä erityistavoitteet, ERI-rahastoista saatavat tukimäärärahat ja vastaava kansallinen osarahoitus, mukaan lukien suoritusvaraukseen liittyvät määrät, joka voi olla julkista tai yksityistä rahastokohtaisten sääntöjen mukaisesti.

3. Jos jäsenvaltiot ja alueet osallistuvat makroalue- tai merialuestrategioihin, asiaankuuluvassa ohjelmassa on ilmoitettava jäsenvaltion määrittelemien ohjelma-alueen tarpeiden mukaisesti, miten suunnitellut tukitoimet edistävät näitä strategioita.

4. Kunkin prioriteetin osalta on esitettävä rahastokohtaisten sääntöjen mukaisesti indikaattorit ja vastaavat laadullisina ja määrällisinä ilmaistavat tavoitteet, joilla arvioidaan ohjelman täytäntöönpanon edistymistä tavoitteiden saavuttamisessa ja joita käytetään perustana seurannassa, arvioinnissa ja tulosten tarkastelussa. Näihin indikaattoreihin kuuluvat seuraavat:

a) kohdennettuihin menoihin liittyvät taloudelliset indikaattorit;

b) tuettaviin toimiin liittyvät tuotosindikaattorit;

c) kyseiseen prioriteettiin liittyvät tulosindikaattorit.

Rahastokohtaisissa säännöissä on vahvistettava kunkin ERI-rahaston osalta yhteiset indikaattorit, ja niissä voidaan antaa ohjelmakohtaisia indikaattoreita koskevia säännöksiä.

5. Yksinomaan teknistä tukea koskevia ohjelmia lukuun ottamatta kaikkiin ohjelmiin on sisällyttävä rahastokohtaisten sääntöjen mukainen kuvaus toimista, joilla otetaan huomioon 5, 7 ja 8 artiklassa vahvistetut periaatteet.

6. Kussakin ohjelmassa, lukuun ottamatta niitä, joissa teknisen tuen toimet toteutetaan erityisohjelmana, on vahvistettava 8 artiklassa tarkoitettujen menetelmien perusteella alustava tuen määrä, joka on tarkoitus käyttää ilmastonmuutosta koskeviin tavoitteisiin.

7. Jäsenvaltioiden on laadittava ohjelma rahastokohtaisten sääntöjen mukaisesti.

▼B

28 artikla

Sellaisten erityisten ohjelmien sisältöä koskevat erityissäännökset, jotka koskevat EIP:n toteuttamiin, pääomavaatimusta lieventäviin rajaamattomiin vakuuksiin ja arvopaperistamiseen perustuvia yhteisiä rahoitusvälineitä

1. Poiketen siitä, mitä 27 artiklassa säädetään, 39 artiklan 4 kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohdassa tarkoitettujen erityisten ohjelmien on sisällettävä

a) 27 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa mainitut osatekijät sekä mainitun artiklan 2, 3 ja 4 kohdassa mainitut osatekijät 5 artiklassa esitettyjen periaatteiden osalta;

b) tämän asetuksen 125, 126 ja 127 artiklassa sekä maaseuturahastoasetuksen 65 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen elinten määrittäminen sen mukaan, mistä rahastosta on kyse;

c) kunkin ohjelmaan sovellettavan 19 artiklan ja liitteen XI mukaisesti asetetun ennakkoehdon osalta arvio siitä, onko ennakkoehto täyttynyt kumppanuussopimuksen ja ohjelman toimittamispäivänä, ja jos ennakkoehdot eivät ole täyttyneet, kumppanuussopimuksen mukana toimitetun yhteenvedon mukaisesti kuvaus ennakkoehtojen täyttämiseksi toteutettavista toimenpiteistä, niistä vastaavista elimistä ja niiden toteuttamisaikataulusta.

▼C1

2. Poiketen siitä, mitä 55 artiklassa säädetään, 39 artiklan 4 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdassa tarkoitettu ennakkotutkimus on katsottava tällaisten ohjelmien ennakkoarvioinniksi.

▼B

3. Maaseuturahastoasetuksen 6 artiklan 2 kohtaa ja 59 artiklan 5 ja 6 kohtaa ei sovelleta tämän asetuksen 39 artiklan 4 kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohdassa tarkoitettuihin ohjelmiin. Tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen osatekijöiden lisäksi maaseuturahaston mukaisiin ohjelmiin sovelletaan ainoastaan maaseuturahastoasetuksen 8 artiklan 1 kohdan c alakohdan i alakohdan ja f, h, i alakohdan sekä m alakohdan i–iii alakohdan säännöksiä.

29 artikla

Ohjelmien hyväksymismenettely

1. Komissio arvioi ohjelmien johdonmukaisuuden tämän asetuksen ja rahastokohtaisten sääntöjen kanssa ja sen, miten ohjelmat ovat edistäneet valittujen temaattisten tavoitteiden ja kutakin ERI-rahastoa koskevien unionin prioriteettien toteuttamista, samoin kuin johdonmukaisuuden kumppanuussopimuksen kanssa, ottaen huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 121 artiklan 2 kohdan mukaisesti annetut asiaankuuluvat maakohtaiset suositukset sekä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 148 artiklan 4 kohdan mukaisesti annetut asiaankuuluvat neuvoston suositukset ja ennakkoarvioinnin. Arvioinnissa kiinnitetään huomiota erityisesti ohjelmastrategian soveltuvuuteen, vastaaviin tavoitteisiin, indikaattoreihin ja talousarviomäärärahojen kohdentamiseen.

▼B

2. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, komission ei tarvitse arvioida ESR-asetuksen 18 artiklan toisen kohdan a alakohdassa tarkoitettujen nuorisotyöllisyysaloitteen erityisten toimenpideohjelmien ja tämän asetuksen 39 artiklan 4 kohdassa tarkoitettujen erityisten ohjelmien johdonmukaisuutta kumppanuussopimuksen kanssa, jos jäsenvaltio ei ole tällaisen erityisen ohjelman toimittamispäivänä toimittanut kumppanuussopimustaan.

3. Komissio esittää huomautuksia kolmen kuukauden kuluessa ohjelman toimittamispäivästä. Jäsenvaltion on toimitettava komissiolle kaikki tarpeelliset lisätiedot ja tarvittaessa tarkistettava ehdotettua ohjelmaa.

4. Komissio hyväksyy rahastokohtaisten sääntöjen mukaisesti kunkin ohjelman viimeistään kuusi kuukautta sen jälkeen, kun kyseinen jäsenvaltio on toimittanut sen, edellyttäen että komission mahdollisesti esittämät huomautukset on otettu riittävällä tavalla huomioon, ei kuitenkaan ennen 1 päivää tammikuuta 2014 eikä ennen kuin komissio on antanut päätöksen kumppanuussopimuksen hyväksymisestä.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetusta poiketen komissio voi hyväksyä Euroopan alueellinen yhteistyö -tavoitteen ohjelmat ennen kuin se on antanut päätöksen kumppanuussopimuksen hyväksymisestä, ja se voi hyväksyä ESR-asetuksen 18 artiklan toisen alakohdan a alakohdassa tarkoitetut nuorisotyöllisyysaloitteen erityiset toimenpideohjelmat ja tämän asetuksen 39 artiklan 4 kohdassa tarkoitetut erityiset ohjelmat ennen kumppanuussopimuksen toimittamista.

30 artikla

Ohjelmien muuttaminen

1. Jäsenvaltioiden jättämät ohjelmien muuttamispyynnöt on perusteltava asianmukaisesti, ja niissä on erityisesti esitettävä ohjelmaan tehtävien muutosten odotetut vaikutukset älykästä, kestävää ja osallistavaa kasvua koskevan unionin strategian toteutumiseen sekä ohjelmassa määritellyt erityistavoitteet ottaen huomioon tämä asetus sekä rahastokohtaiset säännöt, 5, 7 ja 8 artiklassa tarkoitetut monialaiset periaatteet ja kumppanuussopimus. Pyyntöjen mukana on oltava tarkistettu ohjelma.

2. Komissio arvioi 1 kohdan mukaisesti toimitetut tiedot ottaen huomioon jäsenvaltion toimittamat perustelut. Komissio voi esittää huomautuksia yhden kuukauden kuluessa tarkistetun ohjelman toimittamisesta, ja jäsenvaltion on toimitettava komissiolle kaikki tarpeelliset lisätiedot. Komissio hyväksyy rahastokohtaisten sääntöjen mukaisesti ohjelman muuttamispyynnöt mahdollisimman pian, mutta viimeistään kolme kuukautta sen jälkeen, kun jäsenvaltio on toimittanut ne, edellyttäen että komission mahdollisesti esittämät huomautukset on otettu riittävällä tavalla huomioon.

▼M6

Jos ohjelman muuttaminen vaikuttaa kumppanuussopimuksessa esitettyihin tietoihin, sovelletaan 16 artiklan 4 a kohdassa vahvistettua menettelyä.

▼B

3. Jos komissiolle toimitetaan muuttamispyyntö suoritusvarauksen uudelleen kohdentamiseksi tulosten tarkastelun perusteella, komissio esittää 2 kohdasta poiketen huomautuksia ainoastaan silloin, kun se katsoo, että ehdotettu kohdentaminen ei ole sovellettavien sääntöjen taikka jäsenvaltion tai alueen kehitystarpeiden mukainen tai jos siihen liittyy merkittävä riski siitä, että ehdotukseen sisältyviä tavoitteita ei

▼B

voida saavuttaa. Komissio hyväksyy rahastokohtaisten sääntöjen mukaisesti ohjelman muuttamispyynnön mahdollisimman pian ja viimeistään kaksi kuukautta sen jälkeen, kun jäsenvaltio on toimittanut sen, edellyttäen että komission mahdollisesti esittämät huomautukset on otettu riittävällä tavalla huomioon. ►M6 ——————— ◄

▼C1

4. Poiketen siitä, mitä 2 kohdassa säädetään, Euroopan meri- ja kalatalousrahastosta annetussa asetuksessa voidaan vahvistaa erityiset menettelyt toimenpideohjelmien muuttamiseksi.

▼M9

5. Poiketen siitä, mitä 1 ja 2 kohdassa säädetään, jäsenvaltio voi EAKR:stä, koheesiorahastosta ja ESR:stä tuettujen ohjelmien osalta siirtää ohjelmakauden aikana 1 päivästä helmikuuta 2020 lukien enintään 8 prosenttia prioriteetin määrärahoista ja enintään 4 prosenttia ohjelman talousarviosta toiseen saman rahaston saman ohjelman prioriteettiin.

Tällaiset siirrot eivät saa vaikuttaa edellisiin vuosiin. Niitä ei pidetä huomattavina eivätkä ne edellytä komission päätöstä ohjelman muuttamisesta. Niiden on kuitenkin oltava kaikkien lakisääteisten vaatimusten mukaisia, ja seurantakomitean on hyväksyttävä ne etukäteen. Jäsenvaltion on annettava tarkistetut rahoitustaulukot komissiolle tiedoksi.

▼B

31 artikla

EIP:n osallistuminen

1. EIP voi jäsenvaltioiden pyynnöstä osallistua kumppanuussopimuksen valmisteluun sekä toimintaan, joka liittyy toimien, erityisesti suurhankkeiden, rahoitusvälineiden sekä julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuksien valmisteluun.

2. Komissio voi kuulla EIP:tä ennen kumppanuussopimuksen tai ohjelmien hyväksymistä.

3. Komissio voi pyytää EIP:tä tarkastelemaan suurhankkeiden teknistä laatua sekä taloudellista ja rahoituksellista kestävyyttä ja elinkelpoisuutta sekä avustamaan sitä käyttöön otettavien tai kehitettävien rahoitusvälineiden osalta.

4. Komissio voi tämän asetuksen säännösten täytäntöönpanon yhteydessä myöntää EIP:lle avustuksia tai palveluhankintasopimuksia, jotka koskevat usean vuoden kuluessa täytäntöön pantuja aloitteita. Näitä avustuksia tai palveluhankintasopimuksia koskeva unionin talousarviositoumus tehdään vuosittain.

II LUKU

Yhteisölähtöiset paikalliset kehittämishankkeet

32 artikla

Yhteisölähtöinen paikallinen kehittäminen

1. Yhteisölähtöistä paikallista kehittämistä tuetaan maaseuturahastosta, joka nimetään paikallisen kehittämisen johtavaksi tahoksi, ja niitä voidaan tukea EAKR:stä, ESR:stä tai Euroopan meri- ja kalatalousrahastosta. Tässä luvussa näihin rahastoihin viitataan jäljempänä ilmaisulla "asianomaiset ERI-rahastot".

▼B

2. Yhteisölähtöiseltä paikalliselta kehittämiseltä edellytetään, että se

a) keskittyy tiettyihin aluetasoa pienempiin yksiköihin;

b) ovat sellaisten paikallisten toimintaryhmien toteuttamia, jotka muodostuvat paikallisten yksityisten ja julkisten sosioekonomisten etujen edustajista ja joiden päätöksenteossa kansallisten sääntöjen mukaisesti määriteltyjen viranomaisten tai yhdenkään yksittäisen eturyhmän osuus ei ole yli 49 prosenttia äänivallasta;

c) toteutetaan yhdennettyjen ja monialaisten, aluekohtaisten paikallisten kehittämisstrategioiden avulla;

d) on suunniteltu ottaen huomioon paikalliset tarpeet ja mahdollisuudet ja sisältää paikalliseen toimintaympäristöön liittyvää innovatiivisuutta, verkostoitumista ja tarvittaessa yhteistyötä.

3. Asianomaisista ERI-rahastoista yhteisölähtöiseen paikalliseen kehittämiseen myönnettävän tuen on oltava johdonmukaista ja koordinoitua asianomaisten ERI-rahastojen välillä. Tämä on varmistettava muun muassa koordinoimalla yhteisölähtöisten paikallisten kehittämisstrategioiden ja paikallisten toimintaryhmien valmiuksien kehittämistä sekä valintaa, hyväksymistä ja rahoittamista.

▼M6

4. Jos 33 artiklan 3 kohdan mukaisesti perustettu yhteisölähtöisten paikallisten kehittämisstrategioiden valintakomitea katsoo, että valitun yhteisölähtöisen paikallisen kehittämisstrategian täytäntöönpano edellyttää useamman kuin yhden rahaston tukea, se voi nimetä kansallisten sääntöjen ja menettelyjen mukaisesti päärahaston, josta tuetaan kaikkia 35 artiklan 1 kohdan a, d ja e alakohdassa tarkoitettuja yhteisölähtöisen paikallisen kehittämisstrategian valmistelu- ja toimintakustannuksia ja toiminnan edistämiskustannuksia.

▼B

5. Asianomaisista ERI-rahastoista tuettava yhteisölähtöinen paikallinen kehittäminen on toteutettava asiaankuuluvan ohjelman tai asiaankuuluvien ohjelmien yhden tai useamman prioriteetin mukaisena asianomaisten ERI-rahastojen rahastokohtaisten sääntöjen mukaisesti.

33 artikla

Yhteisölähtöiset paikalliset kehittämisstrategiat

1. Yhteisölähtöisen paikallisen kehittämisstrategian on sisällettävä vähintään seuraavat osatekijät:

a) strategian kattaman kohdealueen ja väestömäärän määrittely;

b) analyysi alueen kehittämistarpeista ja -mahdollisuuksista, mukaan lukien analyysi vahvuuksista, heikkouksista, mahdollisuuksista ja uhista;

c) kuvaus strategiasta ja sen tavoitteista, kuvaus strategian yhtenäisistä ja innovatiivisista piirteistä ja tavoitteiden tärkeysjärjestys, mukaan lukien mitattavissa olevat tuotos- ja tulostavoitteet. Tuloksia koskevat tavoitteet voidaan ilmaista määrällisinä tai laadullisina. Strategian on oltava johdonmukainen kaikkien mukana olevien asianomaisten ERI-rahastojen asiaankuuluvien ohjelmien kanssa;

d) kuvaus prosessista, jonka mukaisesti paikallisyhteisö on osallistunut strategian kehittämiseen;

▼B

e) toimintasuunnitelma, josta käy ilmi, kuinka tavoitteet muunnetaan käytännön toimenpiteiksi;

f) strategian hallintoa ja seurantaa koskevien järjestelyjen kuvaus, jossa osoitetaan, että paikallisella toimintaryhmällä on valmiudet strategian täytäntöönpanoon, sekä kuvaus arviointiin liittyvistä erityisjärjestelyistä;

g) strategian rahoitussuunnitelma, mukaan lukien kunkin asianomaisen ERI-rahaston varojen suunniteltu jako.

2. Jäsenvaltioiden on määritettävä yhteisölähtöisen paikallisen kehittämisstrategioiden valintaperusteet.

3. Yhteisölähtöisten paikallisten kehittämisstrategioiden valinnasta vastaa komitea, jonka perustamisesta tähän tarkoitukseen samoin kuin kehittämisstrategioiden hyväksymisestä vastaa yksi tai useampi hallintoviranomainen.

4. Yhteisölähtöisten paikallisten kehittämisstrategioiden valinnan ensimmäinen kierros on saatava päätökseen kahden vuoden kuluessa kumppanuussopimuksen hyväksymispäivästä. Jäsenvaltiot voivat valita lisää yhteisölähtöisiä paikallisia kehittämisstrategioita mainitun päivän jälkeen, kuitenkin viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2017.

5. Päätöksessä, joka koskee yhteisölähtöisen paikallisen kehittämisstrategian hyväksymistä, on vahvistettava kunkin asianomaisen ERI-rahaston rahoitusosuudet. Siinä on myös vahvistettava ohjelman tai ohjelmien mukaisiin hallinto- ja valvontatehtäviin liittyvät vastuut paikallisen kehittämisstrategian suhteen.

6. Edellä olevan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetun alueen väestömäärän on oltava vähintään 10 000 ja enintään 150 000 asukasta. ►C1 Komissio voi kuitenkin hyväksyä tai muuttaa näitä väestömääriä 16 artiklan 2 tai 4 kohdan mukaisesti hyväksymässään ◄ kumppanuussopimuksen hyväksymistä tai muuttamista koskevassa päätöksessään asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa ja jäsenvaltion ehdotuksen perusteella, jotta voidaan ottaa huomioon harvaan tai tiheästi asutut alueet tai varmistaa yhteisölähtöisten paikallisten kehittämisstrategioiden kattamien alueiden alueellinen yhtenäisyys.

34 artikla

Paikalliset toimintaryhmät

1. Paikallisten toimintaryhmien on suunniteltava ja pantava täytäntöön yhteisölähtöiset paikalliset kehittämisstrategiat.

Jäsenvaltioiden on määriteltävä paikallisen toimintaryhmän ja kyseisten ohjelmien täytäntöönpanosta vastaavien viranomaisten tehtävät kaikkien yhteisölähtöisen paikallisen kehittämisstrategian täytäntöönpanotehtävien osalta.

2. Täytäntöönpanosta vastaavan yhden tai useamman hallintoviranomaisen on varmistettava, että paikalliset toimintaryhmät joko valitsevat ryhmästä yhden kumppanin, joka toimii vetäjänä hallinnollisissa ja taloudellisissa asioissa, tai kuuluvat oikeudellisesti järjestettyyn yhteiseen rakenteeseen.

3. Paikallisten toimintaryhmien tehtäviin kuuluvat:

▼M6

a) parantaa paikallisten toimijoiden, mahdolliset tuensaajat mukaan lukien, valmiuksia kehittää ja panna täytäntöön toimia ja myös parantaa niiden projektien valmisteluun ja hallintaan liittyviä valmiuksia;

▼M6

b) suunnitella syrjimätön ja avoin valintamenettely siten, että vältetään eturistiriidat ja varmistetaan, että vähintään 50 prosenttia valintapäätöksiä tehtäessä annetuista äänistä on peräisin kumppaneilta, jotka eivät ole viranomaisia, ja että valinta on mahdollista tehdä kirjallista menettelyä noudattaen;

c) laatia ja hyväksyä toimien valintaa varten syrjimättömät objektiiviset perusteet, joilla varmistetaan valittujen toimien yhdenmukaisuus yhteisölähtöisen paikallisen kehittämisstrategian kanssa asettamalla toimet tärkeysjärjestykseen sen mukaan, miten hyvin ne edistävät kyseisen strategian tavoitteiden ja päämäärien saavuttamista;

d) laatia ja julkaista ehdotuspyyntöjä tai jatkuva hanke-ehdotusten jättämismenettely;

▼B

e) ottaa vastaan ja arvioida tukihakemukset;

f) valita toimet ja vahvistaa tuen määrä sekä tarvittaessa tehdä ehdotukset elimelle, joka vastaa tukikelpoisuuden lopullisesta tarkistamisesta ennen hyväksyntää;

g) seurata yhteisölähtöisen paikallisen oman kehittämisstrategian ja tuettavien toimien täytäntöönpanoa sekä toteuttaa tähän strategiaan liittyviä erityisiä arviointitoimia.

▼M6

Kun paikalliset toimintaryhmät hoitavat sellaisia ensimmäisen alakohdan a–g alakohdan soveltamisalaan kuulumattomia tehtäviä, jotka kuuluvat hallinto- tai todentamisviranomaisen tai maksajaviraston vastuulle, kyseiset paikalliset toimintaryhmät on nimettävä välittäviksi elimiksi rahastokohtaisten sääntöjen mukaisesti.

▼B

4. Paikallinen toimintaryhmä voi olla tuensaaja ja panna täytäntöön toimia yhteisölähtöisen paikallisen kehittämisstrategian mukaisesti, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 3 kohdan b alakohdan soveltamista.

5. Kun on kyse 35 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitetuista paikallisista toimintaryhmistä, täytäntöönpanosta vastaava hallintoviranomainen voi suorittaa tämän artiklan 3 kohdan f alakohdassa määritellyt tehtävät.

35 artikla

ERI-rahastoista yhteisölähtöiseen paikalliseen kehittämiseen myönnettävä tuki

1. Yhteisölähtöiseen paikalliseen kehittämiseen ERI-rahastoista myönnettävä tuki kattaa

a) valmistelutuen kustannukset, joihin kuuluu valmiuksien kehittäminen, koulutus ja verkostoituminen, joiden tavoitteena on yhteisölähtöisen paikallisen kehittämisstrategian valmistelu ja täytäntöönpano.

Näihin kustannuksiin voivat kuulua yksi tai useampi seuraavista osista:

i) paikallisten sidosryhmien koulutustoimet;

ii) kyseistä aluetta koskevat tutkimukset;

▼B

iii) yhteisölähtöisen paikallisen kehittämisstrategian laatimiseen liittyvät kustannukset, myös konsultointikustannukset ja kustannukset, jotka liittyvät sidosryhmien konsultointiin strategian valmistelua varten;

iv) sellaisen järjestön hallinnolliset kustannukset (käyttö- ja henkilöstökustannukset), joka hakee valmistelutukea valmisteluvaiheen aikana;

v) pienten kokeiluhankkeiden tukeminen.

Tällainen valmistelutuki on tukikelpoista riippumatta siitä, valitseeko 33 artiklan 3 kohdan mukainen valintakomitea tukea saavan paikallisen toimintaryhmän suunnitteleman yhteisölähtöisen paikallisen kehittämisstrategian rahoituksen saajaksi;

b) yhteisölähtöisen paikallisen kehittämisstrategian mukaisten toimien täytäntöönpano;

c) paikallisen toimintaryhmän yhteistyötoimien valmistelu; täytäntöönpanon;

d) toimintakustannukset, jotka liittyvät yhteisölähtöisen paikallisen kehittämisstrategian toteuttamisen hallintoon ja joihin kuuluvat käyttö-, henkilöstö-, koulutus-, suhdetoiminta- ja rahoituskustannukset sekä 34 artiklan 3 kohdan g alakohdassa tarkoitettuun tämän strategian seurantaan ja arviointiin liittyvät kustannukset;

e) yhteisölähtöisen paikallisen kehittämisstrategian toiminnan edistäminen, jotta helpotetaan sidosryhmien välistä vaihtoa tietojen saamiseksi ja strategian edistämiseksi ja potentiaalisten tuensaajien tukemiseksi toimien kehittämisessä ja hakemusten valmistelussa.

2. Edellä 1 kohdan d ja e alakohdassa tarkoitettuihin toimintakustannuksiin ja toiminnan edistämiseen myönnetty tuki ei saa olla yli 25 prosenttia yhteisölähtöisen paikallisen kehittämisstrategian yhteydessä aiheutuneista julkisista kokonaismenoista.

III LUKU

Alueellinen kehitys

36 artikla

Yhdennetyt alueelliset investoinnit

1. Jos kaupunkikehitysstrategia tai ESR-asetuksen 12 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu muu alueellinen strategia tai alueellinen sopimus edellyttää yhdennettyä lähestymistapaa, johon sisältyy yhden tai useamman toimenpideohjelman useampaan kuin yhteen toimintalinjaan liittyviä ESR:n, EAKR:n tai koheesiorahaston investointeja, asianomainen toimi voidaan toteuttaa yhdennettynä alueellisena investointina.

Yhdennettynä alueellisena investointina toteutetut toimet voivat saada maaseuturahaston tai Euroopan meri- ja kalatalousrahaston täydentävää rahoitustukea.

▼B

2. Jos yhdennetty alueellinen investointi saa ESR:n, EAKR:n tai koheesiorahaston tukea, asiaankuuluvassa toimenpideohjelmassa tai asiaankuuluvissa toimenpideohjelmissa on kuvattava yhdennetyn alueellisen investoinnin välineen käyttöä koskeva lähestymistapa ja kustakin toimintalinjasta myönnettävät alustavat määrärahat rahastokohtaisten sääntöjen mukaisesti.

Jos yhdennetty alueellinen investointi saa täydentävää rahoitustukea maaseuturahastosta tai Euroopan meri- ja kalatalousrahastosta, alustavat määrärahat ja tuen kattamat toimenpiteet on esitettävä asiaankuuluvassa ohjelmassa tai asiaankuuluvissa ohjelmissa rahastokohtaisten sääntöjen mukaisesti.

▼M6

3. Jäsenvaltio tai hallintoviranomainen voi rahastokohtaisten sääntöjen mukaisesti siirtää joitakin yhdennetyn alueellisen investoinnin hallinnointiin ja toteuttamiseen liittyviä tehtäviään yhdelle tai useammalle välittävälle elimelle, kuten paikallisviranomaisille, alueellisille kehittämiselimille tai valtiosta riippumattomille järjestöille.

▼B

4. Jäsenvaltion tai asianomaisten hallintoviranomaisten on huolehdittava, että ohjelman tai ohjelmien seurantajärjestelmän avulla on mahdollista yksilöidä ne prioriteetin toimet ja tuotokset, jotka vaikuttavat yhdennettyyn alueelliseen investointiin.

IV OSASTO

RAHOITUSVÄLINEET

37 artikla

Rahoitusvälineet

1. ERI-rahastoja voidaan käyttää rahoitusvälineiden, myös silloin, kun tämä organisoidaan rahasto-osuusrahastojen kautta, tukemiseen yhdessä tai useammassa ohjelmassa, jotta edistetään prioriteetin mukaisten erityistavoitteiden saavuttamista.

Rahoitusvälineitä otetaan käyttöön sellaisten investointien tukemiseksi, joiden odotetaan olevan taloudellisesti kannattavia mutta joihin ei saada riittävästi rahoitusta markkinalähteistä. Tätä osastoa sovellettaessa hallintoviranomaisten ja rahasto-osuusrahastojen sekä rahoitusvälineiden käyttöönotosta vastaavien elinten on noudatettava sovellettavaa lainsäädäntöä erityisesti valtiontuen ja julkisten hankintojen osalta.

▼C1

2. Rahoitusvälineiden tukemisen on perustuttava ennakkotutkimukseen, jossa esitetään näyttöä markkinoiden toimimattomuudesta tai epätyydyttävästä investointitilanteesta, sekä arvio tarvittavien julkisten investointitarpeiden tasosta ja laajuudesta, tuettavat rahoitusvälinetyypit mukaan lukien. Tähän ennakkotutkimukseen on sisällyttävä

▼B

a) analyysi markkinoiden toimimattomuudesta, epätyydyttävästä investointitilanteesta ja politiikan aloja, temaattisia tavoitteita tai investointiprioriteetteja koskevista investointitarpeista, joihin vastaamalla pyritään edistämään prioriteetin mukaisten erityistavoitteiden

▼B

toteuttamista ja tukemaan niitä rahoitusvälineillä. Tässä analyysissa on käytettävä saatavilla olevia hyviin käytäntöihin perustuvia menetelmiä;

b) arvio ERI-rahastoista tuettaviksi harkittavien rahoitusvälineiden tuomasta lisäarvosta, johdonmukaisuudesta muiden samoille markkinoille kohdistuvien julkisten tukitoimien kanssa, valtiontukien mahdollisista vaikutuksista, suunniteltujen tukitoimien ja toimenpiteiden oikeasuhteisuudesta sekä toimenpiteistä markkinoiden vääristymisen minimoimiseksi;

▼M6

c) arvio rahoitusvälineen avulla potentiaalisesti eri tasoilla aina loppukäyttäjän tasolle asti hankittavista julkisista ja yksityisistä lisävaroista (oletettu vipuvaikutus), mukaan lukien tarvittaessa arvio sellaisen 43 a artiklassa tarkoitetun yksityissijoittajille tarjottavan erilliskohtelun tarpeesta ja laajuudesta, jolla voidaan edistää markkinatalousperiaatteen mukaisesti toimivien sijoittajien varojen käyttöön saamista tuen vastineena, ja/tai kuvaus mekanismeista, joita käytetään tämän erilliskohtelun tarpeellisuuden ja laajuuden määrittelemiseksi, esimerkiksi kilpailuun perustuva tai asianmukaisella tavalla itsenäinen arviointiprosessi;

▼C1

d) samankaltaisista välineistä ja jäsenvaltion aiemmin toteuttamista ennakkotutkimuksista saatuja kokemuksia koskeva arvio ja myös arvio siitä, kuinka tällaisia kokemuksia aiotaan hyödyntää tulevaisuudessa;

e) ehdotettu investointistrategia, jossa on tarkasteltu muun muassa vaihtoehtoja 38 artiklassa tarkoitetuiksi täytäntöönpanojärjestelyiksi, tarjolle asetettavia rahoitustuotteita, tavoiteltuja loppukäyttäjä ja mahdollisia suunnitelmia avustustuen kanssa yhdistettyyn käyttöön;

f) yksityiskohtainen selvitys odotetuista tuloksista ja siitä, kuinka asianomaisen rahoitusvälineen oletetaan edistävän asiaankuuluvan prioriteetin mukaisten erityistavoitteiden saavuttamista, tätä edistävää vaikutusta mittaavat indikaattorit mukaan lukien;

g) määräykset, joiden nojalla on mahdollista tarpeen mukaan tarkistaa ja ajantasaistaa ennakkotutkimusta sellaisen rahoitusvälinen käyttöönoton aikana, joka on otettu käyttöön tällaisen tutkimuksen perusteella, jos hallintoviranomainen katsoo käyttöönottovaiheessa, ettei ennakkotutkimus ehkä enää kuvaa tarkasti käyttöönottoajankohtana vallitsevia markkinaolosuhteita.

▼M6

3. Tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitetussa ennakkoarvioinnissa voidaan ottaa huomioon varainhoitoasetuksen 209 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan h alakohdan ja toisen alakohdan mukaisesti tehty ennakkoarviointi, ja se voidaan tehdä vaiheittain. Ennakkoarvioinnin on joka tapauksessa oltava valmis, ennen kuin hallintoviranomainen päättää varojen osoittamisesta ohjelmasta rahoitusvälineeseen.

▼C1

Yhteenveto rahoitusvälineisiin liittyvien ennakkotutkimusten tuloksista ja päätelmistä julkaistaan kolmen kuukauden kuluessa siitä päivästä, jona ennakkotutkimukset on saatu valmiiksi.

▼C1

Ennakkotutkimus toimitetaan tiedoksi seurantakomitealle rahastokohtaisten sääntöjen mukaisesti.

▼B

4. Kun rahoitusvälineillä tuetaan yrityksille, kuten pk-yrityksille, tarkoitettua rahoitusta, tällainen tuki on kohdistettava rahastokohtaisten sääntöjen mukaisesti uusien yritysten perustamiseen, alkuvaiheen pääomaan eli siemenpääomaan ja käynnistysvaiheen pääomaan, laajentamiseen tarvittavaan pääomaan, yrityksen yleisen toiminnan vahvistamiseen tarvittavaan pääomaan tai uusien hankkeiden toteuttamiseen, uusille markkinoille pääsemiseen tai olemassa olevien yritysten kehittämiseen tarvittavaan pääomaan, sanotun kuitenkaan vaikuttamatta sovellettavien unionin valtiontukisäännösten soveltamiseen. Tähän tukeen voi sisältyä investointeja sekä aineelliseen että aineettomaan omaisuuteen ja myös käyttöpääomaan, edellyttäen että noudatetaan sovellettavia unionin valtiontukisääntöjä ja että tarkoituksena on kannustaa yksityissektoria tarjoamaan rahoitusta yrityksille. Tuki voi kattaa myös yritysten hallintaoikeuksien siirtokustannuksia edellyttäen, että kyseiset siirrot toteutetaan riippumattomien investoijien välillä.

▼M9

Rahoitusvälineistä voidaan tarvittaessa myös antaa pk-yrityksille tukea käyttöpääoman muodossa väliaikaisena toimenpiteenä, jolla voidaan vastata tehokkaasti kansanterveydelliseen kriisitilanteeseen.

▼B

5. Rahoitusvälineiden avulla tuettavat investoinnit eivät saa olla fyysisesti päätökseen saatettuja tai kokonaisuudessaan toteutettuja päivänä, jona investointipäätös tehdään.

6. Jos rahoitusvälineistä myönnetään tukea loppukäyttäjille infrastruktuuri-investointeihin, joiden tavoitteena on tukea kaupunkialueiden kehittämis- tai elvyttämistoimia tai muita vastaavia infrastruktuuri-investointeja, joilla pyritään monipuolistamaan maaseutualueiden muuta kuin maataloustoimintaa, tällaiseen tukeen voi sisältyä määrä, joka on tarpeen uudesta investoinnista osan muodostavaan infrastruktuuriin liittyvää velkasalkun uudelleenjärjestelyä varten ja joka on enintään 20 prosenttia ohjelmalle rahoitusvälineestä investointiin myönnettävän tuen kokonaismäärästä.

7. Rahoitusvälineitä voidaan yhdistää avustuksiin, korkotukiin ja vakuuspalkkiohyvityksiin. Kun ERI-rahastoista myönnetään tukea rahoitusvälineitä käyttäen ja yhdistettynä yhdeksi toimeksi muiden samoille loppukäyttäjille kohdistettujen, rahoitusvälineisiin välittömästi liittyvien tukimuotojen kanssa, tekninen tuki, korkotuki ja vakuuspalkkiohyvitykset mukaan lukien, rahoitusvälineisiin sovellettavia säännöksiä sovelletaan kaikkiin kyseisen toimen puitteissa myönnettyihin tukimuotoihin. Tällaisissa tapauksissa on noudatettava sovellettavia unionin valtiontukisääntöjä ja kustakin tukimuodosta on pidettävä erillistä kirjanpitoa.

▼M6

8. Jostakin ERI-rahastojen rahoitusvälineestä tukea saavat loppukäyttäjät voivat myös saada tukea ERI-rahastojen muusta prioriteetista tai ohjelmasta tai muusta välineestä, jota tuetaan unionin talousarviosta, myös Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU)

▼M6

2015/1017 ([1]) perustetusta Euroopan strategisten investointien rahastosta (ESIR-rahasto), tapauksen mukaan sovellettavien unionin valtiontukisääntöjen mukaisesti. Siinä tapauksessa jokaisesta rahoituslähteestä on pidettävä erillistä kirjanpitoa ja ERI-rahastojen rahoitusvälineistä saadun tuen on sisällyttävä toimeen, jonka tukikelpoiset menot pidetään erillään muista avustuslähteistä.

▼B

9. Edellä olevissa 5 ja 7 kohdassa tarkoitettu avustusten ja rahoitusvälineiden tuen yhdistelmä voidaan, jollei sovellettavista unionin valtiontukisäännöistä muuta johdu, kohdistaa samaan menoerään edellyttäen, että kaikkien tukimuotojen kokonaismäärä ei ole suurempi kuin asianomainen menoerän kokonaismäärä. Avustuksia ei saa käyttää rahoitusvälineistä saadun tuen takaisinmaksuun. Rahoitusvälineitä ei saa käyttää avustuksien ennakkorahoitukseen.

10. Luontoissuoritukset eivät ole tukikelpoisia menoja rahoitusvälineiden osalta lukuun ottamatta maan tai kiinteistön muodossa olevia luontoissuorituksia, kun on kyse investoinneista, joiden tavoitteena on tukea sellaisia maaseudun kehittämistoimia tai kaupunkialueiden kehittämis- tai elvyttämistoimia, joissa maa tai kiinteistö on osa investointia. Tällaiset maan tai kiinteistön muodossa annetut luontoissuoritukset ovat tukikelpoisia edellyttäen, että 69 artiklan 1 kohdassa säädetyt edellytykset täyttyvät.

11. Arvonlisäveron ei katsota olevan toimen tukikelpoinen meno, paitsi jos se on kansallisten arvonlisäverosäännösten mukaan palautukseen oikeuttamaton. Loppukäyttäjien toteuttamiin investointeihin liittyvää arvonverolisäkohtelua ei oteta huomioon määritettäessä rahoitusvälineen mukaisten menojen tukikelpoisuutta. Jos yhdistetään rahoitusvälineitä ja avustuksia tämän artiklan 7 ja 8 kohdan mukaisesti, avustukseen sovelletaan kuitenkin 69 artiklan 3 kohdan säännöksiä.

12. Tässä artiklassa sovellettavilla unionin valtiontukisäännöksillä tarkoitetaan säännöksiä, jotka ovat voimassa, kun, tapauksen mukaan, hallintoviranomainen tai rahasto-osuusrahaston täytäntöönpanosta vastaava elin varaa ohjelman rahoitusosuuksia sopimusperusteisesti johonkin rahoitusvälineeseen tai kun rahoitusväline varaa ohjelman rahoitusosuuksia sopimusperusteisesti loppukäyttäjille.

13. Siirretään komissiolle valta antaa 149 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joissa vahvistetaan maan hankintaa ja teknisen tuen yhdistämistä rahoitusvälineisiin koskevat täydentävät erityissäännöt.

38 artikla

Rahoitusvälineiden käyttöönotto

1. Pannessaan täytäntöön 37 artiklaa hallintoviranomaiset voivat antaa rahoitusta seuraaviin rahoitusvälineisiin:

([1]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2015/1017, annettu 25 päivänä kesäkuuta 2015, Euroopan strategisten investointien rahastosta, Euroopan investointineuvontakeskuksesta ja Euroopan investointihankeportaalista sekä asetusten (EU) N:o 1291/2013 ja (EU) N:o 1316/2013 muuttamisesta – Euroopan strategisten investointien rahasto (EUVL L 169, 1.7.2015, s. 1).

▼B

a) unionin tasolla perustetut rahoitusvälineet, joita komissio hallinnoi suoraan tai välillisesti;

b) kansallisella, alueellisella, valtioiden välisellä tai rajat ylittävällä tasolla perustetut rahoitusvälineet, joita hallinnoidaan hallintoviranomaisen toimesta tai sen vastuulla;

▼M6

c) rahoitusvälineet, joilla yhdistetään edellä tarkoitettu rahoitus ESIR-rahaston alaan kuuluviin EIP:n rahoitustuotteisiin 39 a artiklan mukaisesti.

▼B

2. ERI-rahastoista 1 kohdan a alakohdan mukaisiin rahoitusvälineisiin maksetut rahoitusosuudet on vietävä erillisille tileille ja käytettävä asianomaisten ERI-rahastojen tavoitteiden mukaisesti tukemaan sellaisia toimenpiteitä ja loppukäyttäjiä, jotka ovat kyseisten rahoitusosuuksien lähteenä olevan ohjelman tai ohjelmien mukaisia.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuihin rahoitusvälineisiin maksettuihin rahoitusosuuksiin sovelletaan tätä asetusta, jollei nimenomaisesti säädetyistä poikkeuksista muuta johdu.

Toinen alakohta ei vaikuta sääntöihin, jotka koskevat varainhoitoasetuksen mukaisten rahoitusvälineiden perustamista ja toimintaa, jos ne eivät ole ristiriidassa tämän asetuksen kanssa, jolloin sovelletaan ensisijaisesti tätä asetusta.

3. Kun kyseessä ovat 1 kohdan b alakohdan mukaiset rahoitusvälineet, hallintoviranomainen voi antaa rahoitusta seuraaviin rahoitusvälineisiin:

a) rahoitusvälineet, jotka täyttävät ne vakioehdot ja -edellytykset, jotka komissio on vahvistanut tämän kohdan toisen alakohdan mukaisesti;

b) jo olemassa olevat tai vastaperustetut rahoitusvälineet, jotka on erityisesti kehitetty asiaankuuluvan prioriteetin mukaisten erityistavoitteiden saavuttamista varten.

Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäännöksiä, jotka koskevat niitä vakioehtoja ja -edellytyksiä, jotka rahoitusvälineiden on ensimmäisen alakohdan a alakohdan mukaisesti täytettävä. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 150 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenetelmää noudattaen.

4. Tukiessaan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettuja rahoitusvälineitä hallintoviranomainen voi

a) sijoittaa sellaisten olemassa olevien tai vastaperustettujen – myös muista ERI-rahastoista rahoitettujen – oikeussubjektien pääomaan, jotka käyttävät asianomaisten ERI-rahastojen tavoitteiden mukaisia rahoitusvälineitä ja jotka toteuttavat täytäntöönpanotehtäviä; tällaisille oikeussubjekteille voidaan osoittaa tukea ainoastaan sen verran kuin uusien investointien täytäntöönpanoon 37 artiklan mukaisesti tarvitaan ja tavalla, joka on tämän asetuksen tavoitteiden mukainen;

▼M6

b) siirtää suoraan tehtävällä sopimuksella rahoitusvälineiden käyttöönottoon liittyvät tehtävät

i) EIP:lle;

ii) kansainväliselle rahoituslaitokselle, jossa jäsenvaltio on osakkaana;

iii) ammattimaista rahoitustoimintaa harjoittavaksi oikeushenkilöksi perustetulle julkisomisteiselle pankille tai laitokselle, joka täyttää kaikki seuraavassa luetellut edellytykset:

— siinä ei ole suoria yksityisiä pääomaosuuksia lukuun ottamatta perussopimusten mukaisia kansallisissa säännöksissä vaadittuja yksityisen pääomaosuuden muotoja, joihin ei liity määräysvaltaa eikä valtaa estää päätöksen syntyminen ja joihin ei sisälly ratkaisevaa vaikutusvaltaa kyseisen pankin tai laitoksen päätöksiin, sekä yksityisen pääomaosuuden muotoja, joihin ei liity vaikutusvaltaa ERI-rahastoista tuettavan rahoitusvälineen päivittäistä hallinnointia koskeviin päätöksiin;

— se hoitaa kansallisella tai alueellisella tasolla jäsenvaltion asianomaisen viranomaisen sille antamaa julkisen politiikan alaan kuuluvaa tehtävää, joka muodostuu kokonaan tai osittain ERI-rahastojen tavoitteiden saavuttamista edistävien talouden kehittämistoimien toteuttamisesta;

— sen yksinomaisena tehtävänä tai osana sen tehtävää on toteuttaa ERI-rahastojen tavoitteiden saavuttamista edistäviä talouden kehittämistoimia alueilla, politiikan osa-alueilla tai toimialoilla, joille ei yleensä ole tarjolla riittävästi tai lainkaan rahoitusta markkinalähteistä;

— sen toiminnan ensisijainen tavoite ei ole voiton maksimointi, vaan se pelkästään varmistaa toimintojensa pitkän aikavälin rahoituksellisen kestävyyden;

— se varmistaa sovellettavan lainsäädännön mukaisin aiheellisin toimenpitein, että b alakohdassa tarkoitettu suoraan tehty sopimus ei tarjoa suoraa tai välillistä hyötyä kaupalliselle toiminnalle;

— sitä valvoo riippumaton viranomainen sovellettavan lainsäädännön mukaisesti;

c) siirtää rahoitusvälineiden käyttöönottoon liittyvät tehtävät toiselle julkis- tai yksityisoikeudelliselle yhteisölle; tai

d) toteuttaa käyttöönottoon liittyvät tehtävät suoraan, kun rahoitusvälineet koostuvat yksinomaan lainoista tai vakuuksista. Tässä tapauksessa hallintoviranomainen katsotaan 2 artiklan 10 kohdassa tarkoitetuksi tuensaajaksi.

Kun tämän kohdan ensimmäisen alakohdan a–d alakohdassa tarkoitetut elimet vastaavat rahoitusvälineen käyttöönotosta, niiden on varmistettava sovellettavan lainsäädännön ja varainhoitoasetuksen 155 artiklan 2 ja 3 kohdassa säädettyjen edellytysten noudattaminen.

▼B

Siirretään komissiolle valta antaa 149 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joissa vahvistetaan täydentävät erityissäännöt, jotka koskevat rahoitusvälineiden käyttöönotosta vastaavien yhteisöjen asemaa, vastuita ja tehtäviä sekä niihin liittyviä valintaperusteita ja tuotteita, joita rahoitusvälineillä voidaan tuottaa 37 artiklan mukaisesti. Komissio antaa nämä delegoidut säännökset yhtäaikaisesti tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle viimeistään 22. huhtikuuta 2014.

▼M6

5. Kun tämän artiklan 4 kohdan ensimmäisen alakohdan a, b ja c alakohdassa tarkoitetut elimet vastaavat rahasto-osuusrahastojen käyttöönotosta, ne voivat siirtää osan käyttöönottoon liittyvistä tehtävistä edelleen rahoituksenvälittäjille sillä edellytyksellä, että kyseiset elimet varmistavat omalla vastuullaan, että rahoituksenvälittäjät täyttävät varainhoitoasetuksen 33 artiklan 1 kohdassa ja 209 artiklan 2 kohdassa säädetyt vaatimukset. Rahoituksenvälittäjät on valittava avointen, läpinäkyvien, oikeasuhteisten ja syrjimättömien menettelyjen avulla ja eturistiriitoja välttäen.

6. Edellä 4 kohdan ensimmäisen alakohdan b ja c alakohdassa tarkoitetut elimet, joille käyttöönottoon liittyviä tehtäviä on siirretty, voivat avata varainhoitotilejä omissa nimissään ja hallintoviranomaisen puolesta, tai perustaa rahoitusvälineen erillisenä rahoituskokonaisuutena laitoksessa. Kun kyseessä on erillinen rahoituskokonaisuus, rahoitusvälineeseen sijoitetut ohjelman varat on erillisellä kirjanpidolla erotettava muista laitoksessa saatavilla olevista varoista. Varainhoitotileillä olevien varojen ja tällaisten erillisten rahoituskokonaisuuksien hoitamisessa on noudatettava moitteettoman varainhoidon periaatetta ja asianmukaisia vakavaraisuussääntöjä, ja kyseisten varojen likviditeetin on oltava riittävä.

7. Kun rahoitusväline otetaan käyttöön 4 kohdan ensimmäisen alakohdan a, b ja c alakohdan nojalla, ohjelmista rahoitusvälineisiin maksettavia rahoitusosuuksia koskevat ehdot ja edellytykset asetetaan liitteen IV mukaisissa rahoitussopimuksissa rahoitusvälineen käyttöönoton edellyttämien rakenteiden mukaisesti seuraavilla tasoilla:

▼B

a) tarvittaessa hallintoviranomaisen asianmukaisesti valtuutettujen edustajien ja rahasto-osuusrahaston käyttöönotosta vastaavan elimen välillä, ja

b) hallintoviranomaisen asianmukaisesti valtuutettujen edustajien tai tarvittaessa rahasto-osuusrahaston käyttöönotosta vastaavan elimen ja rahoitusvälineen käyttöönotosta vastaavan elimen välillä.

▼M6

8. Kun kyseessä on rahoitusväline, joka otetaan käyttöön 4 kohdan ensimmäisen alakohdan d alakohdan nojalla, ohjelmista rahoitusvälineisiin maksettavia rahoitusosuuksia koskevat ehdot ja edellytykset asetetaan liitteen IV mukaisessa strategia-asiakirjassa, jonka seurantakomitea tarkastaa.

▼B

9. Kansallisia julkisia ja yksityisiä rahoitusosuuksia, mukaan lukien soveltuvin osin 37 artiklan 10 kohdassa tarkoitetut luontoissuoritukset, voidaan myöntää rahasto-osuusrahastojen tasolla, rahoitusvälineiden tasolla tai loppukäyttäjien tasolla rahastokohtaisten sääntöjen mukaisesti.

▼M6

10. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksiä, joilla määritetään yhtäläiset järjestelyt tämän artiklan 4 kohdan ensimmäisessä alakohdassa ja 39 a artiklan 5 kohdassa tarkoitettujen yhteisöjen hallinnoimien varojen siirtämistä ja hallintoa varten. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 150 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

▼B

39 artikla

EAKR:n ja maaseuturahaston rahoitusosuus pk-yrityksille tarkoitetuissa EIP:n toteuttamiin rajaamattomiin vakuuksiin ja arvopaperistamiseen perustuvissa yhteisissä rahoitusvälineissä

1. Tätä artiklaa sovellettaessa 'velkarahoituksella' tarkoitetaan lainoja, leasing-järjestelyihin perustuvaa velkarahoitusta tai takausta.

▼M6

2. Jäsenvaltiot voivat tämän asetuksen 65 artiklan 2 kohdassa tarkoitetulla tukikelpoisuuskaudella antaa EAKR:n ja maaseuturahaston kautta rahoitusosuuden tämän asetuksen 38 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettuihin rahoitusvälineisiin, joiden hallinnoinnista komissio huolehtii välillisesti EIP:n kanssa varainhoitoasetuksen 62 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan c alakohdan iii alakohdan ja varainhoitoasetuksen 208 artiklan 4 kohdan mukaisesti, seuraavien toimien osalta:

▼B

a) rajaamattomat vakuudet, joilla lievennetään rahoituksenvälittäjien pääomavaatimuksia tukikelpoisille pk-yrityksille tämän asetuksen 37 artiklan 4 kohdan mukaisesti myönnettävään velkarahoitukseen liittyvien uusien salkkujen osalta;

b) arvopaperistaminen sellaisena kuin se on määritelty Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 575/2013 ([1]) 4 artiklan 1 kohdan 61 alakohdassa, ja joka koskee jotain seuraavista:

   i) olemassa olevat sellaisen velkarahoituksen salkut, joka on tarkoitettu pk-yrityksille ja muille yrityksille, joissa on vähemmän kuin 500 työntekijää;

   ii) uudet pk-yrityksille tarkoitetun velkarahoituksen salkut.

Tämän kohdan ensimmäisen alakohdan a ja b alakohdassa tarkoitetulla rahoitusosuudella osallistutaan niissä mainittujen salkkujen etuoikeusasemaltaan heikompiin ja/tai välirahoituseriin edellyttäen, että asianomainen rahoituksenvälittäjä säilyttää salkkujen riskistä riittävän osuuden, joka vastaa vähintään Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2013/36/EU ([2]) ja asetuksessa (EU) N:o 575/2013 säädettyä säilyttämisvaatimusta, jotta varmistetaan riittävä etujen yhteensovittaminen.

([1]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 575/2013, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvaatimuksista ja asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta ETA:n kannalta merkityksellinen teksti (EUVL L 176, 27.6.2013, s. 1).

([2]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2013/36/EU, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, oikeudesta harjoittaa luottolaitostoimintaa ja luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvalvonnasta, direktiivin 2002/87/EY muuttamisesta sekä direktiivien 2006/48/EY ja 2006/49/EY kumoamisesta (EUVL L 176, 27.6.2013, s. 338).

▼B

Tämän kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohdassa tarkoitetun arvopaperistamisen osalta rahoituksenvälittäjän on luotava uutta velkarahoitusta tukikelpoisille pk-yrityksille tämän asetuksen 37 artiklan 4 kohdan mukaisesti.

Kunkin jäsenvaltion, joka aikoo osallistua tällaisiin rahoitusvälineisiin, on osallistuttava määrällä, joka vastaa pk-yritysten velkarahoituksen tarvetta kyseisessä jäsenvaltiossa ja tällaisen pk-yritysten velkarahoituksen arvioitua kysyntää ►C1 , kun otetaan huomioon 4 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdassa tarkoitettu ennakkotutkimus, ja joka ei missään tapauksessa ole enemmän kuin 7 prosenttia EAKR:stä ja maaseuturahastosta kyseiselle jäsenvaltiolle kohdennetusta määrästä. Kaikkien osallistuvien jäsenvaltioiden kokonaisrahoitusosuuteen EAKR:n ja maaseuturahaston osalta sovelletaan yleistä enimmäismäärää, joka on 8 500 000 000 euroa (vuoden 2011 hintoina).

Jos komissio katsoo EIP:tä kuultuaan, että kaikkien osallistuvien jäsenvaltioiden rahoitusosuuksien yhteenlasketusta määrästä muodostuva rahoitusvälineelle maksettava vähimmäistason kokonaisrahoitusosuus ei ole riittävä, kun otetaan huomioon 4 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdassa tarkoitetussa ennakkotutkimuksessa määritelty vähintään tarvittava kriittinen massa, rahoitusvälineen käyttöönotto keskeytetään ja rahoitusosuudet palautetaan jäsenvaltioille. ◄

Jos jäsenvaltio ja EIP eivät pääse sopimukseen 4 kohdan ensimmäisen alakohdan c alakohdassa tarkoitetun rahoitussopimuksen ehdoista, jäsenvaltio voi toimittaa pyynnön 4 kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohdassa tarkoitetun ohjelman muuttamisesta ja kohdentaa rahoitusosuuden uudelleen muille ohjelmille ja prioriteeteille temaattisen keskittämisen vaatimusten mukaisesti.

Jos jäsenvaltion 4 kohdan ensimmäisen alakohdan c alakohdassa tarkoitetulla kyseisen jäsenvaltion ja EIP:n välisellä rahoitussopimuksella vahvistetun jäsenvaltion rahoitusvälineeseen antaman rahoitusosuuden päättämisen ehdot täyttyvät, jäsenvaltio voi toimittaa pyynnön 4 kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohdassa tarkoitetun ohjelman muuttamisesta ja kohdentaa rahoitusosuuden uudelleen muille ohjelmille ja prioriteeteille temaattisen keskittämisen vaatimusten mukaisesti.

Jos jäsenvaltion osallistuminen rahoitusvälineeseen päättyy, kyseinen jäsenvaltion on toimitettava pyyntö ohjelman muuttamisesta. Jos käyttämättömät määrärahat vapautetaan, vapautetut määrärahat saatetaan uudelleen kyseisen jäsenvaltion käytettäviksi, jotta ne voidaan ohjelmoida uudelleen muille ohjelmille ja prioriteeteille temaattisen keskittämisen vaatimusten mukaisesti.

3. Ne pk-yritykset, jotka saavat uutta velkarahoitusta rahoituksenvälittäjän 2 kohdassa tarkoitetun rahoitusvälineen yhteydessä luoman uuden salkun ansiosta, katsotaan sen rahoitusosuuden loppukäyttäjiksi, joka on maksettu EAKR:stä ja maaseuturahastosta kyseiseen rahoitusvälineeseen.

4. Edellä 2 kohdassa tarkoitetun rahoitusosuuden on täytettävä seuraavat edellytykset:

▼M6

a) poiketen siitä, mitä 37 artiklan 2 kohdassa säädetään, sen on perustuttava EIP:n ja komission tekemään unionin tason ennakkoarviointiin tai, silloin kun saatavilla on tätä tuoreempia tietoja, unionin, kansallisen tai alueellisen tason ennakkoarviointiin.

Pankkien velkarahoituksesta ja pk-yrityksistä saatavilla oleviin tietoihin perustuva ennakkoarviointi sisältää muun muassa analyysin pk-yritysten rahoitustarpeista tarkoituksenmukaisella tasolla, pk-yritysten rahoitusehdoista ja -tarpeista sekä rahoituksen tarjonnan aukkokohdista, pk-yrityssektorin taloudellisen ja rahoitustilanteen ominaispiirteistä tarkoituksenmukaisella tasolla, kokonaisrahoitusosuuksien vähimmäismääräisestä kriittisestä massasta, arviosta näiden rahoitusosuuksien muodostamasta kokonaislainavolyymistä ja tuotetusta lisäarvosta;

b) kunkin osallistuvan jäsenvaltion on annettava tämä rahoitusosuus osana johonkin ohjelmaan sisältyvää erillistä toimintalinjaa, kun kyse on EAKR:sta maksettavasta rahoitusosuudesta, tai osana erityistä kansallista ohjelmaa, joita on yksi kutakin EAKR:stä ja maaseuturahastosta maksettua rahoitusosuutta kohden, ja jotka tukevat 9 artiklan ensimmäisen kohdan 3 alakohdassa asetettua temaattista tavoitetta;

▼B

c) rahoitusosuuden on oltava kunkin osallistuvan jäsenvaltion ja EIP:n välisen rahoitussopimuksen ehtojen mukainen, jotka koskevat muun muassa seuraavia:

i) EIP:n tehtävät ja velvoitteet, mukaan lukien palkkiot;

ii) 65 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun tukikelpoisuuskauden selvästi määriteltyinä ajankohtina saavutettava vähimmäismääräinen vipuvaikutus;

iii) uuden velkarahoituksen ehdot;

iv) muita kuin tukikelpoisia toimia ja poissulkemisen perusteita koskevat määräykset;

v) maksujen aikataulu;

vi) siinä tapauksessa sovellettavat seuraamukset, että rahoituksenvälittäjät eivät täytä velvoitteitaan;

vii) rahoituksenvälittäjien valinta;

viii) seuranta, raportointi ja tarkastus;

ix) näkyvyys;

x) sopimuksen päättämistä koskevat ehdot.

Rahoitusvälinettä käyttöön otettaessa EIP tekee sopimusjärjestelyjä valittujen rahoituksenvälittäjien kanssa.

d) jos c alakohdassa tarkoitettua rahoitussopimusta ei ole tehty kuuden kuukauden kuluessa b alakohdassa tarkoitetun ohjelman hyväksymisestä, jäsenvaltiolla on oikeus kohdentaa kyseinen rahoitusosuus uudelleen muihin ohjelmiin ja prioriteetteihin temaattisen keskittämisen vaatimusten mukaisesti.

Komissio hyväksyy tämän artiklan yhdenmukaisen täytäntöönpanon varmistamiseksi täytäntöönpanosäädöksellä ensimmäisen alakohdan c alakohdassa tarkoitetun rahoitussopimuksen mallin. Tämä täytäntöönpanosäädös hyväksytään 150 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

▼B

5. Kussakin osallistuvassa jäsenvaltiossa on saavutettava 4 kohdan ensimmäisen alakohdan c alakohdassa tarkoitetussa rahoitussopimuksessa määritettyinä ajankohtina vähimmäismääräinen vipuvaikutus, joka lasketaan suhteena rahoituksenvälittäjien luoman, tukikelpoisille pk-yrityksille tarkoitetun uuden velkarahoituksen ja kyseisestä jäsenvaltiosta peräisin olevan, EAKR:stä ja maaseuturahastosta asianomaisiin rahoitusvälineisiin maksetun rahoitusosuuden välillä. Vähimmäismääräinen vipuvaikutus voi olla erilainen eri osallistuvissa jäsenvaltioissa.

Jos rahoituksenvälittäjä ei saavuta vähimmäismääräistä tämän artiklan 4 kohdan ensimmäisen alakohdan c alakohdassa tarkoitetussa rahoitussopimuksessa määritettyä vipuvaikutusta, se on sopimuksen nojalla velvollinen maksamaan sakkoja tai taloudellista korvausta osallistuvan jäsenvaltion hyväksi rahoitussopimuksessa asetettujen ehtojen mukaisesti.

Jos rahoituksenvälittäjä ei saavuta rahoitussopimuksessa määritettyä vähimmäismääräistä vipuvaikutusta, tällä ei ole vaikutusta annettuihin vakuuksiin eikä asiaankuuluviin arvopaperistamistransaktioihin.

6. Poiketen siitä, mitä 38 artiklan 2 kohdan ensimmäisessä alakohdassa säädetään, tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitetut rahoitusosuudet voidaan sijoittaa erillisille tileille jäsenvaltioittain, tai jos kaksi tai useampi osallistuva jäsenvaltio antaa suostumuksensa, yhdelle tilille, joka kattaa kaikki kyseiset jäsenvaltiot ja jota käytetään sen ohjelman erityistavoitteiden mukaisesti, josta rahoitusosuudet otetaan.

▼M6

7. Poiketen siitä, mitä 41 artiklan 1 ja 2 kohdassa tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitetuista rahoitusosuuksista säädetään, jäsenvaltion komissiolle osoittama maksatushakemus on tehtävä siten, että perustana on 100 prosenttia jäsenvaltion tämän artiklan 4 kohdan ensimmäisen alakohdan c alakohdassa tarkoitetussa rahoitussopimuksessa määritetyn suunnitelman mukaisesti EIP:lle maksamista määristä. Näiden maksatushakemusten on perustuttava sellaisiin EIP:n pyytämiin määriin, jotka katsotaan välttämättömiksi, jotta katetaan seuraavien kolmen kuukauden aikana lopullisesti sovittaviin vakuussopimuksiin tai arvopaperistamistransaktioihin liittyvät sitoumukset. Jäsenvaltioiden on suoritettava maksut EIP:lle viipymättä ja joka tapauksessa ennen kuin EIP tekee sitoumuksia.

8. Ohjelman päättyessä 42 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan a ja b alakohdassa tarkoitetuiksi tukikelpoisiksi menoiksi katsotaan rahoitusvälineelle maksettu ohjelman rahoitusosuuksien kokonaismäärä, joka vastaa

a) tämän artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdassa tarkoitettujen toimintojen osalta 42 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohdassa tarkoitettuja eriä;

b) tämän artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohdassa tarkoitettujen toimintojen osalta arvopaperistamistransaktioiden luoman uuden velkarahoituksen kokonaismäärää, joka on maksettu tukikelpoisille pk-yrityksille tai niiden hyväksi 65 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuna tukikelpoisuuskautena.

▼B

9. Jäljempänä olevia 44 ja 45 artiklaa sovellettaessa vakuudet ja rajaamattomat vakuudet, siltä osin kuin niitä ei ole vaadittu maksettaviksi, ja arvopaperistamistransaktioihin liittyvät palautuneet varat, on katsottava rahoitusvälineisiin takaisin maksettaviksi varoiksi. Rahoitusvälineen purkamisesta syntyvät nettotuotot sen jälkeen, kun niistä on

▼B

vähennetty kustannukset, palkkiot sekä EAKR:stä ja maaseuturahastosta rahoitusta saaneita paremmassa etuoikeusasemassa oleville velkojille maksetut määrät, on palautettava asianomaisille jäsenvaltiolle suhteessa siihen, mitkä niiden rahoitusosuudet ovat rahoitusvälineessä.

10. Jäljempänä olevan 46 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuun kertomukseen on sisällyttävä seuraavat täydentävät tiedot:

a) EAKR:stä ja maaseuturahastosta rahoitusvälineelle maksetun tuen kokonaismäärä suhteessa rajaamattomiin vakuuksiin tai arvopaperistamistransaktioihin ohjelmittain ja prioriteeteittain tai toimenpiteittäin;

b) edistyminen uuden velkarahoituksen luomisessa tukikelpoisille pk-yrityksille 37 artiklan 4 kohdan mukaisesti.

11. Jos tämän artiklan 4 kohdan ensimmäisen alakohdan c alakohdassa tarkoitetussa rahoitussopimuksessa ei muuta määrätä ja sen estämättä, mitä 93 artiklan 1 kohdassa säädetään, tämän artiklan 2 kohdan mukaisesti rahoitusvälineille kohdennetut varat voidaan käyttää uuden velkarahoituksen luomiseen pk-yrityksille jäsenvaltion koko alueella alueluokasta riippumatta.

12. Jäljempänä olevaa 70 artiklaa ei sovelleta ohjelmiin, jotka on perustettu rahoitusvälineiden ottamiseksi käyttöön tämän artiklan mukaisesti.

▼M6

39 a artikla

Rahoitusosuus ERI-rahastoista rahoitusvälineisiin, joiden avulla kyseinen rahoitusosuus yhdistetään Euroopan strategisten investointien rahaston alaan kuuluviin EIP:n rahoitustuotteisiin

1. Hallintoviranomaiset voivat osoittaa ERI-rahastoista rahoitusosuuden 38 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettuihin rahoitusvälineisiin houkutellakseen lisäinvestointeja yksityiseltä sektorilta, kun tällä edistetään muun muassa ERI-rahastojen tavoitteiden saavuttamista ja unionin älykästä, kestävää ja osallistavaa kasvua koskevaa strategiaa.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettu rahoitusosuus saa olla enintään 25 prosenttia loppukäyttäjille annetusta tuesta. Jäljempänä 120 artiklan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohdassa tarkoitetuilla vähemmän kehittyneillä alueilla kyseinen rahoitusosuus saa olla suurempi kuin 25 prosenttia, jos tämä on 37 artiklan 2 kohdassa tai tämän artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen ennakkoarviointien perusteella asianmukaisesti perusteltua, mutta se ei saa olla suurempi kuin 40 prosenttia. Tässä kohdassa tarkoitettu kokonaistuki muodostuu loppukäyttäjille myönnettyjen uusien lainojen ja vakuuden saaneiden lainojen sekä kyseisten loppukäyttäjien saamien oman pääoman ehtoisten ja luonteisten sijoitusten kokonaismäärästä. Tässä kohdassa tarkoitetut takauksen saaneet lainat otetaan huomioon vain siltä osin kuin ERI-rahastojen varoja on sidottuina vakuussopimuksiin; sidottujen varojen määrä lasketaan suuren määrän uusia lainoja kattavan, ennalta tehtävän varovaisen riskinarvioinnin perusteella.

▼M6

3. Poiketen siitä, mitä 37 artiklan 2 kohdassa säädetään, tämän artiklan 1 kohdan mukaiset rahoitusosuudet voivat perustua valmistelevaan arviointiin, jonka EIP tekee ennen kuin se osoittaa rahoitusosuuden ESIR-rahoitustuotteeseen, due diligence -prosessi mukaan luettuna.

4. Tämän asetuksen 46 artiklassa tarkoitettujen, hallintoviranomaisten laatimien kertomusten, jotka koskevat tämän artiklan mukaisista rahoitusvälineistä muodostuvia toimia, on perustuttava tietoihin, joita EIP säilyttää asetuksen (EU) 2015/1017 16 artiklan 1 ja 2 kohdan mukaista raportointiaan varten, täydennettyinä tämän asetuksen 46 artiklan 2 kohdan mukaisesti edellytetyillä lisätiedoilla. Tämän kohdan vaatimusten on mahdollistettava yhdenmukaiset raportointia koskevat edellytykset tämän asetuksen 46 artiklan 3 kohdan mukaisesti.

5. Osoittaessaan rahoitusta 38 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettuihin rahoitusvälineisiin hallintoviranomainen voi toimia millä tahansa seuraavista tavoista:

a) se voi sijoittaa sellaisen olemassa olevan tai vastikään perustetun oikeushenkilön pääomaan, jonka tehtävänä on investoida loppukäyttäjiin kulloinkin kyseeseen tulevan, käyttöönottoon liittyvät tehtävät hoitaakseen ottavan ERI-rahaston tavoitteiden mukaisesti;

b) antaa käyttöönottoon liittyvät tehtävät 38 artiklan 4 kohdan ensimmäisen alakohdan b ja c alakohdan mukaisesti.

Elin, jolle on tämän kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohdan mukaisesti annettu käyttöönottoon liittyviä tehtäviä, joko avaa hallintoviranomaisen puolesta varainhoitotilin omissa nimissään tai perustaa kyseiseen laitokseen erillisen rahoituskokonaisuuden ohjelmasta maksettavaa rahoitusosuutta varten. Kun kyseessä on erillinen rahoituskokonaisuus, rahoitusvälineeseen sijoitetut ohjelman varat on erillisellä kirjanpidolla erotettava muista laitoksessa saatavilla olevista varoista. Varainhoitotileillä olevien varojen ja tällaisten erillisten rahoituskokonaisuuksien hoitamisessa on noudatettava moitteettoman varainhoidon periaatetta ja asianmukaisia vakavaraisuussääntöjä, ja kyseisten varojen likviditeetin on oltava riittävä.

Tämän artiklan soveltamiseksi rahoitusväline voi olla myös asetuksen (EU) 2015/1017 2 artiklan 4 kohdan mukainen investointijärjestely tai osa sitä edellyttäen, että kyseinen investointijärjestely on muodoltaan erityisrahoitusyhtiö tai hoidettu tili.

6. Kun tämän artiklan 5 kohdassa tarkoitetut elimet vastaavat tämän asetuksen 38 artiklan 1 kohdan c alakohdan mukaisten rahoitusvälineiden käyttöönotosta, niiden on varmistettava sovellettavan lainsäädännön ja varainhoitoasetuksen 155 artiklan 2 ja 3 kohdassa määriteltyjen edellytysten noudattaminen.

7. Komissio antaa tämän asetuksen täydentämiseksi viimeistään 3 päivänä marraskuuta 2018 149 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joissa vahvistetaan täydentävät erityissäännöt, jotka koskevat rahoitusvälineiden käyttöönotosta vastaavien yhteisöjen asemaa, vastuita ja tehtäviä sekä niihin liittyviä valintaperusteita ja tuotteita, joita rahoitusvälineillä voidaan tuottaa 38 artiklan 1 kohdan c alakohdan mukaisesti.

▼**M6**

8. Kun tämän artiklan 5 kohdassa tarkoitetut elimet vastaavat rahasto-osuusrahastojen käyttöönotosta, ne voivat siirtää osan käyttöönottoon liittyvistä tehtävistä edelleen rahoituksenvälittäjille sillä edellytyksellä, että tällaiset elimet varmistavat omalla vastuullaan, että rahoituksenvälittäjät täyttävät varainhoitoasetuksen 33 artiklan 1 kohdassa ja 209 artiklan 2 kohdassa säädetyt vaatimukset. Rahoituksenvälittäjät on valittava avointen, läpinäkyvien, oikeasuhteisten ja syrjimättömien menettelyjen avulla ja eturistiriitoja välttäen.

9. Kun hallintoviranomaiset osoittavat 38 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettujen rahoitusvälineiden käyttöönottoa varten ERI-rahastoista ohjelmien varoja olemassa olevaan välineeseen, jonka rahastonhoitajan on jo valinnut EIP, kansainvälinen rahoituslaitos, jossa jäsenvaltio on osakkaana, tai ammattimaista rahoitustoimintaa harjoittavaksi oikeushenkilöksi perustettu julkisomisteinen pankki tai laitos, joka täyttää 38 artiklan 4 kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohdan iii alakohdassa asetetut edellytykset, niiden on annettava käyttöönottoon liittyvät tehtävät kyseiselle rahastonhoitajalle suoraan tehtävällä sopimuksella.

10. Poiketen siitä, mitä 41 artiklan 1 ja 2 alakohdassa säädetään, tämän artiklan 9 kohdan mukaisten rahoitusvälineisiin osoitettujen rahoitusosuuksien tapauksessa välimaksatushakemukset on esitettävä vaiheittain rahoitussopimuksessa esitetyn maksuaikataulun mukaisesti. Tämän kohdan ensimmäisessä virkkeessä tarkoitetun maksuaikataulun on vastattava saman rahoitusvälineen muita sijoittajia varten sovittua maksuaikataulua.

11. Edellä olevan 38 artiklan 1 kohdan c alakohdan mukaisia rahoitusosuuksia koskevat ehdot ja edellytykset asetetaan liitteen IV mukaisissa rahoitussopimuksissa seuraavilla tasoilla:

a) tarvittaessa hallintoviranomaisen asianmukaisesti valtuutettujen edustajien ja rahasto-osuusrahaston käyttöönotosta vastaavan elimen välillä;

b) hallintoviranomaisen asianmukaisesti valtuutettujen edustajien tai tapauksen mukaan rahasto-osuusrahaston käyttöönotosta vastaavan elimen ja rahoitusvälineen käyttöönotosta vastaavan elimen välillä.

12. Unionin tasolla perustetuista välineistä rahoitusosuuksia saaviin investointijärjestelyihin osoitettujen tämän artiklan 1 kohdan mukaisten rahoitusosuuksien tapauksessa on varmistettava varainhoitoasetuksen 209 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan c alakohdan mukaisesti, että ne ovat valtiontukisääntöjen mukaisia.

13. Kun kyse on 38 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitetuista rahoitusvälineistä, jotka ovat vakuusvälineitä, jäsenvaltiot voivat päättää, että ERI-rahastoista osoitetaan tarvittaessa rahoitusosuus lainasalkun eri etuoikeusluokkien osuuksiin, joilla on myös asetuksen (EU) 2015/1707 mukainen EU:n takaus.

14. EAKR:n, ESR:n, koheesiorahaston ja Euroopan meri- ja kalatalousrahaston tapauksessa voidaan perustaa ohjelmassa erillinen prioriteetti ja maaseuturahaston tapauksessa erillinen toimintatyyppi, jossa yhteisrahoitusosuus on enintään 100 prosenttia, sellaisten toimien tukemiseksi, jotka toteutetaan 38 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettujen rahoitusvälineiden avulla.

▼M6

15. Sen estämättä, mitä 70 artiklassa ja 93 artiklan 1 kohdassa säädetään, tämän artiklan 1 kohdan mukaisia rahoitusosuuksia voidaan käyttää vieraan ja oman pääoman ehtoisen uuden rahoituksen aikaansaamiseksi jäsenvaltion koko alueella alueluokista riippumatta, jos rahoitussopimuksessa ei ole määrätty toisin.

16. Komissio tarkastelee viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2019 uudelleen tämän artiklan soveltamista ja esittää tarvittaessa Euroopan parlamentille ja neuvostolle ehdotuksen lainsäätämisjärjestyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi.

▼B

40 artikla

Rahoitusvälineiden hallinto ja valvonta

▼M6

1. Tämän asetuksen 124 artiklan ja maaseuturahastoasetuksen 65 artiklan mukaisesti nimetyt viranomaiset eivät saa tehdä EIP:n tasolla tai sellaisten muiden kansainvälisten rahoituslaitosten tasolla, joissa jäsenvaltio on osakkaana, paikan päällä toimitettavia tarkastuksia, jotka koskevat näiden käyttöönottamia rahoitusvälineitä.

Nimettyjen viranomaisten on kuitenkin toimitettava tämän asetuksen 125 artiklan 5 kohdan ja asetuksen (EU) N:o 1306/2013 59 artiklan 1 kohdan mukaisesti tarkastuksia rahoitusvälineiden käyttöönotosta vastaavien muiden elinten tasolla kyseisten viranomaisten jäsenvaltion oikeudenkäyttöalueella.

EIP:n ja sellaisten muiden kansainvälisten rahoituslaitosten, joissa jäsenvaltio on osakkaana, on toimitettava nimetyille viranomaisille valvontakertomukset yhdessä kunkin maksatushakemuksen kanssa. Niiden on lisäksi toimitettava komissiolle ja nimetyille viranomaisille ulkopuolisten tarkastajien laatimat vuotuiset tarkastuskertomukset. Tällaiset raportointivelvoitteet eivät rajoita tämän asetuksen 46 artiklan 1 ja 2 kohdassa säädettyjä raportointivelvoitteita, jotka koskevat myös rahoitusvälineiden tuloksellisuutta.

Siirretään komissiolle valta antaa täytäntöönpanosäädös, joka koskee tämän kohdan kolmannessa alakohdassa tarkoitettujen valvontakertomusten ja vuotuisten tarkastuskertomusten malleja.

Kyseinen täytäntöönpanosäädös hyväksytään 150 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua neuvoa-antavaa menettelyä noudattaen.

2. Ohjelmien tarkastamisesta vastaavat elimet eivät saa tehdä EIP:n tasolla tai sellaisten muiden kansainvälisten rahoituslaitosten tasolla, joissa jäsenvaltio on osakkaana, paikan päällä toimitettavia tarkastuksia, jotka koskevat näiden käyttöönottamia rahoitusvälineitä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta tämän asetuksen 127 artiklan ja asetuksen (EU) N:o 1306/2013 9 artiklan soveltamista.

Ohjelmien tarkastamisesta vastaavien elinten on tehtävä toimia ja hallinto- ja valvontajärjestelmää koskevia tarkastuksia jäsenvaltioissaan rahoitusvälineiden käyttöönotosta vastaavien muiden elinten tasolla ja, edellyttäen että 3 kohdassa säädetyt edellytykset täyttyvät, loppukäyttäjien tasolla.

Komissio voi tehdä tarkastuksia 1 kohdassa tarkoitettujen elinten tasolla silloin kun se katsoo, että tämä on todettujen riskien vuoksi tarpeen kohtuullisen varmuuden saamiseksi.

▼M6

2 a. Kun kyseessä ovat 38 artiklan 1 kohdan a alakohdassa ja 39 artiklassa tarkoitetut rahoitusvälineet, jotka on perustettu ennen 2 päivää elokuuta 2018 allekirjoitetulla rahoitussopimuksella, sovelletaan tämän artiklan 1 ja 2 kohdasta poiketen tässä artiklassa säädettyjä sääntöjä, joita sovellettiin rahoitussopimuksen allekirjoitushetkellä.

▼B

3. Ohjelmien tarkastuksesta vastaavat elimet voivat suorittaa tarkastuksia loppukäyttäjien tasolla vain yhdessä tai useammassa seuraavista tapauksista:

a) todentavat asiakirjat, jotka osoittavat, että loppukäyttäjät ovat saaneet tukea rahoitusvälineestä ja että tuki on käytetty aiottuun tarkoitukseen ja sovellettavan lainsäädännön mukaisesti, eivät ole saatavissa hallintoviranomaisen tai rahoitusvälineiden käyttöönotosta vastaavien elinten tasolla;

b) on näyttöä siitä, että hallintoviranomaisen tai rahoitusvälineen käyttöönotosta vastaavien elinten tasolla saatavilla olevat asiakirjat eivät anna todenmukaista ja tarkkaa tietoa annetusta tuesta.

▼M6

4. Komissio antaa tämän asetuksen täydentämiseksi viimeistään 3 päivänä marraskuuta 2018 149 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joissa vahvistetaan 38 artiklan 1 kohdan b ja c alakohdassa tarkoitettujen rahoitusvälineiden hallintoa ja valvontaa koskevat täydentävät erityissäännöt hallinto- ja tarkastusviranomaisten valvontamuodoista, todentavien asiakirjojen säilyttämistä koskevista järjestelyistä ja todentavin asiakirjoin todistettavista asioista.

▼B

5. Rahoitusvälineiden käyttöönotosta vastaavien elinten on varmistettava, että todentavat asiakirjat ovat saatavissa, eivätkä ne saa asettaa loppukäyttäjille tallentamisvaatimuksia, jotka menevät pidemmälle kuin on tarpeen, jotta nämä elimet voivat hoitaa tämän tehtävän.

▼M6

5 a. Poiketen siitä, mitä tämän asetuksen 143 artiklan 4 kohdassa ja asetuksen (EU) N:o 1306/2013 56 artiklan toisessa kohdassa säädetään, rahoitusvälineistä muodostuvien toimien tapauksessa rahoitusosuus, joka on tämän asetuksen 143 artiklan 2 kohdan tai asetuksen (EU) N:o 1306/2013 56 artiklan ensimmäisen kohdan mukaisesti peruutettu yksittäisen sääntöjenvastaisuuden seurauksena, voidaan käyttää uudelleen samaan toimeen seuraavien edellytysten täyttyessä:

a) jos rahoitusosuuden peruuttamisen syynä oleva sääntöjenvastaisuus on havaittu loppukäyttäjän tasolla, peruutettu rahoitusosuus voidaan käyttää uudelleen vain siten, että se osoitetaan saman rahoitusvälineen muille loppukäyttäjille;

b) jos rahoitusosuuden peruuttamisen syynä oleva sääntöjenvastaisuus on havaittu rahasto-osuusrahaston rahoituksenvälittäjän tasolla, peruutettu rahoitusosuus voidaan käyttää uudelleen vain siten, että se osoitetaan muille rahoituksenvälittäjille.

▼M6

Jos rahoitusosuuden peruuttamisen syynä oleva sääntöjenvastaisuus on havaittu rahasto-osuusrahaston käyttöönotosta vastaavan elimen tasolla tai rahoitusvälineiden käyttöönotosta vastaavan elimen tasolla, jos rahoitusväline otetaan käyttöön sellaisen rakenteen kautta, johon ei kuulu rahasto-osuusrahastoa, peruutettua rahoitusosuutta ei saa käyttää uudelleen samassa toimessa.

Jos rahoitusoikaisu tehdään systeemisen sääntöjenvastaisuuden vuoksi, rahoitusosuutta ei saa käyttää mihinkään sellaiseen toimeen, jossa on esiintynyt systeeminen sääntöjenvastaisuus.

▼B

41 artikla

▼C1

Rahoitusvälineiden menoja sisältävät maksatushakemukset

▼M6

1. Kun kyseessä ovat 38 artiklan 1 kohdan a ja c alakohdassa tarkoitetut rahoitusvälineet ja 38 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetut rahoitusvälineet, jotka on otettu käyttöön 38 artiklan 4 kohdan ensimmäisen alakohdan a, b ja c alakohdan mukaisesti, asteittaiset välimaksatushakemukset ohjelmasta rahoitusvälineeseen maksettavia rahoitusosuuksia varten on esitettävä 65 artiklan 2 kohdassa säädettynä tukikelpoisuusaikana, jäljempänä ’tukikelpoisuusaika’, seuraavien edellytysten mukaisesti:

▼B

a) ohjelmasta rahoitusvälineeseen maksettavan rahoitusosuuden määrä, joka sisältyy kuhunkin tukikelpoisuusaikana jätettyyn ►C1 välimaksatushakemukseen ◄, saa olla enintään 25 prosenttia asiaankuuluvassa rahoitussopimuksessa ohjelmasta rahoitusvälineeseen osoitettujen rahoitusosuuksien kokonaismäärästä. Se vastaa 42 artiklan 1 kohdan a, b ja d alakohdassa tarkoitettuja menoja, ja se odotetaan maksettavan tukikelpoisuusaikana. Tukikelpoisuusajan jälkeen jätettyihin ►C1 välimaksatushakemuksiin ◄ on sisällytettävä 42 artiklassa tarkoitettujen tukikelpoisten menojen kokonaismäärä;

b) kukin tämän kohdan a alakohdassa tarkoitettu ►C1 välimaksatushakemus ◄ voi sisältää enintään 25 prosenttia 38 artiklan 9 kohdassa tarkoitetusta kansallisen osarahoituksen kokonaismäärästä, joka odotetaan maksettavan rahoitusvälineeseen, tai loppukäyttäjien tasolla 42 artiklan 1 kohdan a, b ja d alakohdassa tarkoitettuja menoja varten tukikelpoisuusaikana;

c) myöhemmät tukikelpoisuusaikana jätettävät ►C1 välimaksatushakemukset ◄ voidaan esittää ainoastaan seuraavasti:

i) toisen ►C1 välimaksatushakemuksen ◄ osalta, kun vähintään 60 prosenttia ensimmäiseen ►C1 välimaksatushakemukseen ◄ sisältyneestä määrästä on käytetty 42 artiklan 1 kohdan a, b ja d alakohdassa tarkoitettuina tukikelpoisina menoina;

ii) kolmannen ja sitä seuraavien ►C1 välimaksatushakemusten ◄ osalta, kun vähintään 85 prosenttia edellisiin ►C1 välimaksatushakemuksiin ◄ sisältyneistä määristä on käytetty 42 artiklan 1 kohdan a, b ja d alakohdassa tarkoitettuina tukikelpoisina menoina.

▼C1

d) kussakin välimaksupyynnössä, joka sisältää rahoitusvälineisiin liittyviä menoja, on erikseen ilmoitettava ohjelmasta rahoitusvälineisiin maksettujen rahoitusosuuksien kokonaismäärä ja 42 artiklan 1 kohdan a, b ja d alakohdassa tarkoitettuina tukikelpoisina menoina maksetut määrät.

Ohjelman sulkemisen yhteydessä loppumaksua koskevaan maksatushakemukseen on sisällytettävä 42 artiklassa tarkoitettujen tukikelpoisten menojen kokonaismäärä.

▼M6

2. Kun kyseessä ovat 38 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetut, 38 artiklan 4 kohdan ensimmäisen alakohdan d alakohdan mukaisesti käyttöön otetut rahoitusvälineet, välimaksatushakemuksiin ja loppumaksun maksamista koskevaan hakemukseen on sisällytettävä niiden maksujen kokonaismäärä, jotka hallintoviranomainen on suorittanut 42 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan a ja b alakohdassa tarkoitettuja loppukäyttäjiin tehtäviä investointeja varten.

▼B

3. Siirretään komissiolle valta antaa delegoiduilla säädöksillä 149 artiklan mukaisesti säännöt, jotka koskevat rahoitusvälineisiin tehtävien maksujen peruuttamista sekä maksatushakemuksiin tämän johdosta tehtäviä muutoksia.

►C1 4. Tämän artiklan yhdenmukaisen täytäntöönpanon varmistamiseksi komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksiä, joilla vahvistetaan mallit, joita on käytettävä annettaessa rahoitusvälineisiin liittyviä lisätietoja komissiolle toimitettavien maksatushakemusten mukana. ◄ Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 150 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua neuvoa-antavaa menettelyä noudattaen.

42 artikla

Tukikelpoiset menot ohjelman sulkemisen yhteydessä

1. Ohjelman sulkemisen yhteydessä rahoitusvälineen tukikelpoisiksi menoiksi katsotaan rahoitusvälineestä tukikelpoisuusaikana tosiasiallisesti maksettu ohjelman osuuksien kokonaismäärä tai, vakuuksien tapauksessa, sidottu kokonaismäärä, joka vastaa seuraavia eriä:

a) loppukäyttäjille suoritetut maksut ja 37 artiklan 7 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa loppukäyttäjien hyväksi suoritetut maksut;

b) sekä voimassa oleviin että jo erääntyneisiin vakuussopimuksiin sidotut varat tappioihin liittyvien mahdollisten vakuusvaateiden täyttämiseksi; tämä erä lasketaan ennalta tehtävän varovaisen riskinarvioinnin perusteella, ja se kattaa suuren määrän uusia lainoja tai muita riskirahoitusvälineitä loppukäyttäjiin tehtäviä uusia investointeja varten;

c) rahoitusvälineisiin yhdistettynä käytetyt pääomitetut korkotuet tai vakuuspalkkiohyvitykset, jotka tulevat maksettaviksi enintään kymmenen vuoden ajalta tukikelpoisuusajan jälkeen ja jotka maksetaan kyseistä tarkoitusta varten perustetulle sulkutilille; ne maksetaan tosiasiallisesti tukikelpoisuusajan jälkeen, mutta ne koskevat lainoja tai muita riskirahoitusvälineitä, jotka on maksettu loppukäyttäjiin tehtyjä investointeja varten tukikelpoisuusaikana;

▼B

d) korvaus aiheutuneista hallintokustannuksista tai rahoitusvälineen hallintopalkkioiden maksu.

Siirretään komissiolle valta antaa 149 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä erityisistä säännöistä, jotka koskevat ensimmäisen alakohdan c alakohdassa tarkoitettujen korkotuen ja vakuuspalkkiohyvitysten vuotuisten maksuerien pääomittamista koskevan järjestelmän perustamista.

2. Kun kyseessä ovat oman pääoman ehtoiset välineet ja mikroluotot, ne pääomitetut hallintokustannukset tai -palkkiot, jotka tulevat maksettaviksi enintään kuuden vuoden ajalta 55 artiklan 2 kohdassa vahvistetun tukikelpoisuusajan jälkeen loppukäyttäjiin mainittuna tukikelpoisuusaikana tehtyjen investointien osalta ja joihin ei voida soveltaa 44 tai 45 artiklan säännöksiä, voidaan katsoa tukikelpoisiksi menoiksi, kun ne maksetaan kyseistä tarkoitusta varten perustetulle sulkutilille.

▼M6

3. Kun kyseessä ovat oman pääoman ehtoiset rahoitusvälineet, joiden kohderyhmänä ovat 37 artiklan 4 kohdassa tarkoitetut yritykset, joita koskeva 38 artiklan 7 kohdan b alakohdassa tarkoitettu rahoitussopimus on allekirjoitettu ennen 31 päivää joulukuuta 2018 ja jotka ovat investoineet tukikelpoisuusajan loppuun mennessä vähintään 55 prosenttia asiaankuuluvaan rahoitussopimukseen sidotuista ohjelman varoista, tietty määrä maksuista, jotka on tarkoitettu loppukäyttäjiin enintään neljän vuoden aikana tukikelpoisuusajan jälkeen tehtäviin investointeihin, voidaan katsoa tukikelpoisiksi menoiksi, kun ne maksetaan erikseen tarkoitusta varten perustetulle sulkutilille, edellyttäen että noudatetaan valtiontukisääntöjä ja että kaikki jäljempänä asetetut ehdot täytetään.

▼B

Sulkutilille maksettavat varat

a) on käytettävä yksinomaan sellaisiin loppukäyttäjiin tehtäviin jatkoinvestointeihin, jotka ovat saaneet tukikelpoisuusaikana rahoitusvälineistä edelleen kokonaan tai osittain suorittamattomia alkupääomainvestointeja;

b) on käytettävä yksinomaan jatkoinvestointeihin, jotka on määrä tehdä markkinastandardien ja niitä koskevien sopimussuhteisten järjestelyjen mukaisesti ja rajata välttämättömimpään, jotta yksityisen sektorin yhteisinvestointeja voidaan lisätä ja samalla varmistaa kohdeyritysten rahoituksen jatkuvuus, niin että sekä julkiset että yksityiset sijoittajat voivat hyötyä investoinneista;

c) saavat olla enintään 20 prosenttia 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun oman pääoman ehtoisen rahoitusvälineen tukikelpoisista menoista, ja tästä enimmäismäärästä on vähennettävä rahoitusvälineeseen tukikelpoisuusaikana palautetut enimmäismääräiset pääomavarat ja tuotot.

Kaikki sulkutilille maksetut määrät, joita ei käytetä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuna ajanjaksona maksettuihin, loppukäyttäjiin tehtäviin investointeihin, on käytettävä 45 artiklan mukaisesti.

▼C1

4. Edellä olevan 1, 2 ja 3 kohdan mukaisesti ilmoitetut tukikelpoiset menot eivät saa ylittää seuraavien erien summaa:

▼C1

a) ERI-rahastoista 1, 2 ja 3 kohdassa tarkoitettuihin tarkoituksiin maksetun tuen kokonaismäärä; ja

▼B

b) vastaava kansallinen osarahoitus.

▼M6

5. Kun rahasto-osuusrahaston käyttöönotosta vastaava elin tai rahoitusvälineiden käyttöönotosta 38 artiklan 1 kohdan c alakohdan ja 38 artiklan 4 kohdan ensimmäisen alakohdan a, b ja c alakohdan mukaisesti vastaavat elimet veloittavat tämän artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan d alakohdassa ja 2 kohdassa tarkoitetut hallintokustannukset tai -palkkiot, kyseiset kustannukset ja palkkiot eivät saa ylittää tämän artiklan 6 kohdassa tarkoitetussa delegoidussa säädöksessä määriteltyjä kynnysarvoja. Hallintokustannuksiin sisältyy välittömiä tai välillisiä kustannuseriä, jotka korvataan todentavia asiakirjoja vastaan, kun taas hallintopalkkioilla tarkoitetaan suoritetun palvelun osalta sovittua hintaa, joka tapauksen mukaan määräytyy kilpailuun perustuvan markkinaprosessin kautta. Hallintokustannukset ja -palkkiot perustuvat tulosperusteiseen laskentamenetelmään.

▼B

Hallintokustannukset ja -palkkiot voivat kattaa järjestelykustannukset. Jos järjestelypalkkiot veloitetaan loppukäyttäjiltä, niitä ei voida ilmoittaa tukikelpoisiksi menoiksi.

Hallintokustannukset ja -palkkiot, mukaan lukien ne, jotka aiheutuvat rahoitusvälineen valmistelusta ennen asianomaisen rahoitussopimuksen allekirjoittamista, ovat tukikelpoisia asianomaisen rahoitussopimuksen allekirjoituspäivästä alkaen.

6. Siirretään komissiolle valta antaa 149 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla vahvistetaan erityissäännöt, jotka koskevat perusteita, joiden mukaisesti määritetään hallintokustannukset ja -maksut saavutettujen tulosten ja sovellettavien kynnysarvojen perusteella, sekä säännöt, jotka koskevat pääomitettujen hallintokustannusten ja -maksujen korvaamista oman pääoman ehtoisten välineiden ja mikroluottojen osalta.

43 artikla

ERI-rahastoista rahoitusvälineisiin maksetusta tuesta syntyvät korko- ja muut tuotot

1. ERI-rahastoista rahoitusvälineisiin maksettu tuki on talletettava tilille rahoituslaitoksessa, jonka kotipaikka sijaitsee jäsenvaltiossa, ja se on sijoitettava väliaikaisesti moitteettoman varainhoidon periaatteiden mukaisesti.

▼C1

2. ERI-rahastoista rahoitusvälineisiin maksetusta tuesta johtuvat korko- ja muut tuotot on käytettävä samoihin tarkoituksiin, mukaan luettuina 42 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan d alakohdan sekä 42 artiklan 2 ja 3 kohdan mukainen korvaus aiheutuneista hallintokustannuksista tai rahoitusvälineen hallintopalkkioiden maksu, kuin ERI-rahastoista maksettu alkuperäinen tuki, joko saman rahoitusvälineen yhteydessä tai rahoitusvälineen purkamisen seurauksena toisten rahoitusvälineiden tai tukimuotojen yhteydessä prioriteetin mukaisten erityistavoitteiden mukaisesti tukikelpoisuusajan loppuun asti.

▼B

3. Hallintoviranomaisen on huolehdittava, että korko- ja muiden tuottojen käytöstä pidetään asianmukaisesti kirjaa.

▼M6

43 a artikla

Sijoittajien eriytetty kohtelu

1. ERI-rahastoista rahoitusvälineisiin osoitettua loppukäyttäjiin investoitua tukea sekä kyseisistä investoinneista johtuvia tuottoja ja muita tuloja, kuten korkoja, vakuuspalkkioita, osinkoja, pääomatuloja tai mitä tahansa muita kyseisten investointien tuottamia tuloja, voidaan käyttää markkinatalousperiaatteen mukaisesti toimivien sijoittajien eriytettyyn kohteluun sekä asetuksen (EU) 2015/1017 mukaista EU:n takausta käytettäessä myös EIP:n eriytettyyn kohteluun. Tällainen eriytetty kohtelu on voitava perustella tarpeella houkutella tuen vastineeksi yksityisiä varoja ja koota yhteen julkista rahoitusta.

2. Edellä 37 artiklan 2 kohdassa ja 39 a artiklan 3 kohdassa tarkoitettuihin arvioihin on tarvittaessa sisällytettävä arvio tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetun eriytetyn kohtelun tarpeellisuudesta ja laajuudesta ja/tai kuvaus mekanismista, jota käytetään eriytetyn kohtelun tarpeellisuuden ja laajuuden määrittelemiseksi.

3. Eriytetty kohtelu ei saa ylittää sitä, mikä on tarpeen sellaisten kannustimien luomiseksi, joilla houkutellaan tuen vastineeksi yksityisiä varoja. Sillä ei saa antaa liiallisia korvauksia markkinatalousperiaatteen mukaisesti toimiville sijoittajille tai asetuksen (EU) 2015/1017 mukaista EU:n takausta käytettäessä EIP:lle. Edut on sovitettava yhteen jakamalla asianmukaisesti riskit ja tuotto.

4. Markkinatalousperiaatteen mukaisesti toimivien sijoittajien eriytetty kohtelu ei rajoita unionin valtiontukisääntöjen soveltamista.

▼B

44 artikla

ERI-rahastoista maksetusta tuesta johtuvien varojen uudelleenkäyttö tukikelpoisuusajan loppuun asti

▼M6

1. Edellä olevan 43 a artiklan soveltamista rajoittamatta rahoitusvälineisiin takaisin maksetut, ERI-rahastojen tuesta johtuvat varat, jotka on saatu investoinneista tai vakuussopimuksiin sidottujen varojen vapautumisesta, mukaan lukien pääoman takaisinmaksut ja tuotot sekä muut tulot, kuten korot, vakuuspalkkiot, osingot, pääomatulot tai muut investoinneista saadut tulot, on käytettävä uudelleen seuraaviin tarkoituksiin enintään tarvittavan määrän suuruisina ja asianomaisissa rahoitussopimuksissa sovitussa järjestyksessä:

a) samojen tai muiden rahoitusvälineiden kautta tehtävät uudet investoinnit prioriteetin mukaisten erityistavoitteiden mukaisesti;

b) tarvittaessa kattamaan ERI-rahastoista rahoitusvälineeseen maksetun rahoitusosuuden nimellisarvon pienenemisen aiheuttamat tappiot, jotka johtuvat negatiivisesta korosta, jos tällaisia tappioita syntyy rahoitusvälineiden käyttöönotosta vastaavien elinten harjoittamasta aktiivisesta varainhallinnasta huolimatta;

▼M6

c) tarvittaessa korvaus aiheutuneista hallintokustannuksista ja rahoitusvälineen hallintopalkkioiden maksu.

▼C1

2. Hallintoviranomaisen on huolehdittava, että 1 kohdassa tarkoitettujen varojen uudelleenkäytöstä pidetään asianmukaisesti kirjaa.

▼B

45 artikla

►C1 Varojen uudelleenkäyttö tukikelpoisuusajan päättymisen jälkeen

Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että rahoitusvälineisiin takaisin maksetut varat, mukaan lukien pääoman takaisinmaksut ja tuotot sekä muut tulot, jotka ovat syntyneet vähintään kahdeksan vuoden aikana tukikelpoisuusajan päättymisen jälkeen ja jotka johtuvat 37 artiklassa tarkoitetusta ERI-rahastojen tuesta rahoitusvälineille, käytetään uudelleen ohjelman tai ohjelmien tavoitteiden mukaisesti ◄ joko saman rahoitusvälineen yhteydessä tai sen jälkeen, kun varat eivät enää ole rahoitusvälineen käytettävissä, muiden rahoitusvälineiden yhteydessä, edellyttäen että molemmissa tapauksissa markkinatilanteen arviointi osoittaa tällaisten investointien jatkuvan tarpeen, tai muiden tukimuotojen yhteydessä.

46 artikla

Rahoitusvälineiden käyttöönottoa koskeva kertomus

1. Hallintoviranomaisen on lähetettävä komissiolle vuotuisen täytäntöönpanokertomuksen liitteenä erityiskertomus toimista, joihin sisältyy rahoitusvälineitä.

2. Edellä olevassa 1 kohdassa tarkoitetun kertomuksen on sisällettävä kustakin rahoitusvälineestä seuraavat tiedot:

a) tiedot ohjelmasta ja prioriteetista tai toimenpiteestä, johon perustuen ERI-rahastojen tuki myönnetään;

b) rahoitusvälineen ja käyttöönottojärjestelyjen kuvaus;

▼M6

c) tiedot elimistä, jotka vastaavat rahoitusvälineiden käyttöönotosta, ja tapauksen mukaan elimistä, jotka vastaavat rahasto-osuusrahastojen käyttöönotosta 38 artiklan 1 kohdan a, b ja c alakohdassa tarkoitetulla tavalla;

▼B

d) rahoitusvälineeseen ohjelmista maksettujen rahoitusosuuksien kokonaismäärä prioriteetin tai toimenpiteen mukaan jaoteltuna;

▼B

e) loppukäyttäjille tai loppukäyttäjien hyväksi maksetun tai rahoitusvälineestä vakuussopimuksiin loppukäyttäjiin tehtäviä investointeja varten sidotun tuen kokonaismäärä sekä aiheutuneet hallintokustannukset tai maksetut hallintopalkkiot ohjelman, prioriteetin tai toimenpiteen mukaan jaoteltuna;

f) rahoitusvälineen tuloksellisuus, mukaan lukien sen perustamisen ja sellaisten elimien valitsemisen edistyminen, joiden tehtävänä on ottaa rahoitusväline käyttöön, mukaan lukien elin, joka vastaa rahastoosuusrahaston käyttöönotosta;

▼M6

g) edellä 43 ja 44 artiklassa tarkoitetut rahoitusvälineeseen osoitetusta ERI-rahastojen tuesta johtuvat korot ja muut tuotot ja investoinneista saadut, rahoitusvälineisiin takaisin maksetut ohjelmien varat sekä 43 a artiklassa tarkoitettuun eriytettyyn kohteluun käytetyt varat;

h) edistyminen rahoitusvälineen avulla toteutetuista investoinneista odotettujen vipuvaikutusten saavuttamisessa;

▼B

i) oman pääoman ehtoisten sijoitusten arvo edeltävinä vuosina;

j) rahoitusvälineen osuus kyseisen prioriteetin tai toimenpiteen indikaattorien saavuttamisessa.

Ensimmäisen alakohdan h ja j alakohdassa tarkoitetut tiedot voidaan sisällyttää vain vuosina 2017 ja 2019 toimitettavien vuotuisten täytäntöönpanokertomusten liitteeseen sekä lopulliseen täytäntöönpanokertomukseen. Ensimmäisen alakohdan a –j alakohdassa esitettyjä kertomuksen antamista koskevia velvoitteita ei sovelleta loppukäyttäjiin.

3. Komissio hyväksyy tämän artiklan täytäntöönpanona yhdenmukaisten edellytysten varmistamiseksi täytäntöönpanosäädöksiä, joilla vahvistetaan mallit, joita on käytettävä toimitettaessa rahoitusvälineitä koskevia tietoja komissiolle. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 150 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

4. Komissio laatii vuosittain vuodesta 2016 alkaen yhteenvetoja hallintoviranomaisten tämän artiklan mukaisesti toimittamista tiedoista, jotka koskevat rahoitusvälineiden rahoitukseen ja käyttöönottoon liittyvää edistymistä, kuuden kuukauden kuluessa niiden vuotuisten täytäntöönpanokertomusten esittämisen määräajasta, joihin viitataan 111 artiklan 1 kohdassa EAKR:n, ESR:n ja koheesiorahaston osalta, maaseuturahastoasetuksen 75 artiklassa maaseuturahaston osalta ja rahastokohtaisten sääntöjen asianomaisissa kohdissa Euroopan meri- ja kalatalousrahaston osalta. Nämä yhteenvedot toimitetaan Euroopan parlamentille ja neuvostolle ja julkaistaan.

▼B

V OSASTO

SEURANTA JA ARVIOINTI

I LUKU

Seuranta

I jakso

Ohjelmien seuranta

47 artikla

Seurantakomitea

1. Jäsenvaltion on perustettava institutionaalisten, oikeudellisten ja rahoituspuitteidensa mukaisesti ohjelman täytäntöönpanon seurantaa varten komitea yhteisymmärryksessä hallintoviranomaisen kanssa kolmen kuukauden kuluessa päivästä, jona ohjelman hyväksymisestä annettu komission päätös on annettu tiedoksi jäsenvaltiolle, jäljempänä 'seurantakomitea'.

Jäsenvaltio voi perustaa yhden seurantakomitean useampaa kuin yhtä ERI-rahastoista osarahoitettua ohjelmaa varten.

2. Kukin seurantakomitea laatii ja hyväksyy työjärjestyksensä asianomaisen jäsenvaltion institutionaalisten, oikeudellisten ja rahoituspuitteiden mukaisesti.

3. Yhteistyöohjelmaan osallistuvien jäsenvaltioiden sekä kolmansien maiden, jos ne ovat hyväksyneet kutsun osallistua yhteistyöohjelmaan, on perustettava Euroopan alueellinen yhteistyö -tavoitteeseen kuuluvan ohjelman seurantakomitea, yhteisymmärryksessä hallintoviranomaisen kanssa kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun yhteistyöohjelman hyväksymispäätöksestä on ilmoitettu jäsenvaltioille. Seurantakomitea laatii ja hyväksyy työjärjestyksensä.

48 artikla

Seurantakomitean kokoonpano

1. Seurantakomitean kokoonpanosta päättää jäsenvaltio edellyttäen, että seurantakomitea koostuu asianomaisen jäsenvaltion viranomaisten ja välittävien toimielinten edustajista sekä 5 artiklassa tarkoitettujen kumppaneiden edustajista. Kumppaneiden edustajien on saatava asianomaisilta kumppaneilta valtuutus seurantakomiteaan osallistumiselle avoimia menettelyjä noudattaen. Kullakin seurantakomitean jäsenellä voi olla äänioikeus.

Euroopan alueellinen yhteistyö -tavoitteeseen kuuluvan ohjelman seurantakomitean kokoonpanosta sopivat ohjelmaan osallistuvat jäsenvaltiot sekä kolmannet maat, jos ne ovat hyväksyneet kutsun osallistua yhteistyöohjelmaan. Seurantakomiteaan on kuuluttava näiden jäsenvaltioiden ja kolmansien maiden asianmukaisia edustajia. Seurantakomiteaan voi kuuluu sellaisia eurooppalaisen alueellisen yhteistyön yhtymän (EAYY) edustajia, jotka toteuttavat ohjelma-alueella ohjelmaan liittyviä toimia.

▼B

2. Seurantakomitean jäsenluettelo julkaistaan.

3. Komissio osallistuu seurantakomitean työhön neuvonantajan ominaisuudessa.

4. Jos EIP osallistuu ohjelmaan, se voi osallistua seurantakomitean työhön neuvonantajan ominaisuudessa.

5. Seurantakomitean puheenjohtajana toimii jäsenvaltion tai hallintoviranomaisen edustaja.

49 artikla

Seurantakomitean tehtävät

1. Seurantakomitean on kokoonnuttava vähintään kerran vuodessa, ja sen on tarkasteltava ohjelman täytäntöönpanoa ja ohjelmalle asetettujen tavoitteiden saavuttamisessa tapahtunutta edistystä. ►C1 Tarkastelua suorittaessaan sen on otettava huomioon taloudelliset tiedot, yhteiset indikaattorit ja ohjelmakohtaiset indikaattorit, myös tulosindikaattorien arvon muutokset ja määrällisten tavoitearvojen saavuttamisessa tapahtunut edistys, sekä ◄ 21 artiklan 1 kohdassa tarkoitetussa tuloskehyksessä määritetyt välitavoitteet ja tarvittaessa kvalitatiivisten analyysien tulokset.

2. Seurantakomitean on tarkasteltava kaikkia ohjelman tuloksellisuuteen vaikuttavia tekijöitä, mukaan lukien johtopäätökset tulosten tarkastelusta.

3. Seurantakomiteaa on kuultava kaikista ohjelmaa koskevista hallintoviranomaisen esittämistä muutosehdotuksista, ja se antaa niistä lausunnon, jos se pitää sitä asianmukaisena.

▼M6

4. Seurantakomitea voi esittää hallintoviranomaiselle huomautuksia ohjelman täytäntöönpanosta ja arvioinnista, mukaan lukien toimenpiteet, jotka liittyvät tuensaajien hallinnollisen taakan vähentämiseen. Se voi myös esittää huomautuksia ERI-rahastoista myönnetyn tuen näkyvyydestä sekä tällaisen tuen tuottamien tuloksien tunnetuksi tekemisestä. Sen on seurattava esittämiensä huomautusten johdosta toteutettuja toimenpiteitä.

▼B

50 artikla

Täytäntöönpanokertomukset

1. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle ohjelmaa koskeva vuotuinen täytäntöönpanokertomus edelliseltä varainhoitovuodelta vuodesta 2016 vuoden 2023 loppuun asti. Kunkin jäsenvaltion on toimitettava komissiolle ohjelmaa koskeva lopullinen täytäntöönpanokertomus EAKR:n, ESR:n ja koheesiorahaston osalta sekä vuotuinen täytäntöönpanokertomus maaseuturahaston ja Euroopan meri- ja kalatalousrahaston osalta rahastokohtaisissa säännöissä vahvistetussa määräajassa.

▼B

2. Vuotuisissa täytäntöönpanokertomuksissa on esitettävä keskeisimpiä tietoja ohjelman ja sen prioriteettien täytäntöönpanosta ottamalla huomioon taloudelliset tiedot, yhteiset ja ohjelmakohtaiset indikaattorit ja määrälliset tavoitearvot, tarvittaessa myös tulosindikaattorien arvojen muutokset, sekä vuonna 2017 toimitettavasta vuosittaisesta täytäntöönpanokertomuksesta alkaen tuloskehyksessä määritetyt välitavoitteet. Toimitettujen tietojen on liityttävä indikaattoriarvoihin, jotka kuvaavat kokonaisuudessaan toteutettuja toimia ja mahdollisuuksien mukaan sekä täytäntöönpanovaihe huomioon ottaen myös tiettyjä valittuja toimia. Niissä on myös esitettävä yhteenveto kaikkien sellaisten ohjelman arviointien tuloksista, jotka ovat tulleet saataville edellisen varainhoitovuoden aikana, kaikista ohjelman tuloksellisuuteen vaikuttavista kysymyksistä sekä toteutetuista toimenpiteistä. Vuonna 2016 esitettävässä täytäntöönpanokertomuksessa voidaan myös tarvittaessa tuoda esiin ennakkoehtojen täyttämiseksi toteutetut toimenpiteet.

3. Poiketen siitä, mitä 2 kohdassa säädetään, ESR-asetuksessa voidaan vahvistaa erityiset säännöt ESR:n osalta toimitettavista tiedoista.

4. Vuonna 2017 toimitettavassa vuotuisessa täytäntöönpanokertomuksessa on esitettävä ja arvioitava 2 kohdassa tarkoitetut tiedot sekä ohjelman tavoitteiden saavuttamisessa tapahtunut edistys ottaen huomioon myös ERI-rahastojen vaikutus tulosindikaattorien arvon muutoksiin, jos saatavilla on asianmukaisiin arviointeihin perustuvaa näyttöä. Tässä vuotuisessa täytäntöönpanokertomuksessa on esitettävä toimenpiteet sellaisten ennakkoehtojen täyttämiseksi, jotka eivät täyttyneet ohjelmien hyväksymisajankohtana. Siinä on myös arvioitava 7 ja 8 artiklassa vahvistettujen periaatteiden huomioon ottamiseen tähtäävien toimenpiteiden toteuttamista ja 5 artiklassa tarkoitettujen kumppanien osuutta ohjelman täytäntöönpanossa sekä raportoitava ilmastonmuutosta koskeviin tavoitteisiin käytetystä tuesta.

►C1 5. Vuonna 2019 toimitettavan vuotuisen täytäntöönpanokertomuksen sekä ERI-rahastoja käsittelevän lopullisen täytäntöönpanokertomuksen on 2 ja 4 kohdassa tarkoitettujen tietojen ja ◄ arviointien lisäksi sisällettävä tietoja ja arviointeja siitä, miten ohjelman tavoitteiden saavuttamisessa on edistytty ja miten ohjelma on edistänyt älykkääseen, kestävään ja osallistavaan kasvuun tähtäävän unionin strategian toteutusta.

6. Jotta 1–5 kohdassa tarkoitetut vuotuiset täytäntöönpanokertomukset voidaan katsoa hyväksyttäviksi, niiden on sisällettävä kaikki näissä kohdissa ja rahastokohtaisissa säännöissä vaaditut tiedot.

Komissio ilmoittaa jäsenvaltiolle hyväksynnän epäämisestä 15 työpäivän kuluessa vuotuisen täytäntöönpanokertomuksen vastaanottamispäivästä; muussa tapauksessa kertomus katsotaan hyväksyttäväksi.

7. Komissio tarkastelee vuotuisia ja lopullisia täytäntöönpanokertomuksia ja ilmoittaa jäsenvaltiolle huomautuksensa kahden kuukauden kuluessa vuotuisen täytäntöönpanokertomuksen vastaanottamispäivästä ja viiden kuukauden kuluessa lopullisen täytäntöönpanokertomuksen vastaanottamispäivästä. Jos komissio ei esitä huomautuksia näissä määräajoissa, kertomus katsotaan hyväksytyksi.

▼B

8. Komissio voi esittää hallintoviranomaiselle huomautuksia, jotka koskevat ohjelman täytäntöönpanoon merkittävästi vaikuttavia kysymyksiä. Jos tällaisia huomautuksia esitetään, hallintoviranomaisen on annettava kaikki tarvittavat tiedot näiden huomautusten suhteen ja tarvittaessa ilmoitettava komissiolle toteutetuista toimenpiteistä kolmen kuukauden kuluessa.

9. Vuotuiset ja lopulliset täytäntöönpanokertomukset, kuten myös yleistajuinen tiivistelmä niiden sisällöstä asetetaan yleisön saataville.

51 artikla

Vuotuinen arviointikokous

▼M6

1. Vuodesta 2016 vuoden 2023 loppuun ulottuvana aikana järjestetään vuosittain komission ja kunkin jäsenvaltion välillä vuotuinen arviointikokous, jossa tarkastellaan kunkin ohjelman tuloksellisuutta ottaen soveltuvin osin huomioon vuotuinen täytäntöönpanokertomus sekä komission huomautukset. Kokouksessa tarkastellaan myös ohjelman tiedotus- ja viestintätoimia ja erityisesti niiden toimenpiteiden tuloksia ja vaikuttavuutta, joilla yleisölle on tiedotettu ERI-rahastoista myönnetyn tuen tuloksista ja lisäarvosta.

▼B

2. Vuotuisessa arviointikokouksessa voidaan käsitellä useampaa kuin yhtä ohjelmaa. Vuosina 2017 ja 2019 vuotuisessa arviointikokouksessa käsitellään kaikkia asianomaisen jäsenvaltion ohjelmia ja siinä otetaan lisäksi huomioon jäsenvaltion kyseisinä vuosina 52 artiklan mukaisesti toimittamat edistymiskertomukset.

3. Edellä olevasta 1 kohdasta poiketen jäsenvaltio ja komissio voivat sopia, että ohjelmaa käsittelevä vuotuinen arviointikokous jätetään järjestämättä jonakin vuonna, vuosia 2017 ja 2019 lukuun ottamatta.

4. Vuotuisen arviointikokouksen puheenjohtajana toimii komissio tai, jäsenvaltion niin pyytäessä, jäsenvaltio yhdessä komission kanssa.

5. Jäsenvaltion on varmistettava, että komission vuotuisessa arviointikokouksessa esittämien huomioiden johdosta toteutetaan asiamukaisia jatkotoimia sellaisten asioiden osalta, jotka vaikuttavat merkittävästi ohjelman täytäntöönpanoon, ja sen on tarvittaessa ilmoitettava komissiolle toteutetuista toimenpiteistä kolmen kuukauden kuluessa.

II osasto

Strateginen toteutuminen

52 artikla

Edistymiskertomus

1. Jäsenvaltion on toimitettava komissiolle viimeistään 31 päivänä elokuuta 2017 kumppanuussopimuksen täytäntöönpanoa koskevaa edistymistä 31 päivänä joulukuuta 2016 koskeva kertomus ja viimeistään 31 päivänä elokuuta 2019 vastaava edistymistä 31 päivänä joulukuuta 2018 koskeva kertomus.

▼B

2. Edistymiskertomuksen on sisällettävä tietoja ja arviointeja seuraavista:

a) jäsenvaltiossa kumppanuussopimuksen hyväksymisen jälkeen tapahtuneet kehittämistarpeiden muutokset;

b) edistyminen älykkääseen, kestävään ja osallistavaan kasvuun tähtäävän unionin strategian tavoitteiden saavuttamisessa sekä 4 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen rahastokohtaisten tehtävien toteuttamisessa, joka on tapahtunut ERI-rahastojen valittuja temaattisia tavoitteita edistävän vaikutuksen ansiosta, etenkin kullekin ohjelmalle tuloskehyksessä asetettujen välitavoitteiden sekä ilmastonmuutostavoitteisiin käytetyn tuen osalta;

c) se, onko vahvistettua aikataulua noudatettu niiden toimenpiteiden osalta, joita on ollut määrä toteuttaa kumppanuussopimuksen hyväksymispäivänä täyttämättä olleiden kumppanuussopimuksen mukaan sovellettavien ennakkoehtojen täyttämiseksi. Tätä alakohtaa sovelletaan ainoastaan vuonna 2017 toimitettavaan edistymiskertomukseen;

d) niiden mekanismien täytäntöönpano, joilla varmistetaan koordinointi ERI-rahastojen ja muiden unionin ja kansallisten rahoitusvälineiden välillä sekä EIP:n kanssa;

e) aluekehitystä koskevan yhdennetyn lähestymistavan toteutuminen tai yhteenveto sellaisten yhdennettyjen lähestymistapojen toteutumisesta, jotka perustuvat ohjelmiin, mukaan lukien edistyminen ensisijaisille yhteistyöaloille asetettujen tavoitteiden saavuttamisessa;

f) tapauksen mukaan toteutetut toimenpiteet, joilla on pyritty lisäämään jäsenvaltioiden viranomaisten ja tuensaajien valmiuksia hallinnoida ja käyttää ERI-rahastoja;

g) tuensaajien hallinnollisen taakan vähentämiseksi toteutetut toimenpiteet ja tässä edistyminen;

h) edellä 5 artiklassa tarkoitettujen kumppaneiden osuus kumppanuussopimuksen täytäntöönpanossa;

i) yhteenveto ERI-rahastojen täytäntöönpanoa koskevien 5, 7 ja 8 kohdassa tarkoitettujen monialaisten periaatteiden ja laaja-alaisten toimintapoliittisten tavoitteiden osalta toteutetuista toimenpiteistä.

3. Jos komissio kahden kuukauden kuluessa edistymiskertomuksen toimittamispäivästä tulee siihen tulokseen, että toimitetut tiedot ovat puutteellisia tai epäselviä tavalla, joka merkittävästi vaikuttaa asianomaisen arvioinnin laatuun ja luotettavuuteen, se voi pyytää jäsenvaltiolta lisätietoja edellyttäen, että pyyntö ei aiheuta perusteetonta viivytystä ja että komissio perustelee väitetyn laatua ja luotettavuutta koskevan puutteellisuuden. Jäsenvaltion on toimitettava pyydetyt tiedot komissiolle kolmen kuukauden kuluessa ja tarkistettava edistymiskertomusta tarpeen mukaan.

▼B

4. Tämän säännöksen yhdenmukaisen täytäntöönpanon varmistamiseksi komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksiä, joilla vahvistetaan edistymiskertomuksen toimittamisessa käytettävä malli. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 150 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua neuvoa-antavaa menettelyä noudattaen.

53 artikla

Komission kertomus ja keskustelun järjestäminen ERI-rahastoista

1. Komissio toimittaa vuosittain vuodesta 2016 alkaen neuvostolle, Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle yhteenvetokertomuksen ERI-rahastojen ohjelmista niiden vuotuisten täytäntöönpanokertomusten perusteella, jotka jäsenvaltiot toimittavat 50 artiklan mukaisesti, sekä yhteenvedon ohjelmien saatavilla olevien arviointien tuloksista. Vuosina 2017 ja 2019 tämä yhteenvetokertomus muodostaa osan 2 kohdassa tarkoitettua strategista kertomusta.

2. Vuosina 2017 ja 2019 komissio laatii strategisen kertomuksen, jossa esitetään yhteenveto jäsenvaltioiden edistymiskertomuksista, ja se toimittaa kertomuksen 31 päivään joulukuuta 2017 ja 31 päivään joulukuuta 2019 mennessä Euroopan parlamentille, neuvostolle, talous- ja sosiaalikomitealle sekä alueiden komitealle, joita pyydetään järjestämään keskustelu kertomuksesta.

3. Neuvosto keskustelee strategisesta kertomuksesta erityisesti siltä kannalta, miten ERI-rahastot ovat vaikuttaneet älykkääseen, kestävään ja osallistavaan kasvuun tähtäävän unionin strategian tavoitteiden saavuttamiseen, ja sitä pyydetään esittämään asiasta selvitys Eurooppa-neuvoston keväällä pidettävässä kokouksessa.

4. Joka toinen vuosi vuodesta 2018 alkaen komissio sisällyttää keväällä kokoontuvalle Eurooppa-neuvostolle antamaansa vuotuiseen edistymiskertomukseen yhteenvedon viimeisimmistä 1 ja 2 kohdassa tarkoitetuista kertomuksista erityisesti siltä osin, miten ERI-rahastot ovat vaikuttaneet älykkääseen, kestävään ja osallistavaan kasvuun tähtäävän unionin strategian tavoitteiden saavuttamiseen.

II LUKU

Arviointi

54 artikla

Yleiset säännökset

1. Arviointeja tehdään ohjelmien suunnittelun ja täytäntöönpanon parantamiseksi sekä ohjelmien vaikuttavuuden, tehokkuuden ja vaikutusten arvioimiseksi. Ohjelmien vaikutukset on arvioitava kunkin ERI -rahaston tehtävien perusteella käyttäen vertailuperusteina älykkääseen, kestävään ja osallistavaan kasvuun tähtäävän unionin strategian tavoitteita ja ottaen huomioon ohjelman koon suhteessa tarvittaessa asianomaisen ohjelma-alueen bruttokansantuotteen (BKT) ja työttömyyden.

▼B

2. Jäsenvaltioiden on annettava käyttöön arviointien toteuttamiseksi tarvittavat resurssit ja huolehdittava, että käytössä on menettelyjä, joilla tuotetaan ja kerätään arviointeja varten tarvittavat tiedot, myös yhteisiin indikaattoreihin sekä tapauksen mukaan ohjelmakohtaisiin indikaattoreihin liittyvät tiedot.

3. Arvioinnit on annettava sellaisten sisäisten tai ulkoisten asiantuntijoiden tehtäväksi, jotka ovat toiminnallisesti riippumattomia ohjelman täytäntöönpanosta vastaavista viranomaisista. Komissio antaa ohjeita arviointien suorittamistavasta heti tämän asetuksen voimaantulon jälkeen.

4. Kaikki arvioinnit asetetaan yleisön saataville.

55 artikla

Ennakkoarviointi

1. Jäsenvaltioiden on tehtävä ennakkoarviointeja kunkin ohjelman suunnittelun parantamiseksi.

2. Ennakkoarvioinnit on tehtävä ohjelmien valmistelusta vastaavan viranomaisen vastuulla. Ne on esitettävä komissiolle samanaikaisesti kuin ohjelma, ja mukaan on liitettävä tiivistelmä. Rahastokohtaisissa säännöissä voidaan vahvistaa kynnysarvoja, joiden alittuessa ennakkoarviointi voidaan yhdistää toisen ohjelman arviointiin.

3. Ennakkoarvioinneissa arvioidaan

a) älykkääseen, kestävään ja osallistavaan kasvuun tähtäävän unionin strategian edistäminen ottaen huomioon valitut temaattiset tavoitteet ja prioriteetit, kansalliset ja alueelliset tarpeet sekä kehitysmahdollisuudet ja aikaisempien ohjelmakausien kokemukset huomioiden;

b) ehdotetun ohjelman tai toiminnan sisäinen johdonmukaisuus ja suhde muihin asiaan liittyviin välineisiin;

c) talousarviomäärärahojen kohdentamisen ja ohjelman tavoitteiden keskinäinen johdonmukaisuus;

d) ohjelmille valittujen temaattisten tavoitteiden, prioriteettien ja vastaavien tavoitteiden johdonmukaisuus yhteisen strategiakehyksen, kumppanuussopimuksen ja Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 121 artiklan 2 kohdan mukaisesti annettujen asiaankuuluvien maakohtaisten suositusten sekä tarvittaessa kansallisella tasolla kansallisten uudistusohjelmien kanssa;

e) ehdotettujen ohjelman indikaattorien relevanssi ja selkeys;

f) odotettujen tuotosten vaikutus tuloksiin;

▼C1

g) indikaattoreille asetettujen määrällisten tavoitearvojen realistisuus ottaen huomioon suunniteltu ERI-rahastoista maksettava tuki;

▼B

h) ehdotetun tukimuodon perusteet;

i) henkilöstöresurssien ja hallinnollisten valmiuksien riittävyys ohjelman hallintoon;

j) ohjelman seurantamenettelyjen ja arviointeihin tarvittavien tietojen keräämismenettelyjen soveltuvuus;

k) tuloskehykseen valittujen välitavoitteiden soveltuvuus;

l) miesten ja naisten yhtäläisten mahdollisuuksien edistämistä sekä kaikenlaisen syrjinnän torjumista koskevien suunniteltujen toimenpiteiden riittävyys ottaen erityisesti huomioon vammaisten henkilöiden mahdollisuudet;

m) suunniteltujen kestävää kehitystä tukevien toimenpiteiden riittävyys;

n) suunnitellut toimet tuensaajien hallinnollisen taakan vähentämiseksi.

4. Ennakkoarviointeihin on tarvittaessa sisällytettävä strategisen ympäristöarvioinnin vaatimukset, jotka on vahvistettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2001/42/EY ([1]), ottaen huomioon tarve hillitä ilmastonmuutosta.

56 artikla

Ohjelmakauden aikana suoritettava arviointi

1. Hallintoviranomaisen tai jäsenvaltion on laadittava arviointisuunnitelma, joka voi kattaa useampia kuin yhden ohjelman. Arviointisuunnitelma on esitettävä rahastokohtaisten sääntöjen mukaisesti.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava riittävien arviointivalmiuksien saatavuus.

3. Hallintoviranomaisen on ohjelmakauden aikana varmistettava, että kutakin ohjelmaa ja myös kunkin ohjelman vaikuttavuutta, tehokkuutta ja vaikutuksia arvioidaan arviointisuunnitelman perusteella ja että kunkin arvioinnin perusteella toteutetaan tarvittavia jatkotoimia rahastokohtaisten sääntöjen mukaisesti. Ohjelmakauden aikana on vähintään kerran tehtävä arviointi, jossa tarkastellaan, miten ERI-rahastoista maksettu tuki on edistänyt kunkin prioriteetin mukaisia tavoitteita. Kaikkia arviointeja tarkastellaan seurantakomiteassa, ja ne toimitetaan komissiolle.

4. Komissio voi toteuttaa oma-aloitteisesti ohjelmien arviointeja. Se ilmoittaa asiasta hallintoviranomaiselle, ja tulokset lähetetään hallintoviranomaiselle ja toimitetaan asianomaiselle seurantakomitealle.

([1]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2001/42/EY, annettu 27 päivänä kesäkuuta 2001, tiettyjen suunnitelmien ja ohjelmien ympäristövaikutusten arvioinnista (EYVL L 197, 21.7.2001, s. 30).

▼M6

_____

▼B

57 artikla

Jälkiarviointi

1. Jälkiarvioinnit tekee komissio, tai jäsenvaltiot tekevät ne tiiviissä yhteistyössä komission kanssa. Jälkiarvioinneissa tarkastellaan ERI-rahastojen vaikuttavuutta ja tehokkuutta sekä niiden vaikutuksia älykkääseen, kestävään ja osallistavaan kasvuun tähtäävän unionin strategian toteuttamiseen tämän unionin strategian tavoitteiden ja rahastokohtaisissa säännöissä vahvistettujen erityisten vaatimusten mukaisesti.

2. Jälkiarvioinnit on suoritettava loppuun viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2024.

▼M6

3. Tämän artiklan 1 ja 2 kohtaa sovelletaan myös 39 artiklan 4 kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohdassa tarkoitettuihin EAKR:stä tai maaseuturahastosta erityisiin ohjelmiin osoitettuihin rahoitusosuuksiin.

▼B

4. Komissio laatii kustakin ERI-rahastosta viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2025 yhteenvetokertomuksen, jossa se esittää jälkiarviointien tärkeimmät johtopäätökset.

VI OSASTO

TEKNINEN TUKI

58 artikla

Komission aloitteesta annettava tekninen tuki

1. ERI-rahastoista voidaan komission aloitteesta tukea tämän asetuksen täytäntöönpanoon tarvittavia valmistelua, seurantaa, hallinnollista ja teknistä tukea, arviointia, tarkastuksia ja valvontaa koskevia toimenpiteitä.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut toimenpiteet voidaan toteuttaa joko suoraan komission toteuttamina ne, tai välillisesti, jolloin muut henkilöt ja yhteisöt kuin jäsenvaltiot toteuttavat ne ►M6 varainhoitoasetuksen 154 artiklan ◄ mukaisesti.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut toimenpiteet voivat käsittää erityisesti seuraavat:

a) hankkeiden valmisteluun ja arviointiin myönnettävä tuki, myös EIP:n kanssa;

b) institutionaalisten ja hallinnollisten valmiuksien lisäämiseen myönnettävä tuki ERI-rahastojen hallinnon tehokkuuden parantamiseksi;

c) tutkimukset, jotka liittyvät ERI-rahastoja koskevaan komission raportointiin sekä koheesiokertomukseen;

d) ERI-rahastojen analysointiin, hallinnointiin, seurantaan, tiedonvaihtoon ja täytäntöönpanoon liittyvät toimenpiteet sekä toimenpiteet, jotka liittyvät valvontajärjestelmien sekä teknisen ja hallinnollisen tuen täytäntöönpanoon;

▼B

e) ERI-rahastojen nykyistä ja tulevaa toimintaa käsittelevät arvioinnit, asiantuntijaraportit, tilastot ja selvitykset, myös yleisluonteiset; tarvittaessa EIP voi toteuttaa ne;

▼M6

f) toimet tietojen levittämiseksi, verkostoitumisen tukemiseksi, erityisesti ERI-rahastojen tuen tuottamia tuloksia ja niiden tuottamaa lisäarvoa koskevien viestintätoimien toteuttamiseksi, tietoisuuden lisääämiseksi sekä yhteistyön ja kokemusten vaihdon edistämiseksi, myös kolmansien maiden kanssa;

▼B

g) hallinnossa, seurannassa, tarkastuksessa, valvonnassa ja arvioinnissa käytettävien tietokonejärjestelmien käyttöönotto, toiminta ja keskinäiset yhteydet;

h) toimet arviointimenetelmien ja arviointikäytäntöjä koskevan tiedonvaihdon parantamiseksi;

i) tarkastuksiin liittyvät toimenpiteet;

j) kansallisten ja alueellisten valmiuksien lisääminen seuraavilla aloilla: investointisuunnittelu, tarpeiden arviointi, valmistelu sekä rahoitusvälineiden, yhteisten toimintasuunnitelmien ja suurhankkeiden, myös EIP:n kanssa toteutettavien yhteisten aloitteiden, suunnittelu ja täytäntöönpano;

k) hyvien käytäntöjen jakaminen, jotta jäsenvaltiot voivat paremmin parantaa asianomaisten 5 artiklassa tarkoitettujen kumppaneiden ja niiden kattojärjestöjen valmiuksia;

▼M3

l) asetuksen (EU) 2017/825 mukaisesti rahoitettavat toimet, joilla edistetään älykästä, kestävää ja osallistavaa kasvua koskevan unionin strategian toteuttamista.

▼M6

Komissio osoittaa vähintään 15 prosenttia tässä artiklassa tarkoitetuista resursseista yleisölle suunnatun viestinnän tehostamiseen ja komission aloitteesta toteutettavien viestintätoimien välisen synergian vahvistamiseen laajentamalla tuloksia koskevaa tietopohjaa etenkin tehostamalla tietojen keruuta ja levittämistä, laatimalla arviointeja ja raportteja sekä korostamalla erityisesti ERI-rahastojen osuutta ihmisten elämänlaadun parantamiseen ja lisäämällä ERI-rahastojen tuen näkyvyyttä ja lisäämällä tietoisuutta mainitun tuen tuloksista ja sen tuottamasta lisäarvosta. ERI-rahastojen tuen tuloksia ja lisäarvoa koskevia tiedotus- ja viestintä- ja näkyvyystoimenpiteitä, joissa erityisesti painotetaan toimia, jatketaan ohjelmien päättämisen jälkeen silloin, kun se on tarkoituksenmukaista. Tällaisilla toimilla täydennetään myös unionin poliittisia painopisteitä koskevaa ulkoista tiedotustoimintaa sikäli kuin ne liittyvät tämän asetuksen yleisiin tavoitteisiin.

Tässä artiklassa tarkoitetut toimenpiteet voidaan niiden tarkoituksen mukaan rahoittaa joko toiminta- tai hallintomenoina.

▼B

2. Komissio vahvistaa vuosittain täytäntöönpanosäädöksillä suunnitelmansa, jotka koskevat 1 kohdassa lueteltuihin toimenpiteisiin liittyvää toimenpiteiden tyyppiä, silloin kun suunnitteilla on rahoitusta ERI-rahastoista.

▼B

59 artikla

Jäsenvaltioiden aloitteesta annettava tekninen tuki

1. ERI-rahastoista voidaan jäsenvaltioiden aloitteesta rahoittaa toimenpiteitä, jotka liittyvät valmisteluun, hallintoon, seurantaan, arviointiin, tiedotukseen ja viestintään, verkostoitumiseen, valitusten käsittelyyn sekä valvontaan ja tarkastukseen. Jäsenvaltiot voivat käyttää ERI-rahastoja tukeakseen toimenpiteitä, joilla vähennetään tuensaajien hallinnollista taakkaa, sähköiset tiedonvaihtojärjestelmät mukaan luettuina, ja toimenpiteitä, joilla lisätään jäsenvaltioiden viranomaisten ja tuensaajien valmiuksia hallinnoida ja käyttää näitä rahastoja. ERI-rahastoja voidaan käyttää myös tukemaan toimenpiteitä, joilla parannetaan 5 artiklan 3 kohdan e alakohdan mukaisesti asianomaisten kumppaneiden valmiuksia ja tuetaan tällaisten kumppanien välistä hyvien käytäntöjen vaihtoa. Tässä kohdassa tarkoitetut toimet voivat koskea edellisiä ja seuraavia ohjelmakausia.

▼M6

1 a. Kustakin ERI-rahastosta voidaan tukea teknisen tuen toimia, jotka ovat tukikelpoisia minkä tahansa muun ERI-rahaston mukaisesti.

▼B

2. Rahastokohtaisissa säännöissä voidaan lisätä tai poistaa toimenpiteitä, joita voidaan rahoittaa kulloisenkin ERI-rahaston teknisestä tuesta.

▼M6

3. Rajoittamatta 2 kohdan soveltamista jäsenvaltiot voivat toteuttaa 1 kohdassa tarkoitettuja toimia tekemällä suoraan sopimuksen

a) EIP:n kanssa;

b) kansainvälisen rahoituslaitoksen kanssa, jossa jäsenvaltio on osakkaana;

c) edellä 38 artiklan 4 kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohdan iii alakohdassa tarkoitetun julkisomisteisen pankin tai laitoksen kanssa.

▼B

VII OSASTO

ERI-RAHASTOJEN RAHOITUSTUKI

1 LUKU

ERI-rahastojen tuki

60 artikla

Osarahoitusosuuden määrittäminen

1. Ohjelman hyväksymisestä annettavassa komission päätöksessä on vahvistettava ERI-rahastojen tuen osarahoitusosuus tai osarahoitusosuudet ja enimmäismäärä rahastokohtaisten sääntöjen mukaisesti.

2. Komission aloitteesta tai komission puolesta toteutettavat teknisen tuen toimenpiteet voidaan rahoittaa täysimääräisesti.

▼B

61 artikla

Päätökseen saatettujen toimien tuottamat nettotulot

▼M6

1. Tätä artiklaa sovelletaan toimiin, jotka tuottavat nettotuloja niiden päätökseen saamisen jälkeen. Tässä artiklassa ’nettotuloilla’ tarkoitetaan rahavirtoja, jotka käyttäjät maksavat suoraan kyseisen toimen tuottamista tavaroista tai palveluista, kuten infrastruktuurin käytöstä välittömästi käyttäjien maksettavaksi tulevia maksuja, maapohjan tai rakennusten myyntiä tai vuokraamista tai maksuja palvelujen suorittamisesta, vähennettyinä kyseisellä kaudella syntyneillä toimintakustannuksilla ja lyhytikäisten laitteiden jälleenhankintakustannuksilla. Toimen tuottamia toimintakustannusten säästöjä, energiatehokkuustoimien toteuttamisesta aiheutuneita säästöjä lukuun ottamatta, on käsiteltävä nettotuloina, jollei niitä tasoiteta samansuuruisilla vähennyksillä toiminta-avustuksista.

▼B

Jos kaikki investointikustannukset eivät ole tukikelpoisia osarahoitusta varten, nettotulot jaetaan investointikustannusten tukikelpoisten ja muiden kuin tukikelpoisten osien suhteessa.

2. ERI-rahastoista osarahoitettavista toimen tukikelpoisista menoista tehdään ennakkovähennys ottaen huomioon toimen mahdollisuudet tuottaa nettotuloja tiettynä viiteajanjaksona, joka kattaa sekä toimen toteutuksen että toimen päätökseen saamisen jälkeisen ajan.

3. Toimen mahdollisesti tuottamat nettotulot on määritettävä ennakkoon jollakin seuraavista menetelmistä, jonka hallintoviranomainen valitsee toimialaa, sen osaa tai toimen tyyppiä varten:

a) toimialaa tai sen osaa koskevan kiinteän nettotuloprosenttiosuuden soveltaminen toimeen liitteen V tai mahdollisten toisessa, kolmannessa ja neljännessä alakohdassa tarkoitettujen delegoitujen säädösten mukaisesti;

▼M6

aa) jäsenvaltion a alakohdan soveltamisalaan kuulumatonta toimialaa tai sen osaa varten määrittämän kiinteän nettotuloprosenttiosuuden soveltaminen. Ennen edellä tarkoitetun kiinteän prosenttiosuuden soveltamista toimivaltaisen tarkastusviranomaisen on tarkistettava, että se on määritetty käyttämällä oikeudenmukaista, tasapuolista ja todennettavaa menetelmää, joka perustuu aikaisempiin tietoihin tai objektiivisiin perusteisiin;

▼B

b) toimesta saatujen diskontattujen nettotulojen laskeminen ottaen huomioon toimea koskevaan toimialaan tai sen osaan soveltuva viiteajanjakso, asianomaiselta investointiluokalta yleensä odotettava kannattavuus, saastuttaja maksaa -periaatteen soveltamien ja soveltuvin osin kyseisen jäsenvaltion tai alueen suhteelliseen vaurauteen liittyvät tasapuolisuusnäkökohdat.

Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 149 artiklan mukaisesti liitteen V muuttamiseksi perustelluissa tapauksissa mukauttamalla siinä vahvistettuja kiinteitä prosenttiosuuksia siten, että otetaan soveltuvin osin huomioon aiemmat tiedot, mahdollisuudet kustannusten kattamiseen ja saastuttaja maksaa -periaate.

Siirretään komissiolle valta antaa 149 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla vahvistetaan kiinteät prosenttiosuudet toimialoille tai niiden osille, jotka liittyvät tieto- ja viestintäteknologiaan, tutkimukseen, kehittämiseen ja innovointiin sekä energiatehokkuuteen. Komissio antaa delegoidut säädökset tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2015.

▼B

Lisäksi komissiolle siirretään valta antaa delegoituja säädöksiä 149 artiklan mukaisesti asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa sellaisten muiden toimialojen tai niiden osien, myös toimialojen, jotka kuuluvat 9 artiklan ensimmäisessä kohdassa määriteltyihin temaattisiin tavoitteisiin ja joita tuetaan ERI-rahastoista, lisäämiseksi liitteeseen V.

Ensimmäisen alakohdan a alakohdassa tarkoitettua menetelmää sovellettaessa kaikki toimen toteutuksen aikana ja sen päätökseen saamisen jälkeen syntyvät nettotulot katsotaan kiinteää prosenttiosuutta soveltamalla huomioon otettaviksi, eikä niitä näin ollen vähennetä myöhemmin toimen tukikelpoisista menoista.

Kun uutta toimialaa tai sen osaa koskeva kiinteä prosenttiosuus on vahvistettu delegoidulla säädöksellä kolmannen ja neljännen alakohdan mukaisesti, hallintoviranomainen voi päättää soveltaa ensimmäisen alakohdan a alakohdassa mainittua menetelmää kyseiseen toimialaan tai sen osaan liittyviin uusiin toimiin.

Siirretään komissiolle valta antaa 149 artiklan mukaisesti ensimmäisen alakohdan b alakohdassa tarkoitetun menetelmän vahvistamista koskevia delegoituja säädöksiä. Tätä menetelmää sovellettaessa toimen toteutuksen aikana syntyneet ja sellaisista tulolähteistä peräisin olevat nettotulot, joita ei ole otettu huomioon määriteltäessä toimen mahdollisia nettotuloja, vähennetään toimen tukikelpoisista menoista viimeistään tuensaajan esittämässä loppumaksatushakemuksessa.

▼C1

4. Menetelmä, jolla nettotulot vähennetään komissiolle esitettyyn maksatushakemukseen sisällytetyistä toimen menoista, määritetään kansallisten sääntöjen mukaisesti.

▼M6

5. Tämän artiklan 3 kohdassa esitettyjen menetelmien soveltamisen vaihtoehtona 60 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua osarahoituksen enimmäismäärää voidaan jonkin jäsenvaltion pyynnöstä alentaa prioriteetin tai toimenpiteen osalta, jolloin kaikkiin tuettaviin toimiin voitaisiin soveltaa yhtenäistä kiinteää prosenttiosuutta tämän artiklan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdan mukaisesti. Kyseinen alennus ei saa olla pienempi kuin määrä, joka saadaan kertomalla rahastokohtaisten sääntöjen mukaisesti sovellettava unionin osarahoituksen enimmäisosuus kyseisessä kohdassa tarkoitetulla asiaan liittyvällä kiinteällä prosenttiosuudella.

▼B

6. Jos tuloja on objektiivisesti mahdotonta määrittää ennalta minkään 3 tai 5 kohdassa esitetyn menetelmän perusteella, komissiolle ilmoitetuista menoista on vähennettävä nettotulot, jotka on saatu kolmen vuoden kuluessa toimen päättymisestä tai siihen päivään mennessä, jona rahastokohtaisissa säännöissä vahvistetut ohjelman sulkemista koskevat asiakirjat on viimeistään esitettävä, sen mukaan, kumpi ajankohta on aikaisempi.

7. Edellä olevia 1–6 kohtaa ei sovelleta

a) pelkästään ESR:stä tukea saaviin toimiin tai niiden osiin;

b) toimiin, joiden tukikelpoiset kokonaiskustannukset ovat enintään 1 000 000 euroa ennen 1–6 kohdan soveltamista;

c) kokonaan takaisin maksettavaan tukeen ja palkintoihin;

d) tekniseen tukeen;

▼B

e) rahoitusvälineille annettavaan tai niistä saatavaan tukeen;

f) toimiin, joihin myönnetään julkista tukea kertakorvausten tai vakioyksikkökustannusten muodossa;

g) toimiin, joita toteutetaan yhteisen toimintasuunnitelman puitteissa;

▼M6

h) toimiin, joiden tukimäärät tai -osuudet määritellään maaseuturahastoasetuksen liitteessä II tai Euroopan meri- ja kalatalousrahastoasetuksessa.

▼B

Sen estämättä, mitä tämän kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohdassa säädetään, jäsenvaltion soveltaessa 5 kohtaa se voi sisällyttää asiaankuuluvaan prioriteettiin tai toimenpiteeseen toimia, joiden tukikelpoiset kokonaiskustannukset ovat enintään 1 000 000 euroa ennen 1–6 kohdan soveltamista.

▼M6

8. Lisäksi 1–6 kohtaa ei sovelleta toimiin, joiden ohjelmasta saama tuki on valtiontukea.

▼B

II LUKU

ERI-rahastoista julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuksille myönnettävää tukea koskevat erityissäännöt

62 artikla

Julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuudet

ERI-rahastoja voidaan käyttää tukemaan julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuustoimia. Tällaisten julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuustoimien on oltava erityisesti valtiontukia ja julkisia hankintoja koskevan sovellettavan lainsäädännön mukaisia.

63 artikla

Julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuustoimien tuensaaja

1. Julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuustoimien osalta ja poiketen siitä, mitä 2 artiklan 10 kohdassa säädetään, tuensaaja voi olla joko

a) toimen käynnistävä julkisoikeudellinen yhteisö, tai

b) jäsenvaltion yksityisoikeuden mukainen yhteisö, jäljempänä 'yksityissektorin kumppani', joka on valittu tai on määrä valita toimen täytäntöönpanoa varten.

2. Julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuustoimen käynnistävä julkisoikeudellinen yhteisö voi ehdottaa, että toimen hyväksymisen jälkeen valittava yksityissektorin kumppani on ERI-rahastoista maksettavan tuen tuensaaja. Tässä tapauksessa hyväksymispäätös edellyttää, että hallintoviranomainen vakuuttuu siitä, että valittu yksityissektorin kumppani täyttää kaikki tämän asetuksen mukaiset tuensaajan velvoitteet ja vastaa niistä.

3. Toimen täytäntöönpanoa varten valitun yksityissektorin kumppanin tilalle voidaan täytäntöönpanon aikana valita tuensaajaksi jokin muu taho, jos julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuksien ehdoissa tai yksityisen kumppanin ja toimea osarahoittavan rahoituslaitoksen välisessä rahoitussopimuksessa sitä edellytetään. Tässä tapauksessa tilalle

▼B

tulleesta yksityissektorin kumppanista tai julkisoikeudellisesta yhteisöstä tulee tuensaaja edellyttäen, että hallintoviranomainen varmistuu siitä, että tilalle tullut kumppani täyttää kaikki tämän asetuksen mukaiset tuensaajan velvoitteet ja vastaa niistä.

4. Siirretään komissiolle valta antaa 149 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joissa vahvistetaan tuensaajan vaihtoa ja siihen liittyviä velvoitteita koskevat lisäsäännöt.

5. Tuensaajan vaihdosta ei pidetä 71 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettuna omistussuhteiden muutoksena, jos tämä vaihdos täyttää tämän artiklan 3 kohdassa ja tämän artiklan 4 kohdan nojalla annetun delegoidussa säädöksessä esitetyt sovellettavat edellytykset.

64 artikla

Tuki julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuustoimille

▼C1

1. Jos on kyse julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuustoimesta, jossa tuensaaja on julkisoikeudellinen yhteisö, tällaiseen kumppanuustoimeen liittyviä menoja, jotka ovat aiheutuneet yksityissektorin kumppanille ja jotka yksityissektorin kumppani on maksanut, voidaan 65 artiklan 2 kohdasta poiketen pitää tuensaajalle aiheutuneina ja tuensaajan maksamina, ja ne voidaan sisällyttää komissiolle osoitettavaan maksatushakemukseen edellyttäen, että seuraavat edellytykset täyttyvät:

▼B

a) tuensaaja on tehnyt julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuutta koskevan sopimuksen yksityissektorin kumppanin kanssa;

b) hallintoviranomainen on todentanut, että yksityissektorin kumppani on maksanut tuensaajan ilmoittamat menot ja että toimi on sovellettavan unionin ja kansallisen lainsäädännön, ohjelman ja toimelle asetettujen tukiedellytysten mukainen.

►C1 2. Maksatushakemukseen 1 kohdan mukaisesti sisällytetyistä menoista tuensaajille suoritettavat maksut on maksettava ◄ tätä tarkoitusta varten tuensaajan nimissä perustetulle sulkutilille.

3. Edellä 2 kohdassa tarkoitetulle sulkutilille maksetut varat on käytettävä julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuutta koskevan sopimuksen mukaisiin maksuihin, myös niihin maksuihin, jotka on mahdollisesti suoritettava julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuutta koskevan sopimuksen päättymisen johdosta.

4. Siirretään komissiolle valta antaa 149 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joissa vahvistetaan julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuutta koskeviin sopimuksiin sisällytettävät vähimmäisvaatimukset, joita tämän artiklan 1 kohdassa säädetyn poikkeuksen soveltaminen edellyttää, myös julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuutta koskevan sopimuksen päättämiseen liittyvät säännökset, ja jotka ovat tarpeen asianmukaisen jäljitysketjun turvaamiseksi.

III LUKU

Menojen tukikelpoisuus ja toimien pysyvyys

65 artikla

Tukikelpoisuus

1. Menojen tukikelpoisuus määritetään kansallisten sääntöjen perusteella, paitsi jos tässä asetuksessa tai rahastokohtaisissa säännöissä tai tämän asetuksen tai rahastokohtaisten sääntöjen perusteella on vahvistettu erityissääntöjä.

▼B

2. Menot ovat oikeutettuja ERI-rahastojen rahoitusosuuteen, jos ne ovat aiheutuneet tuensaajalle ja jos ne on maksettu sen päivän, jona ohjelma esitetään komissiolle, tai 1 päivän tammikuuta 2014, sen mukaan, kumpi ajankohta on aikaisempi, ja 31 päivän joulukuuta 2023 välisenä aikana. Lisäksi menot ovat oikeutettuja maaseuturahaston rahoitusosuuteen vain, jos maksajavirasto tosiasiallisesti maksaa kyseisen tuen 1 päivän tammikuuta 2014 ja 31 päivän joulukuuta 2023 välisenä aikana.

3. Poiketen siitä, mitä 2 kohdassa säädetään, nuorisotyöllisyysaloitteen menojen tukikelpoisuus alkaa 1 päivänä syyskuuta 2013.

4. Kun kyse on 67 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan b ja c alakohdan perusteella korvatuista kustannuksista, korvauksen perustana olevat toimenpiteet on toteutettava 1 päivän tammikuuta 2014 ja 31 päivän joulukuuta 2023 välisenä aikana.

5. Poiketen siitä, mitä 4 kohdassa säädetään, 67 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan b ja c alakohdan perusteella korvattujen nuorisotyöllisyysaloitteen kustannusten tukikelpoisuus alkaa 1 päivänä syyskuuta 2013.

6. Toimia ei valita ERI-rahastojen tuen kohteiksi, jos ne on saatettu fyysisesti päätökseen tai toteutettu kokonaisuudessaan ennen kuin tuensaaja on jättänyt ohjelmaan liittyvän rahoitushakemuksen hallintoviranomaiselle, siitä riippumatta, onko tuensaaja maksanut kaikki asiaankuuluvat maksut.

7. Tämä artikla ei rajoita 58 artiklassa säädettyjen, komission aloitteesta annettavaa teknistä tukea koskevien tukikelpoisuussääntöjen soveltamista.

8. Tätä kohtaa sovelletaan toimiin, jotka tuottavat nettotuloja toteuttamisensa aikana ja joihin ei sovelleta 61 artiklan 1–6 kohtaa.

ERI-rahastoista osarahoitettavista toimen tukikelpoisista menoista on vähennettävä viimeistään tuensaajan esittämässä loppumaksatushakemuksessa nettotulot, joita ei ole otettu huomioon toimen hyväksymisajankohtana ja jotka toimi on tuottanut suoraan ainoastaan toteuttamisensa aikana. Jos kaikki kustannukset eivät ole oikeutettuja osarahoitukseen, nettotulot jaetaan kustannusten tukikelpoisten ja muiden kuin tukikelpoisten osien suhteessa.

Tätä kohtaa ei sovelleta

a) tekniseen tukeen;

b) rahoitusvälineisiin;

c) kokonaan takaisin maksettavaan tukeen;

d) palkintoihin;

e) valtiontukisääntöjen soveltamisalaan kuuluviin toimiin;

f) toimiin, joihin myönnetään julkista tukea kertakorvausten tai vakioyksikkökustannusten muodossa, jos nettotulot on otettu ennakolta huomioon;

▼B

g) yhteisen toimintasuunnitelman mukaisesti toteutettaviin toimiin, jos nettotulot on otettu ennakolta huomioon;

▼M6

h) toimiin, joiden tukimäärät tai -osuudet määritellään maaseuturahastoasetuksen liitteessä II tai Euroopan meri- ja kalatalousrahastoasetuksessa, lukuun ottamatta toimia, joiden osalta Euroopan meri- ja kalatalousrahastoasetuksessa viitataan tähän kohtaan; tai

i) toimiin, joiden tukikelpoisten kustannusten kokonaismäärä on enintään 100 000 euroa.

▼B

Tässä artiklassa ja 61 artiklassa kaikkia tuensaajan saamia maksuja, jotka johtuvat tuensaajan ja kolmansien osapuolien välisen sopimuksen rikkomisen johdosta maksetuista sopimussakoista tai jotka on maksettu siitä syystä, että julkisia hankintoja koskevan lainsäädännön (vakuus) mukaisesti valittu kolmas osapuoli on peruuttanut tarjouksensa, ei katsota tuloiksi, eikä niitä vähennetä toimen tukikelpoisista menoista.

9. Ohjelman muutoksen johdosta tukikelpoisiksi tulevat menot ovat tukikelpoisia vasta siitä päivästä, jona muuttamista koskeva pyyntö toimitetaan komissiolle tai, 96 artiklan 11 kohtaa sovellettaessa, ohjelmaa muuttavan päätöksen voimaantulopäivästä.

Euroopan meri- ja kalatalousrahaston rahastokohtaiset säännöt voivat poiketa ensimmäisen alakohdan säännöksistä.

10. Poiketen siitä, mitä 9 kohdassa säädetään, maaseuturahastoasetuksessa voidaan vahvistaa erityiset säännökset tukikelpoisuuden alkamisajankohdasta.

▼M9

Poiketen siitä, mitä 9 kohdassa säädetään, sellaisista toimista aiheutuvat menot, joilla parannetaan kriisinhallintavalmiuksia covid-19:n puhkeamisen yhteydessä, ovat tukikelpoisia 1 päivästä helmikuuta 2020 lukien.

▼M6

11. Toimi voi saada tukea yhdestä tai useammasta ERI-rahastosta tai yhdestä tai useammasta ohjelmasta ja muista unionin välineistä edellyttäen, että jonkin ERI-rahaston maksatushakemuksessa ilmoitettuja menoja ei ilmoiteta tuettavaksi muusta rahastosta tai unionin välineestä eikä samasta rahastosta muun ohjelman perusteella. ERI-rahaston maksatushakemukseen sisällytettävien menojen määrä voidaan laskea kunkin ERI-rahaston osalta ja kyseisen ohjelman tai kyseisten ohjelmien osalta suhteutettuna tukiedellytykset vahvistavan asiakirjan mukaisesti.

▼B

66 artikla

Tukimuodot

ERI-rahastoja käytetään avustusten, palkintojen, takaisin maksettavan tuen ja rahoitusvälineiden tai niiden yhdistelmien muodossa annettavan tuen myöntämiseen.

Takaisin maksettavan tuen osalta tuki, joka on maksettu takaisin tuen antaneelle elimelle tai jäsenvaltion muulle toimivaltaiselle viranomaiselle, on pidettävä erillisellä tilillä tai pidettävä erillään eri kirjanpitokoodeilla ja käytettävä uudelleen samaan tarkoitukseen tai ohjelman tavoitteiden mukaisesti.

▼B

67 artikla

Avustusmuodot ja takaisin maksettava tuki

1. Avustuksia ja takaisin maksettavaa tukea maksetaan seuraavin tavoin:

a) tosiasiallisesti aiheutuneiden ja maksettujen tukikelpoisten kustannusten korvaukset sekä tapauksen mukaan luontoissuoritukset ja poistot;

b) vakioyksikkökustannukset;

▼M6

c) kertakorvaukset;

▼B

d) kiinteämääräinen rahoitus, joka määritetään soveltamalla tiettyä prosenttiosuutta yhteen tai useampaan tarkemmin määriteltyyn kustannuslajiin;

▼M6

e) rahoitus, joka ei perustu asianomaisten toimien kustannuksiin vaan toteuttamisen edistymiselle 5 a kohdan nojalla annetussa delegoidussa säädöksessä esitettyjen ehtojen täyttämiseen tai ohjelman tavoitteiden saavuttamiseen.

▼B

Rahastokohtaisilla säännöillä voidaan rajoittaa sitä, miten tiettyihin toimiin suorittaa tukea avustuksina tai takaisin maksettavana tukena.

▼M6

Ensimmäisen alakohdan e alakohdassa tarkoitetun rahoitusmuodon osalta tarkastuksen ainoana tarkoituksena on varmentaa, että korvauksen suorittamisen edellytykset on täytetty.

▼C1

2. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, Euroopan meri- ja kalatalousrahastosta annetussa asetuksessa voidaan säätää täydentävistä avustusmuodoista ja laskentamenetelmistä.

▼M6

2 a. Kun on kyse toimista tai hankkeista, jotka eivät kuulu 4 kohdan ensimmäisen virkkeen soveltamisalaan ja jotka saavat tukea EAKR:stä tai ESR:stä, sellaiset avustukset ja takaisin maksettavat tuet, joissa julkisen tuen osuus on enintään 100 000 euroa, toteutetaan vakioyksikkökustannusten, kertakorvausten tai kiinteiden prosenttiosuuksien muodossa lukuun ottamatta toimia, jotka saavat muuta kuin vähämerkityksistä tukea valtiontuen yhteydessä.

Jos käytetään kiinteämääräistä rahoitusta, kustannuslajit, joihin sovelletaan kiinteää prosenttiosuutta, voidaan korvata 1 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdan mukaisesti.

Maaseuturahastosta, EAKR:stä tai ESR:stä tuetuissa toimissa, joissa käytetään 68 b artiklan 1 kohdassa tarkoitettua kiinteää prosenttiosuutta, osallistujille maksetut korvaukset ja palkat voidaan korvata tämän artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdan mukaisesti.

Tähän kohtaan sovelletaan 152 artiklan 7 kohdassa säädettyjä siirtymäsäännöksiä.

▼B

3. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuja vaihtoehtoja on mahdollista yhdistää ainoastaan, jos kukin vaihtoehto koskee eri kustannuslajia tai jos niitä käytetään toimen yhtenä osana oleviin eri hankkeisiin tai toimen peräkkäisiin vaiheisiin.

▼M6

4. Jos toimi tai osan toimesta muodostava hanke toteutetaan yksinomaan julkisten urakka-, tavara- tai palveluhankintojen muodossa, sovelletaan ainoastaan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan a ja e alakohtaa.

▼M6

Jos toimessa tai osan toimesta muodostavassa hankkeessa tehtävät hankinnat koskevat vain tiettyjä kustannuslajeja, voidaan soveltaa kaikkia 1 kohdassa tarkoitettuja vaihtoehtoja koko toimen tai osan toimesta muodostavan hankkeen osalta.

▼B

5. Edellä 1 kohdan ensimmäisen alakohdan b, c ja d alakohdassa tarkoitetut määrät vahvistetaan jollain seuraavalla tavalla:

▼M6

a) oikeudenmukainen, tasapuolinen ja todennettava laskentamenetelmä, jonka perustana on mikä tahansa seuraavista:

i) tilastotiedot, muut objektiiviset perusteet tai asiantuntija-arvio;

ii) yksittäisten tuensaajien todennetut aiemmat tiedot;

iii) yksittäisten tuensaajien tavanomaiset kustannuslaskentakäytännöt;

aa) hallintoviranomaisen tai maaseuturahaston tapauksessa toimien valinnasta vastaavan viranomaisen ennakkoon hyväksymä tapauskohtainen talousarvioluonnos, jos julkinen tuki on enintään 100 000 euroa;

▼B

b) niiden vastaavia yksikkökustannuksia, kertakorvauksia ja kiinteämääräistä rahoitusta koskevien soveltamissääntöjen mukaisesti, joita sovelletaan unionin politiikan aloilla samantyyppisiin toimiin ja tuensaajiin;

c) niiden vastaavia yksikkökustannuksia, kertakorvauksia ja kiinteämääräistä rahoitusta koskevien soveltamissääntöjen mukaisesti, joita sovelletaan jäsenvaltion kokonaan rahoittamissa avustusjärjestelmissä samantyyppisiin toimiin ja tuensaajiin;

d) tässä asetuksessa tai rahastokohtaisissa säännöissä vahvistetut määrät;

e) erityiset menetelmät rahastokohtaisten sääntöjen mukaisten määrien määrittämiseksi.

▼M6

5 a. Siirretään komissiolle valta antaa tämän asetuksen täydentämiseksi 149 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, jotka koskevat tämän artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan b ja d alakohdassa tarkoitettujen vakioyksikkökustannusten tai kiinteämääräisen rahoituksen, tämän artiklan 5 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen asiaan liittyvien menetelmien sekä tämän artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan e alakohdassa tarkoitetun tukimuodon määrittelyä, vahvistamalla rahoituksen edellytyksiä ja niiden soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt.

▼B

6. Asiakirjassa, jossa määritetään kullekin toimelle asetetut tukiedellytykset, on vahvistettava toimen kustannusten määrittämisessä sovellettava menetelmä sekä avustuksen maksamista koskevat edellytykset.

▼M6

68 artikla

Välillisten kustannusten kiinteämääräinen rahoitus avustusten ja takaisin maksettavan tuen osalta

Jos toimen toteuttamisesta aiheutuu välillisiä kustannuksia, ne voidaan laskea kiinteämääräisinä jollain seuraavalla tavalla:

a) kiinteä prosenttiosuus, joka on enintään 25 prosenttia tukikelpoisista välittömistä kustannuksista, edellyttäen, että osuus lasketaan käyttämällä oikeudenmukaista, tasapuolista ja todennettavaa laskentamenetelmää tai menetelmää, jota sovelletaan jäsenvaltion kokonaan rahoittamissa avustusjärjestelmissä samantyyppisiin toimiin ja avustuksensaajiin;

b) kiinteä prosenttiosuus, joka on enintään 15 prosenttia tukikelpoisista välittömistä henkilöstökustannuksista, ilman, että jäsenvaltiota vaaditaan suorittamaan laskelma sovellettavan osuuden määrittämiseksi;

c) kiinteä prosenttiosuus, jota sovelletaan tukikelpoisiin välittömiin kustannuksiin ja joka perustuu olemassa oleviin menetelmiin ja vastaaviin rahoitusosuuksiin, joita sovelletaan unionin politiikan aloilla samantyyppisiin toimiin ja avustuksensaajiin.

Siirretään komissiolle valta antaa 149 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla täydennetään säännöksiä, jotka koskevat tämän kohdan ensimmäisen alakohdan c alakohdassa tarkoitettua kiinteää prosenttiosuutta sekä asiaan liittyviä menetelmiä.

68 a artikla

Henkilöstökustannukset avustusten ja takaisin maksettavan tuen osalta

1. Toimen välittömät henkilöstökustannukset voidaan laskea kiinteänä osuutena, joka voi olla enintään 20 prosenttia asianomaisen toimen muista välittömistä kustannuksista kuin henkilöstökustannuksista. Jäsenvaltioita ei vaadita suorittamaan laskelmaa sovellettavan osuuden määrittämiseksi, edellyttäen, että toimen välittömiin kustannuksiin ei sisälly julkisia rakennusurakoita koskevia sopimuksia, joiden arvo ylittää direktiivin 2014/24/EU 4 artiklan a alakohdassa esitetyn kynnysarvon.

2. Henkilöstökustannusten määrittämiseksi voidaan laskea sovellettava tuntitaksa jakamalla viimeisimmät asiakirjoihin perustuvat vuotuiset bruttotyövoimakustannukset 1 720 tunnilla, kun kyse on kokoaikaisista työntekijöistä, tai 1 720 tunnista lasketulla osa-aikaisuutta vastaavalla määräosuudella, kun kyse on osa-aikaisista työntekijöistä.

3. Sovellettaessa 2 kohdan mukaisesti laskettua tuntitaksaa, henkeä kohti ilmoitettujen työntuntien yhteenlaskettu määrä ei saa tiettynä vuonna olla suurempi kuin kyseisen tuntitaksan laskennassa käytetty tuntimäärä.

Ensimmäistä alakohtaa ei sovelleta Euroopan alueellista yhteistyötä koskevan tavoitteen alaan kuuluviin ohjelmiin sellaisten henkilöiden henkilöstökustannusten osalta, jotka tekevät toimea koskevaa työtä osa-aikaisina.

▼M6

4. Jos vuotuisia bruttotyövoimakustannuksia ei ole saatavilla, ne voidaan johtaa saatavilla olevista asiakirjoihin perustuvista bruttotyövoimakustannuksista tai työsopimuksesta, jolloin ne on asianmukaisesti mukautettava 12 kuukauden jaksoa vastaaviksi.

5. Sellaisten henkilöiden henkilöstökustannukset, jotka tekevät toimea koskevaa työtä osa-aikaisina, voidaan laskea kiinteänä prosenttiosuutena bruttotyövoimakustannuksista toimeen kuukausittain käytetyn kiinteän työaikaosuuden perusteella ilman velvollisuutta ottaa käyttöön erillistä työajan seurantajärjestelmää. Työnantajan on laadittava työntekijöistä asiakirja, jossa vahvistetaan kyseinen kiinteä prosenttiosuus.

68 b artikla

Muiden kustannusten kuin henkilöstökustannusten kiinteämääräinen rahoitus

1. Kiinteä prosenttiosuus, joka on enintään 40 prosenttia tukikelpoisista välittömistä henkilöstökustannuksista, voidaan käyttää toimen jäljellä olevien tukikelpoisten kustannusten kattamiseksi ilman, että jäsenvaltiota vaaditaan suorittamaan laskelmia sovellettavan osuuden määrittämiseksi.

ESR:stä, EAKR:stä tai maaseuturahastosta tuettujen toimien tapauksessa osallistujille maksetut palkat ja korvaukset katsotaan tukikelpoisiksi lisäkustannuksiksi, jotka eivät sisälly kiinteään prosenttiosuuteen.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettua kiinteää prosenttiosuutta ei sovelleta henkilöstökustannuksiin, jotka on laskettu kiinteän prosenttiosuuden perusteella.

▼B

69 artikla

Avustuksiin ja takaisin maksettavaan tukeen sovellettavat erityiset kelpoisuussäännöt

1. Työn, tavaroiden, palvelujen, maan tai kiinteistön tarjoamisen muodossa olevat luontoissuoritukset, joista ei ole suoritettu laskuilla tai vastaavalla tavalla todistusvoimaisella asiakirjalla osoitettavissa olevaa rahakorvausta, voivat olla tukikelpoisia, edellyttäen, että tästä säädetään ERI-rahastojen ja ohjelman tukikelpoisuussäännöissä ja jos kaikki seuraavat perusteet täyttyvät:

a) luontoissuorituksia sisältävälle toimelle myönnetty julkinen tuki ei toimen päättyessä ylitä tukikelpoisten menojen kokonaismäärää, luontoissuoritukset pois luettuina;

b) luontoissuorituksille määritetty arvo ei ylitä kyseisillä markkinoilla yleisesti hyväksyttyjä kustannuksia;

c) luontoissuorituksen arvo ja käyttöön antaminen voidaan arvioida ja varmentaa riippumattomalla tavalla;

d) jos kyse on maan tai kiinteistön tarjoamisesta, voidaan suorittaa rahakorvaus sellaisesta vuokrasopimuksesta, jonka vuotuinen nimellinen määrä ei ylitä jäsenvaltion valuutan yksittäistä yksikköä;

e) jos luontoissuoritukset ovat palkatonta työtä, kyseisen työn arvon määrittelyssä otetaan huomioon käytetty ja todennettu aika sekä vastaavasta työstä maksettava palkka.

▼B

Edellä tämän kohdan ensimmäisen alakohdan d kohdassa tarkoitetun maan tai kiinteistön arvon on oltava riippumattoman, pätevän asiantuntijan tai asianmukaisesti valtuutetun virallisen elimen todistama, eikä se saa ylittää3 kohdan b alakohdassa vahvistettua enimmäismäärää.

2. Poistokustannuksia voidaan pitää tukikelpoisina seuraavin edellytyksin:

a) se sallitaan ohjelman tukikelpoisuussäännöissä;

b) menojen määrästä on todistusvoimaltaan laskuihin rinnastettavat todentavat asiakirjat, kun kyseessä on 67 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdassa tarkoitettu korvausmuoto;

c) kustannukset liittyvät yksinomaan toimen tukikauteen;

d) poistojen kohteena olevan omaisuuden hankintaan ei ole saatu julkista avustusta.

3. Seuraaviin kustannuksiin ei voida myöntää rahoitusosuutta ERI-rahastoista eikä koheesiorahastosta 92 artiklan 6 kohdassa tarkoitetuin tavoin Verkkojen Eurooppa -välineelle siirrettävästä määrästä:

a) lainojen korot, paitsi korkotuen tai vakuuspalkkiohyvityksen muodossa myönnettyjen avustusten osalta;

b) rakentamattoman ja rakennetun maan hankinta siltä osin kuin siihen käytettävä määrä ylittää kymmenen prosenttia kyseisen toimen tukikelpoisista kokonaismenoista. Joutomaiden ja rakennuksia käsittävien hylättyjen teollisuusalueiden osalta prosenttiosuus on 15 prosenttia. Asianmukaisesti perustelluissa poikkeustapauksissa tämä raja voidaan nostaa edellä mainittuja prosenttiosuuksia korkeammaksi ympäristön laadun säilyttämistä koskevien toimien osalta;

c) arvonlisävero, paitsi jos se on kansallisen alv-lainsäädännön mukaan palautukseen oikeuttamaton.

▼M6

70 artikla

Sijainnin mukaan määräytyvä toimien tukikelpoisuus

1. Jollei 2 kohdassa tarkoitetuista poikkeuksista ja rahastokohtaisista säännöistä muuta johdu, ERI-rahastoista tuettujen toimien on sijaittava ohjelma-alueella.

Jäsenvaltion koko alueen kattamien toimien, jotka koskevat palvelujen tarjoamista kansalaisille tai yrityksille, katsotaan sijaitsevan jäsenvaltion kaikilla ohjelma-alueilla. Tällaisissa tapauksissa menot on jaettava kyseeseen tuleville ohjelma-alueille määräsuhteessa siten, että jakaminen perustuu muihin objektiivisiin kriteereihin.

Tämän kohdan toista alakohtaa ei sovelleta asetuksen (EU) N:o 1305/2013 6 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuun kansalliseen ohjelmaan tai kyseisen asetuksen 54 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuun kansallisen maaseutuverkoston perustamista ja toimintaa varten laadittuun erityisohjelmaan.

2. Hallintoviranomainen voi hyväksyä, että toimi toteutetaan ohjelma-alueen ulkopuolella mutta kuitenkin unionin alueella edellyttäen, että kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:

a) toimi hyödyttää ohjelma-aluetta;

▼M6

b) ohjelman perusteella ohjelma-alueen ulkopuolella sijaitseviin toimiin EAKR:stä, koheesiorahastosta, maaseuturahastosta tai Euroopan meri- ja kalatalousrahastosta osoitettu kokonaismäärä on enintään 15 prosenttia tuesta, joka EAKR:stä, koheesiorahastosta, maaseuturahastosta tai Euroopan meri- ja kalatalousrahastosta myönnetään prioriteettitasolla ohjelman hyväksymisajankohtana;

c) seurantakomitea on hyväksynyt kyseisen toimen tai kyseiset toimityypit;

d) toimelle tukea myöntävästä ohjelmasta vastaavat viranomaiset täyttävät toimen hallintoon, valvontaan ja tarkastukseen liittyvät ohjelman viranomaisvelvoitteet tai tekevät toimen toteutusalueen viranomaisten kanssa sopimuksia.

Jos rahastoista ja Euroopan meri- ja kalatalousrahastosta rahoitetut toimet toteutetaan tämän kohdan mukaisesti ohjelma-alueen ulkopuolella ja ne tuottavat hyötyjä sekä ohjelma-alueella että sen ulkopuolisilla alueilla, kyseiset menot jaetaan kyseisille alueille määräsuhteessa siten, että jakaminen perustuu objektiivisiin kriteereihin.

Jos toimet koskevat 9 artiklan ensimmäisen kohdan 1 alakohdassa tarkoitettua temaattista tavoitetta ja ne pannaan täytäntöön jäsenvaltion ulkopuolella mutta kuitenkin unionin alueella, sovelletaan ainoastaan tämän kohdan ensimmäisen alakohdan b ja d alakohtaa.

3. Teknistä tukea tai tiedotusta, viestintää ja näkyvyystoimenpiteitä ja toiminnan tunnetuksi tekemistä koskevissa toimissa ja 9 artiklan ensimmäisen kohdan 1 alakohdassa tarkoitettuun temaattiseen tavoitteeseen kuuluvissa toimissa saa aiheutua menoja unionin alueen ulkopuolella edellyttäen, että kustannukset ovat tarpeen toimen tyydyttävän täytäntöönpanon kannalta.

4. Edellä olevia 1, 2 ja 3 kohtaa ei sovelleta Euroopan alueellinen yhteistyö -tavoitteen ohjelmiin. Edellä olevia 2 ja 3 kohtaa ei sovelleta ESR:stä tuettuihin toimiin.

▼B

71 artikla

Toimien pysyvyys

1. Infrastruktuuri- tai tuotannollisia investointeja käsittävän toimen on maksettava ERI-rahastojen rahoitusosuus takaisin, jos sitä koskee, tapauksen mukaan, joko viiden vuoden kuluessa loppumaksun suorittamisesta tuensaajalle tai valtiontukisäännöissä määrätyn ajan kuluessa jokin seuraavista:

a) tuotannollisen toiminnan lopettaminen tai sen siirtäminen ohjelma-alueen ulkopuolelle;

b) infrastruktuurin omistussuhteissa tapahtunut muutos, joka hyödyttää aiheettomasti jotakin yritystä tai julkista yhteisöä;

c) huomattava muutos, joka vaikuttaa sen luonteeseen, tavoitteisiin tai täytäntöönpanon edellytyksiin, mikä vaarantaisi sen alkuperäiset tavoitteet.

Jäsenvaltion on perittävä takaisin toimen yhteydessä aiheettomasti maksetut määrät suhteessa siihen ajanjaksoon, jona vaatimuksia ei ole täytetty.

▼B

Jäsenvaltiot voivat lyhentää ensimmäisessä alakohdassa asetetun määräajan kolmeen vuoteen investointien tai pk-yritysten luomien työpaikkojen säilyttämiseksi.

2. Infrastruktuuri- tai tuotannollisia investointeja käsittävän toimen on maksettava ERI-rahastoista saatu rahoitusosuus takaisin, jos tuotannollinen toiminta siirretään unionin ulkopuolelle kymmenen vuoden kuluessa loppumaksun suorittamisesta tuensaajalle, paitsi jos tuensaaja on pk-yritys. Jos ERI-rahastoista saatu rahoitusosuus on valtiontuen muodossa, kymmenen vuoden ajan sijasta sovelletaan valtiontukisääntöjen mukaista määräaikaa.

3. Sellaisten ESR:n tukea saavien toimien sekä muista ERI-rahastoista tukea saavien toimien, jotka eivät ole infrastruktuuri- eivätkä tuotannollisia investointeja, on maksettava rahaston rahoitusosuus takaisin ainoastaan silloin, kun niillä on sovellettavien valtiontukisääntöjen mukaisesti velvoite ylläpitää investointeja ja kun niitä koskee kyseisissä säännöissä säädetyn määräajan kuluessa tuotannollisen toiminnan lopettaminen tai tuotannon siirto.

▼M6

4. Tämän artiklan 1, 2 ja 3 kohtaa ei sovelleta rahoitusvälineisiin maksettuihin tai niistä maksettuihin rahoitusosuuksiin tai asetuksen (EU) N:o 1305/2013 45 artiklan 2 kohdan b alakohdan mukaiseen ostoleasingiin osoitettuihin rahoitusosuuksiin eikä mihinkään sellaiseen toimeen, jota koskee tuotannollisen toiminnan lopettaminen sellaisen konkurssin seurauksena, joka ei ole petollinen.

▼B

5. Edellä olevaa 1, 2 ja 3 kohtaa ei sovelleta niihin investointitukea saaviin luonnollisiin henkilöihin, jotka investointitoimen päättymisen jälkeen tulevat oikeutetuiksi Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1309/2013 mukaiseen tukeen ja saavat sitä, jos kyseisellä investoinnilla on suora yhteys Euroopan globalisaatiorahaston tukeen oikeutetuksi määritettyyn toimintatyyppiin.

VIII OSASTO

HALLINTO JA VALVONTA

I LUKU

Hallinto- ja valvontajärjestelmät

72 artikla

Hallinto- ja valvontajärjestelmien yleiset periaatteet

Hallinto- ja valvontajärjestelmien on 4 artiklan 8 kohdan mukaisesti sisällettävä seuraavat:

a) kunkin hallinnosta ja valvonnasta vastaavan asianomaisen elimen tehtävien kuvaus samoin kuin tehtävien jako kunkin elimen sisällä;

b) tehtävien eriyttämistä koskevan periaatteen noudattaminen kyseisten elinten välillä ja kunkin elimen sisällä;

c) ilmoitettujen menojen oikeellisuuden ja asianmukaisuuden varmistamista koskevat menettelyt;

▼B

d) tietokoneistetut tietojärjestelmät kirjanpitoa, taloudellisten tietojen ja indikaattoreita koskevien tietojen säilyttämistä ja siirtämistä sekä seurantaa ja raportointia varten;

e) raportointi- ja seurantajärjestelmät, jos vastuussa oleva elin siirtää tehtävien suorittamisen toiselle elimelle;

f) hallinto- ja valvontajärjestelmien toiminnan tarkastamista koskevat järjestelyt;

g) asianmukaisen jäljitysketjun turvaamista koskevat järjestelmät ja menettelyt;

h) sääntöjenvastaisuuksien, myös petosten, ehkäisy, toteaminen ja oikaisu sekä aiheettomasti maksettujen summien takaisinperintä mahdolliset viivästyskorot mukaan luettuina.

73 artikla

Yhteistyössä toteutettavan hallinnon piiriin kuuluvat tehtävät

Yhteistyössä toteutettavan hallinnon periaatteen mukaisesti jäsenvaltiot ja komissio vastaavat ohjelmien hallinnosta ja valvonnasta tässä asetuksessa ja rahastokohtaisissa säännöissä vahvistettujen vastuualueidensa mukaisesti.

74 artikla

Jäsenvaltioiden tehtävät

1. Jäsenvaltioiden on täytettävä varainhoitoasetuksen ja rahastokohtaisten sääntöjen mukaisissa yhteistyössä toteutettavaa hallintoa koskevissa säännöissä vahvistetut hallinto-, valvonta- ja tarkastusvelvoitteensa ja otettava hoitaakseen niistä johtuvat kyseisissä säännöissä vahvistetut tehtävät.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että ohjelmien hallinto- ja valvontajärjestelmät perustetaan rahastokohtaisten sääntöjen mukaisesti ja että nämä järjestelmät toimivat tehokkaasti.

3. Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että ERI-rahastoja koskevien valitusten tutkimiseksi on tehokkaat järjestelyt. Näiden järjestelyjen soveltamisala, säännöt ja menettelyt ovat jäsenvaltioiden vastuulla niiden institutionaalisten ja oikeudellisten puitteiden mukaisesti. Jäsenvaltioiden on komission pyynnöstä tutkittava komissiolle toimitetut valitukset silloin, kun ne kuuluvat niiden järjestelyjen soveltamisalaan. Jäsenvaltioiden on pyynnöstä ilmoitettava komissiolle näiden tutkimusten tuloksista.

4. Jäsenvaltioiden ja komission välinen virallinen tiedonvaihto on kokonaisuudessaan hoidettava käyttämällä sähköistä tiedonvaihtojärjestelmää. Komissio antaa täytäntöönpanosäädöksiä, joilla vahvistetaan ehdot ja edellytykset, jotka tämän sähköisen tietojenvaihtojärjestelmän on täytettävä. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 150 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

▼B

II LUKU

Komission valtuudet ja tehtävät

75 artikla

Komission valtuudet ja tehtävät

1. Komissio varmistaa käytettävissä olevien tietojen, myös hallinnosta ja valvonnasta vastaavien elinten nimeämistä koskevien tietojen, näiden nimettyjen elinten vuosittain ►**M6** varainhoitoasetuksen 63 artiklan 5, 6 ja 7 kohdan ◄ nojalla toimittamien asiakirjojen, tarkastuskertomusten, vuotuisten täytäntöönpanokertomusten sekä kansallisten ja unionin elinten toimittamien tarkastusten perusteella, että jäsenvaltiot ovat perustaneet tämän asetuksen ja rahastokohtaisten sääntöjen mukaiset hallinto- ja valvontajärjestelmät ja että nämä järjestelmät toimivat tehokkaasti ohjelmien täytäntöönpanon ajan.

2. Komission virkamiehet tai komission valtuuttamat edustajat voivat tehdä tarkastuksia paikan päällä annettuaan toimivaltaiselle kansalliselle viranomaiselle ilmoituksen vähintään 12 työpäivää ennen tarkastusta, kiireellisiä tapauksia lukuun ottamatta. Komissio noudattaa suhteellisuusperiaatetta ottamalla huomioon tarpeen välttää aiheetonta päällekkäisyyttä jäsenvaltioiden suorittamien tarkastusten kanssa, unionin talousarviolle koituvan riskin tason sekä mahdollisimman vähäisen hallinnollisen taakan aiheuttamisen tuensaajille rahastokohtaisten sääntöjen mukaisesti. Mainituissa tarkastuksissa voidaan ennen kaikkea varmentaa, toimivatko ohjelman tai ohjelman osan tai toimen hallinto- ja valvontajärjestelmät tehokkaasti, ja arvioida, onko toimien tai ohjelmien varainhoito moitteetonta. Jäsenvaltion virkamiehet tai valtuutetut edustajat voivat osallistua näihin tarkastuksiin.

Komission virkamiehillä tai komission valtuuttamilla edustajilla, joilla on asianmukaiset valtuudet suorittaa paikan päällä tehtäviä tarkastuksia, on oltava mahdollisuus tutustua kaikkiin tarpeellisiin tietoihin, asiakirjoihin ja metatietoihin, jotka liittyvät ERI-rahastoista tuettuihin toimiin tai hallinto- ja valvontajärjestelmiin, riippumatta välineestä, jolle tiedot ja asiakirjat on tallennettu. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle pyynnöstä jäljennökset näistä tiedoista, asiakirjoista ja metatiedoista.

Tässä artiklassa säädetyt valtuudet eivät vaikuta niiden kansallisten säännösten soveltamiseen, joiden mukaan tietyt toimet kuuluvat ainoastaan kansallisessa lainsäädännössä nimenomaisesti nimetyille virkamiehille. Komission virkamiehet ja komission valtuuttamat edustajat eivät muun muassa saa osallistua yksityisissä tiloissa suoritettaviin käynteihin tai kansallisen lainsäädännön mukaiseen epäiltyjen viralliseen kuulusteluun. Tällä tavoin hankittujen tietojen on kuitenkin oltava tällaisten virkamiesten ja edustajien saatavilla, sanotun kuitenkaan rajoittamatta kansallisten tuomioistuinten toimivaltaa ja kunnioittaen täysin kyseisten oikeussubjektien perusoikeuksia.

▼M6

2 a. Komissio toimittaa toimivaltaiselle kansalliselle viranomaiselle seuraavat asiakirjat:

a) tarkastusraporttiluonnos paikan päällä suoritetuista tilintarkastuksista tai tarkastuksista kolmen kuukauden kuluessa kyseisen tilintarkastuksen tai tarkastuksen päättymisestä;

▼M6

b) lopullinen tarkastusraportti kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun toimivaltaiselta kansalliselta viranomaiselta saadaan täydellinen vastaus paikan päällä suoritetuista asianomaisista tilintarkastuksista tai tarkastuksista tehtyyn tarkastusraporttiluonnokseen.

Ensimmäisen alakohdan a ja b alakohdassa tarkoitettujen raporttien on oltava saatavilla kyseisissä alakohdissa säädettyjen määräaikojen puitteissa vähintään yhdellä unionin toimielinten virallisista kielistä.

Ensimmäisen alakohdan a alakohdassa säädettyyn määräaikaan ei sisälly jaksoa, joka alkaa sitä päivää seuraavana päivänä, jona komissio lähettää huomautuksensa jäsenvaltiolle, ja joka jatkuu siihen asti, kun jäsenvaltio vastaa kyseiseen huomautukseen.

Tätä kohtaa ei sovelleta maaseuturahastoon.

▼B

3. Komissio voi vaatia jäsenvaltiota toteuttamaan tarvittavat toimet kansallisten hallinto- ja valvontajärjestelmien tehokkaan toiminnan tai menojen oikeellisuuden varmistamiseksi rahastokohtaisten sääntöjen mukaisesti.

IX OSASTO

VARAINHOITO, TILIEN TARKASTUS JA HYVÄKSYMINEN JA RAHOITUSOIKAISUT, VAPAUTTAMINEN

1 LUKU

Varainhoito

76 artikla

Talousarviositoumukset

Unionin talousarviositoumukset toteutetaan kunkin ohjelman osalta rahastokohtaisina vuotuisina erinä 1 päivän tammikuuta 2014 ja 31 päivän joulukuuta 2020 välisenä aikana. Suoritusvaraukseen liittyvät talousarviositoumukset tehdään kussakin ohjelmassa erikseen muista ohjelmaan kohdennettavista määrärahoista.

Ohjelman hyväksymisestä annettu komission päätös muodostaa ►M6 varainhoitoasetuksen 110 artiklan 1 kohdassa ◄ tarkoitetun rahoituspäätöksen ja, sen jälkeen, kun rahoituspäätös on annettu tiedoksi asianomaiselle jäsenvaltiolle, kyseisen asetuksen mukaisen oikeudellisen sitoumuksen.

Ensimmäistä erää koskeva talousarviositoumus tehdään kussakin ohjelmassa sen jälkeen, kun komissio on hyväksynyt ohjelman.

Komissio tekee myöhempiä eriä koskevat talousarviositoumukset ennen kunkin vuoden toukokuun 1 päivää tämän artiklan toisessa kohdassa tarkoitetun päätöksen perusteella lukuun ottamatta tapauksia, joihin sovelletaan varainhoitoasetuksen 16 artiklaa.

Jos 22 artiklassa tarkoitetun tuloskehyksen soveltamisen perusteella käy ilmi, että prioriteettien välitavoitteita ei ole saavutettu, komissio vapauttaa tarvittaessa vastaavat kyseiseen ohjelmaan osana suoritusvarausta sidotut määrärahat ja asettaa ne uudelleen saataville niitä ohjelmia varten, joiden määrärahoja lisätään komission 22 artiklan 5 kohdan mukaisesti hyväksymän muutoksen mukaisesti.

▼B

77 artikla

Maksuja koskevat yhteiset säännöt

1. Komissio suorittaa ERI-rahastojen rahoitusosuuteen sisältyvät maksut kuhunkin ohjelmaan talousarviomäärärahojen mukaisesti ja käytettävissä olevien varojen rajoissa. Kukin maksu kirjataan kyseisen rahaston aikaisimpaan avoimeen talousarviositoumukseen.

2. Suoritusvarauksen sitoumuksiin liittyviä maksuja ei saa suorittaa ennen kuin suoritusvaraus on kohdennettu lopullisesti 22 artiklan 3 ja 4 kohdan mukaisesti.

3. Maksut suoritetaan ennakkomaksuina, välimaksuina ja loppumaksuna.

4. Kun kyseessä on 67 artiklan 1 kohdan b, c ja d alakohdan sekä 68 ja 69 artiklan mukainen tukimuoto, tukikelpoisiksi menoiksi katsotaan sovellettavan perusteen mukaisesti lasketut kustannukset.

78 artikla

Välimaksujen ja loppumaksun laskentaa koskevat yhteiset säännöt

Rahastokohtaisissa säännöissä vahvistetaan, miten välimaksuina ja loppumaksuna korvattava määrä lasketaan. Korvattava määrä saadaan soveltamalla tiettyä osarahoitusosuutta tukikelpoisiin menoihin.

79 artikla

▼C1

Maksatushakemukset

1. Rahastokohtaisissa säännöissä vahvistetaan kunkin ERI-rahaston osalta noudatettava menettely sekä tiedot, jotka on toimitettava maksatushakemuksia varten.

▼B

►C1 2. Komissiolle toimitettavassa maksatushakemuksessa on ◄ ►M6 varainhoitoasetuksen 82 artiklan 2 kohdan ◄ mukaisesti ilmoitettava kaikki tiedot, jotka komissio tarvitsee tilinpäätöstä varten.

80 artikla

Euron käyttö

▼C1

Jäsenvaltioiden toimittamissa ohjelmissa esitetyt määrät, menoarviot, menoilmoitukset, maksatushakemukset, tilitykset sekä vuotuisissa ja lopullisissa täytäntöönpanokertomuksissa mainitut menot on esitettävä euromääräisinä.

▼B

81 artikla

Ensimmäisen ennakkomaksun maksaminen

1. Kun komissio on antanut ohjelman hyväksymistä koskevan päätöksen, se maksaa ensimmäisen ennakkomaksun koko ohjelmakaudeksi. Ensimmäinen ennakkomaksu maksetaan erinä määrärahatarpeiden mukaisesti. Erien suuruus määritellään rahastokohtaisissa säännöissä.

▼B

2. Ensimmäistä ennakkomaksua on käytettävä ainoastaan tuensaajille ohjelman täytäntöönpanon yhteydessä maksettaviin maksuihin. Se on viipymättä asetettava tästä vastaavan elimen käyttöön.

82 artikla

Ensimmäisen ennakkomaksun poistaminen tileistä

Ensimmäisenä ennakkomaksuna maksettu määrä on poistettava kokonaisuudessaan komission tileistä viimeistään silloin, kun ohjelma päätetään.

83 artikla

Maksun määräajan kulumisen keskeyttäminen

1. Varainhoitoasetuksessa tarkoitettu valtuutettu tulojen ja menojen hyväksyjä voi keskeyttää ►C1 välimaksatushakemuksen ◄ maksumääräajan kulumisen enintään kuudella kuukaudella, jos

a) kansallisen tai unionin tarkastuselimen toimittamien tietojen mukaan on olemassa selvää näyttöä, joka viittaa huomattaviin puutteisiin hallinto- ja valvontajärjestelmän toiminnassa;

▼C1

b) kyseisen valtuutetun tulojen ja menojen hyväksyjän on tehtävä lisätarkistuksia saatuaan tietoja, joiden perusteella hän epäilee, että maksatushakemukseen sisältyviin menoihin liittyy sääntöjenvastaisuus, jolla on vakavia taloudellisia seurauksia;

▼B

c) jokin ►M6 varainhoitoasetuksen 63 artiklan 5, 6 ja 7 kohdan ◄ vaadituista asiakirjoista on jätetty toimittamatta.

Jäsenvaltio voi hyväksyä maksun määräajan kulumisen keskeyttämisen vielä kolmella lisäkuukaudella.

Euroopan meri- ja kalatalousrahaston rahastokohtaisissa säännöissä voidaan vahvistaa erityisiä perusteita maksun määräajan kulumisen keskeyttämiselle, jos jäsenvaltio ei ole noudattanut yhteisen kalastuspolitiikan nojalla sovellettavien sääntöjen mukaisia velvoitteitaan; näiden sääntöjen on oltava oikeasuhteisia, kun otetaan huomioon noudattamatta jättämisen luonne, vakavuus, kesto ja uusiutuminen.

2. Valtuutetun tulojen ja menojen hyväksyjän on rajattava keskeyttäminen koskemaan ainoastaan sitä osaa maksupyynnön menoista, johon 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut seikat vaikuttavat, paitsi jos ei ole mahdollista tunnistaa sitä osaa menoista, joihin vaikutus kohdistuu. Valtuutetun tulojen ja menojen hyväksyjän on ilmoitettava jäsenvaltiolle ja hallintoviranomaiselle viipymättä kirjallisesti keskeyttämisen syy ja pyydettävä niitä korjaamaan tilanne. Valtuutetun tulojen ja menojen hyväksyjän on päätettävä keskeyttäminen heti, kun tarvittavat toimenpiteet on toteutettu.

II LUKU

Tilien tarkastus ja hyväksyminen

84 artikla

Komission suorittaman tilien tarkastuksen ja hyväksymisen määräaika

Viimeistään tilikauden loppumista seuraavan vuoden toukokuun 31 päivänä komissio soveltaa ►M6 varainhoitoasetuksen 63 artiklan 8 kohdan ◄ mukaisesti tileihin tarkastus- ja hyväksyntämenettelyjä ja ilmoittaa jäsenvaltiolle, voiko se todeta tilien olevan täydelliset, oikeat ja totuudenmukaiset rahastokohtaisten sääntöjen mukaisesti.

▼B

III LUKU

Rahoitusoikaisut

85 artikla

Komission tekemät rahoitusoikaisut

1. Komissio tekee rahoitusoikaisuja peruuttamalla ohjelmalle myönnetyn unionin rahoitusosuuden kokonaan tai osittain ja perimällä varat takaisin jäsenvaltiolta, jotta unionin rahoituksen ulkopuolelle suljetaan menot, jotka ovat sovellettavan lainsäädännön vastaisia.

2. Sovellettavan lainsäädännön rikkominen johtaa rahoitusoikaisuun vain komissiolle ilmoitettujen menojen osalta ja siinä tapauksessa, että yksi seuraavista edellytyksistä täyttyy:

a) rikkominen on vaikuttanut tai on voinut vaikuttaa ERI-rahastojen tukikohteeksi otetun toimen valintaan, jonka vastuussa oleva elin on tehnyt, tai tapauksissa, joissa ei rikkomuksen luonteen vuoksi ole mahdollista todeta tätä vaikutusta, mutta on huomattava riski, että rikkomuksella on tällainen vaikutus;

b) on mahdollista, että rikkominen on vaikuttanut tai on voinut vaikuttaa unionin talousarviosta korvattaviksi ilmoitettujen menojen määrään, tai tapauksissa, joissa ei rikkomuksen luonteen vuoksi ole mahdollista todeta tätä vaikutusta, mutta on huomattava riski, että rikkomuksella on tällainen vaikutus.

3. Päättäessään 1 kohdan mukaisesta rahoitusoikaisusta komissio noudattaa suhteellisuusperiaatetta ottamalla huomioon sovellettavan lainsäädännön rikkomisen luonteen ja vakavuuden sekä sen rahoitusvaikutukset unionin talousarvioon. Komissio ilmoittaa Euroopan parlamentille päätöksistä, jotka on tehty rahoitusoikaisujen tekemiseksi.

4. Rahoitusoikaisujen tekemiseen sovellettavat perusteet ja menettelyt vahvistetaan rahastokohtaisissa säännöissä.

IV LUKU

Vapauttaminen

86 artikla

Periaatteet

►C1 1. Kaikkiin ohjelmiin sovelletaan vapauttamismenettelyä, jossa on lähtökohtana, että ne sitoumukseen liittyvät määrät, joista ei ole suoritettu ennakkomaksuja tai joista ei ole esitetty maksatushakemusta määritellyn kauden kuluessa, mukaan lukien maksatushakemukset, joita ◄ tai joiden osaa koskee maksun määräajan kulumisen keskeyttäminen tai maksujen keskeyttäminen, vapautetaan.

2. Kauden viimeiseen vuoteen liittyvä sitoumus on vapautettava ohjelmien sulkemisessa noudatettavien sääntöjen mukaisesti.

▼B

3. Rahastokohtaisissa säännöissä täsmennetään, miten vapauttamista koskevaa sääntöä sovelletaan kuhunkin ERI-rahastoon.

4. Talousarviositoumusten avoinna oleva osa vapautetaan, jos jokin ohjelmien sulkemiseen tarvittavista asiakirjoista on jätetty toimittamatta komissiolle rahastokohtaisissa säännöissä vahvistettuihin määräaikoihin mennessä.

5. Suoritusvaraukseen liittyviin talousarviositoumuksiin sovelletaan ainoastaan 4 kohdassa esitettyä vapauttamismenettelyä.

87 artikla

Vapauttamista koskevat poikkeukset

1. Vapauttamisen kohteena olevasta määrästä on vähennettävä määrät, jotka vastaavat sitä talousarviositoumusta, jonka osalta:

a) toimet keskeytetään sellaisen oikeudellisen menettelyn tai hallinnollisen muutoksenhaun vuoksi, jolla on lykkäävä vaikutus; tai

►C1 b) josta ei ole ollut mahdollista esittää maksatushakemusta koko ohjelman ◄ tai sen osan täytäntöönpanoa vakavasti vaikeuttaneen ylivoimaisen esteen vuoksi.

Ylivoimaiseen esteeseen ensimmäisen alakohdan b alakohdan nojalla vetoavien kansallisten viranomaisten on osoitettava ylivoimaisesta esteestä koituvat välittömät seuraukset koko ohjelman tai sen osan täytäntöönpanolle.

Ensimmäisen alakohdan a ja b alakohdan soveltamiseksi vähennystä voidaan pyytää kerran, jos keskeytys tai ylivoimainen este on kestänyt enintään yhden vuoden, tai niin monta kertaa kuin ylivoimaisen esteen kesto tai niiden vuosien määrä edellyttävät, jotka ovat kuluneet toimen täytäntöönpanon keskeyttäneen oikeudellisen tai hallinnollisen päätöksen ja lopullisen oikeudellisen tai hallinnollisen päätöksen välillä.

2. Jäsenvaltion on lähetettävä komissiolle tietoja 1 kohdan ensimmäisen alakohdan a ja b alakohdassa tarkoitetuista poikkeuksista viimeistään 31 päivänä tammikuuta sen määrän osalta, joka on ilmoitettava edellisen vuoden loppuun mennessä.

88 artikla

Menettely

1. Komissio ilmoittaa jäsenvaltiolle ja hallintoviranomaiselle hyvissä ajoin aina, kun on olemassa vaara, että 86 artiklan mukaista talousarviositoumuksen vapauttamista koskevaa sääntöä sovelletaan.

2. Komissio ilmoittaa 31 päivästä tammikuuta saamiensa tietojen pohjalta jäsenvaltiolle ja hallintoviranomaiselle määrän, jota talousarviositoumuksen vapauttaminen näiden tietojen perusteella koskee.

3. Jäsenvaltiolla on kaksi kuukautta aikaa hyväksyä vapautettava määrä tai esittää huomautuksensa.

▼B

4. Jäsenvaltion on viimeistään 30 päivänä kesäkuuta esitettävä komissiolle tarkistettu rahoitussuunnitelma, jossa otetaan huomioon vähennetyn tukimäärän jakaminen ohjelman yhden tai useamman prioriteetin kesken kyseisenä varainhoitovuonna sekä tarvittaessa tuen kohdentuminen rahastoittain ja alueluokittain. Jos suunnitelmaa ei esitetä, komissio tarkistaa rahoitussuunnitelmaa vähentämällä ERI-rahastojen rahoitusosuutta kyseisen varainhoitovuoden osalta. Vähennys kohdennetaan suhteellisesti kuhunkin prioriteettiin.

5. Komissio muuttaa ohjelman hyväksymisestä annettua päätöstä täytäntöönpanosäädöksillä viimeistään 30 päivänä syyskuuta.

KOLMAS OSA

EAKR:ÄÄN, ESR:ÄÄN JA KOHEESIORAHASTOON SOVELLETTAVAT YLEISET SÄÄNNÖKSET

I OSASTO

TAVOITTEET JA RAHOITUSKEHYS

I LUKU

Tehtävä, tavoitteet ja tuen maantieteellinen kattavuus

89 artikla

Tehtävä ja tavoitteet

1. Rahastot osallistuvat unionin sellaisten toimien kehittämiseen ja toteuttamiseen, joilla lujitetaan sen taloudellista, sosiaalista ja alueellista yhteenkuuluvuutta Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 174 artiklan mukaisesti.

Rahastoista tuettavilla toimilla edistetään myös älykkääseen, kestävään ja osallistavaan kasvuun tähtäävän unionin strategian toteuttamista.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetun tehtävään täyttämiseksi pyritään seuraaviin tavoitteisiin:

a) Investoinnit kasvuun ja työpaikkoihin -tavoite, jota toteutetaan jäsenvaltioissa ja alueilla ja jota tuetaan kaikista rahastoista; ja

b) Euroopan alueellinen yhteistyö -tavoite, jota tuetaan EAKR:stä.

90 artikla

Investoinnit kasvuun ja työpaikkoihin -tavoite

1. Rakennerahastoista tuetaan Investoinnit kasvuun ja työpaikkoihin -tavoitetta kaikilla alueilla, jotka vastaavat asetuksessa (EY) N:o 1059/2003, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 105/2007, vahvistetun yhteisen tilastollisten alueyksiköiden nimikkeistön 2-tasoa, jäljempänä 'NUTS 2 -alueet'.

2. Investoinnit kasvuun ja työpaikkoihin -tavoitteen määrärahat kohdennetaan seuraaville kolmelle NUTS 2 -alueiden luokille:

▼B

a) vähemmän kehittyneet alueet, joiden BKT asukasta kohden on alle 75 prosenttia 27 jäsenvaltion EU:n BKT:n keskiarvosta;

b) siirtymäalueet, joiden BKT asukasta kohden on 75–90 prosenttia 27 jäsenvaltion EU:n BKT:n keskiarvosta;

c) kehittyneemmät alueet, joiden BKT asukasta kohden on yli 90 prosenttia 27 jäsenvaltion EU:n BKT:n keskiarvosta.

Alueet luokitellaan yhteen näistä kolmesta alueluokasta sen perusteella, mikä on kunkin alueen BKT asukasta kohden, ostovoimapariteettina mitattuna ja kautta 2007–2009 koskevien unionin lukujen perusteella, suhteessa 27 jäsenvaltion EU:n BKT:n keskiarvoon samalla viitekaudella.

3. Koheesiorahastosta tuetaan jäsenvaltioita, joiden bruttokansantulo (BKTL) asukasta kohden on ostovoimapariteettina mitattuna ja kautta 2008–2010 koskevien unionin lukujen perusteella alle 90 prosenttia 27 jäsenvaltion EU:n asukaskohtaisen BKTL:n keskiarvosta samalla viitekaudella.

Koheesiorahastorahoitukseen vuonna 2013 oikeutetut jäsenvaltiot, joiden nimellinen bruttokansantulo (BKTL) asukasta kohden on kuitenkin yli 90 prosenttia 27 jäsenvaltion EU:n asukaskohtaisen BKTL:n keskiarvosta ensimmäisen alakohdan mukaisesti laskettuna, saavat koheesiorahastosta erityistä siirtymäkauden tukea.

4. Heti tämän asetuksen tultua voimaan komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksellä päätöksen, jossa vahvistetaan luettelo 2 kohdan mukaiset kolmea alueluokkaa koskevat ehdot täyttävistä alueista ja 3 kohdan mukaiset ehdot täyttävistä jäsenvaltioista. Tämä luettelo on voimassa 1 päivän tammikuuta 2014 ja 31 päivän joulukuuta 2020 välisen ajan.

5. Komissio tarkistaa vuonna 2016 jäsenvaltioiden oikeuden saada tukea koheesiorahastosta käyttämällä perusteena 27 jäsenvaltion EU:n BKTL-lukuja kaudelta 2012–2014. Ne jäsenvaltiot, joiden nimellinen BKTL asukasta kohden on jää alle 90 prosentin 27 jäsenvaltion EU:n asukaskohtaisen BKTL:n keskiarvosta, saavat uudelleen oikeuden koheesiorahastorahastosta suoritettavaan tukeen, ja jäsenvaltiot, joilla oli oikeus saada tukea koheesiorahastosta ja joiden nimellinen BKTL asukasta kohden ylittää 90 prosenttia, menettävät oikeutensa tähän tukeen ja saavat koheesiorahastosta erityistä siirtymäkauden tukea.

II LUKU

Rahoituskehys

91 artikla

Taloudellisen, sosiaalisen ja alueellisen yhteenkuuluvuuden määrärahat

▼M11

1. Taloudellisen, sosiaalisen ja alueellisen yhteenkuuluvuuden talousarviositoumuksiin käytettävissä olevat määrärahat kaudella 2014–2020 ovat 330 105 627 309 euroa vuoden 2011 hintoina liitteessä VI olevan vuosijakauman mukaisesti, ja tästä EAKR:lle, ESR:lle ja koheesiorahastolle osoitettavat kokonaismäärärahat ovat 325 938 694 233 euroa, ja 4 166 933 076 euroa on nuorisotyöllisyysaloitteelle osoitettava erityismääräraha. Ohjelmatyötä varten ja määrien ottamiseksi myöhemmin unionin yleiseen talousarvioon taloudellisen, sosiaalisen ja alueellisen yhteenkuuluvuuden määrärahoihin tehdään vuosittain kahden prosentin indeksikorjaus.

▼B

2. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksillä päätöksen, jossa vahvistetaan liitteessä VII vahvistettuja perusteita ja menettelyjä noudattaen Investoinnit kasvuun ja työpaikkoihin -tavoitteen ja Euroopan alueellinen yhteistyö -tavoitteen mukaisten kokonaismäärärahojen vuosijakauma jäsenvaltioittain sekä liitteessä VIII vahvistettuja perusteita ja menettelyjä noudattaen nuorisotyöllisyysaloitteen erityismäärärahojen jäsenvaltiokohtainen vuosijakauma ja tukikelpoisten alueiden luettelo, sanotun kuitenkaan rajoittamatta tämän artiklan 3 kohdan ja 92 artiklan 8 kohdan soveltamista.

▼M3

3. Kokonaismäärärahoista 0,35 prosenttia kohdennetaan komission aloitteesta annettavaan tekniseen tukeen sen jälkeen, kun niistä on vähennetty 92 artiklan 6 kohdassa tarkoitetulle Verkkojen Eurooppa -välineelle annettava tuki ja 92 artiklan 7 kohdassa tarkoitettu vähävaraisimmille annettava apu, ja niistä enintään 112 233 000 euroa käypinä hintoina kohdennetaan asetuksella (EU) 2017/825 perustettuun rakenneuudistusten tukiohjelmaan käytettäväksi ohjelman soveltamisalan ja tarkoituksen mukaisesti.

▼B

92 artikla

Investoinnit kasvuun ja työpaikkoihin -tavoitteen ja Euroopan alueellinen yhteistyö -tavoitteen määrärahat

▼M7

1. Investoinnit kasvuun ja työpaikkoihin -tavoitteen määrärahat ovat 96,09 prosenttia kokonaismäärärahoista (eli yhteensä 317 073 545 392 euroa), ja ne kohdennetaan seuraavasti:

a) 51,52 prosenttia (eli yhteensä 163 359 380 738 euroa) vähemmän kehittyneille alueille;

b) 10,82 prosenttia (eli yhteensä 34 319 221 039 euroa) siirtymäalueille;

c) 16,33 prosenttia (eli yhteensä 51 773 321 432 euroa) kehittyneemmille alueille;

d) 20,89 prosenttia (eli yhteensä 66 236 030 665 euroa) koheesiorahastosta tukea saaville jäsenvaltioille;

e) 0,44 prosenttia (eli yhteensä 1 385 591 518 euroa) lisärahoituksena Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 349 artiklassa tarkoitetuille syrjäisimmille alueille ja NUTS 2 -alueille, jotka täyttävät vuoden 1994 liittymissopimukseen liitetyssä pöytäkirjassa N:o 6 olevassa 2 artiklassa määrätyt ehdot.

▼B

2. Edellä 91 artiklassa ja tämän artiklan 1 kohdassa vahvistettujen määrien lisäksi vuodeksi 2014 asetetaan saataville 94 200 000 euroa ja vuodeksi 201 592 400 000 euroa liitteen VII kohdan "Lisämuutokset" mukaisesti. Nämä määrät osoitetaan 91 artiklan 2 kohdassa tarkoitetussa komission päätöksessä.

►C1 3. Komissio arvioi vuonna 2016 asetuksen (EU, Euratom) N:o 1311/2013 6 ja 7 artiklan mukaisesti tekemänsä vuotta 2017 koskevan teknisen mukautuksen yhteydessä Investoinnit kasvuun ja työpaikkoihin -tavoitteen mukaisia jäsenvaltiokohtaisia kokonaismäärärahoja vuosiksi 2017–2020 käyttäen liitteessä VII olevissa 1–16 kohdassa vahvistettua jakomenetelmää saatavilla olevien uusimpien tilastojen

▼B

perusteella sekä vertailemalla niiden jäsenvaltioiden osalta, joihin sovelletaan tukikattoa, vuosina 2014–2015 todennettua kumulatiivista kansallista BKT:tä ja samaa kautta koskevaa vuonna 2012 liitteessä VII olevan 10 kohdan mukaisesti arvioitua kumulatiivista kansallista BKT:tä. Jos tarkistettujen määrärahojen ja kokonaismäärärahojen kumulatiivinen ero on yli 5 prosenttia ylös- tai alaspäin, kokonaismäärärahoja mukautetaan vastaavasti. Asetuksen (EU, Euratom) N:o 1311/2013 7 artiklan mukaisesti mukautukset jaetaan ◄ tasasuhtaisesti vuosien 2017–2020 kesken, ja rahoituskehyksessä vahvistettuja asianomaisia enimmäismääriä mukautetaan vastaavasti. Mukautusten positiivinen tai negatiivinen kokonaisnettovaikutus saa olla enintään 4 000 000 000 euroa. Teknisen mukautuksen jälkeen komissio antaa täytäntöönpanosäädöksillä päätöksen, jossa vahvistetaan kunkin jäsenvaltion kokonaismäärärahojen tarkistettu vuosittainen jako.

4. Sen varmistamiseksi, että nuorisotyöllisyyteen, työvoiman liikkuvuuteen, osaamiseen, sosiaaliseen osallisuuteen ja köyhyyden torjumiseen investoidaan riittävästi, sellaisten ESR:ään kussakin jäsenvaltiossa osoitettujen rakennerahastovarojen osuuden, joka on käytettävissä Investoinnit kasvuun ja työpaikkoihin -tavoitteen toimenpideohjelmien ohjelmatyötä varten, on oltava vähintään yhtä suuri kuin asianomaisen jäsenvaltion vastaava ESR-osuus, joka on vahvistettu Lähentyminen- ja Alueellinen kilpailukyky ja työllisyys -tavoitteiden toimenpideohjelmissa ohjelmakaudelle 2007–2013. Tähän osuuteen lisätään kutakin jäsenvaltiota varten määrä, joka määritetään liitteessä IX vahvistettua menettelyä noudattaen, sen varmistamiseksi, että ESR:n prosenttiosuus rahastoihin unionissa yhteensä osoitetuista kokonaismäärärahoista on jäsenvaltioissa vähintään 23,1 prosenttia, kun mukaan ei lueta tukea, jota myönnetään koheesiorahastosta liikenteen infrastruktuuria varten 6 kohdassa tarkoitetun Verkkojen Eurooppa -välineen mukaisesti, ja 7 kohdassa tarkoitettua rakennerahastojen tukea vähävaraisimpien auttamiseksi. Tätä kohtaa sovellettaessa ESR:stä nuorisotyöllisyysaloitteeseen tehtävät investoinnit katsotaan osaksi ESR:ään osoitettua rakennerahastojen osuutta.

▼M11

5. Nuorisotyöllisyysaloitteen määrärahat ovat 4 166 933 076 euroa, joista 23,7 miljoonaa euroa on vuodeksi 2020 osoitettuja lisämäärärahoja. Kyseisiä määrärahoja täydennetään ESR:n kohdennetuilla investoinneilla ESR-asetuksen 22 artiklan mukaisesti.

Jäsenvaltiot, jotka saavat nuorisotyöllisyysaloitteen erityismäärärahojen lisämäärärahoja, voivat pyytää, että kyseisistä lisämäärärahoista enintään 50 prosenttia siirretään ESR:ään ESR-asetuksen 22 artiklan 1 kohdassa edellytetyksi vastaavaksi ESR:n kohdennetuksi investoinniksi. Tällainen siirto on tehtävä asianomaisiin alueluokkiin noudattaen nuorisotyöllisyysaloitteen erityismäärärahojen lisäykseen oikeutettujen alueiden luokittelua. Jäsenvaltioiden on pyydettävä siirtoa tämän asetuksen 30 artiklan 1 kohdan mukaisessa ohjelman muuttamispyynnössä. Aiempiin vuosiin kohdennettuja varoja ei saa siirtää.

Tämän kohdan toista alakohtaa sovelletaan kaikkiin vuosina 2019 ja 2020 osoitettuihin nuorisotyöllisyysaloitteen erityismäärärahojen lisämäärärahoihin.

▼B

6. Koheesiorahastosta Verkkojen Eurooppa -välineelle siirrettävä tuki on 10 000 000 000 euroa. Se käytetään Verkkojen Eurooppa -välineen perustamisesta annetun asetuksen (EU) N:o 1316/2013 mukaisiin liikenteen infrastruktuurihankkeisiin ainoastaan koheesiorahaston tukeen oikeutetuissa jäsenvaltioissa.

▼B

Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksellä päätöksen, jossa vahvistetaan kunkin jäsenvaltion koheesiorahastomäärärahoista Verkkojen Eurooppa -välineelle määräsuhteessa koko kauden osalta siirrettävä määrä.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua koheesiorahastosta annettavaa tukea vastaavat vuotuiset määrärahat merkitään vuoden 2014 talousarviomenettelyssä Verkkojen Eurooppa -välineen asianmukaisiin budjettikohtiin.

▼C1

Koheesiorahastosta Verkkojen Eurooppa -välineelle siirrettävä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu määrä käytetään tekemällä erityisiä ehdotuspyyntöjä, jotka koskevat ydinverkkojen toteuttamishankkeita taikka hankkeita ja monialaisia toimia, jotka on yksilöity asetuksen (EU) N:o 1316/2013 liitteessä I olevassa I osassa.

▼B

Liikennealaan sovellettavia asetuksen (EU) N:o 1316/2013 sääntöjä sovelletaan neljännessä alakohdassa tarkoitettuihin erityisiin ehdotuspyyntöihin. Tukeen oikeutettujen hankkeiden valinnassa noudatetaan 31 päivään joulukuuta 2016 asti koheesiorahastomäärärahojen kansallista jakoa. Verkkojen Eurooppa -välineelle siirretyt varat, joita ei ole sidottu liikenteen infrastruktuurihankkeeseen, asetetaan 1 päivästä tammikuuta 2017 alkaen kaikkien koheesiorahaston tukeen oikeutettujen jäsenvaltioiden saataville liikenteen infrastruktuurihankkeiden rahoittamiseksi asetuksen (EU) N:o 1316/2013 mukaisesti.

Sellaisten koheesiorahaston tukeen oikeutettujen jäsenvaltioiden tukemiseksi, joilla voi olla vaikeuksia suunnitella kehitysasteeltaan tai laadultaan tai molempien osalta ja unionin tason lisäarvoltaan riittäviä hankkeita, kiinnitetään erityistä huomiota ohjelmatukitoimiin, joiden tavoitteena on vahvistaa asetuksen (EU) N:o 1316/2013 liitteessä I olevassa I osassa lueteltujen hankkeiden kehittämiseen ja toteuttamiseen liittyviä institutionaalisia valmiuksia ja julkisen hallinnon ja julkisten palvelujen tehokkuutta. Komissio voi järjestää lisäehdotuspyyntöjä varmistaakseen siirrettyjen varojen mahdollisimman tehokkaan käyttöönoton kaikissa koheesiorahaston tukee oikeutetuissa jäsenvaltioissa.

7. Rakennerahastoista myönnetään Investoinnit kasvuun ja työpaikkoihin -tavoitteen perusteella vähävaraisimmille suunnattuun apuun vähintään 2 500 000 000 euroa, ja jäsenvaltiot voivat vapaaehtoisesti päättää korottaa tuen määrää korkeintaan 1 000 000 eurolla.

Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksellä päätöksen, jossa vahvistetaan kunkin jäsenvaltion rakennerahastomäärärahoista koko kauden osalta siirrettävä määrä vähävaraisimmille suunnattuun apuun. Kullekin jäsenvaltiolle osoitettuja rakennerahastomäärärahoja vähennetään vastaavasti määräsuhteessa alueluokittain.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua rakennerahastoista annettavaa tukea vastaavat vuotuiset määrärahat merkitään vuoden 2014 talousarviomenettelyssä vähävaraisimmille suunnatun avun välineen asianmukaisiin budjettikohtiin.

▼B

8. Investoinnit kasvuun ja työpaikkoihin -tavoitteeseen tarkoitetuista rakennerahastojen määrärahoista 330 000 000 euroa kohdennetaan komission suoraan tai välillisesti hallinnoimille kaupunkialueiden kestävän kehityksen alan innovatiivisille toimenpiteille.

▼M5

9. Euroopan alueellinen yhteistyö -tavoitteen määrärahat ovat 2,69 prosenttia rahastojen talousarviositoumuksiin käytettävissä olevista kokonaismäärärahoista kaudella 2014–2020 (eli yhteensä 8 865 148 841 euroa).

▼B

10. Tässä artiklassa, tämän asetuksen 18, 91, 93, 95, 99 ja 120 artiklassa, liitteessä I ja liitteessä X, EAKR-asetuksen 4 artiklassa, ESR-asetuksen 4 artiklassa sekä 16–23 artiklassa, Euroopan alueellista yhteistyötä koskevan asetuksen 3 artiklan 3 kohdassa, syrjäisimpiin alueisiin kuuluva Mayotte katsotaan vähemmän kehittyneiden alueiden luokkaan kuuluvaksi NUTS 2 -alueeksi. Euroopan alueellista yhteistyötä koskevan asetuksen 3 artiklan 1 ja 2 kohdassa Mayotten ja Saint Martinin alueet katsotaan NUTS 3 -alueiksi.

93 artikla

Varojen siirtoa alueiden välillä koskeva kielto

1. Kullekin jäsenvaltiolle vähemmän kehittyneiden alueiden, siirtymäalueiden ja kehittyneempien alueiden osalta kohdennettuja kokonaismäärärahoja ei saa siirtää näiden alueluokkien välillä.

2. Edellä olevasta 1 kohdasta poiketen komissio voi asianmukaisesti perustelluissa olosuhteissa, jotka liittyvät yhden tai useamman temaattisen tavoitteen täytäntöönpanoon, hyväksyä jäsenvaltion kumppanuussopimuksen ensimmäisen toimittamisen taikka asianmukaisesti perustelluissa olosuhteissa suoritusvarauksen kohdentamisen tai kumppanuussopimuksen merkittävän tarkistamisen yhteydessä tekemän ehdotuksen siirtää enintään 3 prosenttia jonkin alueluokan kokonaismäärärahoista toisille alueluokille.

94 artikla

Varojen siirtoa tavoitteiden välillä koskeva kielto

1. Kullekin jäsenvaltiolle Investoinnit kasvuun ja työpaikkoihin -tavoitteen ja Euroopan alueellinen yhteistyö -tavoitteen osalta kohdennettuja kokonaismäärärahoja ei saa siirtää näiden tavoitteiden välillä.

2. Edellä olevasta 1 kohdasta poiketen ja jotta rahastot voivat edistää tehokkaasti 89 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja tehtäviä, komissio voi asianmukaisesti perustelluissa olosuhteissa ja 3 kohdassa säädettyä edellytystä noudattaen hyväksyä täytäntöönpanosäädöksellä jäsenvaltion kumppanuussopimuksen ensimmäisen toimittamisen yhteydessä tekemän ehdotuksen siirtää osa Euroopan alueellinen yhteistyö -tavoitteen määrärahoista Investoinnit kasvuun ja työpaikkoihin -tavoitteelle.

3. Euroopan alueellinen yhteistyö -tavoitteen osuuden on edellä 2 kohdassa tarkoitetun ehdotuksen tekevässä jäsenvaltiossa oltava vähintään 35 prosenttia kyseiselle jäsenvaltiolle Investoinnit kasvuun ja työpaikkoihin -tavoitteen ja Euroopan alueellinen yhteistyö -tavoitteen osalta kohdennetuista kokonaismäärärahoista, ja tämän osuuden on siirron jälkeen oltava vähintään 25 prosenttia näistä kokonaismäärärahoista.

▼B

95 artikla

Täydentävyys

1. Tässä artiklassa sekä liitteessä X tarkoitetaan

1) 'kiinteän pääoman bruttomuodostuksella' kaikkia kotimaisten tuottajien kiinteiden varojen hankintoja tiettynä ajanjaksona, vähennettynä luovutuksilla, ja eräitä tuottajan tai institutionaalisen yksikön tuotannollisen toiminnan aiheuttamia lisäyksiä valmistamattomien varojen arvoon, sellaisina kuin ne on määritelty neuvoston asetuksessa (EY) N:o 2223/96 ([1])

2) 'kiinteillä varoilla' tuotantoprosessien tuotoksina syntyneitä aineellisia tai aineettomia varoja, joita itseään käytetään toistuvasti tai jatkuvasti tuotantoprosesseissa pitempään kuin yhden vuoden ajan;

3) 'julkistaloudella' niiden institutionaalisten yksiköiden kokonaisuutta, jotka poliittisten velvollisuuksiensa ja taloudellisen sääntelyn tehtäviensä täyttämisen lisäksi tuottavat pääasiallisesti markkinattomia palveluja (mahdollisesti tavaroita) yksityiseen tai kollektiiviseen kulutukseen sekä jakavat tuloja ja varallisuutta uudelleen.

4) 'julkisilla tai niihin rinnastettavilla rakenteellisilla menoilla' julkistalouden kiinteän pääoman bruttomuodostusta;

2. Investoinnit kasvuun ja työpaikkoihin -tavoitteeseen osoitettu rahastojen tuki ei saa korvata jäsenvaltion julkisia tai niihin rinnastettavia rakenteellisia menoja.

3. Jäsenvaltioiden on säilytettävä kaudella 2014–2020 julkisten tai niihin rinnastettavien rakenteellisten menojen vuosittainen keskimääräinen taso vähintään kumppanuussopimuksessa vahvistettua tavoitetasoa vastaavana.

Vahvistaessaan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua viitetasoa komissio ja jäsenvaltiot ottavat huomioon yleiset makrotaloudelliset olosuhteet ja erityis- tai poikkeustilanteet, kuten yksityistämiset, jäsenvaltion julkisten tai niihin rinnastettavien rakenteellisten menojen poikkeuksellisen tason ohjelmakaudella 2007–2013 ja muiden julkisia investointeja kuvaavien indikaattorien kehittymisen. Ne ottavat myös huomioon rahastojen kansallisen määrärahajaon muutokset verrattuna vuosiin 2007–2013.

4. Ainoastaan niissä jäsenvaltioissa, joissa vähemmän kehittyneet alueet ja siirtymäalueet kattavat vähintään 15 prosenttia koko väestöstä, tarkistetaan, onko Investoinnit kasvuun ja työpaikkoihin -tavoitteeseen kohdentuvien julkisten tai niihin rinnastettavien rakenteellisten menojen taso säilytetty kauden aikana.

Niissä jäsenvaltioissa, joissa vähemmän kehittyneet alueet ja siirtymäalueet kattavat vähintään 65 prosenttia väestöstä, tarkistus tehdään kansallisella tasolla.

([1]) Neuvoston asetus (EY) N:o 2223/96, annettu 25 päivänä kesäkuuta 1996, Euroopan kansantalouden tilinpito- ja aluetilinpitojärjestelmästä yhteisössä (EYVL L 310, 30.11.1996, s. 1).

▼B

Niissä jäsenvaltioissa, joissa vähemmän kehittyneet alueet ja siirtymäalueet kattavat enemmän kuin 15 prosenttia mutta vähemmän kuin 65 prosenttia väestöstä, tarkistus tehdään kansallisella ja alueellisella tasolla. Tätä varten kyseisten jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle tiedot menoista vähemmän kehittyneillä alueilla ja siirtymäalueilla tarkistusprosessin jokaisessa vaiheessa.

5. Investoinnit kasvuun ja työpaikkoihin -tavoitteen osalta tehdään julkisten tai niihin rinnastettavien rakenteellisten menojen tason säilyttämistä koskeva tarkistus kumppanuussopimuksen toimittamisen yhteydessä (ennakkotarkistus), vuonna 2018 (välitarkistus) ja vuonna 2022 (jälkitarkistus).

Täydentävyyden tarkistamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt annetaan liitteessä X olevassa 2 kohdassa.

6. Jos komissio toteaa jälkitarkistuksessa, ettei jäsenvaltio ole säilyttänyt kumppanuussopimuksessa ja liitteessä X vahvistettua julkisten tai niihin rinnastettavien rakenteellisten menojen tavoitetasoa Investoinnit kasvuun ja työpaikkoihin -tavoitteen osalta, komissio voi tehdä rahoitusoikaisun siltä osin kuin velvoitteita ei ole noudatettu, antamalla täytäntöönpanosäädöksellä asiaa koskevan päätöksen. Määrittäessään, onko rahoitusoikaisu tarpeen, komissio ottaa huomioon sen, onko kyseisen jäsenvaltion taloudellinen tilanne muuttunut merkittävästi välitarkistuksen jälkeen. Rahoitusoikaisun määriä koskevat yksityiskohtaiset säännöt annetaan liitteessä X olevassa 3 kohdassa.

7. Edellä olevia 1–6 kohtaa ei sovelleta Euroopan alueellinen yhteistyö -tavoitteen ohjelmiin.

II OSASTO

OHJELMATYÖ

I LUKU

Rahastoja koskevat yleiset säännökset

96 artikla

Investoinnit kasvuun ja työpaikkoihin -tavoitteen mukaisten toimenpideohjelmien sisältö, hyväksyminen ja muuttaminen

1. Toimenpideohjelma koostuu toimintalinjoista. Toimintalinja koskee yhtä rahastoa ja yhtä alueluokkaa lukuun ottamatta koheesiorahastoa ja vastaa yhtä temaattista tavoitetta, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 59 artiklan soveltamista, ja käsittää yhden tai useamman kyseiseen temaattiseen tavoitteeseen kuuluvan investointiprioriteetin rahastokohtaisten sääntöjen mukaisesti. Tarpeen mukaan ja jotta toimintalinjan vaikutusta ja tehokkuutta voidaan lisätä temaattisesti johdonmukaisella yhdennetyllä lähestymistavalla, toimintalinja voi

a) koskea useampaa kuin yhtä alueluokkaa;

▼B

b) yhdistää yhden tai useamman täydentävän investointiprioriteetin EAKR:stä, koheesiorahastosta ja ESR:stä yhden temaattisen tavoitteen alaisuuteen;

c) yhdistää asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa eri temaattisista tavoitteista yhden tai useampia täydentäviä investointiprioriteetteja, jotta ne edistäisivät mahdollisimman tehokkaasti tätä toimintalinjaa;

d) yhdistää ESR:n osalta 9 artiklan ensimmäisen kohdan 8, 9, 10 ja 11 alakohdassa esitettyjen eri temaattisten tavoitteiden piiriin kuuluvia investointiprioriteetteja, jotta edistetään niiden vaikutusta muihin toimintalinjoihin ja jotta voidaan toteuttaa sosiaalista innovointia ja valtioiden välistä yhteistyötä.

Jäsenvaltiot voivat yhdistää kaksi tai useampia a–d alakohdan vaihtoehdoista.

2. Toimenpideohjelman on edistettävä älykkääseen, kestävään ja osallistavaan kasvuun tähtäävää unionin strategiaa sekä taloudellista, sosiaalista ja alueellista yhteenkuuluvuutta, ja siinä on oltava

a) perustelut temaattisten tavoitteiden valinnalle sekä vastaaville investointiprioriteeteille ja määrärahoille ottamalla huomioon kumppanuussopimus ja pitäen lähtökohtana selvitystä alueellisista ja tarvittaessa kansallisista tarpeista, myös tarpeesta vastata haasteisiin, jotka on mainittu Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 121 artiklan 2 kohdan mukaisesti annetuissa asiaankuuluvissa maakohtaisissa suosituksissa sekä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 148 artiklan 4 kohdan mukaisesti annetuissa asiaankuuluvissa neuvoston suosituksissa, ottamalla huomioon 55 artiklan mukainen ennakkoarviointi;

b) kunkin toimintalinjan osalta, teknistä tukea lukuun ottamatta:

i) investointiprioriteetit ja vastaavat erityistavoitteet;

▼C1

ii) ohjelmatyön tulossuuntautuneisuuden vahvistamiseksi kunkin erityistavoitteen odotetut tulokset ja vastaavat tulosindikaattorit sekä lähtötaso ja tavoitearvo, tarvittaessa määrällisesti ilmaistuna rahastokohtaisten sääntöjen mukaisesti;

▼B

iii) kuvaus kunkin investointiprioriteetin mukaisesti tuettavien toimenpiteiden tyypistä ja esimerkeistä ja niiden odotetusta vaikutuksesta i alakohdassa tarkoitettujen erityistavoitteiden saavuttamiseen, myös toimien valintaa ohjaavat periaatteet, ja tapauksen mukaan tärkeimmät kohderyhmät, erityiset kohdealueet ja tuensaajien tyypit sekä rahoitusvälineiden suunniteltu käyttö ja suurhankkeet;

iv) kunkin investointiprioriteetin tuotosindikaattorit, joiden odotetaan vaikuttavan tuloksiin, myös määrällinen tavoitearvo, rahastokohtaisten sääntöjen mukaisesti;

▼B

v) täytäntöönpanovaiheet sekä taloudelliset ja tuotosindikaattorit, sekä tarvittaessa tulosindikaattorit, joita käytetään välitavoitteina ja tuloskehyksen tavoitteina 21 artiklan 1 kohdan ja liitteen II mukaisesti;

vi) vastaavat tukitoimien luokat, jotka perustuvat komission hyväksymään nimikkeistöön, ja suunniteltujen määrärahojen alustava jakautuminen;

vii) tarvittaessa yhteenveto teknisen tuen suunnitellusta käytöstä, tarpeen mukaan myös toimenpiteet, joilla parannetaan ohjelmien hallintoon ja valvontaan osallistuvien viranomaisten ja tuensaajien hallinnollisia valmiuksia;

c) kunkin tekniseen tukeen liittyvän toimintalinjan osalta

i) erityistavoitteet;

▼C1

ii) kunkin erityistavoitteen odotetut tulokset ja, silloin kun se on toimenpiteiden sisällön vuoksi objektiivisesti perusteltua, vastaavat tulosindikaattorit lähtötaso- ja tavoitearvoineen rahastokohtaisten sääntöjen mukaisesti;

▼B

iii) kuvaus tuettavista toimenpiteistä ja niiden odotetusta vaikutuksesta i alakohdassa tarkoitettujen erityistavoitteiden saavuttamiseen;

iv) tuotosindikaattorit, joiden odotetaan vaikuttavan tuloksiin;

v) vastaavat tukitoimien luokat, jotka perustuvat komission hyväksymään nimikkeistöön, sekä suunniteltujen määrärahojen alustava jakautuminen.

Edellä olevaa ii alakohtaa ei sovelleta, jos unionin rahoitusosuus toimintalinjaan tai -linjoihin, jotka koskevat teknistä tukea toimenpideohjelmassa, ei ole yli 15 000 000 euroa.

d) rahoitussuunnitelma, jossa on seuraavat taulukot:

i) taulukot, joissa esitetään vuosikohtaisesti 60, 120 ja 121 artiklan mukaisesti kustakin rahastosta annettavaan tukeen varatut kokonaismäärärahat ja joissa eritellään suoritusvaraukseen liittyvät määrärahat;

ii) taulukot, joissa esitetään kustakin rahastosta annettavan tuen kokonaismäärärahat ja kansallinen osarahoitus koko ohjelmakauden, toimenpideohjelman ja kunkin toimintalinjan osalta ja joissa eritellään suoritusvaraukseen liittyvät määrärahat. Niiden toimintalinjojen osalta, jotka koskevat useita alueluokkia, taulukoissa on esitettävä rahastoista annettavan tuen kokonaismäärärahat ja kansallinen osarahoitus kunkin alueluokan osalta.

Niiden toimintalinjojen osalta, joissa yhdistetään eri temaattisiin tavoitteisiin kuuluvia investointiprioriteetteja, taulukossa on esitettävä kustakin rahastosta annettavan tuen kokonaismäärärahat ja kansallinen osarahoitus kunkin vastaavan temaattisen tavoitteen osalta.

▼B

Mikäli kansallinen osarahoitus koostuu julkisesta ja yksityisestä osarahoituksesta, taulukossa esitetään rahoituksen alustava jakautuminen julkisten ja yksityisten osuuksien kesken. Siinä esitetään tiedoksi EIP:n suunniteltu osuus;

e) luettelo suurhankkeista, jotka on suunniteltu pantavaksi täytäntöön ohjelmakauden aikana.

Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksiä, jotka koskevat ensimmäisen alakohdan b alakohdan vi alakohdassa ja c alakohdan v alakohdassa tarkoitettua nimikkeistöä. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 150 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

3. Toimenpideohjelmassa on sen sisältö ja tavoite ja kumppanuussopimus huomioon ottaen esitettävä kuvaus aluekehitystä koskevasta yhdennetystä lähestymistavasta ja osoitettava, miten tämä toimenpideohjelma vaikuttaa tavoitteidensa ja odotettujen tulostensa saavuttamiseen, sekä esitettävä tapauksen mukaan seuraavat:

a) lähestymistapa yhteisölähtöisen paikallisen kehittämisen välineiden käyttöön ja periaatteet sen soveltamisalojen määrittämiselle;

►C1 b) EAKR:n tuen alustava määrä kaupunkialueiden kestävää kehitystä koskeviin yhdennettyihin toimenpiteisiin, jotka on tarkoitus toteuttaa EAKR-asetuksen 7 artiklan 4 kohdan mukaisesti, ◄ sekä yhdennettyihin toimenpiteisiin suunnattavan ESR:n tuen alustava jakaantuminen;

c) lähestymistapa yhdennettyjen alueellisten investointien välineen käyttöön muissa kuin b alakohdassa tarkoitetuissa tapauksissa ja niiden alustavat määrärahat kustakin toimintalinjasta;

d) sellaisia toimenpideohjelmiin sisältyviä alueiden välisiä ja valtioiden välisiä toimia koskevat järjestelyt, joissa tuensaajia sijaitsee vähintään yhdessä muussa jäsenvaltiossa;

e) jäsenvaltioiden ja alueiden osallistuessa makroalue- tai merialuestrategioihin jäsenvaltion määrittelemän ohjelma-alueen tarpeiden mukaisesti suunniteltujen ohjelman mukaisten tukitoimien näitä strategioita edistävä vaikutus.

4. Lisäksi toimenpideohjelmassa on esitettävä

a) tapauksen mukaan, miten siinä mahdollisesti käsitellään köyhyydestä eniten kärsivien maantieteellisten alueiden sekä suurimmassa syrjinnän tai sosiaalisen syrjäytymisen vaarassa olevien kohderyhmien erityistarpeita, kiinnittäen erityistä huomiota marginalisoituneisiin yhteisöihin ja vammaisiin henkilöihin, ja soveltuvin osin vaikutus kumppanuussopimuksessa vahvistettuun yhdennettyyn lähestymistapaan;

b) tapauksen mukaan, miten siinä mahdollisesti käsitellään alueiden väestörakenteeseen liittyviä haasteita sekä sellaisten alueiden erityistarpeita, jotka kärsivät Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 174 artiklassa tarkoitetuista vakavista ja pysyvistä luontoon tai väestöön liittyvistä haitoista, sekä vaikutus kumppanuussopimuksessa vahvistettuun tätä koskevaan yhdennettyyn lähestymistapaan.

▼B

5. Toimenpideohjelmassa on esitettävä

a) hallintoviranomainen, tapauksen mukaan todentamisviranomainen ja tarkastusviranomainen;

b) elin, jolle komission on määrä suorittaa maksut;

c) toimenpiteet, jotka on toteutettu sen varmistamiseksi, että 5 artiklassa tarkoitetut asianomaiset kumppanit osallistuvat toimenpideohjelman valmisteluun, sekä näiden kumppanien rooli toimenpideohjelman täytäntöönpanossa, seurannassa ja arvioinnissa.

6. Toimenpideohjelmassa on myös kumppanuussopimuksen sisällön sekä kunkin jäsenvaltion institutionaalisten ja oikeudellisten puitteiden mukaisesti esitettävä seuraavat:

a) mekanismit, joilla varmistetaan rahastojen, maaseuturahaston, Euroopan meri- ja kalatalousrahaston sekä muiden unionin ja kansallisten rahoitusvälineiden keskinäinen koordinointi sekä koordinointi EIP:n kanssa, samalla, kun otetaan huomioon yhteisessä strategiakehyksessä esitetyt asiaankuuluvat säännökset;

b) kunkin toimenpideohjelmaan 19 artiklan ja liitteen XI mukaisesti sovellettavan ennakkoehdon osalta arvio siitä, ovatko ennakkoehdot täyttyneet kumppanuussopimuksen ja toimenpideohjelman toimittamispäivänä, ja jos ennakkoehdot eivät ole täyttyneet, kumppanuussopimukseen sisältyvän yhteenvedon mukaisesti kuvaus ennakkoehtojen täyttämiseksi toteutettavista toimista, niistä vastaavista elimistä ja niiden aikataulusta;

c) yhteenveto tuensaajille aiheutuvan hallinnollisen taakan arvioinnista ja tarvittaessa tämän taakan vähentämiseksi suunnitelluista toimenpiteistä ja niiden suuntaa-antavasta aikataulusta.

7. Kunkin toimenpideohjelman merkityksellisyyttä näiden ohjelmien sisällön ja tavoitteiden kannalta koskevan jäsenvaltion asianmukaisesti perustellun arvion pohjalta on kussakin toimenpideohjelmassa, lukuun ottamatta sellaisia, joissa tekninen tuki toteutetaan erityisenä toimenpideohjelmana, esitettävä seuraavat kuvaukset:

a) kuvaus erityisistä toimenpiteistä, joiden avulla toimien valinnassa otetaan huomioon ympäristönsuojelua koskevat vaatimukset, resurssitehokkuus, ilmastonmuutoksen hillitseminen ja siihen sopeutuminen, selviytymis- ja palautumiskyky katastrofitilanteissa sekä riskien ehkäisy ja hallinta;

b) kuvaus erityisistä toimenpiteistä, joiden avulla edistetään yhtäläisiä mahdollisuuksia ja estetään sukupuoleen, rotuun tai etniseen alkuperään, uskontoon tai vakaumukseen, vammaisuuteen, ikään tai sukupuoliseen suuntautumiseen perustuva syrjintä toimenpideohjelman valmistelun, suunnittelun ja täytäntöönpanon aikana ja varsinkin, kun kyseessä on rahoituksen saatavuus, ottaen huomioon tällaisen syrjinnän vaarassa olevien kohderyhmien erityistarpeet ja erityisesti vammaisten henkilöiden mahdollisuuksien turvaamista koskevat vaatimukset;

▼B

c) kuvaus toimenpideohjelman miesten ja naisten tasa-arvoa edistävistä vaikutuksista ja tapauksen mukaan järjestelyistä, joilla varmistetaan sukupuolinäkökohtien huomioon ottaminen toimenpideohjelma- ja toimitasolla.

Kun jäsenvaltiot esittävät Investoinnit kasvuun ja työpaikkoihin -tavoitteen mukaista toimenpideohjelmaa koskevan ehdotuksen, ne voivat liittää tähän ehdotukseen kansallisen tasa-arvoelimen lausunnon ensimmäisen alakohdan b ja c alakohdassa määritetyistä toimenpiteistä.

8. Kun jäsenvaltio laatii korkeintaan yhden toimenpideohjelman kutakin rahastoa kohti, toimenpideohjelman 2 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdan, 3 kohdan a, c ja d alakohdan, 4 kohdan ja 6 kohdan soveltamisalaan kuuluvat osat voidaan sisällyttää siihen ainoastaan kumppanuussopimuksen asiaa koskevien määräyksien nojalla.

9. Toimenpideohjelma on laadittava mallin mukaisesti. Tämän artiklan yhdenmukaisen täytäntöönpanon varmistamiseksi komissio antaa täytäntöönpanosäädöksen, jolla vahvistetaan tämä malli. Tämä täytäntöönpanosäädös hyväksytään 150 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua neuvoa-antavaa menettelyä noudattaen.

▼M9

10. Rajoittamatta 30 artiklan 5 kohdan soveltamista komissio antaa täytäntöönpanosäädöksillä päätöksen, jolla hyväksytään kaikki toimenpideohjelman tämän artiklan soveltamisalaan kuuluvat osat, mukaan lukien sen mahdolliset tulevat muutokset, lukuun ottamatta 2 kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohdan vi alakohdan, c alakohdan v alakohdan ja e alakohdan, 4 ja 5 kohdan, 6 kohdan a ja c alakohdan sekä 7 kohdan soveltamisalaan kuuluvia osia, joiden soveltamisesta vastaavat jäsenvaltiot.

▼B

11. Hallintoviranomaisen on annettava komissiolle tiedoksi mahdolliset päätökset, joilla muutetaan toimenpideohjelman sellaisia osia, jotka eivät kuulu 10 kohdassa tarkoitetun komission päätöksen soveltamisalaan, kuukauden kuluessa tämän mainitun muuttamispäätöksen hyväksymispäivästä. Muuttamispäätöksessä on ilmoitettava sen voimaantulopäivä, joka ei saa olla aikaisempi kuin sen antamispäivä.

97 artikla

Erityissäännökset tuen kohdentamisesta Investoinnit kasvuun ja työpaikkoihin -tavoitteen mukaisille rajaamattomiin vakuuksiin ja arvopaperistamiseen perustuville yhteisille välineille

Edellä 28 artiklan mukaisesti 39 artiklan 4 kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohdassa tarkoitetuissa toimintaohjelmissa on oltava vain 96 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohdan i, ii ja iv alakohdassa sekä d alakohdassa, 96 artiklan 5 kohdassa ja 96 artiklan 6 kohdan b alakohdassa tarkoitetut osat.

98 artikla

Investoinnit kasvuun ja työpaikkoihin -tavoitteen mukainen rahastojen yhteinen tuki

1. Rahastot voivat antaa yhdessä tukea Investoinnit kasvuun ja työpaikkoihin -tavoitteen mukaisille toimenpideohjelmille.

▼M6

2. EAKR:stä ja ESR:stä voidaan rahoittaa täydentävästi ja enintään kymmeneen prosenttiin asti unionin rahoitusosuudesta toimenpideohjelman kunkin toimintalinjan osalta osa toimesta, jonka kustannuksiin voidaan myöntää tukea toisesta rahastosta siihen sovellettavien sääntöjen perusteella edellyttäen, että tällaiset kustannukset ovat tarpeen toimen tyydyttävän täytäntöönpanon kannalta ja liittyvät suoraan siihen.

▼B

3. Edellä olevaa 1 ja 2 kohtaa ei sovelleta Euroopan alueellinen yhteistyö -tavoitteeseen liittyviin ohjelmiin.

99 artikla

Investoinnit kasvuun ja työpaikkoihin -tavoitteen mukaisten toimenpideohjelmien maantieteellinen toiminta-ala

Jollei komission ja jäsenvaltion välillä toisin sovita, EAKR:n ja ESR:n toimenpideohjelmat on laadittava tarkoituksenmukaisella maantieteellisellä tasolla, ja vähintään alueellisella NUTS 2 -tasolla, jäsenvaltion institutionaalisten ja oikeudellisten puitteidensa mukaisesti.

Koheesiorahaston tukea saavat toimenpideohjelmat on laadittava kansallisella tasolla.

II LUKU

Suurhankkeet

100 artikla

Sisältö

EAKR:stä ja koheesiorahastosta voidaan tukea osana toimenpideohjelmaa tai toimenpideohjelmia, joista on annettu komission päätös tämän asetuksen 96 artiklan 10 kohdan tai Euroopan alueellista yhteistyötä koskevan asetuksen 8 artiklan 1 kohdan nojalla, toimea, johon sisältyy täsmällisen taloudellisen tai teknisen tehtävän suorittamiseksi tarkoitettu yhtenäinen työ-, toimi- tai palvelukokonaisuus, jolla on selvästi määritetyt tavoitteet ja jonka tukikelpoiset kokonaiskustannukset ovat yli 50 000 000 euroa ja yli 75 000 000 euroa, jos kyseessä ovat 9 artiklan ensimmäisen kohdan 7 alakohdan mukaista temaattista tavoitetta edistävät toimet, jäljempänä 'suurhanke'. Rahoitusvälineitä ei katsota suurhankkeiksi.

101 artikla

Suurhankkeiden hyväksymiseksi tarvittavat tiedot

Ennen suurhankkeen hyväksymistä hallintoviranomaisen on varmistettava, että seuraavat tiedot ovat saatavilla:

a) suurhankkeen täytäntöönpanosta vastaava elin ja sen kapasiteetti;

b) investointia ja sen sijaintia koskeva kuvaus;

▼B

c) kokonaiskustannukset ja tukikelpoiset kokonaiskustannukset ottaen huomioon 61 artiklassa säädetyt vaatimukset;

d) suoritetut toteutettavuustutkimukset, myös vaihtoehtojen arviointi, ja tulokset;

e) kustannus-hyötyanalyysi, myös talous- ja rahoitusanalyysi, sekä riskinarviointi;

f) ympäristövaikutusten arviointi ottaen huomioon ilmastonmuutoksen hillitseminen ja siihen sopeutuminen sekä selviytymis- ja palautumiskyky katastrofitilanteissa;

g) suurhankkeen johdonmukaisuus verrattuna kyseisen toimenpideohjelman tai -ohjelmien asiaankuuluviin toimintalinjoihin ja odotettavissa olevat vaikutukset kyseisten toimintalinjojen erityistavoitteiden saavuttamiseen ja odotettu vaikutus sosioekonomiseen kehitykseen;

h) rahoitussuunnitelma, jossa eritellään suunnitellut kokonaismäärärahat ja rahastojen, EIP:n ja kaikkien muiden rahoituslähteiden suunniteltu tuki sekä fyysiset ja taloudelliset indikaattorit, joiden avulla seurataan edistymistä ottaen huomioon todetut riskit;

i) suurhankkeen toteuttamisaikataulu ja, jos täytäntöönpanokauden odotetaan olevan ohjelmakautta pidempi, ne vaiheet, joita varten haetaan rahastojen tukea ohjelmakaudella.

Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksiä, joilla vahvistetaan ensimmäisen kohdan e alakohdassa tarkoitetun kustannus-hyötyanalyysin suorittamisessa käytettävä, tunnustettuihin parhaisiin käytäntöihin perustuva menettely. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 150 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua neuvoa-antavaa menettelyä noudattaen.

Jäsenvaltion aloitteesta riippumattomat asiantuntijat voivat arvioida ensimmäisen kohdan a–i alakohdassa tarkoitetut tiedot komission teknisen tuen avulla, tai arvioinnin voivat tehdä muut riippumattomat asiantuntijat yhteisymmärryksessä komission kanssa, jäljempänä 'laadunarviointi'. Muissa tapauksissa jäsenvaltion on toimitettava komissiolle ensimmäisen alakohdan a–i alakohdassa tarkoitetut tiedot heti, kun ne ovat saatavilla.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä 149 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joissa vahvistetaan suurhankkeen laadunarvioinnin suorittamisessa käytettävä menettely.

Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksiä, joilla vahvistetaan malli ensimmäisen kohdan a–i alakohdassa tarkoitettujen tietojen toimittamista varten. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 150 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua neuvoa-antavaa menettelyä noudattaen.

▼B

102 artikla

Suurhanketta koskeva päätös

1. Jos suurhankkeesta on annettu myönteinen arviointi riippumattomien asiantuntijoiden laatimassa laadunarvioinnissa perustuen niiden arviointiin 101 artiklan ensimmäisessä kohdassa tarkoitetuista tiedoista, hallintoviranomainen voi valita suurhankkeen 125 artiklan 3 kohdan mukaisesti. Hallintoviranomaisen on ilmoitettava komissiolle valitusta suurhankkeesta. Ilmoituksessa on oltava seuraavat tiedot:

a) 125 artiklan 3 kohdan c alakohdassa tarkoitettu asiakirja, jossa esitetään

   i) suurhankkeen täytäntöönpanosta vastaava elin;

   ii) kuvaus suurhankkeen investoinneista, sijainnista, aikataulusta ja siitä, miten suurhankkeen odotetaan edistävän asianomaisen toimintalinjan tai -linjojen erityistavoitteita;

   iii) kokonaiskustannukset ja tukikelpoiset kokonaiskustannukset ottaen huomioon 61 artiklassa säädetyt vaatimukset;

   iv) rahoitussuunnitelma sekä fyysiset ja taloudelliset indikaattorit, joiden avulla seurataan edistymistä ottaen huomioon todetut riskit;

b) riippumattomien asiantuntijoiden laadunarviointi, jossa annetaan selkeät lausunnot investoinnin toteutettavuudesta ja suurhankkeen taloudellisesta elinkelpoisuudesta.

Jäsenvaltion valitsemaan suurhankkeeseen tarkoitettu rahoitusosuus katsotaan komission hyväksymäksi, jos se ei ole antanut täytäntöönpanosäädöksellä päätöstä suurhankkeeseen tarkoitetun rahoitusosuuden hylkäämisestä kolmen kuukauden kuluessa ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun ilmoituksen tiedoksi antamispäivästä. Komissio voi evätä rahoitusosuuden vain sillä perusteella, että se on todennut merkittäviä heikkouksia riippumattomassa laadunarvioinnissa.

Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksiä, joilla vahvistetaan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun ilmoituksen muoto. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 150 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

2. Muissa kuin tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa komissio arvioi suurhankkeen 101 artiklassa tarkoitettujen tietojen pohjalta määrittääkseen, onko se rahoitusosuus perusteltu, jota on pyydetty hallintoviranomaisen 125 artiklan 3 kohdan mukaisesti valitsemaa suurhanketta varten. Komissio antaa täytäntöönpanosäädöksellä päätöksen valittua suurhanketta koskevan rahoitusosuuden hyväksymisestä viimeistään kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun tiedot on toimitettu 101 artiklan mukaisesti.

3. Komission 1 kohdan toisen alakohdan ja 2 kohdan mukaisen hyväksynnän edellytyksenä on, että ensimmäinen urakkasopimus tehdään, tai kun on kyse julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuusrakenteiden puitteissa toteutettavista toimista, hyväksynnän edellytyksenä on, että julkisen yhteisön ja yksityisen sektorin yhteisön välinen julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuussopimus allekirjoitetaan kolmen vuoden kuluessa hyväksymisestä. Erityisesti jos suurhankkeiden toteuttamiseen liittyvistä hallinnollisista ja oikeudellisista menettelyistä aiheutuu viivästymistä, komissio voi jäsenvaltion asianmukaisesti perustellusta pyynnöstä, joka esitetään kolmen vuoden määräajan kuluessa, antaa täytäntöönpanosäädöksellä päätöksen määräajan jatkamisesta enintään kahdella vuodella.

▼B

4. Jos komissio ei hyväksy valitulle suurhankkeelle tarkoitettua rahoitusosuutta, se ilmoittaa päätöksessään perustelunsa tuen epäämiselle.

5. Komissiolle 1 kohdan mukaisesti ilmoitetut suurhankkeet tai 2 kohdan mukaisesti hyväksyttäviksi esitetyt suurhankkeet on sisällytettävä toimenpideohjelmassa olevaan suurhankkeiden luetteloon.

▼M6

6. Suurhankkeeseen liittyvät menot voidaan sisällyttää maksatushakemukseen 2 kohdassa tarkoitetun hyväksyttäväksi esittämisen jälkeen. Jos komissio ei hyväksy hallintoviranomaisen valitsemaa suurhanketta, jäsenvaltion peruuttamaa hakemusta tai komission hyväksymää päätöstä seuraavaa menoilmoitusta oikaistaan tämän mukaisesti.

7. Kun riippumattomat asiantuntijat arvioivat suurhankkeen tämän artiklan 1 kohdan mukaisesti, kyseiseen suurhankkeeseen liittyvät menot voidaan sisällyttää maksatushakemukseen sen jälkeen kun hallintoviranomainen on ilmoittanut komissiolle 101 artiklassa vaadittujen tietojen toimittamisesta riippumattomille asiantuntijoille.

Riippumaton laadunarviointi toimitetaan kuuden kuukauden kuluessa edellä tarkoitettujen tietojen toimittamisesta riippumattomille asiantuntijoille.

Vastaavat menot on peruutettava ja menoilmoitus oikaistava tämän mukaisesti seuraavissa tapauksissa:

a) jos riippumatonta laadunarviointia ei ole annettu tiedoksi komissiolle kolmen kuukauden kuluessa toisessa alakohdassa tarkoitetun ajanjakson päättymisestä;

b) jos jäsenvaltio peruuttaa tietojen toimittamisen; tai

c) jos kyseisen arvioinnin tulos on kielteinen.

▼B

103 artikla

Vaiheittain toteutettavaa suurhanketta koskeva päätös

1. Poiketen siitä, mitä 101 artiklan kolmannessa kohdassa ja 102 artiklan 1 ja 2 kohdassa säädetään, tämän artiklan 2, 3 ja 4 kohdassa säädettyjä menettelyjä sovelletaan toimeen, joka täyttää seuraavat edellytykset:

a) toimi muodostaa edellisen ohjelmakauden mukaisen suurhankkeen toisen tai myöhemmän vaiheen, ja komissio on hyväksynyt edeltävän vaiheen tai edeltävät vaiheet viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2015 asetuksen (EY) N:o 1083/2006 mukaisesti tai viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2016 unioniin 1 päivän tammikuuta 2013 jälkeen liittyneiden jäsenvaltioiden osalta;

b) suurhankkeen kaikkien vaiheiden tukikelpoisten kokonaiskustannusten summa ylittää 100 artiklassa vahvistetut tasot;

c) suurhankehakemus ja komission suorittama arviointi edellisellä ohjelmakaudella koskivat kaikkia suunniteltuja vaiheita;

d) tämän asetuksen 101 artiklan ensimmäisessä kohdassa tarkoitetut suurhanketta koskevat tiedot ja erityisesti tukikelpoisia kokonaiskustannuksia koskevat tiedot eivät ole merkittävästi muuttuneet verrattuna asetuksen (EY) N:o 1083/2006 mukaisesti jätetyssä suurhankehakemuksessa oleviin tietoihin;

▼B

e) edellisen ohjelmakauden nojalla toteutettava suurhankkeen vaihe on valmis tai valmistuu komission päätöksessä mainittua käyttötarkoitusta varten yhden tai useamman asiaankuuluvan toimenpideohjelman sulkemista koskevien asiakirjojen esittämisen määräaikaan mennessä.

2. Hallintoviranomainen voi suorittaa suurhankkeen valinnan 125 artiklan 3 kohdan mukaisesti ja toimittaa kaikki 102 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdassa vaaditut tiedot vahvistaen samalla, että tämän artiklan 1 kohdan d alakohdassa asetettu edellytys on täytetty. Riippumattomien asiantuntijoiden tiedoista tekemää laadunarviointia ei tarvita.

3. Hallintoviranomaisen valitsemaan suurhankkeeseen tarkoitettu rahoitusosuus katsotaan komission hyväksymäksi, jos se ei ole antanut täytäntöönpanosäädöksellä päätöstä suurhankkeeseen tarkoitetun rahoitusosuuden hylkäämisestä kolmen kuukauden kuluessa 2 kohdassa tarkoitetusta tiedoksi antamisesta. Komissio voi evätä rahoitusosuuden vain sillä perusteella, että 1 kohdan d alakohdassa tarkoitetut tiedot ovat merkittävästi muuttuneet tai että suurhanke ei vastaa kyseisen toimenpideohjelman tai kyseisten toimenpideohjelmien asiaankuuluvaa toimintalinjaa.

4. Vaiheittain toteutettavia suurhankkeita koskeviin päätöksiin sovelletaan 102 artiklan 3–6 kohtaa.

III LUKU

Yhteinen toimintasuunnitelma

104 artikla

Soveltamisala

1. Yhteinen toimintasuunnitelma on toimi, jonka soveltamisala on määritelty ja jonka hallinnoinnin lähtökohtana ovat tuotokset ja tulokset, jotka sillä on määrä saavuttaa. Siihen kuuluu hanke tai joukko hankkeita, jotka toteutetaan tuensaajan vastuulla toimenpideohjelman tai -ohjelmien osana; infrastruktuurin toimittamista koskevat hankkeet jäävät soveltamisalan ulkopuolelle. Yhteisen toimintasuunnitelman tuotokset ja tulokset sovitaan jäsenvaltion ja komission välillä, ja tarkoituksena on, että yhteinen toimintasuunnitelma edistää toimenpideohjelmille asetettujen erityistavoitteiden toteuttamista ja muodostaa pohjan rahastoista annettavalle tuelle. Tulosten on kytkeydyttävä yhteisen toimintasuunnitelman suoriin vaikutuksiin. Yhteisen toimintasuunnitelman mukaisen tuensaajan on oltava julkisoikeudellinen yhteisö. Yhteisiä toimintasuunnitelmia ei katsota suurhankkeiksi.

▼M6

2. Yhteiseen toimintasuunnitelmaan kohdistettujen julkisten menojen on oltava vähintään 5 000 000 euroa tai 5 prosenttia toimenpideohjelman tai jonkin rahoitukseen osallistuvan ohjelman julkisesta tuesta, sen mukaan kumpi näistä määristä on pienempi.

3. Edellä olevaa 2 kohtaa ei sovelleta nuorisotyöllisyysaloitteesta tuettaviin toimiin, jäsenvaltion Investoinnit kasvuun ja työpaikkoihin -tavoitteen puitteissa toimittamaan ensimmäiseen yhteiseen toimintasuunnitelmaan tai Euroopan alueellinen yhteistyö -tavoitteeseen kuuluvan ohjelman toimittamaan ensimmäiseen yhteiseen toimintasuunnitelmaan.

▼B

105 artikla

Yhteisten toimintasuunnitelmien valmistelu

1. Jäsenvaltio, hallintoviranomainen tai mikä tahansa nimetty julkisoikeudellinen yhteisö voi esittää yhteistä toimintasuunnitelmaa koskevan ehdotuksen samanaikaisesti kyseisten toimenpideohjelmien esittämisen kanssa tai toimenpideohjelmien esittämisen jälkeen. Tässä ehdotuksessa on oltava kaikki 106 artiklassa tarkoitetut tiedot.

2. Yhteisen toimintasuunnitelman on katettava osa 1 päivän tammikuuta 2014 ja 31 päivän joulukuuta 2023 välisestä ajasta. ►M6 ———— ◄

106 artikla

Yhteisten toimintasuunnitelmien sisältö

Yhteisen toimintasuunnitelman on sisällettävä

▼M6

1) kuvaus yhteisen toimintasuunnitelman tavoitteista sekä siitä, miten sillä tuetaan ohjelman tavoitteita tai asiaankuuluvia maakohtaisia suosituksia ja Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 121 artiklan 2 kohdan mukaisia jäsenvaltioiden ja unionin talouspolitiikan laajoja suuntaviivoja sekä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 148 artiklan 4 kohdan mukaisesti annettuja neuvoston asiaankuuluvia suosituksia, jotka jäsenvaltioiden on otettava huomioon työllisyyspolitiikassaan;

———————

3) kuvaus suunnitelluista hankkeista tai hanketyypeistä sekä tapauksen mukaan välitavoitteista ja kuvaus tuotoksiin ja tuloksiin liittyvistä tavoitteista yhdistettyinä yhteisiin indikaattoreihin tarvittaessa toimintalinjoittain;

▼B

4) tiedot sen maantieteellisestä kattavuudesta ja kohderyhmistä;

5) sen todennäköinen täytäntöönpanokausi;

▼M6

6) vahvistus siitä, että se myötävaikuttaa miesten ja naisten välistä tasa-arvoa edistävään lähestymistapaan asiaankuuluvan ohjelman tai kumppanuussopimuksen mukaisesti;

7) vahvistus siitä, että se edistää kestävää kehitystä koskevaa lähestymistapaa asiaankuuluvan ohjelman tai kumppanuussopimuksen mukaisesti;

8) sitä koskevat täytäntöönpanomääräykset, joihin sisältyvät seuraavat:

a) tiedot hallintoviranomaisen 125 artiklan 3 kohdan mukaisesti suorittamasta yhteisen toimintasuunnitelman valinnasta;

b) yhteisen toimintasuunnitelman ohjausjärjestelyt 108 artiklan mukaisesti;

c) yhteisen toimintasuunnitelman seuranta- ja arviointijärjestelyt, myös järjestelyt, joilla varmistetaan välitavoitteiden, tuotosten ja tulosten saavuttamista koskevien tietojen laatu, kerääminen ja säilytys;

▼B

9) sen rahoitukseen liittyvät järjestelyt, muun muassa seuraavat:

▼M6

a) välitavoitteiden, tuotosten ja tulosten saavuttamisesta aiheutuvat kustannukset, laskettuina vakioyksikkökustannusten ja kertakorvausten osalta tämän asetuksen 67 artiklan 5 kohdan sekä ESR-asetuksen 14 artiklan mukaisten menetelmien perusteella;

_____

▼B

c) toimenpideohjelmittain ja toimintalinjoittain laadittu rahoitussuunnitelma, joka sisältää tukikelpoisen kokonaismäärän sekä julkisten menojen määrän.

Tämän artiklan yhdenmukaisen täytäntöönpanon varmistamiseksi komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksen, jolla vahvistetaan yhteisen toimintasuunnitelman malli. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 150 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua neuvoa-antavaa menettelyä noudattaen.

107 artikla

Yhteistä toimintasuunnitelmaa koskeva päätös

1. Komissio arvioi yhteisen toimintasuunnitelman 106 artiklassa tarkoitettujen tietojen pohjalta määrittääkseen, onko siihen perusteltua myöntää tukea rahastoista.

Jos komissio kahden kuukauden kuluessa yhteistä toimintasuunnitelmaa koskevan ehdotuksen esittämisestä katsoo, että ehdotus ei täytä 104 artiklassa tarkoitettuja arviointivaatimuksia, komissio esittää jäsenvaltiolle huomautuksia. Jäsenvaltion on toimitettava komissiolle kaikki sen pyytämät tarpeelliset lisätiedot ja tarvittaessa tarkistettava yhteistä toimintasuunnitelmaa.

2. Jos mahdolliset huomautukset on otettu riittävällä tavalla huomioon, komissio antaa täytäntöönpanosäädöksellä yhteisen toimintasuunnitelman hyväksymistä koskevan päätöksen viimeistään neljän kuukauden kuluttua siitä, kun jäsenvaltio on esittänyt ohjelman, mutta ei ennen kyseisten toimenpideohjelmien hyväksymistä.

▼M6

3. Edellä 2 kohdassa tarkoitetussa päätöksessä ilmoitetaan yhteisen toimintasuunnitelman tuensaaja ja tavoitteet, välitavoitteet tapauksen mukaan sekä tuotos- ja tulostavoitteet, näiden välitavoitteiden ja tuotos- ja tulostavoitteiden saavuttamisesta aiheutuvat kustannukset sekä toimenpideohjelmittain ja toimintalinjoittain laadittu rahoitussuunnitelma, mukaan lukien tukikelpoinen kokonaismäärä ja julkisten menojen suuruus, yhteisen toimintasuunnitelman täytäntöönpanokausi ja tapauksen mukaan yhteisen toimintasuunnitelman maantieteellinen kattavuus ja kohderyhmät.

▼B

4. Jos komissio epää täytäntöönpanosäädöksellä rahastojen tuen myöntämisen yhteiselle toimintasuunnitelmalle, se ilmoittaa perustelunsa jäsenvaltiolle 2 kohdassa säädetyn määräajan kuluessa.

▼B

108 artikla

Yhteisen toimintasuunnitelman ohjauskomitea ja toimintasuunnitelman muuttaminen

▼M6

1. Jäsenvaltion tai hallintoviranomaisen on perustettava yhteisen toimintasuunnitelman ohjauskomitea, joka voi olla asiaankuuluvien toimenpideohjelmien seurantakomiteasta erillinen. Ohjauskomitea kokoontuu vähintään kaksi kertaa vuodessa, ja se raportoi hallintoviranomaiselle. Tapauksen mukaan hallintoviranomainen ilmoittaa asiaankuuluvalle seurantakomitealle ohjauskomitean työn tuloksista ja yhteisen toimintasuunnitelman täytäntöönpanon edistymisestä 110 artiklan 1 kohdan e alakohdan ja 125 artiklan 2 kohdan a alakohdan mukaisesti.

▼B

Jäsenvaltio päättää ohjauskomitean kokoonpanosta yhteisymmärryksessä asiaankuuluvan hallintoviranomaisen kanssa ja kumppanuusperiaatetta noudattaen.

Komissio voi osallistua ohjauskomitean työhön neuvonantajana.

2. Ohjauskomitean tehtävänä on

a) tarkastella edistymistä yhteisen toimintasuunnitelman välitavoitteiden, tuotosten ja tulosten suhteen;

b) tarkastella ja hyväksyä mahdolliset yhteisen toimintasuunnitelman muuttamista koskevat ehdotukset, jotta voidaan ottaa huomioon kaikki toimintasuunnitelman tuloksellisuuteen vaikuttavat tekijät.

3. Jäsenvaltioiden komissiolle toimittamat yhteisten toimintasuunnitelmien muuttamispyynnöt on perusteltava asianmukaisesti. Komissio arvioi, onko muuttamispyyntö perusteltu ottaen huomioon jäsenvaltion toimittamat tiedot. Komissio voi esittää huomautuksia, ja jäsenvaltion on toimitettava komissiolle kaikki tarpeelliset lisätiedot. Komissio antaa täytäntöönpanosäädöksellä päätöksen muuttamispyynnön hyväksymisestä viimeistään kolme kuukautta sen jälkeen, kun jäsenvaltio on toimittanut sen, edellyttäen että komission mahdollisesti esittämät huomautukset on otettu riittävällä tavalla huomioon. Jos muutos hyväksytään, se tulee voimaan päätöksen hyväksymispäivänä, jollei päätöksessä toisin säädetä.

109 artikla

Yhteisen toimintasuunnitelman varainhoito ja valvonta

1. Maksut yhteisen toimintasuunnitelman tuensaajalle käsitellään kertakorvauksina tai vakioyksikkökustannuksina. ►M6 ——————— ◄

2. Yhteisen toimintasuunnitelman varainhoidon, valvonnan ja tarkastuksen yksinomaisena tavoitteena on varmistaa, että yhteisen toimintasuunnitelman hyväksymistä koskevassa päätöksessä määritellyt maksuedellytykset on täytetty.

3. Yhteisen toimintasuunnitelman mukainen tuensaaja ja sen vastuulla toimivat elimet voivat soveltaa toimien täytäntöönpanosta aiheutuviin kustannuksiin omia laskenta- ja kirjauskäytäntöjään. Tarkastusviranomainen tai komissio ei tarkasta kyseisiä laskenta- ja kirjauskäytäntöjä eikä tuensaajalle tosiasiallisesti aiheutuneita kustannuksia.

▼B

III OSASTO

SEURANTA, ARVIOINTI, TIEDOTTAMINEN JA VIESTINTÄ

I LUKU

Seuranta ja arviointi

110 artikla

Seurantakomitean tehtävät

1. Seurantakomitean on tutkittava erityisesti seuraavat:

a) toimenpideohjelman tuloksellisuuteen vaikuttavat tekijät;

b) saavutettu edistyminen arviointisuunnitelman sekä arviointituloksiin perustuvien jatkotoimien toteuttamisessa;

▼M6

c) viestintästrategian, tiedotus- ja viestintätoimenpiteet mukaan lukien, ja rahastojen näkyvyyden parantamiseen tähtäävien toimenpiteiden täytäntöönpano;

▼B

d) suurhankkeiden toteuttaminen;

e) yhteisten toimintasuunnitelmien täytäntöönpano;

f) toimet, joilla edistetään miesten ja naisten välistä tasa-arvoa, yhtäläisiä mahdollisuuksia ja syrjimättömyyttä, vammaisten henkilöiden mahdollisuudet mukaan luettuina;

g) kestävää kehitystä tukevat toimet;

h) edistyminen ennakkoehtojen täyttämiseen tähtäävissä toimissa, jos sovellettavat ennakkoehdot eivät ole täyttyneet kumppanuussopimuksen ja toimenpideohjelman toimittamispäivänä;

i) rahoitusvälineet.

2. Poiketen siitä, mitä 49 artiklan 3 kohdassa säädetään, seurantakomitean on tutkittava ja hyväksyttävä

▼M6

a) toimien valinnassa käytetyt menetelmät ja perusteet, paitsi jos paikalliset toimintaryhmät ovat hyväksyneet kyseiset perusteet 34 artiklan 3 kohdan c alakohdan mukaisesti;

▼B

b) vuotuiset ja lopulliset täytäntöönpanokertomukset;

c) toimenpideohjelman arviointisuunnitelma ja arviointisuunnitelmaan mahdollisesti tehtävät muutokset, myös silloin, kun jompikumpi niistä kuuluu 114 artiklan 1 kohdan mukaiseen yhteiseen arviointisuunnitelmaan;

d) toimenpideohjelman viestintästrategia ja siihen mahdollisesti tehtävät muutokset;

e) kaikki toimenpideohjelmaa koskevat hallintoviranomaisen esittämät muutosehdotukset.

▼B

111 artikla

Investoinnit kasvuun ja työpaikkoihin -tavoitetta koskevat täytäntöönpanokertomukset

1. Jäsenvaltioiden on 50 artiklan 1 kohdan mukaisesti toimitettava komissiolle vuotuinen täytäntöönpanokertomus viimeistään 31 päivänä toukokuuta 2016 ja tämän jälkeen vuosittain viimeistään samana päivänä vuoden 2023 loppuun asti. Vuonna 2016 toimitettavan kertomuksen on katettava varainhoitovuodet 2014 ja 2015 sekä menojen tukikelpoisuuden alkamispäivän ja 31 päivän joulukuuta 2013 välinen aika.

2. Vuosina 2017 ja 2019 toimitettavien kertomusten 1 kohdassa tarkoitettu määräaika on 30 päivä kesäkuuta.

3. Vuotuisissa täytäntöönpanokertomuksissa on esitettävä tietoja

a) toimenpideohjelman täytäntöönpanosta 50 artiklan 2 kohdan mukaisesti;

b) suurhankkeiden ja yhteisten toimintasuunnitelmien valmistelun ja toteuttamisen edistymisestä.

4. Vuonna 2017 toimitettavassa vuotuisessa täytäntöönpanokertomuksessa on esitettävä ja arvioitava 50 artiklan 4 kohdassa vaaditut tiedot ja vuonna 2019 toimitettavassa vuotuisessa täytäntöönpanokertomuksessa 50 artiklan 5 kohdassa vaaditut tiedot samoin kuin tämän artiklan 3 kohdassa säädetyt tiedot sekä seuraavat tiedot:

a) edistyminen arviointisuunnitelman sekä arviointituloksiin perustuvien jatkotoimien toteuttamisessa;

b) tulokset rahastojen tiedotus- ja viestintätoimenpiteistä, jotka on toteutettu osana viestintästrategiaa;

c) kumppaneiden osallistuminen toimenpideohjelman täytäntöönpanoon, seurantaan ja arviointiin.

Vuonna 2017 ja 2019 toimitettavissa vuotuisissa täytäntöönpanokertomuksissa voidaan toimenpideohjelmien sisällön ja tavoitteiden mukaisesti antaa seuraavat tiedot ja siinä voidaan arvioida seuraavaa:

a) edistyminen aluekehitystä koskevan yhdennetyn lähestymistavan soveltamisessa, mukaan lukien väestörakenteeseen liittyvistä haasteista ja pysyvistä tai luontoon liittyvistä haitoista kärsivien alueiden kehitys, kaupunkialueiden kestävä kehitys sekä toimenpideohjelman puitteissa toteutettu yhteisölähtöinen paikallinen kehittäminen;

b) edistyminen sellaisten toimenpiteiden toteuttamisessa, joilla parannetaan jäsenvaltioiden viranomaisten ja tuensaajien valmiuksia hallinnoida ja käyttää rahastoja;

c) edistyminen alueiden välisten ja valtioiden välisten toimenpiteiden toteuttamisessa;

d) tarpeen mukaan makroalue- ja merialuestrategioita edistävä vaikutus;

▼B

e) toteutetut erityiset toimenpiteet, joilla edistetään miesten ja naisten tasa-arvoa ja torjutaan syrjintää, ja parannetaan erityisesti vammaisten henkilöiden mahdollisuuksia, sekä toteutetut järjestelyt, joilla varmistetaan sukupuolinäkökohtien huomioon ottaminen toimenpideohjelmassa ja toimissa;

f) toteutetut 8 artiklan mukaiset kestävää kehitystä tukevat toimenpiteet;

g) edistyminen mahdollisten sosiaalisen innovoinnin alaan kuuluvien toimenpiteiden toteuttamisessa;

h) edistyminen sellaisten toimenpiteiden toteuttamisessa, joilla vastataan köyhyydestä eniten kärsivien maantieteellisten alueiden sekä suurimmassa syrjinnän tai sosiaalisen syrjäytymisen vaarassa olevien kohderyhmien erityistarpeisiin, kiinnittäen erityistä huomiota marginalisoituneisiin yhteisöihin, vammaisiin henkilöihin, pitkäaikaistyöttömiin ja työelämän ulkopuolella oleviin nuoriin; tarvittaessa ilmoitetaan käytetyt rahoitusvarat;

Jos jäsenvaltiolla on ainoastaan yksi toimenpideohjelma rahastoa kohden, se voi ensimmäisestä ja toisesta alakohdasta poiketen sekä kumppanuussopimuksen ja edistymiskertomuksen yhtenäisyyden varmistamiseksi ►C1 sisällyttää 50 artiklan 4 kohdassa tarkoitetut ennakkoehtoja koskevat tiedot, 50 artiklan 5 kohdassa vaaditut tiedot ja tämän kohdan ◄ toisen alakohdan a, b, c ja h alakohdassa tarkoitetut tiedot vuosina 2017 ja 2019 toimitettavien vuotuisten täytäntöönpanokertomusten ja lopullisen täytäntöönpanokertomuksen sijasta edistymiskertomukseen, sanotun kuitenkaan vaikuttamatta 110 artiklan 2 kohdan b alakohdan soveltamiseen.

5. Tämän artiklan yhdenmukaisen täytäntöönpanon varmistamiseksi komissio antaa täytäntöönpanosäädöksiä, joilla vahvistetaan vuotuisten ja lopullisten täytäntöönpanokertomusten mallit. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 150 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua neuvoa-antavaa menettelyä noudattaen.

112 artikla

Taloudellisten tietojen toimittaminen

1. Jäsenvaltion on viimeistään 31 päivänä tammikuuta, 31 päivänä heinäkuuta ja 31 päivänä lokakuuta toimitettava komissiolle sähköisesti seurantaa varten seuraavat tiedot toimenpideohjelmittain ja toimintalinjoittain:

a) toimien yhteenlasketut tukikelpoiset ja julkiset kustannukset sekä tuettaviksi valittujen toimien lukumäärä;

b) tuensaajien hallintoviranomaiselle ilmoittamat tukikelpoiset kokonaismenot.

2. Tammikuun 31 päivään mennessä suoritetun tiedonsiirron on lisäksi sisällettävä edellä mainitut tiedot jaoteltuina tukitoimien luokan mukaan. Tämän tiedonsiirron katsotaan täyttävän 50 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun taloudellisten tietojen toimittamista koskevan vaatimuksen.

▼B

3. Tammikuun 31 päivään ja heinäkuun 31 päivään mennessä suoritettaviin tiedonsiirtoihin on liitettävä arvio siitä, minkä määrän edestä jäsenvaltiot odottavat esittävänsä maksatushakemuksia kuluvan ja sitä seuraavan varainhoitovuoden osalta.

4. Tämän artiklan mukaisten toimitettujen tietojen koontipäivä on tiedonsiirtokuukautta edeltävän kuukauden viimeinen päivä.

5. Komissio hyväksyy tämän artiklan yhdenmukaisen täytäntöönpanon edellytysten varmistamiseksi täytäntöönpanosäädöksiä, joilla vahvistetaan komissiolle seurantaa varten toimitettavien taloudellisten tietojen toimittamisessa käytettävä malli. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 150 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

113 artikla

Koheesiokertomus

Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 175 artiklassa tarkoitetussa komission kertomuksessa on oltava

a) selvitys taloudellisen, sosiaalisen ja alueellisen yhteenkuuluvuuden edistymisestä, mukaan luettuna alueiden sosioekonominen tilanne ja kehitys sekä unionin prioriteettien huomioon ottaminen;

b) selvitys rahastojen, EIP:n rahoituksen ja muiden välineiden asemasta sekä muiden unionin ja kansallisten politiikkojen vaikutuksesta saavutettuun edistymiseen;

c) tarvittaessa esitys unionin tulevista toimenpiteistä ja politiikoista, jotka ovat välttämättömiä taloudellisen, sosiaalisen ja alueellisen yhteenkuuluvuuden lujittamiseksi ja unionin prioriteettien toteuttamiseksi.

114 artikla

Arviointi

▼M6

1. Hallintoviranomaisen tai jäsenvaltion on laadittava arviointisuunnitelma yhdelle tai useammalle toimenpideohjelmalle. Arviointisuunnitelma on esitettävä seurantakomitealle viimeistään yhden vuoden kuluttua toimenpideohjelman hyväksymisestä. Ennen 2 päivää elokuuta 2018 hyväksyttyjen 39 artiklan 4 kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohdassa tarkoitettujen erityisten ohjelmien tapauksessa arviointisuunnitelma on esitettävä seurantakomitealle viimeistään yhden vuoden kuluttua kyseisestä päivästä.

▼B

2. Hallintoviranomaisten on viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2022 toimitettava komissiolle kutakin toimenpideohjelmaa koskeva kertomus, joka sisältää yhteenvedon ohjelmakauden aikana tehtyjen arviointien tuloksista sekä toimenpideohjelman tärkeimmistä tuotoksista ja tuloksista, ja liitettävä siihen kertomuksessa esitettyjä tietoja koskevia huomautuksia.

3. Komissio tekee jälkiarviointeja tiiviissä yhteistyössä jäsenvaltioiden ja hallintoviranomaisten kanssa.

▼M6

_____

▼B

II LUKU

▼M6

Tiedottaminen, viestintä ja näkyvyys

▼B

115 artikla

▼M6

Tiedottaminen, viestintä ja näkyvyys

▼B

1. Jäsenvaltioiden ja hallintoviranomaisten on

a) laadittava viestintästrategiat;

b) huolehdittava, että perustetaan yksi keskitetty verkkosivusto tai yksi keskitetty verkkoportaali, jossa on tietoa kaikista kyseisen jäsenvaltion toimenpideohjelmista ja linkit niihin ja myös tietoa ohjelmatyön toteuttamisen aikataulusta ja siihen liittyvistä julkisista kuulemismenettelyistä;

c) tiedotettava potentiaalisille tuensaajille toimenpideohjelmien tarjoamista rahoitusmahdollisuuksista;

▼M6

d) tehtävä koheesiopolitiikan ja rahastojen merkitystä ja saavutuksia tunnetuksi unionin kansalaisten keskuudessa kumppanuussopimusten, toimenpideohjelmien ja toimien tulosten ja vaikutuksen näkyvyyden parantamiseen tähtäävillä toimenpiteillä.

▼B

2. Rahastojen tuen avoimuuden varmistamiseksi jäsenvaltioiden tai hallintoviranomaisten on pidettävä yllä luetteloa toimista toimenpideohjelmittain ja rahastoittain esimerkiksi csv- tai xml-taulukkomuodossa, jolloin tietoja voidaan lajitella, hakea, poimia, vertailla ja julkaista helposti internetissä. Toimien luetteloa on voitava käyttää sellaisesta keskitetystä verkkosivustosta tai keskitetystä verkkoportaalista käsin, jolla esitetään luettelo ja yhteenveto kaikista kyseisen jäsenvaltion toimenpideohjelmista.

Yksityissektorin, kansalaisyhteiskunnan ja jäsenvaltioiden julkishallinnon rohkaisemiseksi hyödyntämään toimien luetteloa, verkkosivustolla voidaan ilmoittaa selvästi sovellettavat lisenssisäännöt, joiden nojalla tiedot julkaistaan.

Toimien luettelo on päivitettävä vähintään joka kuudes kuukausi.

Liitteessä XII vahvistetaan vähimmäistiedot, jotka toimien luettelossa on esitettävä.

▼M6

3. Liitteessä XII vahvistetaan yksityiskohtaiset säännöt, jotka koskevat yleisölle suunnattua tiedotusta ja viestintää ja näkyvyyden parantamista sekä mahdollisille tuensaajille ja tuensaajille suunnattuja tiedotustoimenpiteitä.

▼B

4. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksiä, jotka koskevat toimien tiedotus- ja viestintätoimenpiteiden teknisiä ominaisuuksia sekä symbolin luomista koskevia ohjeita ja vakiovärien määrittelyä. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 150 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

▼B

116 artikla

Viestintästrategia

1. Jäsenvaltion tai hallintoviranomaisten on laadittava viestintästrategia kullekin toimenpideohjelmalle. Useille toimenpideohjelmille voidaan laatia yksi yhteinen viestintästrategia. Viestintästrategiassa on otettava huomioon asianomaisen toimenpideohjelman tai asianomaisten toimenpideohjelmien koko suhteellisuusperiaatteen mukaisesti.

Viestintästrategian on sisällettävä liitteessä XII säädetyt osatekijät.

2. Viestintästrategia on toimitettava seurantakomitean hyväksyttäväksi 110 artiklan 2 kohdan d alakohdan mukaisesti viimeistään kuuden kuukauden kuluttua asianomaisen toimenpideohjelman tai asianomaisten toimenpideohjelmien hyväksymisestä.

Jos useiden toimenpideohjelmien yhteinen viestintästrategia koskee useita seurantakomiteoita, jäsenvaltio voi nimetä yhden seurantakomitean, jonka tehtävänä on muita asianomaisia seurantakomiteoita kuullen hyväksyä yhteinen viestintästrategia ja siihen mahdollisesti myöhemmin tehtävät muutokset.

Jäsenvaltio tai hallintoviranomaiset voivat tarvittaessa muuttaa viestintästrategiaa ohjelmakauden aikana. Hallintoviranomaisen on toimitettava muutettu viestintästrategia seurantakomitean hyväksyttäväksi 110 artiklan 2 kohdan d alakohdan mukaisesti.

▼M6

3. Tämän artiklan 2 kohdan kolmannesta alakohdasta poiketen hallintoviranomaisen on tiedotettava asiasta vastaavalle seurantakomitealle tai asiasta vastaaville seurantakomiteoille vähintään kerran vuodessa 110 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitetun viestintästrategian täytäntöönpanon edistymisestä, tekemästään kyseisen täytäntöönpanon tulosanalyysistä sekä seuraavana vuonna toteutettavaksi suunnitelluista tiedotus- ja viestintätoimista ja rahastojen näkyvyyttä parantavista toimenpiteistä. Seurantakomitea antaa lausunnon seuraavana vuonna toteutettavaksi suunnitelluista toimista ja toimenpiteistä sekä keinoista yleisölle suunnattujen viestintätoimien tehostamiseksi.

▼B

117 artikla

Tiedotus- ja viestintäkoordinaattorit ja heidän verkostonsa

1. Kunkin jäsenvaltion on nimettävä tiedotus- ja viestintäkoordinaattori, joka koordinoi yhden tai useamman rahaston, mukaan lukien asianomaiset Euroopan alueellinen yhteistyö -tavoitteen mukaiset ohjelmat, tiedotus- ja viestintätoimia, ja ilmoitettava tästä komissiolle.

2. Tiedotus- ja viestintäkoordinaattori vastaa rahaston kansallisen tiedottajaverkoston koordinoinnista, jos tällainen verkosto on olemassa, liitteessä XII tarkoitetun verkkosivuston tai verkkoportaalin perustamisesta ja ylläpidosta sekä yleiskatsauksen laatimisesta jäsenvaltion tasolla toteutetuista viestintätoimenpiteistä.

▼B

3. Kunkin hallintoviranomaisen on nimettävä yksi tiedottamisesta ja viestinnästä vastaava henkilö toimenpideohjelmien tasolle ja ilmoitettava kyseiset nimetyt henkilöt komissiolle. Tarvittaessa voidaan nimetä yksi henkilö useaa toimenpideohjelmaa varten.

▼M6

4. Komissio perustaa jäsenvaltioiden nimeämistä jäsenistä koostuvia unionin verkostoja, joiden tarkoituksena on vaihtaa tietoja viestintästrategioiden täytäntöönpanon tuloksista, kokemuksia tiedotus- ja viestintätoimenpiteiden toteuttamisesta ja hyviä käytäntöjä, sekä tarpeen mukaan mahdollistaa viestintätoimien yhteinen suunnittelu ja yhteensovittaminen jäsenvaltioiden kesken ja komission kanssa. Vähintään kerran vuodessa verkostot keskustelevat tiedotus- ja viestintätoimenpiteistä ja arvioivat niiden vaikuttavuutta sekä esittävät suosituksia viestintätoimien ulottuvuuden ja vaikutuksen tehostamiseksi ja tiedon levittämiseksi kyseisten toimien tuloksista ja lisäarvosta.

▼B

IV OSASTO

TEKNINEN TUKI

118 artikla

Komission aloitteesta annettava tekninen tuki

Rahastoista voidaan 91 artiklan 3 kohdassa mukaisesti tehdyt vähennykset huomioon ottaen tukea teknistä tukea enintään 0,35 prosentin osuudella niiden vuotuisista kokonaismäärärahoista.

119 artikla

Jäsenvaltioiden aloitteesta annettava tekninen tuki

▼M6

1. Rahastoista jäsenvaltiossa tekniseen tukeen myönnetty määrä saa olla enintään 4 prosenttia siitä kokonaismäärästä, joka rahastoista on myönnetty toimenpideohjelmiin Investoinnit kasvuun ja työpaikkoihin -tavoitteen mukaisesti.

▼B

Jäsenvaltiot voivat ottaa huomioon nuorisotyöllisyysaloitteelle osoitetun erityismäärärahan laskiessaan tekniseen tukeen kussakin jäsenvaltiossa myönnettyjen varojen kokonaismäärän ylärajaa.

2. ►M6 ——————— ◄ Rahastosta tekniseen tukeen myönnetty määrä saa olla enintään 10 prosenttia siitä kokonaismäärästä, joka kustakin rahastosta on myönnetty jäsenvaltion toimenpideohjelmiin Investoinnit kasvuun ja työpaikkoihin -tavoitteen kussakin alueluokassa, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 1 kohdan soveltamista.

3. Poiketen siitä, mitä 70 artiklan 1 ja 2 kohdassa säädetään, teknisen tuen toimia voidaan toteuttaa ohjelma-alueen ulkopuolella mutta kuitenkin unionin alueella edellyttäen, että toimista on hyötyä toimenpideohjelmalle tai, jos kyseessä on teknisen tuen toimenpideohjelma, muille asianomaisille ohjelmille.

▼M6

4. Jos 1 kohdassa tarkoitettuja varoja käytetään rakennerahastojen tapauksessa tukemaan useampaa kuin yhtä alueluokkaa koskevia teknisen tuen toimia, toimien menot voidaan toteuttaa eri alueluokkia yhdistävän toimintalinjan mukaisesti ja kohdentaa määräsuhteessa joko sen mukaisesti, mikä on kunkin toimenpideohjelmaan kuuluvan alueluokan määrärahojen osuus, tai sen mukaisesti, mikä on kunkin alueluokan määrärahojen osuus jäsenvaltion kokonaismäärärahoista.

▼B

5. Jos jäsenvaltiolle Investoinnit kasvuun ja työpaikkoihin -tavoitteen mukaisesti myönnetyt varat ovat enintään 1 000 000 000 euroa, tekniselle tuelle osoitettu määrä voi 1 kohdasta poiketen olla enintään 6 prosenttia tästä kokonaismäärästä tai 50 000 000 euroa, sen mukaan kumpi määrä on pienempi.

▼M6

5 a. Prosenttimäärien noudattamisen arviointi tapahtuu kun toimintaohjelma hyväksytään.

▼B

6. Tekninen tuki toteutetaan toimenpideohjelmaan kuuluvana yhden rahaston toimintalinjana tai erityisenä toimenpideohjelmana tai molempina.

V OSASTO

RAHASTOJEN RAHOITUSTUKI

120 artikla

Osarahoitusosuuden määrittäminen

1. Toimenpideohjelman hyväksymisestä annettavassa komission päätöksessä vahvistetaan kullekin toimintalinjalle myönnetyn rahastojen tuen osarahoitusosuus ja enimmäismäärä. Jos toimintalinja koskee useampaa kuin yhtä alueluokkaa tai useampaa kuin yhtä rahastoa, komission päätöksessä vahvistetaan tarvittaessa osarahoitusosuus kunkin alueluokan ja rahaston osalta.

2. Komission päätöksessä määritetään toimintalinjakohtaisesti, sovelletaanko toimintalinjan osarahoitusosuutta

a) tukikelpoisten menojen kokonaismäärään julkiset ja yksityiset menot mukaan lukien; tai

b) tukikelpoisiin julkisiin menoihin.

3. Investoinnit kasvuun ja työpaikkoihin -tavoitteen mukaisissa toimenpideohjelmissa osarahoitusosuus saa olla kunkin toimintalinjan tasolla enintään

a) 85 prosenttia koheesiorahaston osalta,

b) 85 prosenttia niille jäsenvaltioiden vähemmän kehittyneille alueille, joiden keskimääräinen asukaskohtainen BKT vuosina 2007–2009 oli alle 85 prosenttia 27 jäsenvaltion EU:n vastaavan ajanjakson keskiarvosta, sekä syrjäisimmille alueille, mukaan lukien Euroopan alueellista yhteistyötä koskevan asetuksen 92 artiklan 1 kohdan e alakohdassa ja 4 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu syrjäisimpiä alueita koskeva lisämääräraha;

▼B

c) 80 prosenttia muille kuin b alakohdassa tarkoitetuille jäsenvaltioiden vähemmän kehittyneille alueille sekä kaikille alueille, joiden tukikelpoisuusperusteena käytetty asukaskohtainen BKT ohjelmakaudella 2007–2013 oli alle 75 prosenttia 25 jäsenvaltion EU:n keskiarvosta mutta joiden asukaskohtainen BKT on yli 75 prosenttia 27 jäsenvaltion EU:n BKT:n keskiarvosta, sekä asetuksen (EU) N:o 1083/2006 8 artiklan 1 kohdassa määritellyille alueille, jotka ovat saaneet siirtymäkauden tukea ohjelmakautena 2007–2013;

d) 60 prosenttia muille kuin c alakohdassa tarkoitetuille siirtymäalueille;

e) 50 prosenttia muille kuin c alakohdassa tarkoitetuille kehittyneemmille alueille.

▼M2

Kyproksen kaikissa toimenpideohjelmissa osarahoitusosuus saa 1 päivästä tammikuuta 2014 toimintaohjelman päättämiseen saakka olla kunkin toimintalinjan tasolla enintään 85 prosenttia.

▼B

Komissio tekee selvityksen arvioidakseen perusteita toisessa alakohdassa tarkoitetun osarahoitusosuuden säilyttämiselle 30 päivän kesäkuuta 2017 jälkeen ja tekee tarvittaessa lainsäädäntöehdotuksen viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2016.

Euroopan alueellinen yhteistyö -tavoitteen mukaisissa toimenpideohjelmissa osarahoitusosuus saa olla kunkin toimintalinjan tasolla enintään 85 prosenttia.

Ensimmäisen alakohdan b, c, d ja e alakohdassa tarkoitettua osarahoitusosuuden enimmäismäärää korotetaan kunkin nuorisotyöllisyysaloitetta täytäntöön panevan toimintalinjan osalta, jos toimintalinja kohdistetaan sosiaaliseen innovointiin tai valtioiden väliseen yhteistyöhön tai molempien yhdistelmään. Korotus määritetään rahastokohtaisten sääntöjen mukaisesti.

4. Edellä olevan 92 artiklan 1 kohdan e alakohdan mukainen lisämääräraha osarahoitusosuus saa olla enintään 50 prosenttia NUTS 2 -alueille, jotka täyttävät vuoden 1994 liittymissopimukseen liitetyssä pöytäkirjassa N:o 6 olevassa 2 artiklassa määrätyt perusteet.

5. Edellä 3 kohdassa toimintalinjatasolla määritettyä osarahoituksen enimmäisosuutta korotetaan kymmenellä prosenttiyksiköllä, jos toimintalinja toteutetaan kokonaisuudessaan rahoitusvälineiden avulla tai yhteisölähtöisenä paikallisena kehittämisenä.

6. Kutakin toimintalinjaa koskevan rahastojen rahoitusosuuden on oltava vähintään 20 prosenttia tukikelpoisista julkisista menoista.

7. Toimenpideohjelmassa voidaan perustaa erillinen toimintalinja, jonka osarahoitusosuus on enimmillään 100 prosenttia ja jonka tarkoituksena on tukea unionin tasolla perustettujen ja komission suoraan tai välillisesti hallinnoimien rahoitusvälineiden avulla toteutettuja toimia. Jos tällaiseen tarkoitukseen vahvistetaan erillinen toimintalinja, kyseiseen toimintalinjaan kuuluvaa tukea ei saa toteuttaa muulla tavoin.

▼M4

8. Toimenpideohjelmassa voidaan perustaa erillinen toimintalinja, jonka osarahoitusosuus on enimmillään 95 prosenttia ja jonka tarkoituksena on tukea sellaisia toimia, jotka täyttävät kaikki seuraavat edellytykset:

▼M4

a) hallintoviranomaiset valitsevat toimet, jotka toteutetaan neuvoston asetuksen (EY) N:o 2012/2002 ([1]) 2 artiklan 2 ja 3 kohdassa määriteltyjen suurten luonnonkatastrofien tai alueellisten luonnonkatastrofien johdosta;

b) toimet ovat luonnonkatastrofien johdosta toteutettavia jälleenrakentamiseen tähtääviä toimia; ja

c) toimia tuetaan EAKR:n investointiprioriteettien puitteissa.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetuille toimille myönnettävä määrä saa olla enintään 5 prosenttia EAKR:n rahoitusosuuden kokonaismäärästä jäsenvaltiossa ohjelmakaudella 2014–2020.

Poiketen siitä, mitä 65 artiklan 9 kohdassa säädetään, tämän toimintalinjan mukaisista toimista aiheutuvat menot ovat tukikelpoisia siitä päivästä, jona luonnonkatastrofi tapahtui.

Jos ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuihin toimiin liittyvät menot on sisällytetty maksatushakemukseen, joka on toimitettu komissiolle ennen erillisen toimintalinjan perustamista, jäsenvaltio tekee tarpeelliset tarkistukset ohjelman muutoksen hyväksymisen jälkeen jätettyyn seuraavaan maksatushakemukseen ja tarvittaessa seuraaviin tileihin.

▼B

121 artikla

Osarahoitusosuuksien mukauttaminen

Toimintalinjaa koskevaa rahastojen osarahoitusosuutta voidaan mukauttaa seuraavien tekijöiden huomioon ottamiseksi:

1) toimintalinjan merkittävyys älykkääseen, kestävään ja osallistavaan kasvuun tähtäävän koskevan unionin strategian toteuttamisen kannalta, ottaen huomioon erityiset eroavuudet, joihin on paneuduttava;

2) ympäristönsuojelu ja ympäristön tilan parantaminen erityisesti ennalta varautumisen periaatetta sekä ennalta ehkäisevien toimien toteuttamisen periaatetta samoin kuin saastuttaja maksaa -periaatetta noudattaen;

3) käyttöön otetun yksityisen rahoituksen osuus;

4) seuraavan määritelmän mukaisten vakavista ja pysyvistä luontoon tai väestöön liittyvistä haitoista kärsivien alueiden kuuluminen tuen piiriin:

   a) koheesiorahaston tukeen oikeutetut saarijäsenvaltiot ja muut saaret lukuun ottamatta saaria, joilla sijaitsee jäsenvaltion pääkaupunki tai joilla on kiinteät yhteydet mannermaahan;

   b) jäsenvaltion kansallisessa lainsäädännössä määritellyt vuoristoalueet;

   c) harvaan asutut (alle 50 asukasta neliökilometriä kohden) ja erittäin harvaan asutut (alle 8 asukasta neliökilometriä kohden) alueet;

   d) Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 349 artiklassa tarkoitettujen syrjäisimpien alueiden mukaan ottaminen.

([1]) Neuvoston asetus (EY) N:o 2012/2002, annettu 11 päivänä marraskuuta 2002, Euroopan unionin solidaarisuusrahaston perustamisesta (EYVL L 311, 14.11.2002, s. 3).

▼B

NELJÄS OSA

RAHASTOIHIN JA EUROOPAN MERI- JA KALATALOUS-RAHASTOON SOVELLETTAVAT YLEISET SÄÄNNÖKSET

I OSASTO

HALLINTO JA VALVONTA

I LUKU

Hallinto- ja valvontajärjestelmät

122 artikla

Jäsenvaltioiden tehtävät

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimenpideohjelmien hallinto- ja valvontajärjestelmät perustetaan 72, 73 ja 74 artiklan mukaisesti.

2. Jäsenvaltioiden on estettävä, todettava ja oikaistava sääntöjenvastaisuudet sekä perittävä takaisin aiheettomasti maksetut määrät ja viivästyskorkoa myöhässä oleville maksuille. ►C1 Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle sääntöjenvastaisuuksista, jotka ovat minkä tahansa rahaston tai Euroopan meri- ja kalatalousrahaston rahoitusosuuksissa yli 10 000 euroa, ja ◄ tiedotettava komissiolle tapauksiin liittyvien hallinnollisten ja oikeudellisten menettelyjen merkittävästä etenemisestä.

Jäsenvaltioiden ei tarvitse ilmoittaa komissiolle sääntöjenvastaisuuksista seuraavissa tapauksissa:

a) sääntöjenvastaisuus muodostuu ainoastaan osarahoitettuun toimenpideohjelmaan sisältyvän toimen täydellisestä tai osittaisesta suorittamatta jättämisestä tuensaajan konkurssin vuoksi;

b) tuensaaja on saattanut sääntöjenvastaisuuden vapaaehtoisesti hallintoviranomaisen tai todentamisviranomaisen tietoon ennen kuin kumpikaan viranomainen on sitä havainnut, joko ennen julkisen rahoitusosuuden maksamista tai sen jälkeen;

▼C1

c) hallintoviranomainen tai todentamisviranomainen havaitsee ja korjaa sääntöjenvastaisuuden ennen kyseisen menoerän sisällyttämistä komissiolle toimitettavaan maksatushakemukseen.

▼B

Kaikissa muissa tapauksissa, erityisesti konkurssia edeltävissä tapauksissa tai kun epäillään petosta, havaitut sääntöjenvastaisuudet sekä niihin liittyvät ehkäisy- ja korjaustoimenpiteet on ilmoitettava komissiolle.

▼M6

Jos tuensaajalle toimesta aiheettomasti maksettuja määriä ei saada perittyä takaisin jäsenvaltion virheen tai laiminlyönnin vuoksi, jäsenvaltio vastaa menetettyjen määrien korvaamisesta unionin talousarvioon. Jäsenvaltiot voivat päättää olla perimättä takaisin aiheettomasti maksettua määrää, jos tuensaajalta perittävä määrä ilman korkoja on toimeen osoitetun rahastojen rahoitusosuuden osalta tilivuonna enintään 250 euroa.

▼B

Siirretään komissiolle valta antaa 149 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla vahvistetaan yksityiskohtaiset täydentävät säännöt perusteista, joiden mukaisesti määritetään ilmoitettavat sääntöjenvastaisuudet ja toimittavat tiedot, sekä sovellettavista edellytyksistä ja menettelyistä sen määrittämiseksi, onko jäsenvaltioiden korvattava määrät, joita ei saada perityiksi takaisin.

▼B

Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksiä, joilla säädetään, kuinka usein sääntöjenvastaisuuksista tehtäviä ilmoituksia on annettava, ja määritetään ilmoittamisessa käytettävä malli. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 150 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua neuvoa-antavaa menettelyä noudattaen.

3. Jäsenvaltioiden on huolehdittava, että viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2015 tuensaajien ja hallintoviranomaisen, todentamisviranomaisen, tarkastusviranomaisen ja välittävien toimielinten tiedonvaihto voidaan kokonaisuudessaan hoitaa sähköisten tiedonvaihtojärjestelmien avulla.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen järjestelmien avulla on määrä parantaa yhteentoimivuutta kansallisten ja unionin rakenteiden kanssa ja mahdollistaa se, että tuensaajat voivat toimittaa kaikki ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tiedot vain kerran.

Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksiä, joilla vahvistetaan yksityiskohtaiset säännöt, jotka koskevat tämän kohdan mukaista tiedonvaihtoa. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 150 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

4. Tämän artiklan 3 kohtaa ei sovelleta Euroopan meri- ja kalatalousrahastoon.

II LUKU

Hallinto- ja valvontajärjestelmät

123 artikla

Viranomaisten nimeäminen

1. Kunkin jäsenvaltion on nimettävä kuhunkin toimenpideohjelmaan hallintoviranomaiseksi kansallinen, alueellinen tai paikallinen viranomainen tai julkinen elin taikka yksityinen elin. Sama hallintoviranomainen voidaan nimetä useampaa kuin yhtä toimenpideohjelmaa varten.

2. Jäsenvaltion on nimettävä kuhunkin toimenpideohjelmaan todentamisviranomaiseksi kansallinen, alueellinen tai paikallinen viranomainen tai elin, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 3 kohdan soveltamista. Sama todentamisviranomainen voidaan nimetä useampaa kuin yhtä toimenpideohjelmaa varten.

3. Jäsenvaltio voi nimetä toimenpideohjelmaa varten hallintoviranomaisen, joka on viranomainen tai julkinen elin, suorittamaan lisäksi todentamisviranomaisen tehtävät.

4. Jäsenvaltion on nimettävä kuhunkin toimenpideohjelmaan tarkastusviranomaiseksi kansallinen, alueellinen tai paikallinen viranomainen tai elin, joka on hallinto- ja todentamisviranomaisesta toiminnallisesti riippumaton. Sama tarkastusviranomainen voidaan nimetä useampaa kuin yhtä toimenpideohjelmaa varten.

▼M6

5. Kun kyse on rahastoista ja Euroopan meri- ja kalatalousrahastosta, hallintoviranomainen, tapauksen mukaan todentamisviranomainen sekä tarkastusviranomainen voivat olla osa samaa viranomaista tai elintä edellyttäen, että tehtävien erottamista koskevaa periaatetta noudatetaan.

▼B

Toimintaohjelmissa, joissa rahastojen tuen kokonaismäärä on yli 250 000 000 euroa tai Euroopan meri- ja kalatalousrahaston tuen kokonaismäärä on yli 100 000 000 euroa, tarkastusviranomainen saa kuitenkin olla osa samaa viranomaista tai elintä kuin hallintoviranomainen, jos komissio on edellisen ohjelmakauden sovellettavien säännösten mukaisesti ilmoittanut jäsenvaltiolle ennen kyseisen toimenpideohjelman

▼B

hyväksymispäivää voivansa luottaa pääasiallisesti sen tarkastuslausuntoon tai jos komissio on edellisen ohjelmakauden aikana saatujen kokemusten perusteella vakuuttunut siitä, että tarkastusviranomaisen institutionaalinen organisaatio ja vastuullisuus antavat riittävät takeet toiminnallisesta riippumattomuudesta ja luotettavuudesta.

6. Jäsenvaltio voi nimetä yhden tai useamman välittävän toimielimen, joka suorittaa tietyt hallinto- tai todentamisviranomaisen tehtävät kyseisen viranomaisen vastuulla. Asianmukaiset hallintoviranomaisen tai todentamisviranomaisen ja välittävien elinten väliset järjestelyt on vahvistettava kirjallisesti.

7. Jäsenvaltio tai hallintoviranomainen voi antaa toimenpideohjelman osan hallinnon välittävälle toimielimelle siten, että mainitun välittävän toimielimen ja jäsenvaltion tai hallintoviranomaisen ja mainitun toimielimen välillä tehdään kirjallinen sopimus, jäljempänä 'yleiskattava tuki'. Välittävän toimielimen on osoitettava vakavaraisuutensa ja kyseistä alaa koskeva sekä hallinnollinen ja varainhoitoa koskeva pätevyytensä.

8. Jäsenvaltio voi omasta aloitteestaan nimetä yhteensovittamisesta vastaavan elimen, jonka tehtävänä on huolehtia yhteydenpidosta komissioon ja toimittaa sille tietoja, koordinoida muiden asiaankuuluvien nimettyjen elinten toimia ja edistää sovellettavan lainsäädännön yhdenmukaista soveltamista.

9. Jäsenvaltion on vahvistettava kirjallisesti säännöt, jotka koskevat sen suhteita hallintoviranomaisiin, todentamisviranomaisiin ja tarkastusviranomaisiin, kyseisten viranomaisten välisiä suhteita sekä kyseisten viranomaisten suhteita komissioon.

124 artikla

Hallintoviranomaisen ja todentamisviranomaisen nimeämismenettely

1. Jäsenvaltion on ilmoitettava komissiolle hallintoviranomaisen ja tapauksen mukaan todentamisviranomaisen nimeämisen, joka on suoritettava asianmukaisella tasolla, päivä ja muoto ennen ensimmäisen ►C1 välimaksatushakemuksen ◄ esittämistä komissiolle.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetun nimeämisen on perustuttava riippumattoman tarkastuselimen antamaan kertomukseen ja lausuntoon, joissa arvioidaan, täyttävätkö nimetyt viranomaiset liitteessä XIII vahvistetut sisäistä valvontaympäristöä, riskinhallintaa, hallinto- ja valvontatoimia sekä seurantaa koskevat hyväksymisperusteet. Riippumattoman tarkastuselimen on oltava tarkastusviranomainen tai muu julkis- tai yksityisoikeudellinen elin, jolla on tarvittava tarkastusvalmius, ja sen on oltava hallintoviranomaisesta ja tapauksen mukaan todentamisviranomaisesta riippumaton ja toteutettava tehtävänsä kansainvälisesti hyväksyttyjen tilintarkastusstandardien mukaisesti. Jos riippumaton tarkastuselin toteaa, että hallinto- tai todentamisviranomaista vastaava osa hallinto- ja valvontajärjestelmää on pääasiassa sama kuin edellisellä ohjelmakaudella ja että asetuksen (EY) N:o 1083/2006 ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1198/2006 ([1]) asiaankuuluvien säännösten mukaisesti suoritetun tarkastustyön perusteella on näyttöä niiden tehokkaasta toiminnasta tuolla kaudella, se voi todeta, että asiaankuuluvat perusteet täyttyvät eikä enempää tarkastustyötä tarvita.

([1]) Neuvoston asetus (EY) N:o 1198/2006, annettu 27 päivänä heinäkuuta 2006, Euroopan kalatalousrahastosta (EUVL L 223, 15.8.2006, s. 1).

▼B

3. Jos rahastoista toimenpideohjelmalle annetun tuen kokonaismäärä ylittää 250 000 000 euroa tai Euroopan meri- ja kalatalousrahaston osalta 100 000 000 euroa, komissio voi pyytää yhden kuukauden kuluessa 1 kohdassa tarkoitetusta nimeämisten ilmoittamisesta 2 kohdassa tarkoitettua riippumattoman tarkastuselimen kertomusta ja lausuntoa sekä kuvausta hallintoviranomaisen, tai tapauksen mukaan todentamisviranomaisen, tehtävistä ja menettelyistä. Komissio päättää riskinarviointinsa perusteella, pyytääkö se näitä asiakirjoja, ja ottaa tällöin huomioon tiedot merkittävistä muutoksista hallintoviranomaisen, tai tapauksen mukaan todentamisviranomaisen, tehtävissä ja menettelyissä verrattuna edelliseen ohjelmakauteen samoin kuin asiaankuuluvan näytön niiden tehokkaasta toiminnasta.

Komissio voi esittää huomautuksia kahden kuukauden kuluessa ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen asiakirjojen vastaanottamisesta. Näiden asiakirjojen tarkastelu ei keskeytä ►C1 välimaksatushakemusten ◄ käsittelyä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 83 artiklan soveltamista.

4. Jos rahastoista toimenpideohjelmalle annetun tuen kokonaismäärä ylittää 250 000 000 euroa tai Euroopan meri- ja kalatalousrahaston osalta 100 000 000 euroa ja hallintoviranomaisen, tai tapauksen mukaan todentamisviranomaisen, tehtävissä ja menettelyissä on merkittäviä muutoksia verrattuna edelliseen ohjelmakauteen, jäsenvaltio voi omasta aloitteestaan esittää komissiolle kahden kuukauden kuluessa 1 kohdassa tarkoitetusta nimeämisen ilmoittamisista 3 kohdassa tarkoitetut asiakirjat. Komissio esittää näitä asiakirjoja koskevat huomautuksensa kolmen kuukauden kuluessa niiden vastaanottamisesta.

5. Jos olemassa olevat tarkastus- ja valvontatulokset osoittavat, että nimetty viranomainen ei enää täytä 2 kohdassa tarkoitettuja perusteita, jäsenvaltion on asianmukaisella tasolla asetettava ongelman vakavuuden mukainen koeaika, jonka aikana toteutetaan tarvittavat korjaavat toimet.

Jos nimetty viranomainen jättää toteuttamatta tarvittavat korjaavat toimet jäsenvaltion määrittämänä koeaikana, jäsenvaltion on asianmukaisella tasolla peruutettava sitä koskeva nimeäminen.

Jäsenvaltion on ilmoitettava viipymättä komissiolle nimetyn viranomaisen asettamisesta koeajalle, asianomaisen koeajan pituudesta, kun koeaika päättyy korjaavien toimien toteuttamisen jälkeen ja viranomaisen nimeämisen peruuttamisesta. Ilmoitus jäsenvaltion nimetylle viranomaiselle asettamasta koeajasta ei keskeytä ►C1 välimaksatushakemusten ◄ käsittelyä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 83 artiklan soveltamista.

6. Jos hallintoviranomaisen tai todentamisviranomaisen nimeäminen peruutetaan, jäsenvaltion on nimettävä 2 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen uusi elin, joka ottaa huolehtiakseen hallintoviranomaisen tai todentamisviranomaisen tehtävistä, ja ilmoitettava tästä komissiolle.

7. Komissio hyväksyy tämän artiklan yhdenmukaisen täytäntöönpanon edellytysten varmistamiseksi täytäntöönpanosäädöksiä, jotka koskevat riippumattoman tarkastuselimen kertomuksen ja lausunnon mallia sekä kuvausta hallintoviranomaisen, tai tapauksen mukaan todentamisviranomaisen, toteuttamista tehtävistä ja menettelyistä. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 150 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

▼B

125 artikla

Hallintoviranomaisen tehtävät

1. Hallintoviranomainen vastaa toimenpideohjelman hallinnoinnista moitteettoman varainhoidon periaatetta noudattaen.

2. Kun kyseessä on toimenpideohjelman hallinto, hallintoviranomaisen tehtävänä on

a) tukea 47 artiklassa tarkoitetun seurantakomitean työtä ja toimittaa sille tietoja, joita se tarvitsee tehtäviensä hoitamiseksi, erityisesti tietoja edistymisestä toimenpideohjelman tavoitteiden saavuttamisessa sekä taloudellisia tietoja ja indikaattoreihin ja välitavoitteisiin liittyviä tietoja;

b) laatia 50 artiklassa tarkoitetut vuotuiset ja lopulliset täytäntöönpanokertomukset ja toimittaa ne komissiolle sen jälkeen, kun seurantakomitea on ne hyväksynyt;

c) asettaa välittävien toimielinten saataville niiden tehtävien suorittamisen kannalta olennaisia tietoja ja tuensaajien saataville toimien toteuttamisen kannalta olennaisia tietoja;

d) ottaa käyttöön tietokoneistettu tietojärjestelmä, jolla tallennetaan ja säilytetään seurantaa, arviointia, varainhoitoa ja tarkastamista varten tarvittavat tiedot kustakin toimesta, tapauksen mukaan myös tiedot toimien yksittäisistä osallistujista;

e) varmistaa, että d alakohdassa tarkoitetut tiedot kerätään ja viedään d alakohdassa tarkoitettuun järjestelmään ja säilytetään siinä ja että indikaattoreita koskevat tiedot jaotellaan sukupuolen mukaan, jos ESR-asetuksen liitteessä I ja II on tällainen jaottelua koskeva vaatimus.

3. Kun kyseessä on toimien valinta, hallintoviranomaisen tehtävänä on

a) laatia ja ottaa hyväksymisen jälkeen käyttöön asianmukaiset valintamenettelyt ja -perusteet,

   i) joilla varmistetaan, että toimet edistävät asiaankuuluvien toimintalinjojen erityistavoitteiden ja tulosten saavuttamista;

   ii) jotka ovat syrjimättömät ja avoimet;

   iii) joissa otetaan huomioon 7 ja 8 artiklassa säädetyt yleiset periaatteet;

▼C1

b) varmistaa, että valittu toimi kuuluu Euroopan meri- ja kalatalousrahaston, kyseisen rahaston tai kyseisten rahastojen toiminta-alaan ja voidaan sijoittaa tukitoimien luokkaan tai Euroopan meri- ja kalatalousrahaston kyseessä olevan toimintaohjelman prioriteetissa tai prioriteeteissa yksilöityyn toimenpiteeseen;

▼M6

c) varmistaa, että tuensaajalle toimitetaan asiakirja, jossa määritetään kullekin toimelle annettavan tuen edellytykset, mukaan lukien erityisvaatimukset, jotka koskevat osana toimea toimitettavia tuotteita tai suoritettavia palveluja, rahoitussuunnitelmaa, toteuttamiselle asetettua määräaikaa sekä tiedottamista, viestintää ja näkyvyyttä koskevat vaatimukset;

▼B

d) varmistaa ennen toimen hyväksymistä, että tuensaajalla on c alakohdassa tarkoitettujen edellytysten täyttämiseen tarvittavat hallinnolliset, toiminnalliset ja rahoitusvalmiudet;

▼B

e) varmistua toimea koskevan sovellettavan lainsäädännön noudattamisesta, jos toimi on alkanut ennen kuin siihen liittyvä rahoitushakemus on jätetty hallintoviranomaiselle;

f) varmistaa, että rahaston tai Euroopan meri- ja kalatalousrahaston tukea saaviksi valitut toimet eivät sisällä toimintaa, joka on ollut osa toimea, johon on sovellettu tai olisi pitänyt soveltaa 71 artiklan mukaista takaisinperintämenettelyä tuotannollisen toiminnan ohjelma-alueen ulkopuolelle siirtämisen vuoksi;

g) määrittää, mihin tukitoimien luokkaan tai, Euroopan meri- ja kalatalousrahaston kyseessä ollen, mihin toimenpiteisiin toimen menot on kohdennettava.

4. Kun kyseessä on toimenpideohjelman varainhoito ja valvonta, hallintoviranomaisen tehtävänä on

▼M6

a) tarkistaa, että osarahoitetut tuotteet ja palvelut on toimitettu ja että toimi on sovellettavan lainsäädännön, toimenpideohjelman ja sille asetettujen tukiedellytysten mukainen, ja

   i) kun kustannukset on tarkoitus korvata 67 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdan mukaisesti, että tuensaajien kyseisten kustannusten osalta ilmoittamat menot on maksettu;

   ii) kun kustannukset on tarkoitus korvata 67 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan b–e alakohdan mukaisesti, että tuensaajalle menojen kattamiseksi maksettavan korvauksen edellytykset ovat täyttyneet;

▼B

b) varmistaa, että tosiasiallisesti syntyneiden tukikelpoisten kustannusten perusteella korvattavien toimien täytäntöönpanoon osallistuvilla tuensaajilla on käytössään joko erillinen kirjanpitojärjestelmä tai soveltuva kirjanpitokoodi kaikille toimeen liittyville tapahtumille;

c) ottaa käyttöön todetut riskit huomioon ottaen tehokkaita ja oikeasuhteisia petostentorjuntatoimenpiteitä;

d) ottaa käyttöön menettelyt, joilla varmistetaan, että kaikki menoja ja tarkastuksia koskevat asiakirjat, joita tarvitaan asianmukaisen jäljitysketjun turvaamiseksi, säilytetään 72 artiklan g alakohdan vaatimusten mukaisesti;

e) laatia ►M6 varainhoitoasetuksen 63 artiklan 5 kohdan a ja b alakohdassa ja 6 ja 7 kohdassa ◄ tarkoitetut johdon vahvistuslausuma ja vuotuinen yhteenveto.

Poiketen siitä, mitä ensimmäisen alakohdan a alakohdassa säädetään, Euroopan alueellista yhteistyötä koskevassa asetuksessa voidaan vahvistaa yhteistyöohjelmia varten erityiset tarkastuksia koskevat säännöt.

5. Edellä olevan 4 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdan mukaisten tarkastusten on sisällettävä seuraavat menettelyt:

a) tuensaajan kutakin korvaushakemusta koskevat hallinnolliset varmennukset;

b) toimia koskevat, paikan päällä tehtävät varmennukset.

Paikan päällä tehtävien varmennusten suorittamisväli ja kattavuus on suhteutettava toimelle myönnetyn julkisen tuen määrään sekä riskitasoon, joka on määritetty tällaisissa varmennuksissa ja tarkastusviranomaisen toimittamissa tarkastuksissa koko hallinto- ja valvontajärjestelmän osalta.

▼B

6. Edellä olevan 5 kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohdan mukaisia yksittäisten toimien paikan päällä suoritettavia varmennuksia voidaan tehdä otantaperiaatteella.

7. Mikäli hallintoviranomainen on myös toimenpideohjelman tuensaaja, 4 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdassa tarkoitettuihin varmennuksiin liittyvillä järjestelyillä on varmistettava tehtävien eriyttäminen riittävällä tavalla.

8. Siirretään komissiolle valta antaa 149 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joissa vahvistetaan säännöt, jotka koskevat tämän artiklan 2 kohdan d alakohdan mukaisen seurantajärjestelmän puitteissa tietokoneistetusti tallennettavia ja säilytettäviä tietoja.

Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksiä, joilla määritetään tämän artiklan 2 kohdan d alakohdan mukaisesti luodun järjestelmän tekniset eritelmät. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 150 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

9. Siirretään komissiolle valta antaa 149 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joissa vahvistetaan tämän artiklan 4 kohdan ensimmäisen alakohdan d alakohdassa tarkoitettua jäljitysketjua koskevat yksityiskohtaiset vähimmäisvaatimukset kirjanpitoaineiston ja todentavien asiakirjojen säilyttämisestä todentamisviranomaisen, hallintoviranomaisen, välittävien toimielinten ja tuensaajien tasolla.

10. Komissio hyväksyy tämän artiklan yhdenmukaisen täytäntöönpanon varmistamiseksi täytäntöönpanosäädöksiä, jotka koskevat 4 kohdan ensimmäisen alakohdan e alakohdassa tarkoitettua johdon vahvistuslausuman mallia. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 150 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

126 artikla

Todentamisviranomaisen tehtävät

Toimenpideohjelman todentamisviranomaisen tehtävänä on erityisesti

a) laatia maksatushakemukset ja toimittaa ne komissiolle sekä todentaa, että ne on laadittu luotettavien kirjanpitojärjestelmien ja tarkistettavissa olevien todentavien asiakirjojen perusteella ja että niihin on kohdistunut hallintoviranomaisen tekemiä tarkastuksia;

b) laatia ►M6 varainhoitoasetuksen 63 artiklan 5 kohdan a alakohdassa ja 6 kohdassa ◄ tarkoitettu tilitys;

c) todentaa tilityksen täydellisyys, oikeellisuus ja totuudenmukaisuus ja se, että kirjatut menot ovat sovellettavan lainsäädännön mukaiset ja aiheutuneet toimenpideohjelmaan sovellettavien perusteiden mukaisesti rahoitettaviksi valituista toimista, jotka ovat sovellettavan lainsäädännön mukaiset;

d) varmistaa, että käytössä on kutakin toimea koskevan kirjanpitoaineiston tallentamiseen ja säilyttämiseen tarkoitettu tietokoneistettu tietojärjestelmä, joka käsittää kaikki maksatushakemusten ja tilityksen laatimiseen vaaditut tiedot, mukaan lukien tiedot takaisin perittävistä määristä, takaisin perityistä määristä sekä määristä, jotka on palautettu johonkin toimeen tai toimenpideohjelmaan tarkoitetun rahoitusosuuden täysimääräisen tai osittaisen peruuttamisen johdosta;

▼B

e) varmistaa, että se on saanut hallintoviranomaiselta maksatushakemusten laatimista ja esittämistä varten tarvitsemansa tiedot menoja koskevista menettelyistä ja tarkastuksista;

f) ottaa maksatushakemusten laadinnassa ja esittämisessä huomioon kaikkien tarkastusviranomaisen tekemien tai sen vastuulla tehtyjen tarkastusten tulokset;

g) säilyttää tietokoneistetussa muodossa kirjanpitoaineisto, joka koskee komissiolle ilmoitettuja menoja ja tuensaajille maksettua vastaavaa julkista rahoitusosuutta;

h) pitää kirjaa takaisin perittävistä määristä ja määristä, jotka on poistettu johonkin toimeen osoitetun rahoitusosuuden täysimääräisen tai osittaisen peruuttamisen johdosta. ►C1 Takaisin perityt määrät palautetaan unionin talousarvioon ennen toimenpideohjelman sulkemista vähentämällä ne seuraavasta maksatushakemuksesta. ◄

127 artikla

Tarkastusviranomaisen tehtävät

1. Tarkastusviranomaisen on varmistettava, että tehdään tarkastuksia, jotka koskevat toimenpideohjelman hallinto- ja valvontajärjestelmän asianmukaista toimintaa sekä toimista ilmoitettujen menojen perusteella poimittua asianmukaista otosta. Ilmoitetut menot on tarkastettava edustavan otoksen perusteella pääsääntöisesti tilastollisten otantamenetelmien avulla.

Muuta kuin tilastollista menetelmää voidaan tarkastusviranomaisen ammatillisen harkinnan mukaan käyttää asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa kansainvälisesti hyväksyttyjen tilintarkastusstandardien mukaisesti, jos tilastollisia menetelmiä ei voida käyttää tilivuoden toimien vähäisen määrän vuoksi.

Tällöin otoksen on oltava riittävän suuri, jotta tarkastusviranomainen voi laatia pätevän tarkastuslausunnon ►M6 varainhoitoasetuksen 63 artiklan 7 kohdan ◄ mukaisesti.

Muihin kuin tilastollisiin menetelmiin perustuvan otoksen on katettava vähintään 5 prosenttia toimista, joiden menoista on ilmoitettu komissiolle tilivuoden aikana, ja 10 prosenttia menoista, jotka on ilmoitettu komissiolle varainhoitovuoden aikana.

2. Jos tarkastukset suorittaa jokin muu elin kuin tarkastusviranomainen, tarkastusviranomaisen on huolehdittava siitä, että kaikki tällaiset elimet ovat vaadittavalla tavalla toiminnallisesti riippumattomia.

3. Tarkastusviranomaisen on huolehdittava siitä, että tarkastustyössä otetaan huomioon kansainvälisesti hyväksytyt tilintarkastusstandardit.

4. Tarkastusviranomaisen on kahdeksan kuukauden kuluessa toimenpideohjelman hyväksymisestä laadittava tarkastusten toimittamista koskeva tarkastusstrategia. Tarkastusstrategiassa on vahvistettava tarkastusmenetelmät, toimia koskevissa tarkastuksissa sovellettava otantamenetelmä sekä kuluvan tilivuoden ja kahden seuraavan tilivuoden tarkastussuunnitelma. Tarkastusstrategiaa on päivitettävä vuosittain vuodesta

▼B

2016 vuoden 2024 loppuun. Jos useampaan toimenpideohjelmaan sovelletaan yhteistä hallinto- ja valvontajärjestelmää, kyseisille toimenpideohjelmille voidaan laatia yksi tarkastusstrategia. Tarkastusviranomaisen on toimitettava tarkastusstrategia komissiolle pyynnöstä.

5. Tarkastusviranomaisen on laadittava

a) ►M6 varainhoitoasetuksen 63 artiklan 7 kohdan ◄ mukainen tarkastuslausunto;

b) tarkastuskertomus, jossa esitetään tärkeimmät havainnot 1 kohdan mukaisesti tehdyissä tarkastuksissa, mukaan lukien hallinto- ja valvontajärjestelmissä havaitut puutteet sekä ehdotetut ja toteutetut oikaisutoimet.

Jos useampaan toimenpideohjelmaan sovelletaan yhteistä hallinto- ja valvontajärjestelmää, ensimmäisen alakohdan b alakohdassa vaaditut tiedot voidaan koota yhteen kertomukseen.

6. Komissio hyväksyy tämän artiklan yhdenmukaisen täytäntöönpanon varmistamiseksi täytäntöönpanosäädöksiä, joilla vahvistetaan tarkastusstrategian, tarkastuslausunnon ja tarkastuskertomuksen mallit. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 150 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua neuvoa-antavaa menettelyä noudattaen.

7. Siirretään komissiolle valta antaa 149 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla määritellään toimien tarkastuksen sekä tilien tarkastuksen laajuus ja sisältö sekä menetelmät, joita käytetään tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetun otoksen poimimiseksi toimista.

8. Siirretään komissiolle valta antaa 149 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joissa vahvistetaan komission virkamiesten tai komission valtuuttamien edustajien tekemien tarkastusten aikana kerättyjen tietojen käyttöä koskevat yksityiskohtaiset säännöt.

III LUKU

Tarkastusviranomaisten kanssa toteutettava yhteistyö

128 artikla

Tarkastusviranomaisten toteutettava yhteistyö

1. Komissio tekee yhteistyötä tarkastusviranomaisten kanssa niiden tarkastussuunnitelmien ja -menetelmien keskinäiseksi yhteensovittamiseksi ja vaihtaa kyseisten viranomaisten kanssa viipymättä tietoja hallinto- ja valvontajärjestelmien tarkastusten tuloksista.

2. Tämän yhteistyön helpottamiseksi tapauksissa, joissa jäsenvaltio nimeää useita tarkastusviranomaisia, jäsenvaltio voi nimetä yhteensovittamisesta vastaavan elimen.

▼B

3. Komissio, tarkastusviranomaiset sekä mahdollinen koordinoinnista vastaava elin tapaavat säännöllisesti, pääsääntöisesti vähintään kerran vuodessa, jollei toisin sovita, tutkiakseen yhdessä vuotuista tarkastuskertomusta, tarkastuslausuntoa ja tarkastusstrategiaa sekä vaihtaakseen näkemyksiä hallinto- ja valvontajärjestelmien parantamiseen liittyvistä kysymyksistä.

II OSASTO

▼C1

VARAINHOITO, TILITYKSEN LAATIMINEN, TARKASTUS JA HYVÄKSYMINEN SEKÄ RAHOITUSOIKAISUT

▼B

1 LUKU

Varainhoito

129 artikla

Maksuja koskevat yhteiset säännöt

Jäsenvaltion on varmistettava, että tuensaajille maksettujen julkisten menojen määrä on viimeistään toimenpideohjelman sulkemisvaiheessa ►C1 ainakin yhtä suuri kuin komission rahastoista sekä Euroopan meri- ja kalatalousrahastosta jäsenvaltiolle maksama rahoitusosuus. ◄

130 artikla

Välimaksujen ja loppumaksun laskentaa koskevat yhteiset säännöt

1. Komissio maksaa välimaksuna 90 prosenttia määrästä, joka saadaan sovellettaessa toimenpideohjelman hyväksymistä koskevassa päätöksessä säädettyä kunkin prioriteetin osarahoitusosuutta kyseisen prioriteetin osalta tukikelpoisiin menoihin, jotka on ilmoitettu maksatushakemuksessa. Komissio määrittelee jäljellä olevat välimaksuina korvattavat tai 139 artiklan mukaisesti takaisinperittävät määrät.

▼C1

2. Rahastoista tai Euroopan meri- ja kalatalousrahastosta prioriteetille välimaksuina ja loppumaksuina maksettu rahoitusosuus ei kuitenkaan saa olla suurempi kuin

a) prioriteettia koskevissa maksatushakemuksissa ilmoitetut tukikelpoiset julkiset menot; tai

b) prioriteetille rahastoista tai Euroopan meri- ja kalatalousrahastosta osoitettu rahoitusosuus, joka on vahvistettu toimenpideohjelman hyväksymistä koskevassa komission päätöksessä,

sen mukaan kumpi määrä on pienempi.

▼M10

3. Poiketen siitä, mitä 2 kohdassa säädetään, rahastojen tai Euroopan meri- ja kalatalousrahaston rahoitusosuus loppumaksuista kunkin prioriteetin osalta rahasto- ja alueluokkakohtaisesti viimeisenä tilivuonna saa olla enintään 10 prosenttia suurempi kuin rahastoista tai Euroopan meri- ja kalatalousrahastosta kullekin prioriteetille ja alueluokalle myönnetty rahoitusosuus, joka on vahvistettu toimenpideohjelman hyväksymistä koskevassa komission päätöksessä.

▼**M10**

Rahastojen tai Euroopan meri- ja kalatalousrahaston rahoitusosuus viimeisen tilivuoden loppumaksuista ei saa ylittää ilmoitettuja tukikelpoisia julkisia menoja tai kustakin rahastosta ja alueluokkakohtaisesti kullekin toimenpideohjelmalle myönnettyä rahoitusosuutta, joka on vahvistettu toimenpideohjelman hyväksymistä koskevassa komission päätöksessä, sen mukaan kumpi määrä on pienempi.

▼**M6**

131 artikla

Maksatushakemukset

1. Maksatushakemuksiin on sisällyttävä kunkin prioriteetin osalta

a) toimien toteuttamisesta tuensaajille aiheutuneiden ja maksettujen tukikelpoisten menojen kokonaismäärä, joka on viety todentamisviranomaisen kirjanpitojärjestelmään;

b) toimien toteuttamisesta aiheutuneiden julkisten menojen kokonaismäärä, joka on viety todentamisviranomaisen kirjanpitojärjestelmään.

Niiden määrien osalta, jotka on sisällytettävä 67 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan e alakohdassa tarkoitettua tukimuotoa koskeviin maksatushakemuksiin, maksatushakemuksiin on sisällytettävä 67 artiklan 5 a kohdan mukaisesti hyväksytyissä delegoiduissa säädöksissä eritellyt tiedot ja niissä on käytettävä tämän artiklan 6 kohdan mukaisesti hyväksytyissä täytäntöönpanosäädöksissä vahvistettua maksatushakemusten mallia.

2. Maksatushakemukseen sisältyvien tukikelpoisten menojen tueksi on esitettävä maksukuitit tai vastaavalla tavalla todistusvoimaiset kirjanpitoasiakirjat, paitsi jos kyseessä on tämän asetuksen 67 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan b–e alakohdassa, tämän asetuksen 68, 68 a ja 68 b artiklassa, tämän asetuksen 69 artiklan 1 kohdassa ja 109 artiklassa sekä ESR-asetuksen 14 artiklassa säädetty tukimuoto. Näiden tukimuotojen osalta maksatushakemukseen on sisällytettävä sovellettavin perustein lasketut kustannukset.

3. Valtiontuen osalta edellytetään, että tuen myöntävä taho on maksanut tuensaajille maksatushakemukseen sisältyviä menoja vastaavan julkisen rahoitusosuuden, tai jos jäsenvaltiot ovat päättäneet, että tuensaaja on 2 artiklan 10 kohdan a alakohdan mukaisesti tuen myöntävä taho, että tuensaaja on maksanut rahoitusosuuden tukea saavalle taholle.

4. Poiketen siitä, mitä tämän artiklan 1 kohdassa säädetään, maksatushakemukseen voi sisältyä valtiontuen osalta tuen myöntävän tahon tuensaajalle maksamia ennakoita, tai jos jäsenvaltiot ovat päättäneet, että tuensaaja on 2 artiklan 10 kohdan a alakohdan mukaisesti tuen myöntävä taho, tuensaajan tukea saavalle taholle maksamia ennakoita seuraavin, kumulatiivisin edellytyksin:

a) näillä ennakoilla on jonkin jäsenvaltioon sijoittautuneen pankin tai muun rahoituslaitoksen myöntämä takuu tai niihin sovelletaan jotakin julkisyhteisön tai jäsenvaltion takuuksi antamaa välinettä;

b) näiden ennakoiden määrä ei ole yli 40 prosenttia tuensaajalle tiettyyn toimeen myönnettävän tuen kokonaismäärästä, tai jos jäsenvaltiot ovat päättäneet, että tuensaaja on 2 artiklan 10 kohdan a alakohdan mukaisesti tuen myöntävä taho, yli 40 prosenttia tietyn toimen osana tukea saavalle taholle myönnettävän tuen kokonaismäärästä;

▼M6

c) nämä ennakot katetaan tuensaajan maksamilla menoilla, tai jos jäsenvaltiot ovat päättäneet, että tuensaaja on 2 artiklan 10 kohdan a alakohdan mukaisesti tuen myöntävä taho, tukea saavan tahon toimea toteuttaessaan maksamilla menoilla, ja niiden tueksi esitetään maksukuitit tai vastaavalla tavalla todistusvoimaiset kirjanpitoasiakirjat kolmen vuoden kuluessa ennakon maksamisvuodesta tai 31 päivänä joulukuuta 2023 sen mukaan, kumpi ajankohta on aikaisempi.

Jos ensimmäisen alakohdan c alakohdassa säädettyjä edellytyksiä ei noudateta, seuraava maksatushakemus on oikaistava vastaavasti.

5. Kussakin maksatushakemuksessa, johon sisältyy tämän artiklan 4 kohdassa tarkoitetun tyyppisiä ennakkoja, on ilmoitettava erikseen

a) toimintaohjelmasta ennakkoina maksettu kokonaismäärä;

b) määrä, joka on kolmen vuoden kuluessa ennakon maksamisesta 4 kohdan ensimmäisen alakohdan c alakohdan mukaisesti katettu tuensaajan, tai jos jäsenvaltiot ovat päättäneet, että tuensaaja on 2 artiklan 10 kohdan a alakohdan mukaisesti tuen myöntävä taho, tukea saavan tahon maksamilla menoilla, sekä

c) määrä, jota ei ole katettu tuensaajan, tai jos jäsenvaltiot ovat päättäneet, että tuensaaja on 2 artiklan 10 kohdan a alakohdan mukaisesti tuen myöntävä taho, tukea saavan tahon maksamilla menoilla ja joiden osalta kolmen vuoden ajanjakso ei ole vielä päättynyt.

6. Komissio hyväksyy tämän säännöksen yhdenmukaisen täytäntöönpanon varmistamiseksi täytäntöönpanosäädöksiä, joilla vahvistetaan maksatushakemusten malli. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 150 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

▼B

132 artikla

Tuensaajalle suoritettavat maksut

1. Edellyttäen, että varoja on käytettävissä ensimmäisen ja vuotuisen ennakkomaksun ja välimaksujen johdosta, hallintoviranomaisen on varmistettava, että tuensaaja saa erääntyneiden tukikelpoisten julkisten menojen kokonaismäärän täysimääräisenä viimeistään 90 päivän kuluessa päivästä, jona tuensaaja on esittänyt maksatushakemuksen.

Siitä ei saa vähentää tai pidättää mitään määriä eikä periä mitään erityismaksuja tai muita vaikutukseltaan vastaavia maksuja, jotka vähentäisivät tuensaajille maksettavia määriä.

2. Hallintoviranomainen voi keskeyttää 1 kohdassa tarkoitetun maksumääräajan kulumisen jommassakummassa seuraavassa asianmukaisesti perustellussa tapauksessa, jos

a) maksatushakemuksen määrä ei ole erääntynyt tai ei ole toimitettu asianmukaisia todentavia asiakirjoja, mukaan lukien asiakirjat, joita tarvitaan 125 artiklan 4 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdan mukaisia hallinnoinnin tarkastuksia varten;

b) on käynnistetty tutkimus asianomaisiin menoihin vaikuttavan mahdollisen sääntöjenvastaisuuden johdosta.

Asianomaiselle tuensaajalle on annettava kirjallinen ilmoitus keskeyttämisestä ja sen syistä.

▼B

133 artikla

Euron käyttö

1. Jäsenvaltioiden, jotka eivät ole ottaneet käyttöön euroa valuuttanaan maksatushakemuksen päivämäärään mennessä, on muunnettava kansallisessa valuutassa aiheutuneet menojen määrät euroiksi. Nämä määrät muunnetaan euroiksi käyttäen komission kuukausittaista kirjanpitokurssia siltä kuukaudelta, jonka aikana meno merkittiin kyseisen toimenpideohjelman todentamisviranomaisen tileille. Komissio julkaisee tämän kurssin sähköisesti kuukausittain.

2. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, Euroopan alueellista yhteistyötä koskevassa asetuksessa voidaan vahvistaa erityiset säännöt euroiksi muuntamisen ajankohdasta.

3. Kun eurosta tulee jonkin jäsenvaltion rahayksikkö, 1 kohdassa kuvattua muuntomenettelyä sovelletaan edelleen kaikkiin menoihin, jotka on merkitty todentamisviranomaisen tileille ennen kansallisen rahayksikön ja euron välisen kiinteän muuntokurssin voimaantulopäivää.

134 artikla

Ennakkomaksun maksaminen

1. Ensimmäinen ennakkomaksu maksetaan erinä seuraavasti:

a) vuonna 2014: 1 prosentti tukimäärästä, joka rahastoista ja Euroopan meri- ja kalatalousrahastosta on osoitettu kyseiselle toimenpideohjelmalle koko ohjelmakaudeksi, ja 1,5 prosenttia tukimäärästä, joka rahastoista on osoitettu kyseiselle toimenpideohjelmalle koko ohjelmakaudeksi silloin, kun jäsenvaltio on saanut rahoitustukea vuodesta 2010 lähtien Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 122 ja 143 artiklan mukaisesti tai Euroopan rahoitusvakausvälineestä tai kun se saa mainitun sopimuksen 136 ja 143 artiklassa tarkoitettua rahoitustukea 31 päivänä joulukuuta 2013;

b) vuonna 2015: 1 prosentti tukimäärästä, joka rahastoista ja Euroopan meri- ja kalatalousrahastosta on osoitettu kyseiselle toimenpideohjelmalle koko ohjelmakaudeksi, tai 1,5 prosenttia tukimäärästä, joka rahastoista on osoitettu kyseiselle toimenpideohjelmalle koko ohjelmakaudeksi silloin, kun jäsenvaltio on saanut rahoitustukea vuodesta 2010 lähtien Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 122 ja 143 artiklan mukaisesti tai Euroopan rahoitusvakausvälineestä tai kun se saa mainitun sopimuksen 136 ja 143 artiklassa tarkoitettua rahoitustukea 31 päivänä joulukuuta 2014;

c) vuonna 2016: 1 prosenttia tukimäärästä, joka rahastoista ja Euroopan meri- ja kalatalousrahastosta on osoitettu kyseiselle toimenpideohjelmalle koko ohjelmakaudeksi.

Jos toimenpideohjelma hyväksytään vuonna 2015 tai myöhemmin, aikaisemmat erät maksetaan hyväksymisvuonna.

▼M1

1a. Edellä 1 kohdan b ja c alakohdassa säädettyjen maksujen lisäksi Kreikan toimenpideohjelmille maksetaan vuosina 2015 ja 2016 ylimääräinen ensimmäinen ennakkomaksu, joka on 3,5 prosenttia tukimäärästä, joka rahastoista ja Euroopan meri- ja kalatalousrahastosta on osoitettu kyseisille toimenpideohjelmille koko ohjelmakaudeksi.

Ylimääräistä ensimmäistä ennakkomaksua ei sovelleta Euroopan alueellinen yhteistyö -tavoitteen mukaisiin ohjelmiin eikä nuorisotyöllisyysaloitteen erityismäärärahoihin.

▼M1

Jos rahastosta jollekin toimenpideohjelmalle tämän kohdan nojalla vuosina 2015 ja 2016 maksettujen ylimääräisten ensimmäisten ennakkomaksujen kokonaismäärää ei ole viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2016 katettu kyseisen ohjelman todentamisviranomaisen esittämillä maksatushakemuksilla, Kreikan on maksettava komissiolle takaisin kyseisestä rahastosta kyseiselle ohjelmalle maksetut ylimääräiset ensimmäiset ennakkomaksut kokonaisuudessaan. Nämä maksupalautukset eivät muodosta rahoitusoikaisua, eivätkä ne vähennä toimenpideohjelmille rahastoista tai Euroopan meri- ja kalatalousrahastosta myönnettävää tukea. Takaisinmaksetut määrät ovat varainhoitoasetuksen 21 artiklan 3 kohdan c alakohdan mukaisia käyttötarkoitukseensa sidottuja tuloja.

▼B

2. Vuotuinen ennakkomaksu maksetaan ennen heinäkuun 1 päivää vuosina 2016–2023. Se on prosenttiosuus tukimäärästä, joka rahastoista ja Euroopan meri- ja kalatalousrahastosta on osoitettu kyseiselle toimenpideohjelmalle koko ohjelmakaudeksi seuraavasti:.

— 2016: 2 %

— 2017: 2,625 %

— 2018: 2,75 %

— 2019: 2,875 %

— 2020–2023: 3 %.

3. Laskettaessa 1 kohdassa tarkoitetun ensimmäisen ennakkomaksun määrää koko ohjelmakaudelle ei osoitettuun tukimäärään lueta mukaan toimenpideohjelmaan liittyviä, suoritusvarauksesta maksettavia määriä.

Laskettaessa 1 kohdassa tarkoitetun vuotuisen ennakkomaksun määrää vuoteen 2020 asti tuon vuoden loppuun asti, koko ohjelmakaudelle osoitettuun tukimäärään ei lueta mukaan toimenpideohjelmaan liittyviä, suoritusvarauksesta maksettavia määriä.

135 artikla

►C1 Välimaksatushakemusten ◄ esittämistä ja niiden maksamista koskevat määräajat

1. Todentamisviranomaisen on esitettävä säännöllisesti 131 artiklan 1 kohdan mukainen ►C1 välimaksatushakemus ◄, joka kattaa kyseisen viranomaisen kirjanpitojärjestelmään viedyt määrät kyseiseltä tilivuodelta. Todentamisviranomainen voi kuitenkin sisällyttää tällaiset määrät seuraavina tilivuosina esitettäviin maksatushakemuksiin, jos se pitää tätä tarpeellisena.

►C1 2. Todentamisviranomaisen on esitettävä lopullinen välimaksatushakemus viimeistään edellisen tilivuoden päättymistä seuraavan heinäkuun ◄ 31 päivänä, ja joka tapauksessa ennen kuin se esittää ensimmäisen ►C1 välimaksatushakemuksen ◄ seuraavalta tilivuodelta.

3. Ensimmäistä ►C1 välimaksatushakemusta ◄ ei saa tehdä ennen kuin komissiolle on ilmoitettu hallinto- ja todentamisviranomaisten nimeämisestä 124 artiklan mukaisesti.

4. Välimaksuja ei saa suorittaa toimenpideohjelmalle, paitsi jos komissiolle on toimitettu vuotuinen täytäntöönpanokertomus rahastokohtaisten sääntöjen mukaisesti.

▼B

5. Komissio suorittaa välimaksun käytettävissä olevien varojen rajoissa viimeistään 60 päivän kuluttua siitä päivästä, jona maksatushakemus on kirjattu komissiossa.

136 artikla

Vapauttaminen

1. Komissio vapauttaa toimenpideohjelman käsittämästä määrästä ne osat, joita ei ole käytetty ensimmäisen ja vuotuisen ennakkomaksun ja välimaksujen maksamiseen viimeistään toimenpideohjelman talousarviositoumusvuotta seuraavan kolmannen varainhoitovuoden joulukuun 31 päivänä tai joiden osalta ei ole esitetty 131 artiklan mukaisesti laadittua maksatushakemusta 135 artiklan mukaisesti.

2. Talousarviositoumusten 31 päivänä joulukuuta 2023 avoinna oleva osa vapautetaan, jos mikä tahansa 141 artiklan 1 kohdassa vaadituista asiakirjoista on jätetty toimittamatta komissiolle 141 artiklan 1 kohdassa asetettuun määräaikaan mennessä.

II LUKU

Tilityksen laatiminen, tilien tarkastus ja hyväksyminen, toimenpideohjelmien sulkeminen sekä maksujen keskeyttäminen

I jakso

Tilityksen laatiminen sekä tilien tarkastus ja hyväksyminen

137 artikla

Tilityksen laatiminen

1. ►**M6** Varainhoitoasetuksen 63 artiklan 5 kohdan a alakohdassa ja 6 kohdassa ◄ tarkoitettu tilitys toimitetaan komissiolle kunkin toimenpideohjelman osalta. Tilityksen on katettava tilivuosi ja sisällettävä kunkin toimintalinjan ja tarvittaessa rahaston ja alueluokan tasolla

a) todentamisviranomaisen kirjanpitojärjestelmään viety tukikelpoisten menojen kokonaismäärä, joka on sisällytetty komissiolle esitettyihin maksatushakemuksiin 131 artiklan ja 135 artiklan 2 kohdan mukaisesti tilivuoden päätymistä seuraavan heinäkuun 31 päivään mennessä, toimien toteuttamisesta aiheutuneiden vastaavien julkisten menojen kokonaismäärä sekä tuensaajille 132 artiklan 1 kohdan mukaisesti suoritettujen vastaavien maksujen kokonaismäärä;

b) tilivuoden aikana peruutetut ja takaisin perityt määrät, tilivuoden lopun tilanteen mukaisesti takaisin perittävät määrät, 71 artiklan nojalla suoritetut takaisinperinnät sekä määrät, joita ei saada perityiksi takaisin;

▼C1

c) rahoitusvälineille 41 artiklan 1 kohdan mukaisesti maksettujen ohjelman rahoitusosuuksien sekä 131 artiklan 4 kohdan mukaisten valtiontukiennakoiden määrä;

▼B

d) kunkin prioriteetin osalta edellä olevan a alakohdan nojalla todettujen menojen ja saman tilivuoden osalta maksatushakemuksissa ilmoitettujen menojen välinen täsmäytys sekä selvitys mahdollisista eroista.

▼B

2. Jos jäsenvaltio jättää tilityksestään pois ►C1 välimaksatushakemukseen ◄ tilivuoden osalta aiemmin sisältyneitä menoja siksi, että näiden menojen laillisuuden ja asianmukaisuuden arviointi on meneillään, tällaiset menot tai niiden osat, jotka myöhemmin todetaan laillisiksi ja asianmukaisiksi, voidaan sisällyttää kokonaan tai osittain jotakin seuraavaa tilivuotta koskevaan ►C1 välimaksatushakemukseen ◄.

3. Komissio hyväksyy tämän artiklan yhdenmukaisen täytäntöönpanon edellytysten varmistamiseksi täytäntöönpanosäädöksiä, joilla vahvistetaan tässä artiklassa tarkoitettu tilityksen malli. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 1503 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

138 artikla

Tietojen toimittaminen

Jäsenvaltioiden on toimitettava seuraavat ►M6 varainhoitoasetuksen 63 artiklassa tarkoitetut asiakirjat kyseisen artiklan 5 kohdassa ja 7 kohdan toisessa alakohdassa ◄ säädetyssä määräajassa kultakin vuodelta alkaen vuodesta 2016 vuoden 2025 loppuun:

a) tämän asetuksen 137 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu tilitys edelliseltä tilivuodelta;

b) tämän asetuksen 125 artiklan 4 kohdan ensimmäisen alakohdan e alakohdassa tarkoitettu johdon vahvistuslausuma ja vuotuinen yhteenveto edeltävältä tilivuodelta;

c) tämän asetuksen 127 artiklan 5 kohdan ensimmäisen alakohdan a ja b alakohdassa tarkoitettu tarkastuslausunto ja -kertomus edeltävältä tilivuodelta.

139 artikla

Tilien tarkastus ja hyväksyminen

1. Komissio tarkastaa jäsenvaltion 138 artiklan mukaisesti toimittamat asiakirjat. Jäsenvaltion on komission pyynnöstä toimitettava kaikki tarvittavat lisätiedot, jotta komissio voi todeta tilien täydellisyyden, oikeellisuuden ja totuudenmukaisuuden 84 artiklan 1 kohdassa vahvistetussa määräajassa.

2. Komissio hyväksyy tilit, jos se voi todeta niiden täydellisyyden, oikeellisuuden ja totuudenmukaisuuden. Komissio päätyy tällaiseen toteamukseen, jos tarkastusviranomainen on antanut ilman huomautuksia olevan tarkastuslausunnon tilien täydellisyydestä, oikeellisuudesta ja totuudenmukaisuudesta, paitsi jos komissiolla on erityiset todisteet tilejä koskevan tarkastuslausunnon epäluotettavuudesta.

3. Komissio ilmoittaa jäsenvaltioille 84 artiklan 1 kohdassa vahvistetussa määräajassa, voiko se hyväksyä tilit.

4. Jos komissio ei jäsenvaltiosta johtuvista syistä voi hyväksyä tilejä 84 artiklassa asetetussa määräajassa, se ilmoittaa tästä ja tähän johtaneista syistä jäsenvaltioille tämän artiklan 2 kohdan mukaisesti sekä ilmoittaa niille toimenpiteet, jotka on toteutettava ja niiden toteuttamisaikataulun. Toimenpiteiden toteuttamiseen varatun ajan päätyttyä komissio ilmoittaa jäsenvaltiolle, voiko se hyväksyä tilit.

▼B

5. Tileihin kirjattujen menojen perustana olevien toimien laillisuutta ja asianmukaisuutta koskevia kysymyksiä ei oteta huomioon komission hyväksyessä tilejä. Tilien tarkastus- ja hyväksymismenettely ei keskeytä ►C1 välimaksatushakemusten ◄ käsittelyä eikä johda maksujen keskeyttämiseen, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 83 ja 142 artiklan soveltamista.

6. Komissio laskee hyväksyttyjen tilien perusteella rahastoista ja Euroopan meri- ja kalatalousrahastosta tilivuoden osalta maksettavan määrän ja vastaavat mukautukset jäsenvaltiolle suoritettaviin maksuihin. Komissio ottaa huomioon seuraavat:

a) 137 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetut tilityksessä ilmoitetut määrät, joihin sovelletaan kunkin prioriteetin osarahoitusosuutta;

b) komission kyseisen tilivuoden aikana suorittamien maksujen kokonaismäärä, joka käsittää seuraavat:

   i) komission 130 artiklan 1 kohdan ja 24 artiklan mukaisesti suorittamien välimaksujen määrä; ja

   ii) 134 artiklan 2 kohdan mukaisesti maksetun vuotuisen ennakkomaksun määrä.

7. Edellä 6 kohdassa mainitun laskennan jälkeen komissio tarkastaa ja hyväksyy vastaavan vuosittaisen ennakkomaksun ja suorittaa mahdolliset lisämaksut 30 päivän kuluessa tilien hyväksymisestä. Jos jäsenvaltiolta on perittävä takaisin jokin määrä, komissio antaa siitä perintämääräyksen, joka toteutetaan mahdollisuuksien mukaan kuittaamalla määrä jäsenvaltiolle samassa toimenpideohjelmassa myöhemmin suoritettavia maksuja vastaan. ►C1 Tällainen takaisinperintä ei muodosta rahoitusoikaisua eikä vähennä rahastojen ja Euroopan meri- ja kalatalousrahaston tukea toimenpideohjelmalle. ◄ Takaisin peritty määrä on varainhoitoasetuksen 177 artiklan 3 kohdan mukaista käyttötarkoitukseensa sidottua tuloa.

▼M9

Poiketen siitä, mitä ensimmäisessä alakohdassa säädetään, komissio ei anna perintämääräystä vuonna 2020 toimitettaviin vuotuisiin tilityksiin sisältyvistä jäsenvaltioilta takaisin perittävistä määristä. Määrät, joita ei ole peritty takaisin, on käytettävä nopeuttamaan covid-19:n puhkeamiseen liittyviä investointeja, jotka ovat tukikelpoisia tämän asetuksen ja rahastokohtaisten sääntöjen mukaisesti.

Määrät, joita ei ole peritty takaisin, on poistettava tileistä tai perittävä takaisin ohjelman päättyessä.

►C1 8. Jos komissio ei voi 4 kohdassa esitetyn menettelyn soveltamisen jälkeen hyväksyä tilejä, se määrittää käytettävissä olevien tietojen perusteella ja 6 kohdan mukaisesti rahastoista sekä Euroopan meri- ja kalatalousrahastosta tilivuoden osalta maksettavan määrän ja ilmoittaa siitä jäsenvaltiolle. Jos jäsenvaltio ilmoittaa hyväksymisestään komissiolle kahden kuukauden kuluessa siitä, kun komissio toimitti sille kyseiset tiedot, sovelletaan 7 kohtaa. Jos jäsenvaltio ei hyväksy määrää, komissio antaa täytäntöönpanosäädöksillä päätöksen, jossa määrätään rahastoista sekä Euroopan meri- ja kalatalousrahastosta tilivuoden osalta maksettava määrä. Tällainen päätös ei muodosta rahoitusoikaisua eikä vähennä rahastojen ja Euroopan meri- ja kalatalousrahaston tukea toimenpideohjelmalle. ◄ Päätöksen perusteella komissio tekee mukautukset jäsenvaltioille suoritettaviin maksuihin 7 kohdan mukaisesti.

9. Komission hyväksyntä tileille tai tämän artiklan 8 kohdan mukainen komission päätös ei rajoita 144 ja 145 artiklan mukaista oikaisujen soveltamista.

▼B

10. Jäsenvaltiot voivat korvata sääntöjenvastaiset määrät, jotka on havaittu tilityksen toimittamisen jälkeen, tekemällä vastaavat mukautukset sen tilivuoden tilitykseen, jona sääntöjenvastaisuus havaittiin, tämän kuitenkaan rajoittamatta 144 ja 145 artiklan soveltamista.

140 artikla

Asiakirjojen saatavuus

1. ►C1 Hallintoviranomaisen on varmistettava, että kaikki rahastoista sekä Euroopan meri- ja kalatalousrahastosta tuettuja menoja koskevat todentavat asiakirjat toimista ◄, joiden tukikelpoiset kokonaismenot ovat alle 1 000 000 euroa, ovat pyynnöstä komission ja Euroopan tilintarkastustuomioistuimen saatavilla kolmen vuoden ajan toimen menot sisältävien tilityksen toimittamista seuraavan joulukuun 31 päivästä lukien, sanotun kuitenkaan rajoittamatta valtiontukisääntöjen soveltamista.

Muiden kuin ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen toimien osalta kaikkien todentavien asiakirjojen on oltava saatavilla kahden vuoden ajan päätökseen saadun toimen lopulliset menot sisältävän tilityksen toimittamista seuraavan joulukuun 31 päivästä lukien.

Hallintoviranomainen voi päättää soveltaa toisessa alakohdassa tarkoitettua sääntöä toimiin, joiden tukikelpoiset kokonaismenot ovat alle 1 000 000 euroa.

▼C1

Ensimmäisessä tai toisessa alakohdassa tarkoitettu määräaika lakkaa kulumasta vireillä olevan oikeudenkäynnin johdosta tai komission asianmukaisesti perustellusta pyynnöstä.

▼B

2. Hallintoviranomaisen on ilmoitettava tuensaajille 1 kohdassa tarkoitetun määräajan alkamispäivä.

3. Asiakirjat on säilytettävä joko alkuperäisinä tai oikeaksi todistettuina jäljennöksinä tai sellaisilla yleisesti hyväksytyillä tietovälineillä, joissa on alkuperäiset asiakirjat sähköisessä muodossa tai vain sähköisessä muodossa olemassa olevat asiakirjat. ►M6 Jos asiakirjoja säilytetään yleisesti hyväksytyillä tietovälineillä 5 kohdassa säädetyn menettelyn mukaisesti, alkuperäisiä asiakirjoja ei vaadita. ◄

4. Asiakirjat on säilytettävä muodossa, josta henkilöt, joita tiedot koskevat, ovat tunnistettavissa ainoastaan niin kauan kuin on tarpeen siihen tarkoitukseen, jota varten tiedot on kerätty tai jota varten niitä myöhemmin käsitellään.

5. Kansallisten viranomaisten on määritettävä menettely, jolla yleisesti hyväksytyillä tietovälineillä säilytettyjen asiakirjojen todistetaan vastaavan alkuperäisiä asiakirjoja, ja menettelyllä on varmistettava, että säilytetyt versiot vastaavat kansallisten lakien vaatimuksia ja että niitä voidaan käyttää tarkastustarkoituksiin.

6. Jos asiakirjat ovat olemassa vain sähköisessä muodossa, käytettyjen tietokonejärjestelmien on täytettävä hyväksytyt turvallisuusvaatimukset, joilla varmistetaan, että säilytetyt asiakirjat vastaavat kansallisten lakien vaatimuksia ja että niitä voidaan käyttää tarkastustarkoituksiin.

▼B

II jakso

Toimenpideohjelmien sulkeminen

141 artikla

Asiakirjojen esittäminen sulkemista varten ja loppumaksun maksaminen

1. Edellä 138 artiklassa tarkoitettujen asiakirjojen lisäksi jäsenvaltioiden on esitettävä viimeiseltä tilivuodelta eli 1 päivänä heinäkuuta 2023 alkavalta ja 30 päivänä kesäkuuta 2024 päättyvältä jaksolta toimenpideohjelmaa koskeva lopullinen täytäntöönpanokertomus tai Euroopan meri- ja kalatalousrahastosta tuetun toimintaohjelman viimeinen vuosittainen täytäntöönpanokertomus.

2. Loppumaksu maksetaan viimeistään kolmen kuukauden kuluttua viimeisen tilivuoden tilien hyväksymistä koskevan päätöksen päivästä tai yhden kuukauden kuluttua lopullisen täytäntöönpanokertomuksen hyväksymispäivästä, sen mukaan kumpi päivämäärä on myöhempi.

III jakso

Maksujen keskeyttäminen

142 artikla

Maksujen keskeyttäminen

1. Komissio voi keskeyttää välimaksut prioriteettien tai toimenpideohjelmien tasolla kokonaan tai osittain, jos yksi tai useampi seuraavista edellytyksistä täyttyy:

a) toimenpideohjelman hallinto- ja valvontajärjestelmän tehokkaassa toiminnassa on vakava puute, joka on vaarantanut toimenpideohjelmalle osoitetun unionin rahoitusosuuden ja jonka osalta ei ole toteutettu korjaavia toimenpiteitä;

▼C1

b) maksatushakemukseen sisältyvät menot liittyvät vakavia taloudellisia seurauksia aiheuttavaan sääntöjenvastaisuuteen, jota ei ole korjattu;

▼B

c) jäsenvaltio ei ole toteuttanut tarvittavia toimenpiteitä korjatakseen 83 artiklan mukaisen keskeyttämisen aiheuttavan tilanteen;

d) seurantajärjestelmän laadussa tai luotettavuudessa tai yhteisiä ja erityisiä indikaattoreita koskevissa tiedoissa on vakava puute;

e) ennakkoehtojen täyttämiseen tähtääviä toimenpiteitä ei ole toteutettu 19 artiklassa asetettujen edellytysten mukaisesti;

▼C1

f) prioriteetin tulosten tarkastelusta käy ilmi, että tuloskehyksessä asetetut taloudellisiin indikaattoreihin ja tuotosindikaattoreihin sekä täytäntöönpanon avainvaiheisiin liittyvät kyseisen prioriteetin välitavoitteet ovat 22 artiklassa säädetyt edellytykset huomioon ottaen jääneet merkittävässä määrin saavuttamatta;

▼B

Euroopan meri- ja kalatalousrahaston rahastokohtaisissa säännöissä voidaan vahvistaa erityisperusteita sellaiselle maksujen keskeytykselle, joka liittyy yhteisen kalastuspolitiikan mukaisesti sovellettavien sääntöjen noudattamatta jättämiseen, ja näiden erityisperusteiden on oltava oikeasuhteisia, kun otetaan huomioon sääntöjen noudattamatta jättämisen luonne, vakavuus, kesto ja toistuminen.

2. Komissio voi täytäntöönpanosäädöksillä päättää keskeyttää välimaksut kokonaisuudessaan tai osittain sen jälkeen, kun se on antanut jäsenvaltiolle mahdollisuuden esittää huomautuksensa.

3. Komissio lopettaa kaikkia välimaksuja tai niiden osaa koskevan keskeytyksen, kun jäsenvaltio on toteuttanut keskeytyksen lopettamiseksi tarvittavat toimenpiteet.

III LUKU

Rahoitusoikaisut

I jakso

Jäsenvaltioiden tekemät rahoitusoikaisut

143 artikla

Jäsenvaltioiden tekemät rahoitusoikaisut

1. Jäsenvaltioilla on ensisijainen vastuu sääntöjenvastaisuuksien tutkimisesta, tarvittavien rahoitusoikaisujen tekemisestä ja varojen takaisinperinnästä. Kun on kyse systeemisestä sääntöjenvastaisuudesta, jäsenvaltion on laajennettava tutkimuksiaan siten, että ne kattavat kaikki toimet, joissa on voinut aiheutua sääntöjenvastaisuuksia.

2. Jäsenvaltioiden on tehtävä tarpeelliset rahoitusoikaisut, jotka liittyvät toimissa tai toimenpideohjelmissa havaittuihin yksittäisiin tai systeemisiin sääntöjenvastaisuuksiin. Rahoitusoikaisu toteutetaan peruuttamalla toimen tai toimenpideohjelman julkinen rahoitusosuus kokonaan tai osittain. Jäsenvaltioiden on otettava huomioon sääntöjenvastaisuuksien luonne ja vakavuus sekä niistä rahastoille tai Euroopan meri- ja kalatalousrahastolle aiheutunut taloudellinen tappio, ja niiden on tehtävä oikeasuhteinen oikaisu. ►C1 Rahoitusoikaisut on sisällytettävä sen tilivuoden tilitykseen, jona peruuttamisesta päätetään. ◄

3. Jäsenvaltio voi käyttää 2 kohdan mukaisesti peruutetun rahastojen tai Euroopan meri- ja kalatalousrahaston rahoitusosuuden uudelleen kyseisessä toimenpideohjelmassa, jollei 4 kohdasta muuta johdu.

4. Rahoitusosuutta, joka on peruutettu 2 kohdan mukaisesti, ei saa käyttää uudelleen mihinkään oikaisun kohteena olleeseen toimeen, ja jos rahoitusoikaisu tehdään systeemisen sääntöjenvastaisuuden vuoksi, osuutta ei saa käyttää mihinkään sellaiseen toimeen, jossa on esiintynyt systeeminen sääntöjenvastaisuus.

5. Euroopan meri- ja kalatalousrahaston rahastokohtaisissa säännöissä voidaan vahvistaa maksujen keskeyttämiselle erityisiä perusteita, jotka liittyvät yhteisen kalastuspolitiikan sovellettavien sääntöjen noudattamatta jättämiseen ja näiden perusteiden on oltava oikeasuhteisia, kun otetaan huomioon noudattamatta jättämisen luonne, vakavuus, kesto ja toistuvuus.

▼B

II jakso

Komission tekemät rahoitusoikaisut

144 artikla

Rahoitusoikaisujen perusteet

1. Komissio voi tehdä rahoitusoikaisuja täytäntöönpanosäädöksillä peruuttamalla toimenpideohjelmalle myönnetyn unionin rahoitusosuuden 85 artiklan mukaisesti kokonaan tai osittain, jos se tarvittavan tutkinnan jälkeen päätyy siihen, että

a) toimenpideohjelman hallinto- ja valvontajärjestelmän tehokkaassa toiminnassa on vakava puute, joka on vaarantanut toimenpideohjelmalle jo maksetun unionin rahoitusosuuden;

b) jäsenvaltio ei ole täyttänyt 143 artiklan mukaisia velvoitteitaan ennen tämän kohdan mukaisen oikaisumenettelyn vireillepanoa;

c) maksatushakemukseen sisältyvät menot ovat sääntöjenvastaisia, eikä jäsenvaltio ole oikaissut niitä ennen tämän kohdan mukaisen oikaisumenettelyn vireillepanoa.

Komissio tekee rahoitusoikaisunsa havaittujen yksittäisten sääntöjenvastaisuuksien perusteella ja ottaen huomioon sen, onko sääntöjenvastaisuus systeeminen. Jos rahastoista tai Euroopan meri- ja kalatalousrahastosta veloitettujen sääntöjenvastaisten menojen tarkka laskeminen ei ole mahdollista, komissio soveltaa kiinteämääräistä tai ekstrapoloitua rahoitusoikaisua.

2. Päättäessään 1 kohdan mukaisesta oikaisusta komissio noudattaa suhteellisuusperiaatetta ottamalla huomioon sääntöjenvastaisuuden luonteen ja vakavuuden samoin kuin kyseisessä toimenpideohjelmassa havaittujen hallinto- ja valvontajärjestelmien puuteiden laajuuden ja taloudelliset vaikutukset.

3. Jos komissio perustaa kantansa muiden kuin omien yksiköidensä tilintarkastajien raportteihin, se tekee omat johtopäätöksensä taloudellisista seurauksista tarkasteltuaan kyseisen jäsenvaltion 143 artiklan 2 kohdan mukaisesti toteuttamia toimenpiteitä, 122 artiklan 2 kohdan mukaisesti lähetettyjä ilmoituksia ja jäsenvaltioiden mahdollisesti antamia vastineita.

4. Edellä olevan 22 artiklan 7 kohdan mukaisesti, jos komissio toteaa rahastojen osalta toimenpideohjelman lopullisen täytäntöönpanokertomuksen tai Euroopan meri- ja kalatalousrahaston osalta viimeisen vuosittaisen täytäntöönpanokertomuksen tarkastelun perusteella, että tuloskehyksessä asetetut tavoitteet ovat merkittävässä määrin jääneet saavuttamatta, se voi täytäntöönpanosäädöksillä tehdä rahoitusoikaisuja kyseisten prioriteettien osalta.

▼C1

5. Jos jäsenvaltio ei täytä 95 artiklan mukaisia velvoitteitaan, komissio voi suhteessa siihen, missä määrin näitä velvoitteita on jätetty noudattamatta, tehdä rahoitusoikaisun peruuttamalla kyseiselle jäsenvaltiolle kuuluvan rahaston tai Euroopan meri- ja kalatalousrahaston rahoitusosuuden kokonaan tai osittain.

▼B

6. Siirretään komissiolle valta antaa 149 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla vahvistetaan yksityiskohtaiset säännöt, jotka koskevat hallinto- ja valvontajärjestelmien tehokkaan toiminnan vakavien puutteiden määrittämisen perusteita, vakavien puutteiden pääasialliset tyypit mukaan lukien, sovellettavan rahoitusoikaisun suuruuden määrittämisperusteita sekä kiinteämääräisten tai ekstrapoloitujen rahoitusoikaisujen soveltamisperusteita.

7. Euroopan meri- ja kalatalousrahaston rahastokohtaisissa säännöissä voidaan vahvistaa erityisiä perusteita, jotka koskevat komission yhteisen kalalastuspolitiikan alalla sovellettavien sääntöjen noudattamatta jättämisen nojalla toteuttamia rahoitusoikaisuja, ja näiden sääntöjen on oltava oikeasuhteisia, kun otetaan huomioon noudattamatta jättämisen luonne, vakavuus, kesto ja toistuvuus.

145 artikla

Menettely

1. Ennen rahoitusoikaisua koskevan päätöksen tekemistä komissio panee menettelyn vireille ilmoittamalla jäsenvaltiolle tarkastelunsa alustavat päätelmät ja pyytämällä jäsenvaltiota toimittamaan huomautuksensa kahden kuukauden kuluessa.

2. Jos komissio ehdottaa ekstrapolaatioon perustuvaa tai kiinteämääräistä rahoitusoikaisua, jäsenvaltiolle annetaan mahdollisuus osoittaa kyseiseen asiakirja-aineistoon perustuvalla tutkimuksella, että sääntöjenvastaisuus ei tosiasiassa ole niin laaja kuin komissio arvioi. Sovittuaan asiasta komission kanssa jäsenvaltio voi rajoittaa tämän tutkimuksen laajuuden sopivaan aineiston osaan tai otokseen. Aineistojen tutkimiseen varattu aika saa asianmukaisesti perusteltuja tapauksia lukuun ottamatta olla enintään toiset kaksi kuukautta 1 kohdassa tarkoitetun kahden kuukauden määräajan jälkeen.

3. Komissio ottaa huomioon kaikki jäsenvaltion 1 ja 2 kohdassa mainittujen määräaikojen kuluessa toimittamat todisteet.

4. Jos jäsenvaltio ei hyväksy komission alustavia päätelmiä, komissio kutsuu jäsenvaltion järjestämäänsä kuulemiseen, jotta varmistetaan, että kaikki asiaankuuluvat tiedot ja huomautukset ovat käytettävissä rahoitusoikaisun soveltamista koskevien komission päätelmien perustana.

▼C1

5. Jos asiassa päästään sopimukseen ja rajoittamatta tämän artiklan 7 kohdan soveltamista, jäsenvaltio voi käyttää asianomaiset varat tai Euroopan meri- ja kalatalousrahaston varat uudelleen 143 artiklan 3 kohdan mukaisesti.

▼B

6. Rahoitusoikaisujen soveltamista varten komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksillä päätöksen kuuden kuukauden kuluessa kuulemisesta tai lisätietojen vastaanottamisesta, jos jäsenvaltion kanssa on kuulemisen perusteella sovittu lisätietojen toimittamisesta. Komissio ottaa huomioon kaikki menettelyn kuluessa toimitetut tiedot ja huomautukset. Jos kuulemista ei pidetä, kuuden kuukauden määräaika alkaa kahden kuukauden kuluttua siitä päivästä, jona komissio lähetti kutsun kuulemiseen.

▼B

►C1 7. Jos komissio 75 artiklan mukaisia tehtäviä suorittaessaan tai Euroopan tilintarkastustuomioistuin havaitsee sääntöjenvastaisuuksia, jotka ovat osoitus vakavasta puutteesta hallinto- ja valvontajärjestelmien tehokkaassa toiminnassa, niihin perustuvalla rahoitusoikaisulla pienennetään rahastoista tai Euroopan meri- ja kalatalousrahastosta toimenpideohjelmalle osoitettua tukea. ◄

Ensimmäistä alakohtaa ei sovelleta, kun kyseessä on hallinto- ja valvontajärjestelmän tehokasta toimintaa koskeva vakava puute, joka on ennen päivää, jona komissio tai Euroopan tilintarkastustuomioistuin on havainnut sen,

a) tuotu esille komissiolle ►M6 varainhoitoasetuksen 63 artiklan 5, 6 ja 7 kohdan ◄ mukaisesti toimitetussa johdon vahvistuslausumassa, vuotuisessa tarkastuskertomuksessa tai tarkastuslausunnossa taikka tarkastusviranomaisen komissiolle toimittamissa muissa tarkastuskertomuksissa ja toteutetuissa asianmukaisissa toimenpiteissä, tai

b) johtanut jäsenvaltion toteuttamiin tarkoituksenmukaisiin korjaaviin toimiin.

Hallinto- ja valvontajärjestelmien tehokkaan toiminnan vakavien puutteiden arvioinnin on perustuttava asiaankuuluvien johdon vahvistuslausumien, vuotuisten tarkastuskertomusten ja tarkastuslausuntojen toimittamisen ajankohtana sovellettavaan lainsäädäntöön.

Päättäessään rahoitusoikaisusta komissio

a) noudattaa suhteellisuusperiaatetta ottamalla huomioon hallinto- ja valvontajärjestelmän tehokkaan toiminnan vakavan puutteen luonteen ja vakavuuden sekä sen rahoitusvaikutukset unionin talousarvioon;

b) kiinteämääräisen tai ekstrapoloidun oikaisun soveltamiseksi jättää ottamatta huomioon jäsenvaltion aiemmin havaitsemat sääntöjenvastaiset menot, joiden osalta tilitystä on mukautettu 139 artiklan 10 kohdan mukaisesti, ja menot, joiden laillisuuden ja asianmukaisuuden arviointi on meneillään 137 artiklan 2 kohdan mukaisesti;

c) ottaa huomioon jäsenvaltion menoihin soveltamat kiinteämääräiset tai ekstrapoloidut oikaisut sellaisten muiden vakavien puutteiden osalta, jotka jäsenvaltio on havainnut määrittäessään unionin talousarviolle koituvaa jäännösriskiä.

8. Euroopan meri- ja kalatalousrahaston rahastokohtaisissa säännöissä voidaan vahvistaa lisää menettelyä koskevia sääntöjä 144 artiklan 8 kohdassa tarkoitetuille rahoitusoikaisuille.

146 artikla

Jäsenvaltioiden velvoitteet

Komission tekemä rahoitusoikaisu ei vaikuta jäsenvaltion velvoitteeseen periä varat takaisin tämän asetuksen 143 artiklan 2 kohdan mukaisesti eikä jäsenvaltion velvoitteeseen periä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu valtiontuki takaisin neuvoston asetuksen (EY) N:o 659/1999 ([1]) 14 artiklan mukaisesti.

([1]) Neuvoston asetus (EY) N:o 659/1999, annettu 22 päivänä maaliskuuta 1999, Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 93 artiklan soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä (EYVL L 93, 27.3.1999, s. 1).

▼B

147 artikla

Takaisinmaksut

►C1 1. Kaikki unionin talousarvioon takaisin maksettavat määrät on suoritettava ►M6 varainhoitoasetuksen 98 artiklan ◄ mukaisesti laaditussa perintämääräyksessä vahvistettuun määräaikaan mennessä. ◄ Määräpäivä on määräyksen antamista seuraavan toisen kuukauden viimeinen päivä.

2. Takaisinmaksun viivästyminen johtaa viivästyskorkoon, joka lasketaan määräpäivästä tosiasialliseen maksupäivään. Viivästyskorko on puolitoista prosenttiyksikköä korkeampi kuin korko, jota Euroopan keskuspankki soveltaa tärkeimpiin jälleenrahoitustoimiinsa sen kuukauden ensimmäisenä työpäivänä, johon määräpäivä osuu.

III OSASTO

TOIMENPIDEOHJELMIEN OIKEASUHTEINEN VALVONTA

148 artikla

Toimenpideohjelmien oikeasuhteinen valvonta

▼M6

1. Kun toimen tukikelpoisten menojen kokonaismäärä on enintään 400 000 euroa EAKR:n ja koheesiorahaston osalta, 300 000 euroa ESR:n osalta tai 200 000 euroa Euroopan meri- ja kalatalousrahaston osalta, tarkastusviranomainen tai komissio tarkastaa toimen ainoastaan kerran ennen päätökseen saatetun toimen lopulliset kustannukset sisältävän tilivuoden tilityksen toimittamista. Muut toimet tarkastusviranomainen tai komissio tarkastaa ainoastaan kerran tilivuotta kohden ennen päätökseen saatetun toimen lopulliset kustannukset sisältävän tilivuoden tilityksen toimittamista. Tarkastusviranomainen tai komissio ei tarkasta toimia tiettynä vuonna, jos Euroopan tilintarkastustuomioistuin on jo suorittanut tarkastuksen kyseisenä vuonna, edellyttäen että tarkastusviranomainen tai komissio voi käyttää Euroopan tilintarkastustuomioistuimen näitä toimia koskevan tarkastustyön tuloksia omien tehtäviensä suorittamiseen.

Poiketen siitä, mitä ensimmäisessä alakohdassa säädetään, kun toimen tukikelpoisten menojen kokonaismäärä on 200 000–400 000 euroa EAKR:n ja koheesiorahaston osalta, 150 000–300 000 euroa ESR:n osalta ja 100 000–200 000 euroa EMKR:n osalta, toimi voidaan tarkastaa useammin kuin yhden kerran, jos tarkastusviranomainen katsoo ammatillisen harkintansa perusteella, ettei ole mahdollista antaa tai laatia tarkastuslausuntoa 127 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen tilastollisten tai muiden otantamenetelmien perusteella suorittamatta useampaa kuin yhtä kyseistä toimea koskevaa tarkastusta.

▼B

2. Kun toimenpideohjelmaa koskeva uusin tarkastuslausunto osoittaa, ettei merkittäviä puutteita ole, komissio voi sopia tarkastusviranomaisen kanssa seuraavassa 128 artiklan 3 kohdassa tarkoitetussa kokouksessa, että tarvittavan tarkastustyön määrää voidaan vähentää siten, että määrä on suhteessa todettuun riskiin. Tällaisissa tapauksissa komissio ei tee

▼B

omia tarkastuksia paikan päällä, jollei ole näyttöä komissiolle tilivuonna, jonka osalta komissio on hyväksynyt tilit, ilmoitettuihin menoihin vaikuttavista hallinto- ja valvontajärjestelmän puutteista.

3. Kun komissio toteaa voivansa luottaa tarkastusviranomaisen toimenpideohjelmaa koskevaan lausuntoon, se voi sopia tarkastusviranomaisen kanssa rajaavansa omat paikan päällä tehtävät tarkastuksensa tarkastusviranomaisen työn tarkastamiseen, jollei tarkastusviranomaisen työtä koskevista puutteista ole näyttöä tilivuodelta, jonka osalta komissio on hyväksynyt tilit.

4. Sen estämättä, mitä 1 kohdassa säädetään, tarkastusviranomainen ja komissio voivat tarkastaa toimia, jos riskinarvioinnissa tai Euroopan tilintarkastustuomioistuimen tarkastuksessa on todettu erityinen sääntöjenvastaisuuksien tai petosten riski, jos on näyttöä kyseisen toimenpideohjelman hallinto- ja valvontajärjestelmän tehokkaan toiminnan vakavista puutteista, ja 140 artiklan 1 kohdassa tarkoitetulla kaudella. Komissio voi tarkastaa tarkastusviranomaisen jäljitysketjun tai osallistua tarkastusviranomaisen paikan päällä tekemiin tarkastuksiin arvioidakseen tarkastusviranomaisen työtä, ja se voi tarkastaa toimia silloin, kun se on kansainvälisesti hyväksyttyjen tilintarkastusstandardien mukaisesti tarpeen, jotta varmistetaan, että tarkastusviranomainen toimii tehokkaasti.

VIIDES OSA

SÄÄDÖSVALLAN SIIRTÄMINEN SEKÄ TÄYTÄNTÖÖNPANO-, SIIRTYMÄ- JA LOPPUSÄÄNNÖKSET

1 LUKU

Säädösvallan siirtäminen ja täytäntöönpanosäännökset

149 artikla

Siirretyn säädösvallan käyttäminen

1. Komissiolle siirrettyä valtaa antaa delegoituja säädöksiä koskevat tässä artiklassa säädetyt edellytykset.

▼M6

2. Siirretään komissiolle 21 päivästä joulukuuta 2013 alkaen 31 päivään joulukuuta 2020 saakka 5 artiklan 3 kohdassa, 12 artiklan toisessa kohdassa, 22 artiklan 7 kohdan neljännessä alakohdassa, 37 artiklan 13 kohdassa, 38 artiklan 4 kohdan kolmannessa alakohdassa, 39 a artiklan 7 kohdassa, 40 artiklan 4 kohdassa, 41 artiklan 3 kohdassa, 42 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa, 42 artiklan 6 kohdassa, 61 artiklan 3 kohdan toisessa, kolmannessa, neljännessä ja seitsemännessä alakohdassa, 63 artiklan 4 kohdassa, 64 artiklan 4 kohdassa, ja 67 artiklan 5 a kohdassa, 68 artiklan toisessa kohdassa, 101 artiklan neljännessä alakohdassa, 122 artiklan 2 kohdan viidennessä alakohdassa, 125 artiklan 8 kohdan ensimmäisessä alakohdassa, 125 artiklan 9 kohdassa, 127 artiklan 7 ja 8 kohdassa sekä 144 artiklan 6 kohdassa tarkoitettu valta antaa delegoituja säännöksiä.

▼M6

3. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 5 artiklan 3 kohdassa, 12 artiklan toisessa kohdassa, 22 artiklan 7 kohdan neljännessä alakohdassa, 37 artiklan 13 kohdassa, 38 artiklan 4 kohdan kolmannessa alakohdassa, 39 a artiklan 7 kohdassa, 40 artiklan 4 kohdassa, 41 artiklan 3 kohdassa, 42 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa, 42 artiklan 6 kohdassa, 61 artiklan 3 kohdan toisessa, kolmannessa, neljännessä ja seitsemännessä alakohdassa, 63 artiklan 4 kohdassa, 64 artiklan 4 kohdassa, 67 artiklan 5 a kohdassa, 68 artiklan toisessa kohdassa, 101 artiklan neljännessä alakohdassa, 122 artiklan 2 kohdan viidennessä alakohdassa, 125 artiklan 8 kohdan ensimmäisessä alakohdassa, 125 artiklan 9 kohdassa, 127 artiklan 7 ja 8 kohdassa sekä 144 artiklan 6 kohdassa tarkoitetun säädösvallan siirron. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan tuossa päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Peruuttaminen tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona sitä koskeva päätös julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, tai jonakin myöhempänä, kyseisessä päätöksessä mainittuna päivänä. Peruuttamispäätös ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten pätevyyteen.

3 a. Ennen kuin komissio hyväksyy delegoidun säädöksen, se kuulee kunkin jäsenvaltion nimeämiä asiantuntijoita paremmasta lainsäädännöstä 13 päivänä huhtikuuta 2016 tehdyssä toimielinten välisessä sopimuksessa vahvistettujen periaatteiden mukaisesti.

▼B

4. Heti kun komissio on antanut delegoidun säädöksen, komissio antaa sen tiedoksi yhtäaikaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

▼M6

5. Edellä olevien 5 artiklan 3 kohdan, 12 artiklan toisen kohdan, 22 artiklan 7 kohdan neljännen alakohdan, 37 artiklan 13 kohdan, 38 artiklan 4 kohdan kolmannen alakohdan, 39 a artiklan 7 kohdan, 40 artiklan 4 kohdan ja 41 artiklan 3 kohdan, 42 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan, 42 artiklan 6 kohdan, 61 artiklan 3 kohdan toisen, kolmannen, neljännen ja seitsemännen alakohdan, 63 artiklan 4 kohdan, 64 artiklan 4 kohdan, 67 artiklan 5 a kohdan, 68 artiklan toisen kohdan, 101 artiklan neljännen alakohdan, 122 artiklan 2 kohdan viidennen alakohdan, 125 artiklan 8 kohdan ensimmäisen alakohdan, 125 artiklan 9 kohdan, 127 artiklan 7 ja 8 kohdan sekä 144 artiklan 6 kohdan nojalla annettu delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole kahden kuukauden kuluessa siitä, kun asianomainen säädös on annettu tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, että ne eivät vastusta säädöstä. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaikaa jatketaan kahdella kuukaudella.

▼B

150 artikla

Komiteamenettely

1. Euroopan rakenne- ja investointirahastojen yhteensovittamisesta vastaava komitea avustaa komissiota tämän asetuksen, EAKR-asetuksen, Euroopan alueellista yhteistyötä koskevan asetuksen, ESR-asetuksen ja koheesiorahastoasetuksen soveltamisessa. Tämä komitea on asetuksessa (EU) N:o 182/2011 tarkoitettu komitea.

2. Kun viitataan tähän kohtaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 4 artiklaa.

3. Kun viitataan tähän kohtaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklaa.

▼B

Jos komitea ei anna lausuntoa, komissio ei hyväksy 8 artiklan kolmannessa kohdassa, 22 artiklan 7 kohdan viidennessä alakohdassa, 38 artiklan 3 kohdan toisessa alakohdassa, 38 artiklan 10 kohdassa, 39 artiklan 4 kohdan toisessa alakohdassa, 46 artiklan 3 kohdassa, 96 artiklan 2 kohdan toisessa alakohdassa, 115 artiklan 4 kohdassa ja 125 artiklan 8 kohdassa tarkoitettuun täytäntöönpanovaltaan perustuvaa ehdotusta täytäntöönpanosäädökseksi ja tuolloin sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklan 4 kohdan kolmatta alakohtaa.

II LUKU

Siirtymä- ja loppusäännökset

151 artikla

Uudelleentarkastelu

Euroopan parlamentti ja neuvosto tarkastelevat tätä asetusta uudelleen viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2020 Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 177 artiklan mukaisesti.

152 artikla

Siirtymäsäännökset

1. Tämä asetus ei vaikuta sellaisen tuen jatkamiseen tai muuttamiseen, mukaan lukien sen peruuttaminen kokonaan tai osittain, jonka komissio on hyväksynyt asetuksen (EY) N:o 1083/2006 tai muun, 31 päivänä joulukuuta 2013 kyseiseen tukeen sovellettavan lainsäädännön nojalla, jota siten sovelletaan kyseiseen tukeen tai toimiin niiden päättymiseen saakka. Tätä kohtaa sovellettaessa tuki kattaa toimenpideohjelmat ja suurhankkeet.

2. Asetuksen (EY) N:o 1083/2006 mukaisesti esitetyt tai hyväksytyt tukihakemukset pysyvät voimassa.

3. Jos jäsenvaltio käyttää 123 artiklan 3 kohdassa säädettyä mahdollisuutta, se voi toimittaa komissiolle pyynnön siitä, että asetuksen (EY) N:o 1083/2006 59 artiklan 1 kohdan b alakohdasta poiketen hallintoviranomainen suorittaa myös todentamisviranomaisen tehtävät asetuksen (EY) N:o 1083/2006 perusteella toteutettavissa vastaavissa toimenpideohjelmissa. Pyyntöön on liitettävä tarkastusviranomaisen arviointi. Jos komissio on tarkastusviranomaiselta ja omista tarkastuksistaan saatujen tietojen perusteella vakuuttunut siitä, että näiden toimenpideohjelmien hallinto- ja valvontajärjestelmät toimivat tehokkaasti ja ettei niiden toimintaa haittaa se, että hallintoviranomainen suorittaa todentamisviranomaisen tehtävät, se ilmoittaa jäsenvaltiolle kahden kuukauden kuluessa pyynnön vastaanottamisesta, että se on hyväksynyt pyynnön.

▼M1

4. Poiketen siitä, mitä asetuksen (EY) N:o 1083/2006 79 artiklan 1 kohdassa säädetään, ennakkomaksujen ja välimaksujen yhteismäärä on Lähentyminen- ja Alueellinen kilpailukyky ja työllisyys -tavoitteiden yhteydessä Kreikassa 100 prosenttia toimenpideohjelmille rahastoista myönnetystä rahoitusosuudesta.

▼M1

5. Poiketen siitä, mitä asetuksen (EY) N:o 1083/2006 53 artiklan 2 kohdassa ja 77 artiklan 1 kohdassa säädetään ja sen estämättä, mitä säädetään komission päätöksissä, joissa vahvistetaan kullekin Kreikan toimintaohjelmalle ja kullekin toimintalinjalle rahastoista myönnetyn tuen suurin mahdollinen osarahoitusosuus ja enimmäismäärä, välimaksut ja loppumaksut lasketaan siten, että osarahoituksen enimmäisosuus on 100 prosenttia kussakin todentamisviranomaisen varmentamassa menoilmoituksessa Lähentyminen- ja Alueellinen kilpailukyky ja työllisyys -tavoitteita tukevien Kreikan toimenpideohjelmien tukikelpoisista menoista kunkin toimintalinjan osalta. Asetuksen (EY) N:o 1083/2006 77 artiklan 2 kohtaa ei sovelleta Kreikan toimenpideohjelmiin.

6. Kreikan on perustettava mekanismi sen varmistamiseksi, että tämän artiklan 4 ja 5 kohdassa esitettyjen toimenpiteiden mukaisesti käyttöön asetetut ylimääräiset määrät käytetään ainoastaan sen toimenpideohjelmien tuensaajille ja toimiin osoitettuihin maksuihin.

Kreikan on esitettävä komissiolle kertomus tämän artiklan 4 ja 5 kohdan säännösten täytäntöönpanosta vuoden 2016 loppuun mennessä ja raportoi siitä myös asetuksen (EY) N:o 1083/2006 89 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti toimitettavassa toimenpideohjelman täytäntöönpanoa koskevassa loppukertomuksessa.

▼M6

7. Hallintoviranomainen, tai kun on kyse Euroopan alueellista yhteistyötä koskevan tavoitteen alaan kuuluvista ohjelmista, seurantakomitea, voi päättää olla soveltamatta 67 artiklan 2 a kohdan mukaista enintään 12 kuukauden määräaikaa, joka alkaa 2 päivänä elokuuta 2018.

Jos hallintoviranomainen, tai kun on kyse Euroopan alueellista yhteistyötä koskevan tavoitteen alaan kuuluvista ohjelmista, seurantakomitea, katsoo, että 67 artiklan 2 a kohdan noudattaminen aiheuttaa kohtuutonta hallinnollista rasitusta, se voi päättää jatkaa tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua siirtymäkautta aiheelliseksi katsomallaan jatkoajalla. Sen on ilmoitettava komissiolle tällaisesta päätöksestä ennen kuin siirtymäkausi päättyy.

Ensimmäistä ja toista alakohtaa ei sovelleta avustuksiin ja takaisin maksettavaan tukeen, joihin saadaan tukea ESR:stä ja joissa julkisen tuen osuus on enintään 50 000 euroa.

▼B

153 artikla

Kumoaminen

1. Kumotaan asetus (EY) N:o 1083/2006 1 päivästä tammikuuta 2014, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 152 artiklan säännösten soveltamista.

2. Viittauksia kumottuun asetukseen pidetään viittauksina tähän asetukseen liitteessä XIV olevan vastaavuustaulukon mukaisesti.

154 artikla

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan Euroopan unionin virallisessa lehdessä.

▼B

Tämän asetuksen 20–24 artiklaa, 29 artiklan 3 kohtaa, 38 artiklan 1 kohdan a alakohtaa sekä 58, 60, 76–92, 118, 120, 121 ja 129–147 artiklaa sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2014.

Tämän asetuksen 39 artiklan 2 kohdan seitsemännen alakohdan toista virkettä ja 76 artiklan viidettä kohtaa sovelletaan siitä päivästä, jona määrärahojen vapauttamista koskeva varainhoitoasetuksen muutos on tullut voimaan.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

▼B

LIITE I

YHTEINEN STRATEGIAKEHYS

1. JOHDANTO

Jotta voidaan edistää unionin sopusointuista, tasapainoista ja kestävää kehitystä ja jotta ERI-rahastoilla voidaan edistää mahdollisimman tehokkaasti älykkääseen, kestävään ja osallistavaan kasvuun tähtäävän strategian sekä eri rahastojen muun muassa taloudelliseen, sosiaaliseen ja alueelliseen yhteenkuuluvuuteen liittyvien erityistehtävien toteuttamista, on tarpeen varmistaa, että älykkääseen, kestävään ja osallistavaan kasvuun tähtäävän Unionin strategian yhteydessä tehtyjä toimintapoliittisia sitoumuksia tuetaan ERI-rahastojen ja muiden unionin välineiden kautta tehtävillä investoinneilla. Yhteisessä strategiakehyksessä on sen vuoksi 10 artiklan ja rahastokohtaisissa asetuksissa määriteltyjen prioriteettien ja tavoitteiden mukaisesti vahvistettava toimintaa ohjaavia periaatteita, jotta kehittämisessä voidaan soveltaa yhdennettyä lähestymistapaa käyttäen ERI-rahastoja muiden unionin välineiden ja politiikkojen kanssa koordinoidulla tavalla älykkääseen, kestävään ja osallistavaan kasvuun tähtäävän Unionin strategian toimintapoliittisten ja yleistavoitteiden sekä tapauksen mukaan lippulaivahankkeiden mukaisesti samalla, kun otetaan huomioon keskeiset alueelliset haasteet ja kansallisten, alueellisten ja paikallisten toimintaympäristöjen erityispiirteet.

2. ERI-RAHASTOJEN ÄLYKKÄÄSEEN, KESTÄVÄÄN JA OSALLISTAVAAN KASVUUN TÄHTÄÄVÄÄ UNIONIN STRATEGIAA EDISTÄVÄ VAIKUTUS SEKÄ JOHDONMUKAISUUS UNIONIN TALOUDEN OHJAUKSEN JA HALLINNAN KANSSA

1. Tämän asetuksen 9 artiklan ensimmäisessä kohdassa ssa määritellään 11 temaattista tavoitetta, jotka vastaavat ERI-rahastoista tuettavia älykkääseen, kestävään ja osallistavaan kasvuun tähtäävän Unionin-strategian prioriteetteja ja joiden tarkoituksena on edistää älykkään, kestävän ja osallistavan kasvun tehokasta kohdentamista kumppanuussopimuksissa ja ohjelmissa.

2. Tämän asetuksen 9 artiklan ensimmäisessä kohdassa esitettyjen temaattisten tavoitteiden mukaisesti jäsenvaltioiden on kasvun ja työllisyyden parantamisen edellyttämän kriittisen massan varmistamiseksi kohdennettava tuki tämän asetuksen 18 artiklan ja temaattista keskittämistä koskevien rahastokohtaisten sääntöjen mukaisesti ja varmistettava varainkäytön vaikuttavuus. Jäsenvaltioiden on kiinnitettävä erityistä huomiota etusijan antamiseen kasvua edistäville menoille, joihin kuuluvat koulutukseen, tutkimukseen, innovointiin ja energiatehokkuuteen liittyvät menot sekä menot, joilla helpotetaan pk-yritysten rahoituksen saantia ja varmistetaan ekologinen kestävyys, luonnonvarojen hoito ja ilmastotoimet sekä uudistetaan julkishallintoa. Jäsenvaltioiden on otettava huomioon myös työvoimapalvelujen ja aktiivisen työvoimapolitiikan kattavuuden ja tehokkuuden ylläpitäminen tai vahvistaminen siten, että torjutaan työttömyyttä ja erityisesti nuorisotyöttömyyttä sekä puututaan kriisin sosiaalisiin seurauksiin ja edistetään sosiaalista osallisuutta.

3. Varmistaakseen johdonmukaisuuden eurooppalaisen ohjausjakson yhteydessä määriteltyjen prioriteettien kanssa jäsenvaltioiden on kumppanuussopimuksia valmistellessaan tehtäviensä ja velvoitteidensa mukaisesti suunniteltava ERI-rahastojen käyttö ottaen huomioon tapauksen mukaan kansalliset uudistusohjelmat, viimeisimmät asiaankuuluvat maakohtaiset suositukset ja asiaankuuluvat suositukset, jotka neuvosto on antanut Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 121 artiklan 2 kohdan ja 148 artiklan 4 kohdan mukaisesti. Jäsenvaltioiden on tarpeen mukaan otettava huomioon myös asiaankuuluvat neuvoston suositukset, jotka perustuvat vakaus- ja kasvusopimukseen ja talouden sopeutusohjelmiin.

▼B

4. Jotta löydetään tavat, joilla ERI-rahastot voivat tehokkaimmin vaikuttaa älykkääseen, kestävään ja osallistavaan kasvuun tähtäävän Unionin strategian toteuttamiseen, ja otetaan huomioon perussopimuksissa määritetyt tavoitteet, kuten taloudellinen, sosiaalinen ja alueellinen yhteenkuuluvuus, jäsenvaltioiden on valittava temaattiset tavoitteet ERI-rahastojen suunniteltua käyttöä varten kulloistenkin kansallisten, alueellisten ja paikallisten toimintaympäristöjen mukaan.

3. ERI-RAHASTOJEN KÄYTETTÖÖN SOVELLETTAVAT YHDENNETTY LÄHESTYMISTAPA JA JÄRJESTELYT

3.1 Johdanto

1. Kumppanuussopimuksessa on 15 artiklan 2 kohdan a alakohdan mukaisesti vahvistettava aluekehitystä koskeva yhdennetty lähestymistapa. Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että temaattisten tavoitteiden ja investointien sekä unionin prioriteettien valinnassa otetaan yhdennetysti huomioon kehitystarpeet ja alueelliset haasteet 6.4 kohdassa tarkoitetun analyysin mukaisesti. Jäsenvaltioiden on pyrittävä hyödyntämään mahdollisimman tehokkaasti mahdollisuuksia, jotta varmistetaan ERI-rahastojen varojen käyttö koordinoidulla ja yhdennetyllä tavalla.

2. Jäsenvaltioiden ja tarvittaessa 4 artiklan 4 kohdan mukaisesti myös alueiden on varmistettava, että ERI-rahastoista tuetut toimet täydentävät toisiaan ja että ne pannaan täytäntöön koordinoidusti synergioiden luomiseksi, jotta vähennetään hallintoelinten ja tuensaajien hallinnollisia kustannuksia ja hallinnollista taakkaa 4, 15 ja 27 artiklan mukaisesti.

3.2 Koordinointi ja täydentävyys

1. Jäsenvaltioiden ja ERI-rahastojen täytäntöönpanosta vastuussa olevien hallintoviranomaisten on tehtävä tiivistä yhteistyötä kumppanuussopimuksen ja ohjelmien valmistelussa, täytäntöönpanossa, seurannassa ja arvioinnissa. Niiden on erityisesti varmistettava, että toteutetaan seuraavat toimenpiteet:

a) määritetään toiminta-alat, joilla ERI-rahastot voidaan yhdistää toisiaan täydentävästi tässä asetuksessa säädettyjen temaattisten tavoitteiden saavuttamiseksi;

b) varmistetaan 4 artiklan 6 kohdan mukaisesti, että on luotu järjestelyt ERI-rahastojen tehokasta koordinointia varten, jotta lisätään rahastojen vaikutuksia ja tehokkuutta tarvittaessa käyttäen myös useista rahastoista rahoitettavia ohjelmia;

c) edistetään muista ERI-rahastoista vastuussa olevien hallintoviranomaisten ja asianomaisten ministeriöiden osallistumista tukijärjestelmien kehittämiseen koordinoinnin ja synergioiden varmistamiseksi ja päällekkäisyyksien ehkäisemiseksi;

d) perustetaan tarvittaessa yhteisiä seurantakomiteoita ERI-rahastojen täytäntöönpano-ohjelmia varten ja kehitetään muita yhteisiä hallinto- ja valvontajärjestelyjä, joilla helpotetaan ERI-rahastojen täytäntöönpanosta vastaavien viranomaisten välistä koordinointia;

e) hyödynnetään hakijoiden ja tuensaajien avuksi tarkoitettuja sähköisen hallinnoinnin ratkaisuja ja mahdollisimman laajasti myös keskitettyjä asiointipisteitä, joissa muun muassa annetaan neuvoja kustakin ERI-rahastosta saatavasta tuesta;

▼B

f) perustetaan mekanismeja, joilla koordinoidaan EAKR:stä ja ESR:stä tuettuja yhteistyötoimia Investoinnit kasvuun ja työpaikkoihin -tavoitteen ohjelmien tukemien investointien kanssa;

g) edistetään ERI-rahastojen yhteisiä toimintatapoja annettaessa ohjeita toiminnan kehittämisestä, ehdotuspyynnöistä ja valintamenettelyistä tai muista mekanismeista, joilla helpotetaan rahastojen varojen saantia yhdennettyihin hankkeisiin;

h) rohkaistaan yhteistyötä eri ERI-rahastojen hallintoviranomaisten välillä seurannassa, arvioinnissa, hallinnoinnissa, valvonnassa ja tarkastuksessa.

3.3 Yhdennettyjen lähestymistapojen edistäminen

1. Jäsenvaltioiden on tarvittaessa yhdistettävä ERI-rahastot paikallisella, alueellisella tai kansallisella tasolla yhdennetyiksi kokonaisuuksiksi, jotka on räätälöity vastaamaan erityisiin alueellisiin haasteisiin kumppanuussopimuksissa ja ohjelmissa asetettujen tavoitteiden edistämiseksi. Tässä voidaan hyödyntää yhdennettyjä alueellisia investointeja, yhdennettyjä toimintoja, yhteisiä toimintasuunnitelmia ja yhteisölähtöistä paikallista kehittämistä.

2. Jotta temaattisten tavoitteiden käyttö olisi yhdennettyä, ESR:stä, EAKR:stä ja koheesiorahastosta tuettujen eri toimintalinjojen tai toimenpideohjelmien antama rahoitus voidaan tämän asetuksen 36 artiklan mukaisesti yhdistää yhdennetyksi alueelliseksi investoinniksi. Yhdennetyn alueellisen investoinnin puitteissa toteutettuja toimia voidaan täydentää maaseuturahaston tai Euroopan meri- ja kalatalousrahaston kustakin ohjelmasta myöntämällä rahoitustuella.

3. Temaattisesti johdonmukaisten yhdennettyjen lähestymistapojen vaikutusten ja tehokkuuden lisäämiseksi toimintalinja voi rahastokohtaisten sääntöjen asiaankuuluvien säännösten mukaisesti koskea useampaa kuin yhtä alueluokkaa, ja siinä voidaan yhdistää yksi tai useampi täydentävä investointiprioriteetti EAKR:stä, koheesiorahastosta ja ESR:stä yhden temaattisen tavoitteen alaisuuteen sekä asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa yhdistää eri temaattisista tavoitteista yksi tai useampia täydentäviä investointiprioriteetteja, jotta niillä edistettäisiin mahdollisimman tehokkaasti kyseistä toimintalinjaa.

4. Jäsenvaltioiden on institutionaalisten ja oikeudellisten puitteidensa sekä 32 artiklan mukaisesti edistettävä paikallisten ja aluetasoa pienempiä yksiköitä koskevien lähestymistapojen kehittämistä. Yhteisölähtöinen paikallinen kehittäminen pannaan täytäntöön strategisen lähestymistavan mukaisesti sen varmistamiseksi, että paikallisten tarpeiden alhaalta ylöspäin suuntautuvassa määrittelyssä otetaan huomioon korkeamman tason prioriteetit. Jäsenvaltioiden on tämän vuoksi määritettävä lähestymistapa yhteisölähtöiseen paikalliseen kehittämiseen maaseuturahastosta ja tapauksen mukaan EAKR:stä, ESR:stä tai Euroopan meri- ja kalatalousrahastosta 15 artiklan 2 kohdan mukaisesti, ja niiden on mainittava kumppanuussopimuksissa tällä tavoin selvitettävät tärkeimmät haasteet, yhteisölähtöisen paikallisen kehittämisen päätavoitteet ja prioriteetit, katettavat aluetyypit, paikallisille toimintaryhmille annettava erityinen rooli strategioiden toteuttamisessa sekä maaseuturahaston ja tapauksen mukaan EAKR:n, ESR:n tai Euroopan meri- ja kalatalousrahaston suunniteltu rooli yhteisölähtöisen paikallisen kehittämisen strategioiden täytäntöönpanossa erityyppisillä alueilla, kuten maaseudulla, kaupungeissa ja rannikkoalueilla, sekä vastaavat koordinointimekanismit.

4. ERI-RAHASTOJEN KOORDINOINTI JA SYNERGIAT UNIONIN MUIDEN POLITIIKKOJEN JA VÄLINEIDEN KANSSA

Tämän jakson mukaista jäsenvaltioiden toteuttamaa koordinointia sovelletaan, jos jäsenvaltio aikoo käyttää ERI-rahastojen ja unionin muiden välineiden

▼B

tukea asiaankuuluvalla politiikan alalla. Tässä jaksossa esitetyt unionin ohjelmat eivät muodosta tyhjentävää luetteloa.

4.1 Johdanto

1. Jäsenvaltiot ja komissio ottavat kukin oman vastuualueensa mukaisesti huomioon unionin politiikkojen vaikutuksen kansallisella ja alueellisella tasolla ja niiden vaikutuksen sosiaaliseen, taloudelliseen ja alueelliseen yhteenkuuluvuuteen edistääkseen synergioita ja tehokasta koordinointia sekä kartoittaakseen ja edistääkseen tarkoituksenmukaisimpia tapoja käyttää unionin rahastoja paikallisten, alueellisten ja kansallisten investointien tukemiseen. Jäsenvaltioiden on myös varmistettava unionin politiikkojen ja välineiden sekä kansallisten, alueellisten ja paikallisten tukitoimien keskinäinen täydentävyys.

2. Jäsenvaltiot ja komissio varmistavat kukin oman vastuualueensa mukaisesti unionin ja jäsenvaltioiden tason koordinoinnin ERI-rahastojen sekä unionin muiden politiikkojen ja välineiden välillä4 artiklan 6 kohdan mukaisesti. Niiden on toteutettava tarvittavia toimenpiteitä varmistaakseen ohjelmatyö- ja toteuttamisvaiheissa ERI-rahastoista tuettujen toimien johdonmukaisuuden unionin muiden politiikkojen tavoitteiden kanssa. Tätä varten niiden on pyrittävä ottamaan huomioon seuraavat seikat:

a) vahvistetaan unionin eri välineiden keskinäistä täydentävyyttä ja synergioita unionin tasolla, kansallisesti ja alueellisesti sekä suunnitteluettä toteutusvaiheessa;

b) optimoidaan nykyiset rakenteet ja otetaan tarvittaessa käyttöön uusia rakenteita, joilla helpotetaan prioriteettien strategista määrittämistä eri välineitä ja -rakenteita varten unionin tason ja kansallista koordinointia silmällä pitäen, vältetään päällekkäistä työtä ja määritellään alueet, joilla tarvitaan lisää taloudellista tukea;

c) hyödynnetään mahdollisuutta yhdistää eri välineiden kautta saatava tuki yksittäisille toimille ja toimitaan tiiviissä yhteistyössä unionin ja kansallisen tason täytäntöönpanosta vastaavien tahojen kanssa yhtenäisten ja tarkoituksenmukaisten rahoitusmahdollisuuksien tarjoamiseksi tuensaajille.

4.2 Koordinointi yhteisen maatalouspolitiikan ja yhteisen kalastuspolitiikan kanssa

1. Maaseuturahasto on olennainen osa yhteistä maatalouspolitiikkaa, ja se täydentää Euroopan maatalouden tukirahaston mukaisia toimenpiteitä, joilla tarjotaan suoraa tukea maanviljelijöille ja tuetaan markkinatoimenpiteitä. Jäsenvaltioiden on tämän vuoksi hallinnoitava näitä tukitoimia yhdessä synergian ja unionin tuen lisäarvon maksimoimiseksi.

2. Euroopan meri- ja kalatalousrahaston tavoitteena on saavuttaa uudistetun yhteisen kalastuspolitiikan ja yhdennetyn meripolitiikan tavoitteet. Jäsenvaltioiden on sen vuoksi hyödynnettävä Euroopan meri- ja kalatalousrahastoa tiedonkeruun ja valvonnan tehostamispyrkimysten tukemiseksi ja varmistettava, että pyritään saamaan aikaan synergioita muun muassa seuraavien yhdennetyn meripolitiikan painopisteiden tueksi: merten tuntemus, merten aluesuunnittelu, rannikkoalueiden yhdennetty käyttö ja hoito, yhdennetty merivalvonta, meriympäristön ja biologisen monimuotoisuuden suojelu sekä ilmastonmuutoksen kielteisiin vaikutuksiin sopeutuminen rannikkoalueilla.

▼B

4.3 Horisontti 2020 -ohjelma ja muut keskitetysti hallinnoidut unionin ohjelmat tutkimuksen ja innovoinnin aloilla

1. Jäsenvaltioiden ja komission on huomiotava asianmukaisesti ERI-rahastojen ja Horisontti 2020 -ohjelman, yritysten kilpailukykyä ja pk-yrityksiä koskevan ohjelman (COSME) ja muiden asianmukaisten keskitetysti hallinnoitujen unionin rahoitusohjelmien välinen koordinointi, synergiat ja täydentävyys Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1287/2013 ([1]) mukaisesti ja määriteltävä myös toiminta-alojen selkeä jako niiden välillä.

2. Jäsenvaltioiden on tarvittaessa laadittava kansallisia ja/tai alueellisia 'älykkään erikoistumisen' strategioita kansallisen uudistusohjelman mukaisesti. Tällaiset strategiat voivat olla 'älykkään erikoistumisen' kansallisten tai alueellisten tutkimuksen ja innovoinnin strategisten toimintapoliittisten kehysten muodossa tai sisältyä niihin. Älykkään erikoistumisen strategioiden laatimiseen osallistuu yrittäjyyttä edistävässä prosessissa kansallisia tai alueellisia hallintoviranomaisia ja sidosryhmiä, kuten yliopistoja ja muita korkea-asteen oppilaitoksia, yrityksiä ja työmarkkinaosapuolia. Niiden viranomaisten, joita Horisontti 2020 -ohjelma suoraan koskee, on oltava tiiviisti mukana tässä prosessissa. Älykkään suunnittelun strategioihin kuuluvat seuraavat:

   a) Kehitetään alkuvaiheen toimia tutkimuksen ja innovoinnin toimijoiden valmistelemiseksi Horisontti 2020 -hankkeisiin osallistumiseen ("huippuosaamisen portaikko") parantamalla valmiuksia. Vahvistetaan viestintää ja yhteistyötä Horisontti 2020 -ohjelman kansallisten yhteyspisteiden ja ERI-rahastojen hallintoviranomaisten välillä.

   b) Mahdollistetaan loppuvaiheen toimilla Horisontti 2020 -ohjelmasta ja sitä edeltävistä ohjelmista saatujen tutkimus- ja innovointitulosten hyödyntäminen ja levittäminen markkinoilla, ja painotetaan erityisesti innovaatioille suotuisan toimintaympäristön luomiseen yrityksille ja toimialalle, myös pk-yrityksille, asiaa koskevassa älykkään erikoistumisen strategiassa alueille määritettyjen painopisteiden mukaisesti.

3. Jäsenvaltioiden on kannustettava hyödyntämään tämän asetuksen säännöksiä, jotka mahdollistavat ERI-rahastojen yhdistämisen Horisontti 2020 -ohjelman mukaisten määrärahojen kanssa 2 kohdassa tarkoitettujen strategioiden osien toteuttamiseen tarkoitetuissa ohjelmissa. Kansallisille ja alueellisille viranomaisille annetaan yhteistä tukea kyseisten strategioiden suunnitteluun ja täytäntöönpanoon, Euroopan edun mukaisia tutkimuksen ja innovoinnin rakenteita koskevien yhteisten rahoitusmahdollisuuksien löytämiseen, kansainvälisen yhteistyön edistämiseen, metodologisen tuen saamiseen vertaisarviointien avulla, hyvien käytäntöjen vaihtoon ja ammatilliseen koulutukseen eri alueilla.

4. Jäsenvaltioiden ja tarvittaessa 4 artiklan 4 kohdan mukaisesti myös alueiden on tarkasteltava seuraavia lisätoimenpiteitä, joiden tavoitteena on auttaa hyödyntämään niiden huippuosaamista tutkimuksessa ja innovoinnissa siten, että täydennetään Horisontti 2020 -ohjelmaa ja luodaan synergioita sen kanssa etenkin osarahoituksen kautta. Näihin toimenpiteisiin sisältyy seuraavaa:

   a) yhdistetään tutkimuksen huippuosaamiskeskukset sekä vähemmän kehittyneet alueet ja tutkimuksen, teknologian kehittämisen ja innovoinnin alalla suorituskyvyltään heikommat jäsenvaltiot ja alueet, jotta voidaan luoda uusia tai parantaa nykyisiä huippuosaamiskeskuksia vähemmän kehittyneillä alueilla sekä tutkimuksen, teknologian kehittämisen ja innovoinnin alalla suorituskyvyltään heikommissa jäsenvaltioissa tai alueilla;

   b) luodaan yhteyksiä vähemmän kehittyneillä alueilla sekä tutkimuksen, teknologian kehittämisen ja innovoinnin alalla suorituskyvyltään heikommissa jäsenvaltioissa ja alueilla sijaitsevien innovatiivisten klustereiden ja tunnustettujen innovatiivisten huippuosaamisklustereiden välillä;

([1]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1287/2013, annettu 11 päivänä joulukuuta 2013, yritysten kilpailukykyä sekä pieniä ja keskisuuria yrityksiä koskevan ohjelman (COSME) (2014–2020) perustamisesta ja päätöksen N:o 1639/2006/EY kumoamisesta (Katso tämän virallisen lehden sivu 33).

▼B

c) perustetaan Euroopan tutkimusalueen "oppituoleja" tunnustettujen tiedemiesten houkuttelemiseksi erityisesti vähemmän kehittyneille alueille sekä tutkimuksen, teknologian kehittämisen ja innovoinnin alalla suorituskyvyltään heikompiin jäsenvaltioihin ja alueille;

d) tuetaan sellaisten tutkijoiden ja innovaattoreiden, jotka eivät ole riittävästi mukana eurooppalaisessa tutkimusalueessa (ERA), tai vähemmän kehittyneiltä alueilta tai tutkimuksen, teknologian kehittämisen ja innovoinnin alalla suorituskyvyltään heikommista jäsenvaltioista tai alueilta peräisin olevien tutkijoiden ja innovaattoreiden pääsyä kansainvälisiin verkostoihin;

e) edistetään tarvittaessa eurooppalaisia innovaatiokumppanuuksia;

f) valmistellaan kansallisten laitosten ja huippuosaamisklustereiden osallistumista Euroopan innovaatio- ja teknologiainstituutin (EIT) osaamis- ja innovointiyhteisöihin; ja

g) isännöidään korkealaatuisia kansainvälisten tutkijoiden liikkuvuusohjelmia, jotka saavat osarahoitusta Marie Sklodowska-Curie -toimista.

Jäsenvaltioiden on pyrittävä tarvittaessa ja 70 artiklan mukaisesti hyödyntämään ohjelma-alueen ulkopuolisten toimien tukemisessa sovellettavaa joustavuutta, jolloin tarvitaan riittävästi investointeja kriittisen massan saavuttamiseksi, jotta ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut toimenpiteet voidaan toteuttaa mahdollisimman tehokkaasti.

4.4 Uusien osallistujien varauksen (NER 300) mukaisten demonstrointihankkeiden rahoitus ([1])

1. Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että ERI-rahastoista myönnettävää rahoitusta koordinoidaan NER 300 -ohjelmasta myönnettävän tuen kanssa. Kyseinen ohjelma käyttää päästökauppajärjestelmän uusien osallistujien varaukseen varattujen 300 miljoonan päästöoikeuden huutokauppaamisesta saatuja tuloja.

4.5 Ympäristö- ja ilmastotoimien ohjelma (Life) ([2]) ja ympäristösäännöstö

1. Jäsenvaltiot ja komissio pyrkivät hyödyntämään synergioita sellaisten unionin politiikan rahoitus- ja muiden välineiden kanssa, jotka keskittyvät ilmastonmuutoksen hillitsemiseen ja siihen sopeutumiseen, ympäristönsuojeluun ja resurssitehokkuuteen, keskittymällä 8 artiklan mukaisesti temaattisesti aiempaa enemmän kestävän kehityksen periaatteen soveltamiseen ja sitä korostaviin ohjelmiin.

2. Jäsenvaltioiden on edistettävä täydentävyyttä ja koordinointia Life-ohjelman kanssa ja tarvittaessa ja 4 artiklan mukaisesti varmistettava tällainen täydentävyys ja koordinointi, erityisesti yhdennetyillä hankkeilla, jotka koskevat luontoa, biologista monimuotoisuutta, vettä, jätteitä, ilmaa sekä ilmastonmuutoksen hillitsemistä ja siihen sopeutumista. Tällainen koordinointi on toteutettava toimenpiteillä, joilla esimerkiksi edistetään ERI-rahastojen kautta sellaisten toimien rahoitusta, joilla täydennetään Life-ohjelman mukaisia yhdennettyjä hankkeita, sekä edistämällä Life-ohjelmassa hyväksyttyjen ratkaisujen, menetelmien ja lähestymistapojen käyttöä, kuten investoinnit ympäristöystävälliseen infrastruktuuriin, energiatehokkuus, ekoinnovointi, ekosysteemeihin perustuvat ratkaisut ja näihin liittyvien innovatiivisten tekniikoiden käyttöönotto.

([1]) Komission päätös 2010/670/EU, tehty 3 päivänä marraskuuta 2010, sellaisten kaupallisten demonstrointihankkeiden, joiden tavoitteena on ympäristön kannalta turvallinen hiilidioksidin talteenotto ja geologinen varastointi, ja innovatiivisia uusiutuviin energialähteisiin liittyviä teknologioita käsittelevien demonstrointihankkeiden rahoittamista koskevista perusteista ja toimenpiteistä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2003/87/EY perustetun yhteisön kasvihuonekaasujen päästöoikeuksien kaupan järjestelmän yhteydessä (EUVL L 290, 6.11.2010, s. 39).

([2]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1293/2013, annettu 11 päivänä joulukuuta 2013, Ympäristö- ja ilmastotoimien ohjelman (Life) perustamisesta ja asetuksen (EY) N:o 614/2007 kumoamisesta (Katso tämän virallisen lehden sivu 185).

▼B

3. Alakohtaisia suunnitelmia, ohjelmia tai strategioita (mukaan lukien toimintajärjestystä koskevat puitteet, vesipiirin hoitosuunnitelma, jätehuoltosuunnitelma, ilmastonmuutoksen hillitsemissuunnitelma tai ilmastonmuutokseen sopeutumista koskeva strategia) voidaan käyttää koordinointipuitteina, jos kyseisiä aloja on tarkoitus tukea.

4.6 Erasmus+ ([1])

1. Jäsenvaltioiden on pyrittävä käyttämään ERI-rahastoja Erasmus+ -ohjelman puitteissa menestyksekkäästi kehitettyjen ja testattujen välineiden ja menetelmien yhdenmukaistamiseksi, jotta ihmisiin tehtävien investointien sosiaaliset ja taloudelliset vaikutukset olisivat mahdollisimman suuret ja jotta annettaisiin sysäys muun muassa nuorisoaloitteille ja kansalaistoimille.

2. Jäsenvaltioiden on 4 artiklan mukaisesti edistettävä tehokasta koordinointia ERI-rahastojen ja Erasmus+ -ohjelman välillä kansallisella tasolla tekemällä selvä ero tuettujen investointityyppien ja tuettujen kohderyhmien välillä ja myös varmistettava tällainen koordinointi. Jäsenvaltioiden on pyrittävä täydentävyyteen liikkuvuustoimien rahoituksessa.

3. Toimien koordinointi on toteutettava ottamalla käyttöön asianmukaisia yhteistyömekanismeja hallintoviranomaisten ja Erasmus+ -ohjelman mukaisesti perustettujen kansallisten virastojen välillä, mikä voi edistää avointa ja saavutettavaa viestintää kansalaisten kanssa unionin tasolla sekä kansallisesti ja alueellisesti.

4.7 Työllisyyttä ja sosiaalista innovointia koskeva Euroopan unionin ohjelma (EaSI-ohjelma) ([2])

1. Jäsenvaltioiden on 4 artiklan 6 kohdan mukaisesti edistettävä tehokasta koordinointia työllisyyttä ja sosiaalista innovointia koskevan Euroopan unionin ohjelman (EaSI-ohjelma) sekä ERI-rahastoista myönnettävän tuen välillä työllisyyden ja sosiaalisen osallisuuden temaattisten tavoitteiden mukaisesti ja myös varmistettava tällainen koordinointi. Tähän tehokkaaseen koordinointiin sisältyy koordinointi EaSI-ohjelman EURES-lohkon ja ESR:n tukemien valtioiden välistä työvoiman liikkuvuutta edistävien toimenpiteiden välillä, jotta edistetään työntekijöiden maantieteellistä liikkuvuutta ja lisätään työmahdollisuuksia, sekä koordinointi ERI-rahastojen itsenäiselle ammatinharjoittamiselle, yrittäjyydelle, yritysten perustamiselle ja yhteiskunnallisille yrityksille antaman tuen ja EaSI-ohjelman Mikrorahoitus ja sosiaalinen yrittäjyys -lohkosta myönnettävän tuen välillä.

2. Jäsenvaltioiden on pyrittävä laajentamaan EaSI-ohjelman Progress-lohkon mukaisesti kehitettyjä menestyksekkäimpiä toimenpiteitä, erityisesti sosiaalista innovointia ja sosiaalipoliittisia kokeiluja koskevia toimenpiteitä ESR:n tuella.

4.8 Verkkojen Eurooppa -väline ([3])

1. Eurooppalaisen lisäarvon maksimoimiseksi liikenteen, televiestinnän ja energian aloilla jäsenvaltioiden ja komission on varmistettava, että EAKR:n ja koheesiorahaston toimet suunnitellaan tiiviissä yhteistyössä

([1]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1288/2013, annettu 11 päivänä joulukuuta 2013, unionin koulutus- nuoriso- ja urheiluohjelman "Erasmus+" perustamisesta ja päätösten N:o 1719/2006/EY, 1720/2006/EY ja 1298/2008/EY kumoamisesta (Katso tämän virallisen lehden sivu 50).

([2]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1296/2013, annettu 11 päivänä joulukuuta 2013, työllisyyttä ja sosiaalista innovointia koskevasta Euroopan unionin ohjelmasta ("EaSI-ohjelma") ja eurooppalaisen työllisyyttä ja sosiaalista osallisuutta koskevan Progress-mikrorahoitusjärjestelyn perustamisesta annetun päätöksen N:o 283/2010/EU muuttamisesta (Katso tämän virallisen lehden sivu 238).

([3]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1316/2013, annettu 11 päivänä joulukuuta 2013, verkkojen Eurooppa -välineestä, asetuksen (EU) N:o 913/2010 muuttamisesta sekä asetusten (EY) N:o 680/2007 ja (EY) N:o 67/2010 kumoamisesta (EYVL L 348, 20.12.2013, s. 129).

▼B

Verkkojen Eurooppa -välineestä myönnettävän tuen kanssa, jotta varmistetaan täydentävyys, vältetään päällekkäinen työ ja varmistetaan erityyppisten infrastruktuurien optimaalinen yhdistäminen paikallisesti, alueellisesti ja kansallisesti sekä koko unionissa. Eri rahoitusvälineiden suurin mahdollinen vipuvaikutus on varmistettava hankkeille, joilla on unionin ulottuvuus ja sisämarkkinaulottuvuus ja jotka tuottavat eniten eurooppalaista lisäarvoa ja edistävät sosiaalista, taloudellista ja alueellista yhteenkuuluvuutta, ja erityisesti hankkeille, joilla pannaan täytäntöön ensisijaisia liikenne- ja energiaverkkoja sekä digitaalisia verkkoja, sellaisina kuin ne on määritelty asianomaisissa Euroopan laajuisten verkkojen toimintapoliittisissa kehyksissä, jotta voidaan rakentaa uutta infrastruktuuria ja parantaa merkittävästi nykyistä.

2. Liikenteen alalla investointien suunnittelun on perustuttava todelliseen ja ennustettuun liikenteen kysyntään, ja siinä on määriteltävä puuttuvat yhteydet ja pullonkaulat ottaen johdonmukaisesti huomioon unionin rajatylittävien yhteyksien kehitys ja yhteyksien luominen saman jäsenvaltion eri alueiden välillä. Investoinneilla alueiden liikenneyhteyksien liittämiseksi kattavaan Euroopan laajuiseen liikenneverkkoon (TEN-T) ja TEN-T:n ydinverkkoon varmistetaan, että kaupunki- ja maaseutualueet voivat hyödyntää pääverkkojen luomia mahdollisuuksia.

3. Sellaiset investoinnit, joiden vaikutukset ovat yksittäistä jäsenvaltiota laajemmat, erityisesti TEN-T:n ydinverkon liikennekäytäviin kuuluvat investoinnit, on koordinoitava TEN-T -suunnittelun ja ydinverkon liikennekäytävien täytäntöönpanosuunnitelmien kanssa, jotta EAKR:n ja koheesiorahaston investoinnit liikenteen infrastruktuuriin olisivat täysin TEN-T-suuntaviivojen mukaisia.

4. Jäsenvaltioiden on keskityttävä kestäviin liikennemuotoihin ja kestävään kaupunkiliikenteeseen sekä investoimiseen alueille, jotka tarjoavat eniten eurooppalaista lisäarvoa, ja otettava huomioon tarve parantaa liikennepalvelujen laatua, saatavuutta ja luotettavuutta julkisen liikenteen edistämiseksi. Sen jälkeen kun investoinnit on määritetty, ne on asetettava tärkeysjärjestykseen sen mukaan, miten ne edistävät liikkuvuutta, kestävyyttä, kasvihuonekaasupäästöjen hillitsemistä ja yhtenäistä Euroopan liikennealuetta, ja tässä on otettava huomioon komission valkoisessa kirjassa "Yhtenäistä Euroopan liikennealuetta koskeva etenemissuunnitelma – Kohti kilpailukykyistä ja resurssitehokasta liikennejärjestelmää" esitetty visio, jossa korostetaan, että kasvihuonepäästöjen merkittävä vähennys on tarpeen liikennealalla. Olisi arvioitava ennakolta hankkeiden ympäristövaikutukset, jotta voidaan edistää niiden pyrkimyksiä lisätä kestäviä Euroopan tavaraliikenneverkkoja kehittämällä sisävesiliikenteen reittejä.

5. ERI-rahastojen avulla on edistettävä paikallisten ja alueellisten infrastruktuurien ja niiden yhteyksien liittymistä ensisijaisiin unionin verkkoihin energian ja televiestinnän aloilla.

6. Jäsenvaltioiden ja komission on otettava käyttöön asianmukaiset koordinointimekanismit ja teknisen tuen mekanismit, joilla varmistetaan tieto- ja viestintäteknologian toimien täydentävyys ja tehokas suunnittelu, jotta unionin eri välineitä (ERI-rahastoja, Verkkojen Eurooppa -välinettä, Euroopan laajuisia verkkoja, Horisontti 2020 -ohjelmaa) voidaan hyödyntää täysimääräisesti laajakaistaverkkojen ja digitaalisten palveluinfrastruktuurien rahoittamisessa. Sopivimman rahoitusvälineen valinnassa on otettava huomioon toimen potentiaalinen tuotto ja siihen liittyvät riskit, jotta julkisia varoja voitaisiin käyttää mahdollisimman tehokkaasti. Arvioidessaan ERI-rahastojen tukea koskevia hakemuksia jäsenvaltioiden olisi otettava huomioon sellaisten toimien arvioinnit, jotka liittyvät niihin, jotka on toimitettu Verkkojen Eurooppa -välineelle mutta joita ei ole valittu, rajoittamatta kuitenkaan hallintoviranomaisen lopullista valintapäätöstä.

▼B

4.9 Liittymistä valmisteleva tukiväline, Euroopan naapuruuspolitiikan rahoitusväline ja Euroopan kehitysrahasto

1. Jäsenvaltiot ja komissio pyrkivät kukin oman vastuualueensa mukaisesti lisäämään ulkoisten välineiden ja ERI-rahastojen välistä koordinointia tehostaakseen unionin moninaisten toimintapoliittisten tavoitteiden saavuttamista. Koordinointi ja täydentävyys Euroopan kehitysrahaston, liittymistä valmistelevan tukivälineen ja Euroopan naapuruuspolitiikan rahoitusvälineen välillä on erityisen tärkeää.

2. Tukeakseen alueellisen yhdentymisen syventämistä jäsenvaltioiden on pyrittävä hyödyntämään alueellisen yhteistyön toimien välistä synergiaa koheesiopolitiikan ja Euroopan naapuruusvälineiden puitteissa erityisesti rajatylittävissä yhteistyötoimissa ottaen huomioon eurooppalaisiin alueellisen yhteistyön yhtymiin liittyvät mahdollisuudet.

5. 5, 7 ja ARTIKLASSA TARKOITETUT MONIALAISET PERIAATTEET JA LAAJA-ALAISET TOIMINTAPOLIITTISET TAVOITTEET

5.1 Kumppanuus ja monitasohallinto

1. Jäsenvaltioiden on 5 artiklan mukaisesti noudatettava kumppanuuden ja monitasohallinnon periaatetta helpottaakseen sosiaalisen, taloudellisen ja alueellisen yhteenkuuluvuuden aikaansaamista ja älykästä, kestävää ja osallistavaa kasvua koskevien unionin prioriteettien toteuttamista. Näiden periaatteiden noudattaminen edellyttää erityisesti eri hallintotasojen välillä koordinoituja toimia, jotka toteutetaan toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaatteita noudattaen ja harjoittaen kumppanuutta ja toiminnallista ja institutionaalista yhteistyötä kumppanuussopimuksen ja ohjelmien valmistelussa ja täytäntöönpanossa.

2. Jäsenvaltiot tarkastelevat, onko tarpeen parantaa kumppanien institutionaalisia valmiuksia, jotta kehitetään niiden mahdollisuuksia vaikuttaa kumppanuuden tehokkuuteen.

5.2 Kestävä kehitys

1. Jäsenvaltioiden ja hallintoviranomaisten on varmistettava täytäntöönpanon kaikissa vaiheissa, että kestävä kehitys otetaan täysimääräisesti huomioon ERI-rahastoissa ja että noudatetaan Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 3 artiklan 3 kohdassa määrättyä kestävän kehityksen periaatetta, Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 11 artiklan mukaista velvoitetta ottaa huomioon ympäristönsuojelua koskevat vaatimukset sekä viimeksi mainitun sopimuksen 191 artiklan 2 kohdan mukaista saastuttaja maksaa -periaatetta.

Hallintoviranomaisten on koko ohjelman elinkaaren ajan sitouduttava toteuttamaan toimia, joilla vältetään tai vähennetään tukitoimien ympäristön kannalta haitallisia vaikutuksia ja varmistetaan sosiaaliset sekä ympäristöä ja ilmastoa koskevat hyödyt. Toteutettaviin toimiin voivat kuulua seuraavat:

a) investointien ohjaaminen resurssitehokkaimpiin ja kestävimpiin vaihtoehtoihin,

b) sellaisten investointien välttäminen, joilla voi olla merkittäviä kielteisiä ympäristö- tai ilmastovaikutuksia, ja sellaisten toimien tukeminen, joilla pyritään lieventämään mahdollisia jäljellä olevia vaikutuksia,

c) pitkän aikavälin näkymien huomioon ottaminen investointivaihtoehtojen elinkaarikustannuksia verrattaessa,

d) ympäristöä säästävien julkisten hankintojen lisääminen.

▼B

2. Jäsenvaltioiden on otettava huomioon 8 artiklan mukaisesti ERI-rahastoista tuettujen investointien mahdollisuudet ilmastonmuutoksen hillitsemiseen ja siihen sopeutumiseen ja varmistettava, että investoinnit kestävät ilmastonmuutoksen ja luonnonkatastrofien, kuten tulvien, kuivuuden, helleaaltojen, metsäpalojen ja äärimmäisten sääilmiöiden, vaikutuksia.

3. Investointien on myös oltava yhdenmukaisia Europopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/60/EY ([1]) mukaisen vesienhoidon hierarkian kanssa, ja niissä on keskityttävä kysynnänhallinnan vaihtoehtoihin. Vaihtoehtoisia tarjontapuolen ratkaisuja on harkittava vain silloin, kun mahdollisuudet veden säästöön ja vedenkäytön tehokkuuteen on täysin hyödynnetty. Jätehuollon julkisilla tukitoimilla on täydennettävä yksityisen sektorin toimia, etenkin tuottajavastuun alalla. Investoinneilla on kannustettava innovatiivisia ratkaisuja, joilla edistetään laajamittaista kierrätystä. Investointien on oltava Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2008/98/EY ([2]) nojalla määritellyn jätehierarkian mukaisia. Biologiseen monimuotoisuuteen ja luonnonvarojen suojeluun liittyvien menojen on oltava neuvoston direktiivin 92/43/ETY ([3]) mukaisia.

5.3 Miesten ja naisten välisen tasa-arvon edistäminen sekä syrjimättömyys

1. Jäsenvaltioiden ja komission on 7 artiklan mukaisesti pyrittävä naisten ja miesten tasa-arvoon ja toteutettava asianmukaiset toimet, joilla estetään syrjintä ERI-rahastoista osarahoitettujen ohjelmien mukaisten toimien valmistelussa, täytäntöönpanossa, seurannassa ja arvioinnissa. Jäsenvaltioiden on 7 artiklan mukaisiin tavoitteisiin pyrkiessään kuvattava toimenpiteet, jotka on toteutettava erityisesti toimien valinnassa, tukitoimien tavoitteiden asettamisessa sekä seuranta- ja raportointijärjestelyissä. Jäsenvaltioiden on myös tehtävä tarvittaessa tasa-arvoanalyysejä. ESR:n kautta on tuettava erityisesti kohdennettuja erityistoimia.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava 5 ja 7 artiklan mukaisesti sukupuolten tasa-arvon ja syrjimättömyyden edistämisestä vastuussa olevien elinten osallistuminen kumppanuuteen ja riittävät kansallisen käytännön mukaiset rakenteet, joissa annetaan neuvoja sukupuolten tasa-arvosta, syrjimättömyydestä ja esteettömyydestä, jotta voitaisiin hyödyntää tarvittavaa asiantuntemusta ERI-rahastojen valmistelussa, seurannassa ja arvioinnissa.

3. Hallintoviranomaisten on koordinoidusti seurantakomiteoiden kanssa suoritettava arviointeja tai itsearviointeja, joissa keskitytään tasa-arvon valtavirtaistamisen periaatteen soveltamiseen.

4. Jäsenvaltioiden on käsiteltävä asianmukaisella tavalla muita heikommassa asemassa olevien ryhmien tarpeita, jotta ne voivat paremmin integroitua työmarkkinoille, ja autettava siten niitä osallistumaan täysipainoisesti yhteiskunnan toimintaan.

5.4 Esteettömyys

1. Jäsenvaltiot ja komissio toteuttavat asianmukaiset toimet estääkseen kaiken vammaisuuteen perustuvan syrjinnän 7 artiklan mukaisesti. Hallintoviranomaisten on varmistettava ohjelmien koko elinkaaren ajan toteutettavilla toimilla, että kaikki tuotteet, tavarat, palvelut ja infrastruktuurit, jotka ovat yleisölle avoimia tai yleisölle tarkoitettuja ja ERI-rahastoista

([1]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2000/60/EY, annettu 23 päivänä lokakuuta 2000, yhteisön vesipolitiikan puitteista (EYVL L 327, 22.12.2000, s. 1).

([2]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2008/98/EY, annettu 19 päivänä marraskuuta 2011, jätteistä ja tiettyjen direktiivien kumoamisesta (EUVL L 312, 22.11.2008, s. 3).

([3]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 92/43/ETY, annettu 21 päivänä toukokuuta 1992, luontotyyppien sekä luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suojelusta (EYVL L 206, 22.7.1992, s. 7).

▼B

osarahoitettuja, ovat kaikkien kansalaisten, myös vammaisten, käytettävissä sovellettavan lainsäädännön mukaisesti, jotta edistetään vammaisten ja ikääntyneiden kannalta esteetöntä ympäristöä. Erityisesti on varmistettava fyysisen ympäristön ja liikenne-, tieto- ja viestintäteknologian esteettömyys, jotta edistetään muita heikommassa asemassa olevien ryhmien, myös vammaisten, osallisuutta. Toteutettaviin toimiin voi sisältyä investointien ohjaaminen nykyisten rakennusten ja palveluiden esteettömyyden parantamiseen.

5.5 Väestörakenteen muutoksen huomioon ottaminen

1. Väestörakenteen muutoksen kuten työssä käyvän väestönosan pienenemisen, eläkeläisten osuuden kokonaisväestöstä kasvamisen ja väestökadon aiheuttamat haasteet on otettava huomioon kaikilla tasoilla Jäsenvaltioiden on käytettävä ERI-rahastoja asiaankuuluvien kansallisten tai alueellisten strategioiden mukaisesti, jos tällaisia strategioita on olemassa, ratkaistakseen väestörakenteen ongelmia ja luodakseen ikääntyvään yhteiskuntaan liittyvää kasvua.

2. Jäsenvaltioiden on käytettävä ERI-rahastoja asiaankuuluvien kansallisten tai alueellisten strategioiden mukaisesti edistääkseen kaikkien ikäryhmien osallisuutta muun muassa parantamalla mahdollisuuksia koulutukseen ja sosiaalisen tuen järjestelmien käyttöön, jotta parannetaan ikääntyneiden työmahdollisuuksia ja nuorten työmahdollisuuksia erityisesti alueilla, joiden nuorisotyöttömyysaste on korkea unionin keskiarvoon verrattuna. Investoinneilla terveysalan infrastruktuureihin on pyrittävä siihen, että kaikki unionin kansalaiset voivat olla pitkään ja terveinä mukana työelämässä.

3. Haasteisiin vastaamiseksi väestörakenteen muutoksesta eniten kärsivillä alueilla jäsenvaltioiden on erityisesti määriteltävä toimenpiteet, joilla

a) tuetaan väestön uusiutumista luomalla paremmat olosuhteet perheille ja parantamalla työ- ja perhe-elämän yhteensovittamista;

b) edistetään työllisyyttä ja parannetaan tuottavuutta sekä taloudellista suorituskykyä investoimalla koulutukseen, tieto- ja viestintäteknologiaan, tutkimukseen ja innovointiin;

c) keskitytään koulutuksen ja sosiaalisen tuen rakenteiden asianmukaisuuteen ja laatuun ja tarvittaessa sosiaalisen suojelun järjestelmien tehokkuuteen;

d) edistetään kustannustehokasta terveydenhoidon ja pitkäaikaishoidon tarjontaa, mukaan lukien investoinnit sähköisiin terveys- ja hoitopalveluihin ja infrastruktuuriin.

5.6 Ilmastonmuutoksen hillitseminen ja siihen sopeutuminen

Edellä olevan 8 artiklan mukaisesti ilmastonmuutoksen hillitseminen ja siihen sopeutuminen sekä riskien ehkäiseminen on sisällytettävä kumppanuussopimusten ja ohjelmien valmisteluun ja täytäntöönpanoon.

6. JÄRJESTELYT KESKEISIIN ALUEELLISIIN HAASTEISIIN VASTAAMISEKSI

6.1 Jäsenvaltioiden on otettava huomioon maantieteelliset tai väestörakenteeseen liittyvät erityispiirteet ja toteutettava toimia, joilla käsitellään kunkin alueen erityishaasteita, jotta niille ominainen kehityspotentiaali saataisiin hyödynnettyä ja samalla autettaisiin niitä saamaan aikaan älykästä, kestävää ja osallistavaa kasvua mahdollisimman tehokkaasti.

▼B

6.2 Temaattisten tavoitteiden valinnassa ja yhdistelemisessä sekä vastaavien investointien ja unionin prioriteettien valinnassa ja erityistavoitteiden asettamisessa on otettava huomioon kunkin jäsenvaltion ja alueen tarpeet ja mahdollisuudet älykkääseen, kestävään ja osallistavaan kasvuun.

6.3 Kumppanuussopimuksia ja ohjelmia valmistellessaan jäsenvaltioiden on sen vuoksi otettava huomioon, että Euroopan unionin tällä hetkellä tärkeimmät yhteiskunnalliset haasteet – globalisaatio, väestörakenteen muutokset, ympäristön pilaantuminen, muuttoliike, ilmastonmuutos, energiankäyttö, kriisin taloudelliset ja sosiaaliset seuraukset – voivat vaikuttaa eri tavoin eri alueilla.

6.4. Jotta alueellisiin haasteisiin voitaisiin vastata yhdennetyn alueellisen lähestymistavan mukaisesti, jäsenvaltioiden on varmistettava, että ERI-rahastojen ohjelmissa otetaan huomioon Euroopan alueiden erilaisuus sellaisissa asioissa kuin työllisyys, työmarkkinoiden ominaislaatu, eri alueiden väliset riippuvuussuhteet, työmatkaliikennereitit, väestön ikääntyminen, väestörakenteen muutokset, kulttuuri, maisemaan ja perintöön liittyvät piirteet, ilmastonmuutokseen liittyvä haavoittuvuus ja sen vaikutukset, maankäyttö ja luonnonvaroihin liittyvät rajoitteet, mahdollisuudet luonnonvarojen kestävämpään käyttöön, uusiutuvat energialähteet mukaan lukien, institutionaaliset ja hallinnolliset järjestelyt, yhteydet, saavutettavuus sekä maaseutu- ja kaupunkialueiden väliset yhteydet. Jäsenvaltioiden ja alueiden on sen vuoksi toteutettava 15 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti seuraavat toimet kumppanuussopimustensa ja ohjelmiensa valmistelua varten:

a) analyysi jäsenvaltion tai alueen ominaispiirteistä sekä kehityspotentiaalista ja -valmiuksista, etenkin suhteessa keskeisiin haasteisiin, jotka on määritelty älykkääseen, kestävään ja osallistavaan kasvuun tähtäävässä Unionin strategiassa, tapauksen mukaan kansallisissa uudistusohjelmissa, Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 121 artiklan 2 kohdan mukaisesti annetuissa asiaankuuluvissa maakohtaisissa suosituksissa sekä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 148 artiklan 4 kohdan mukaisesti annetuissa asiaankuuluvissa neuvoston suosituksissa.

b) arvio alueen tai jäsenvaltion tärkeimmistä haasteista, pullonkaulojen ja puuttuvien yhteyksien tunnistaminen, innovoinnin aukot, mukaan luettuna suunnittelun ja täytäntöönpanovalmiuksien puute, jotka haittaavat kasvua ja työllisyyttä pitkällä aikavälillä. Tämän perusteella tunnistetaan mahdolliset alat ja toimet, joille annetaan etusija, joita tuetaan ja joihin keskitytään.

c) arvio koordinointihaasteista, jotka ylittävät toimialojen, lainkäyttöalueiden tai valtioiden rajat, erityisesti makroalue- ja merialuestrategioiden yhteydessä;

d) toimien määrittäminen koordinoinnin parantamiseksi eri aluetasojen välillä ottaen huomioon toimintapolitiikan suunnittelun asianmukainen alueellinen kattavuus ja toimintaympäristö sekä kunkin jäsenvaltion institutionaalinen ja hallinnollinen kehys sekä rahoituslähteet sellaista yhdennettyä lähestymistapaa varten, jolla älykkääseen, kestävään ja osallistavaan kasvuun tähtäävä Unionin strategia liitetään alueellisiin ja paikallisiin toimijoihin.

6.5. Alueellisen yhteenkuuluvuuden tavoitteen huomioimiseksi jäsenvaltioiden ja alueiden on erityisesti varmistettava, että asianomaisilla alueilla sovellettavassa, älykästä, kestävää ja osallistavaa kasvua edistävässä yleisessä lähestymistavassa

a) otetaan huomioon kaupunkien, kaupunki- ja maaseutualueiden, kalastus- ja rannikkoalueiden sekä erityisistä maantieteellisistä tai väestörakenteeseen liittyvistä haitoista kärsivien alueiden asema;

▼B

b) otetaan huomioon syrjäisimpien alueiden, pohjoisimpien alueiden, joiden väestöntiheys on erittäin alhainen, ja saaristo-, rajaseutu- ja vuoristoalueiden erityishaasteet;

c) käsitellään kaupunkien ja maaseudun välisiä yhteyksiä kohtuuhintaisten ja korkealaatuisten infrastruktuurien ja palvelujen saatavuuden kannalta sekä pyritään ratkaisemaan ongelmia alueilla, joilla on paljon sosiaalisesti marginalisoituneita yhteisöjä.

7. YHTEISTYÖTOIMET

7.1 Koordinointi ja täydentävyys

1. Jäsenvaltioiden on pyrittävä yhteistyötoimien ja muiden ERI-rahastoista tuettujen toimien keskinäiseen täydentävyyteen.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että yhteistyötoimet edistävät tehokkaasti älykkääseen, kestävään ja osallistavaan kasvuun tähtäävän Unionin strategian tavoitteita ja että yhteistyöllä tuetaan laajempia toimintapoliittisia tavoitteita. Tätä varten jäsenvaltiot ja komissio varmistavat kukin oman vastuualueensa mukaisesti yhteistyötoimien täydentävyyden ja koordinoinnin muiden unionin rahoittamien ohjelmien ja välineiden kanssa.

3. Koheesiopolitiikan tehostamiseksi jäsenvaltioiden on pyrittävä Euroopan alueellinen yhteistyö -tavoitteen ja Investoinnit kasvuun ja työpaikkoihin -tavoitteen ohjelmien väliseen koordinointiin ja täydentävyyteen erityisesti johdonmukaisen suunnittelun varmistamiseksi ja laajamittaisten investointien täytäntöönpanon helpottamiseksi.

4. Jäsenvaltioiden on tarvittaessa varmistettava, että makroalue- ja merialuestrategioiden tavoitteet ovat osa yleistä strategista suunnittelua kumppanuussopimuksissa tämän asetuksen 15 artiklan 2 kohdan mukaisesti sekä ohjelmissa alueilla ja jäsenvaltioissa, joita asia koskee, rahastokohtaisten sääntöjen asiaankuuluvien säännösten mukaisesti. Jäsenvaltioiden on pyrittävä myös varmistamaan, että jos käytössä on makroalue- ja merialuestrategioita, ERI-rahastoista tuetaan niiden täytäntöönpanoa tämän asetuksen 15 artiklan 2 kohdan ja rahastokohtaisten sääntöjen asiaankuuluvien säännösten mukaisesti sekä jäsenvaltion määrittelemät ohjelma-alueen tarpeet huomioon ottaen. Tehokkaan täytäntöönpanon varmistamiseksi koordinointi koskee myös muita unionin rahoittamia välineitä ja muita asiaan liittyviä välineitä.

5. Jäsenvaltioiden on tarvittaessa hyödynnettävä mahdollisuutta toteuttaa sellaisia alueiden välisiä ja valtioiden välisiä toimia, joissa tuensaajia on myös vähintään yhdessä muussa jäsenvaltiossa, osana Investoinnit kasvuun ja työpaikkoihin -tavoitteeseen kuuluvia toimenpideohjelmia, mukaan luettuina alan tutkimus- ja innovaatiotoimet, jotka perustuvat niiden älykkään erikoistumisen strategioihin.

6. Jäsenvaltioiden ja alueiden on hyödynnettävä mahdollisimman tehokkaasti alueellisia yhteistyöohjelmia voittaakseen hallinnolliset rajatylittävän yhteistyön esteet samalla, kun edistetään unionin älykästä, kestävää ja osallistavaa kehitystä koskevaa strategiaa ja vahvistetaan taloudellista, sosiaalista ja alueellista yhteenkuuluvuutta. Tässä on kiinnitettävä huomiota erityisesti Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 349 artiklassa tarkoitettuihin alueisiin.

7.2 EAKR:stä rahoitettava rajatylittävä, valtioiden välinen ja alueiden välinen yhteistyö

1. Jäsenvaltioiden ja alueiden on pyrittävä hyödyntämään yhteistyötä kriittisen massan aikaansaamiseksi muun muassa tieto- ja viestintäteknologian sekä tutkimuksen ja innovoinnin alalla, sekä edistämään yhteisiä

▼B

älykkään erikoistumisen toimintatapoja ja oppilaitosten kumppanuuksia. Alueiden väliseen yhteistyöhön olisi tapauksen mukaan kuuluttava innovatiivisten tutkimuspainotteisten klustereiden välisen yhteistyön ja tutkimuslaitosten välisen vaihdon edistäminen, ottaen huomioon tutkimuksen seitsemännen puiteohjelman osa-alueista "Osaava alue" ja "Lähentymisalueiden ja syrjäisimpien alueiden tutkimuspotentiaali" saadut kokemukset.

2. Jäsenvaltioiden ja alueiden on asianomaisilla aloilla pyrittävä hyödyntämään rajatylittävää ja valtioiden välistä yhteistyötä

   a) varmistaakseen, että alueet, joilla on merkittäviä yhteisiä maantieteellisiä piirteitä (saaria, järviä, jokia, merialueita tai vuoristoja), tukevat luonnonvarojensa yhteistä hoitoa ja edistämistä;

   b) hyötyäkseen mittakaavaeduista erityisesti, kun on kyse yhteisten julkisten palvelujen yhteiskäyttöön liittyvistä investoinneista;

   c) edistääkseen rajatylittävän verkkoinfrastruktuurin, erityisesti puuttuvien rajatylittävien yhteyksien sekä ympäristöystävällisten ja yhteentoimivien liikennemuotojen, yhdenmukaista suunnittelua ja kehittämistä laajoilla maantieteellisillä alueilla;

   d) saavuttaakseen kriittisen massan erityisesti tutkimuksen ja innovoinnin sekä tieto- ja viestintäteknologian alalla ja koulutuksessa sekä toteutettaessa pk-yritysten kilpailukykyä parantavia toimenpiteitä;

   e) tehostaakseen rajatylittäviä työmarkkinapalveluja, joilla edistetään työntekijöiden liikkuvuutta yli rajojen;

   f) parantaakseen rajatylittävää hallintoa.

3. Jäsenvaltioiden ja alueiden on pyrittävä hyödyntämään alueiden välistä yhteistyötä tehostaakseen koheesiopolitiikkaa kannustamalla kokemusten vaihtoa alueiden ja kaupunkien välillä, jotta tuettaisiin Investoinnit kasvuun ja työpaikkoihin -tavoitteen ja Euroopan alueellinen yhteistyö -tavoitteen mukaisten ohjelmien suunnittelua ja toteuttamista.

7.3 Pääohjelmien makroalue- ja merialuestrategioita edistävä vaikutus

1. Jäsenvaltioiden on tämän asetuksen 15 artiklan 2 kohdan a alakohdan iii alakohdan ja rahastokohtaisten sääntöjen asiaankuuluvien säännösten mukaisesti pyrittävä huolehtimaan unionin rahoituksen onnistuneesta käyttöönotosta makroalue- ja merialuestrategioita varten ottaen huomioon jäsenvaltioiden määrittelemät ohjelma-alueen tarpeet. Onnistunut käyttöönotto voidaan voidaan muiden toimenpiteiden ohella toteuttaa priorisoimalla makroalue- ja merialuestrategioista johdettuja toimia niin, että järjestetään niitä koskevia erityisiä ehdotuspyyntöjä tai annetaan kyseisille toimille etusija valintaprosessissa määrittelemällä toimenpiteet, jotka voidaan rahoittaa yhteisesti eri ohjelmista.

2. Jäsenvaltioiden on harkittava asiaankuuluvien valtioiden välisten ohjelmien käyttöä kehyksinä, joiden avulla tuetaan makroalue- ja merialuestrategioiden täytäntöönpanon edellyttämiä toimintapolitiikkoja ja rahoitusta.

▼B

3. Jäsenvaltioiden on tapauksen mukaan edistettävä ERI-rahastojen käyttöä makroaluestrategioiden yhteydessä sellaisiin tarkoituksiin kuin eurooppalaisten liikennekäytävien perustaminen, mukaan lukien tuki tullin nykyaikaistamiselle, luonnonkatastrofien ennaltaehkäisy, niihin varautuminen ja niistä selviytyminen, vesienhoito vesipiirin tasolla, ympäristöystävällinen infrastruktuuri, yhdennetty merialan yhteistyö yli valtioiden ja toimialojen rajojen, tutkimus- ja innovointitoiminta, tieto- ja viestintäverkot sekä merialueen yhteisten meren luonnonvarojen hallinnointi ja meren biologisen monimuotoisuuden suojelu.

7.4 ESR:stä rahoitettava valtioiden välinen yhteistyö

1. Jäsenvaltioiden on pyrittävä käsittelemään asiaankuuluvissa neuvoston suosituksissa mainittuja politiikanaloja voidakseen maksimoida vastavuoroisen oppimisen.

2. Jäsenvaltioiden on tarvittaessa valittava valtioiden välisten toimien aihealueet ja otettava käyttöön asianmukaisia täytäntöönpanomekanismeja erityistarpeidensa mukaisesti.

▼B

LIITE II

TULOSKEHYKSEN PERUSTAMISESSA KÄYTETTÄVÄ MENETELMÄ

1. Tuloskehys muodostuu kullekin prioriteetille vuodeksi 2018 vahvistetuista välitavoitteista, lukuun ottamatta yksinomaan tekniseen tukeen liittyviä prioriteetteja [ja 39 artiklassa tarkoitettuja rahoitusvälineitä koskevia erityisiä ohjelmia, ja vuodeksi 2013 vahvistetuista tavoitteista sekä suoritusvarauksen määrästä, joka kohdennetaan vuonna 2019 kullekin prioriteetille, jos sen välitavoitteet saavutetaan. Välitavoitteet ja tavoitteet on esitettävä taulukossa 1 vahvistetun mallin mukaisesti.

Taulukko 1: Tuloskehyksen vakiomalli

Ensisijaisuus	►C1 Indikaattori tai tapauksen mukaan täytäntöönpanon avainvaihe ja mittausyksikkö ◄		Välitavoite vuodeksi 2018	Tavoite vuodeksi 2023

2. Välitavoitteet ovat tavoitteita, joilla mitataan suoraan prioriteetin erityistavoitteiden toteutumista ja ilmaistaan tarvittaessa edistyminen, joka on saavutettu tavoitteisiin nähden kyseisen ajanjakson päättymishetkeen mennessä. Vuodeksi 2018 vahvistettavissa välitavoitteissa on mainittava taloudelliset indikaattorit, tuotosindikaattorit ja tapauksen mukaan tulosindikaattorit, jotka liittyvät kiinteästi toimintapoliittisiin tukitoimiin. Tulosindikaattoreita ei oteta huomioon 22 artiklan 6 ja 7 kohtaa sovellettaessa. ►C1 Välitavoitteita voidaan asettaa myös täytäntöönpanon avainvaiheille. ◄

3. Välitavoitteiden ja tavoitteiden on oltava:

   a) realistisia, saavutettavissa olevia ja relevantteja, jotta ne antavat olennaisen tiedon prioriteetin edistymisestä;

   b) prioriteetin erityistavoitteiden luonteen mukaisia;

   c) läpinäkyviä objektiivisesti määriteltyine päämäärineen ja asianmukaisesti kartoitettuine ja mahdollisuuksien mukaan julkisesti saatavilla olevine tietolähteineen;

   d) todennettavissa olevia ilman, että aiheutetaan kohtuutonta hallinnollista taakkaa;

   e) soveltuvin osin samassa linjassa kaikkien ohjelmien osalta.

4. Tietyn prioriteetin tavoitteet vuodeksi 2023 vahvistetaan ottaen huomioon tähän prioriteettiin liittyvä suoritusvarauksen määrä.

5. Asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa, kuten jäsenvaltion tai alueen taloudellisen, ympäristö- tai työmarkkinatilanteen merkittävästi muuttuessa, jäsenvaltio voi tietyn prioriteetin määrärahojen muutoksista johtuvien tarkistusten lisäksi ehdottaa välitavoitteiden ja tavoitteiden tarkistusta tämän asetuksen 30 artiklan mukaisesti.

▼B

LIITE III

23 ARTIKLAN 11 KOHDASSA TARKOITETUN SITOUMUSTEN TAI MAKSUJEN KESKEYTYKSEN LAAJUUDEN JA TASON MÄÄRITTÄMISTÄ KOSKEVAT SÄÄNNÖKSET

1. SITOUMUSTEN KESKEYTYKSEN TASON MÄÄRITTÄMINEN

Jäsenvaltioon sovellettavan keskeytyksen enimmäistaso määritetään ensisijaisesti ottaen huomioon 23 artiklan 11 kohdan kolmannen alakohdan a–c alakohdassa säädetyt enimmäismäärät. Tätä tasoa lasketaan, jos yksi tai useampi seuraavista edellytyksistä täyttyy:

a) jos jäsenvaltion työttömyysaste 23 artiklan 9 kohdassa tarkoitettua laukaisevaa tapahtumaa edeltävänä vuonna ylittää unionin keskiarvon yli kahdella prosenttiyksiköllä, keskeytyksen enimmäistasoa lasketaan 15 prosentilla;

b) jos jäsenvaltion työttömyysaste 23 artiklan 9 kohdassa tarkoitettua laukaisevaa tapahtumaa edeltävänä vuonna ylittää unionin keskiarvon yli viidellä prosenttiyksiköllä, keskeytyksen enimmäistasoa lasketaan 25 prosentilla;

c) jos jäsenvaltion työttömyysaste 23 artiklan 9 kohdassa tarkoitettua laukaisevaa tapahtumaa edeltävänä vuonna ylittää unionin keskiarvon yli kahdeksalla prosenttiyksiköllä, keskeytyksen enimmäistasoa lasketaan 50 prosentilla;

d) jos köyhyyden tai sosiaalisen syrjäytymisen vaarassa olevien osuus jäsenvaltiossa 23 artiklan 9 kohdassa tarkoitettua laukaisevaa tapahtumaa edeltävänä vuonna ylittää unionin keskiarvon yli kymmenellä prosenttiyksiköllä, keskeytyksen enimmäistasoa lasketaan 20 prosentilla;

e) jos jäsenvaltion reaalinen BKT pienenee vähintään kahtena peräkkäisenä vuotena ennen 23 artiklan 9 kohdassa tarkoitettua laukaisevaa tapahtumaa, keskeytyksen enimmäistasoa lasketaan 20 prosentilla;

f) jos keskeytys koskee vuosien 2018, 2019 tai 2020 sitoumuksia, tasoa lasketaan 23 artiklan 11 kohtaa soveltaen seuraavasti:

i) vuoden 2018 osalta keskeytyksen tasoa lasketaan 15 prosentilla;

ii) vuoden 2019 osalta keskeytyksen tasoa lasketaan 25 prosentilla;

iii) vuoden 2020 osalta keskeytyksen tasoa lasketaan 50 prosentilla.

Edellä olevien a–f alakohdan soveltaminen ei saa johtaa keskeytyksen tason laskemiseen yhteensä yli 50 prosentilla.

Jos b tai c alakohdan tilanne esiintyy yhtäaikaisesti sekä d että e alakohdan tilanteen kanssa, keskeytyksen voimaantuloa lykätään yhdellä vuodella.

2. SITOUMUSTEN KESKEYTYKSEN LAAJUUDEN MÄÄRITTÄMINEN ERI OHJELMISSA JA PRIORITEETEISSA

Ensisijaisesti jäsenvaltioon sovellettava sitoumusten keskeytys koskee suhteellisesti kaikkia ohjelmia ja prioriteetteja.

▼B

Seuraavat ohjelmat ja prioriteetit eivät kuitenkaan kuulu keskeytyksen soveltamisen alaan:

i) ohjelmat tai prioriteetit, joihin jo sovelletaan 23 artiklan 6 kohdassa tarkoitettua keskeytyspäätöstä;

ii) ohjelmat tai prioriteetit, joiden määrärahoja on tarkoitus lisätä komission 23 artiklan 1 kohdan mukaisesti esittämän uudelleen kohdentamista koskevan pyynnön johdosta sen vuoden aikana, jona 23 artiklan 9 kohdassa tarkoitetun laukaiseva tapahtuma ilmeni;

iii) ohjelmat tai prioriteetit, joiden määrärahoja on lisätty kahtena 23 artiklan 9 kohdassa tarkoitettua laukaisevaa tapahtumaa edeltävänä vuotena 23 artiklan 5 kohdan mukaisesti tehdyn päätöksen johdosta;

iv) ohjelmat tai prioriteetit, jotka ovat ratkaisevan tärkeitä epäsuotuiseen taloudelliseen tai sosiaaliseen tilanteeseen puuttumisen kannalta. Tällaisiin ohjelmiin ja prioriteetteihin kuuluvat ohjelmat tai prioriteetit, joilla tuetaan unionille erityisen merkittäviä investointeja, jotka liittyvät nuorisotyöllisyysaloitteeseen. Ohjelmien tai prioriteettien voidaan katsoa olevan tällä tavalla ratkaisevan tärkeitä silloin, kun niillä tuetaan investointeja, jotka liittyvät EU-ohjausjakson yhteydessä kyseiselle jäsenvaltiolle annettujen suositusten täytäntöönpanoon ja joilla pyritään rakenteellisiin uudistuksiin, tai investointeja, jotka liittyvät köyhyyden vähentämistä tai pk-yritysten kilpailukykyä edistäviä rahoitusvälineitä tukeviin prioriteetteihin.

3. KESKEYTYKSEN SOVELTAMISEN PIIRIIN KUULUVIEN OHJELMIEN SITOUMUSTEN KESKEYTYKSEN LOPULLISEN TASON MÄÄRITTÄMINEN

Ohjelmaan sisältyvän prioriteetin poissulkeminen toteutetaan vähentämällä ohjelman sitoumuksia määräsuhteessa prioriteetille kohdennettuun määrää nähden.

Ohjelman sitoumuksiin sovellettavan keskeytyksen tason on vastattava tasoa, joka on tarpeen, jotta saavutetaan 1 kohdan mukaisesti määritettävä keskeytyksen kokonaistaso.

4. MAKSUJEN KESKEYTYKSEN LAAJUUDEN JA TASON MÄÄRITTÄMINEN

Edellä 2 alakohdan i–iv alakohdassa tarkoitetut ohjelmat ja prioriteetit eivät myöskään kuulu maksujen keskeytyksen soveltamisen piiriin.

Sovellettavan maksujen keskeytyksen taso saa olla enintään 50 prosenttia ohjelmien ja prioriteettien maksuista.

▼B

LIITE IV

RAHOITUSVÄLINEIDEN KÄYTTÖÖNOTTO: RAHOITUSSOPIMUKSET

▼M6

1. Jos otetaan käyttöön rahoitusväline 39 a artiklan ja 38 artiklan 4 kohdan ensimmäisen alakohdan a, b ja c alakohdan mukaisesti, rahoitussopimukseen sisällytetään ehdot ja edellytykset ohjelmasta rahoitusvälineeseen siirrettäville rahoitusosuuksille, ja siihen sisällytetään ainakin seuraavat osatekijät:

▼B

a) investointistrategia tai -periaatteet, jotka kattavat käyttöönottojärjestelyt, tarjolle asetettavat rahoitustuotteet, kohderyhmänä olevat loppukäyttäjät ja suunnitellun yhdistämisen avustukseen (tarpeen mukaan);

b) käyttöön otettavaa rahoitusvälinettä koskeva liiketoimintasuunnitelma tai vastaavat asiakirjat, jotka sisältävät arvion 37 artiklan 2 kohdassa tarkoitetusta odotetusta vipuvaikutuksesta;

c) tulostavoitteet, jotka asianomaisella rahoitusvälineellä odotetaan saavutettavan asianomaista prioriteettia koskevien erityistavoitteiden ja tulosten edistämiseksi;

d) määräykset sijoitusten täytäntöönpanon ja rahoitustoimien volyymin seurannasta, mukaan lukien rahoitusvälinettä koskeva raportointi rahasto-osuusrahastolle ja/tai hallintoviranomaiselle, 46 artiklan noudattamisen varmistamiseksi;

e) tarkastusta koskevat vaatimukset, kuten vähimmäisvaatimukset rahoitusvälineen tasolla (ja tapauksen mukaan rahasto-osuusrahaston tasolla) toteutettavasta dokumentoinnista, ja vaatimukset erillisen kirjanpidon pitämisestä eri tukimuotojen osalta 37 artiklan 7 ja 8 kohdan mukaisesti (soveltuvin osin), mukaan lukien määräykset ja vaatimukset jäsenvaltioiden tarkastusviranomaisten, komission tarkastajien ja Euroopan tilintarkastustuomioistuimen oikeudesta saada tutustua asiakirjoihin, jotta varmistetaan jäljitysketjun selkeys 40 artiklan mukaisesti;

▼M6

f) vaatimukset ja menettelyt ohjelmasta asteittain maksettavien rahoitusosuuksien hallinnoinnille 41 artiklan mukaisesti ja rahoitustoimien volyymia koskeville ennusteille, mukaan lukien vaatimukset varainhoitotilien tai erillisen kirjanpidon osalta 38 artiklan 6 kohdan ja 39 a artiklan 5 kohdan toisen alakohdan mukaisesti;

▼B

g) vaatimukset ja menettelyt 43 artiklassa tarkoitetulla tavalla kertyneiden korkotulojen ja muiden tuottojen hallinnoinnille, mukaan lukien sallitut varainhallintatoiminnot ja sijoitukset, ja asianomaisten osapuolten velvollisuudet ja vastuut;

h) määräykset aiheutuneiden hallintokustannusten tai rahoitusvälineiden hallinnointipalkkioiden laskennasta ja maksamisesta;

▼M6

i) määräykset ERI-rahastoista maksetusta tuesta saatavien varojen käyttämisestä uudelleen tukikelpoisuusajan päättymiseen mennessä 44 artiklan mukaisesti ja soveltuvin osin määräykset, jotka koskevat 43 a artiklan mukaista eriytettyä kohtelua;

▼C1

j) määräykset ERI-rahastoista maksetusta tuesta saatavien varojen käyttämisestä uudelleen tukikelpoisuusajan päätyttyä 45 artiklan mukaisesti ja toimintaperiaatteet kyseisten varojen poistamiseksi rahoitusvälineestä;

▼B

k) ehdot ohjelmista rahoitusvälineille ja soveltuvin osin rahasto-osuusrahastoille maksettujen rahoitusosuuksien mahdolliselle peruuttamiselle kokonaan tai osittain;

▼B

l) määräykset sen varmistamiseksi, että rahoitusvälineiden käyttöönotosta vastaavat elimet hallinnoivat rahoitusvälineitä itsenäisesti ja asiaankuuluvien ammatillisten vaatimusten mukaisesti ja toimivat yksinomaan niiden osapuolten edun mukaisesti, jotka maksavat rahoitusosuuksia rahoitusvälineeseen;

m) määräykset rahoitusvälineen purkamisesta.

Lisäksi silloin, kun rahoitusvälineet organisoidaan rahasto-osuusrahaston kautta, hallintoviranomaisen ja rahasto-osuusrahaston käyttöönotosta vastaavan elimen välisessä rahoitussopimuksessa on oltava myös rahoitusvälineiden käyttöönotosta vastaavien elinten arviointia ja valintaa koskevat määräykset, mukaan lukien kiinnostuksenilmaisupyynnöt tai julkisia hankintoja koskevat menettelyt.

▼M6

2. Asetuksen 38 artiklan 4 kohdan ensimmäisen alakohdan d alakohdan mukaisesti käyttöön otettavia rahoitusvälineitä koskeviin, 38 artiklan 8 kohdassa tarkoitettuihin strategia-asiakirjoihin on sisällytettävä ainakin seuraavat osatekijät:

▼C1

a) rahoitusvälineen investointistrategia tai -periaatteet, suunniteltuja lainoja tai vakuuksia koskevat yleiset ehdot, tuen kohteena olevat loppukäyttäjät sekä tuettavat toimet;

▼B

b) käyttöön otettavaa rahoitusvälinettä koskeva liiketoimintasuunnitelma tai vastaavat asiakirjat, jotka sisältävät arvion 37 artiklan 2 kohdan c alakohdassa tarkoitetusta odotetusta vipuvaikutuksesta;

▼M6

c) ERI-rahastoista maksetusta tuesta saatavien varojen käyttö ja uudelleenkäyttö 43, 44 ja 45 artiklan mukaisesti ja soveltuvin osin määräykset, jotka koskevat 43 a artiklan mukaista eriytettyä kohtelua;

▼B

d) rahoitusvälineen käyttöönoton seuranta ja käyttöönottoa koskeva raportointi 46 artiklan noudattamisen varmistamiseksi.

▼B

LIITE V

NETTOTULOJA TUOTTAVIEN HANKKEIDEN KIINTEÄMÄÄRÄISEN RAHOITUKSEN MÄÄRITTELY

	Ala	Kiinteämääräinen rahoitus
1	MAANTIELIIKENNE	30 %
2	RAUTATIELIIKENNE	20 %
3	KAUPUNKIALUELIIKENNE	20 %
4	VESI	25 %
5	KIINTEÄ JÄTE	20 %

▼M11

LIITE VI

MAKSUSITOUMUSMÄÄRÄRAHOJEN VUOTUINEN JAKAUTUMINEN VUOSINA 2014–2020

Mukautettu vuotuinen rakenne (mukaan lukien nuorisotyöllisyysaloitteen lisäys)

	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	Yhteensä
Euroa, vuoden 2011 hintoina	34 108 069 924	55 725 174 682	46 044 910 736	48 027 317 164	48 341 984 652	48 811 933 191	49 046 236 960	330 105 627 309

▼B

LIITE VII

JAKOMENETELMÄT

Jakomenetelmä Investoinnit kasvuun ja työpaikkoihin -tavoitteen mukaisesti tukikelpoisia 90 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdassa tarkoitettuja vähemmän kehittyneitä alueita varten

1. Kullekin jäsenvaltiolle kohdennettava määrä on sen yksittäisten tukikelpoisten NUTS 2 -alueiden määrärahojen yhteismäärä. Määrät lasketaan seuraavasti:

   a) määritetään (euroina) absoluuttinen määrä, joka saadaan kertomalla asianomaisen alueen väestömäärä alueen ostovoimapariteetilla mitatun, asukasta kohden lasketun BKT:n ja EU-27:n keskimääräisen asukasta kohden lasketun BKT:n erotuksella;

   b) sovelletaan edellä mainittuun absoluuttiseen määrään prosenttiosuutta kyseisen alueen kokonaismäärärahojen määrittämiseksi; tämä prosenttiosuus suhteutetaan siten, että se ilmentää jäsenvaltion, jossa tukikelpoinen alue sijaitsee, suhteellista vaurautta ostovoimapariteetilla mitattuna EU-27:n keskiarvoon verrattuna, seuraavasti:

      i) jäsenvaltioissa sijaitsevat alueet, joissa asukaskohtainen BKTL on alle 82 prosenttia EU-27:n keskiarvosta: 3,15 prosenttia;

      ii) jäsenvaltioissa sijaitsevat alueet, joissa asukaskohtainen BKTL on 82–99 prosenttia EU-27:n keskiarvosta: 2,70 prosenttia;

      iii) jäsenvaltioissa sijaitsevat alueet, joissa asukaskohtainen BKTL on yli 99 prosenttia EU-27:n keskiarvosta: 1,65 prosenttia;

   c) edellä olevan b alakohdan mukaisesti saatuun määrään lisätään soveltuvin osin määrä, joka saadaan, kun lisäksi myönnetään työtöntä kohden vuosittain 1 300 euroa siltä osin, kuin kyseisen alueen työttömien määrä ylittää määrän, joka alueella olisi työttömiä, jos sen työttömyysaste olisi sama kuin unionin kaikkien vähemmän kehittyneiden alueiden keskimääräinen työttömyysaste.

Jakomenetelmä Investoinnit kasvuun ja työpaikkoihin -tavoitteen mukaisesti tukikelpoisia 90 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettuja siirtymäalueita varten

2. Kullekin jäsenvaltiolle kohdennettava määrä on sen yksittäisten tukikelpoisten NUTS 2 -alueiden määrärahojen yhteismäärä. Määrät lasketaan seuraavasti:

   a) Määritetään teoreettisen tuki-intensiteetin vähimmäis- ja enimmäistaso kullekin tukikelpoiselle siirtymäalueelle. Tuen vähimmäistaso määritetään kyseisen jäsenvaltion kehittyneemmille alueille myönnettävän keskimääräisen asukasta kohden ennen alueellisen turvaverkon soveltamista lasketun jäsenvaltiokohtaisen tuki-intensiteetin perusteella. Jos jäsenvaltiossa ei ole kehittyneempiä alueita, tuen vähimmäistaso vastaa kaikkien kehittyneempien alueiden alustavaa keskimääräistä asukasta kohden laskettua tuki-intensiteettiä, joka on 19,80 euroa asukasta kohden vuodessa. Tuen enimmäistaso perustuu teoreettiseen alueeseen, jonka BKT asukasta kohden on 75 prosenttia EU-27:n keskiarvosta, ja se lasketaan soveltamalla edellä 1 kohdan a ja b alakohdassa määriteltyä menetelmää. Tätä menetelmää soveltaen saadusta määrästä otetaan huomioon 40 prosenttia.

   b) Lasketaan alustavat aluekohtaiset määrärahat ottaen huomioon alueen BKT asukasta kohden (ostovoimapariteetilla mitattuna) interpoloimalla lineaarisesti alueen suhteellinen BKT asukasta kohden verrattuna EU-27:ään.

▼B

c) Edellä olevan b alakohdan mukaisesti saatuun määrään lisätään soveltuvin osin määrä, joka saadaan, kun lisäksi myönnetään työtöntä kohden vuosittain 1 100 euroa siltä osin, kuin kyseisen alueen työttömien määrä ylittää määrän, joka alueella olisi työttömiä, jos sen työttömyysaste olisi sama kuin unionin kaikkien vähemmän kehittyneiden alueiden keskimääräinen työttömyysaste.

Jakomenetelmä Investoinnit kasvuun ja työpaikkoihin -tavoitteen mukaisesti tukikelpoisia 90 artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettuja kehittyneempiä alueita varten

3. Alustavien määrärahojen teoreettinen kokonaismäärä saadaan kertomalla vuosittainen asukasta kohden laskettu 19,80 euron tuki-intensiteetti tukikelpoisella väestömäärällä.

4. Kunkin asianomaisen jäsenvaltion osuus on sen tukikelpoisten NUTS 2 -alueiden osuuksien yhteismäärä; tukikelpoisten alueiden osuudet määräytyvät seuraavin perustein ja seuraavassa esitetyllä tavalla painotettuina:

a) alueen kokonaisväestömäärä (painokerroin 25 prosenttia)

b) NUTS 2 -alueiden työttömien määrä työttömyysasteen ylittäessä kaikkien kehittyneempien alueiden keskimääräisen työttömyysasteen (painokerroin 20 prosenttia)

c) työllisyysasteen lisäys, joka tarvitaan, jotta saavutettaisiin alueelliselle (20–64-vuotiaiden) työllisyysasteelle älykkääseen, kestävään ja osallistavaan kasvuun tähtäävässä Unionin strategiassa asetettu tavoite (painokerroin 20 prosenttia)

d) 30–34-vuotiaiden korkeakoulututkinnon suorittaneiden määrän lisäys, joka tarvitaan, jotta saavutettaisiin älykkääseen, kestävään ja osallistavaan kasvuun tähtäävässä unionin strategiassa asetettu 40 prosentin tavoite (painokerroin 12,5 prosenttia)

e) (18–24-vuotiaiden) opintonsa keskeyttäneiden määrän vähennys, joka tarvitaan, jotta saavutettaisiin älykkääseen, kestävään ja osallistavaan kasvuun tähtäävässä Unionin strategiassa asetettu 10 prosentin tavoite (painokerroin 12,5 prosenttia)

f) alueen toteutuneen BKT:n (ostovoimapariteetilla mitattuna) ja sen teoreettisen alueellisen BKT:n välinen ero, jos alueen BKT asukasta kohden olisi sama kuin kaikkein vauraimmalla NUTS 2 -alueella (painokerroin 7,5 prosenttia)

g) niiden NUTS 3 -alueiden väestö, joiden asukastiheys on alle 12,5 asukasta neliökilometriä kohti (painokerroin 2,5 prosenttia).

Jakomenetelmä koheesiorahaston tukeen 90 artiklan 3 kohdan mukaisesti tukikelpoisia jäsenvaltioita varten

5. Teoreettiset kokonaismäärärahat saadaan kertomalla keskimääräinen vuosittainen asukasta kohden laskettu 48 euron suuruinen tuki-intensiteetti tukikelpoisella väestömäärällä. Kunkin tukeen oikeutetun jäsenvaltion a priori määrärahaosuus näistä teoreettisista kokonaismäärärahoista vastaa prosenttiosuutta, joka on laskettu käyttämällä perusteena väestömäärää, pinta-alaa ja kansallista vaurautta seuraavasti:

a) Lasketaan niiden osuuksien aritmeettinen keskiarvo, jotka asianomaisen jäsenvaltion väestömäärä ja pinta-ala muodostavat kaikkien tukeen oikeutettujen jäsenvaltioiden kokonaisväestöstä ja -pinta-alasta. Jos jäsenvaltion osuus kokonaisväestöstä on kuitenkin vähintään viisi kertaa suurempi

▼B

kuin sen osuus kokonaispinta-alasta, mikä merkitsee erittäin korkeaa asukastiheyttä, käytetään tässä vaiheessa vain osuutta kokonaisväestöstä.

b) Mukautetaan näin saatuja prosenttiosuuksia kertoimella, joka edustaa yhtä kolmannesta siitä prosenttiosuudesta, jolla kyseisen jäsenvaltion BKTL asukasta kohden (ostovoimapariteetilla mitattuna) ylittää tai alittaa ajanjaksona 2008–2010 kaikkien tukeen oikeutettujen jäsenvaltioiden keskimääräisen BKTL:n asukasta kohden (keskiarvo ilmaistu 100 prosenttina).

6. Euroopan unioniin 1 päivänä toukokuuta 2004 tai sen jälkeen liittyneiden jäsenvaltioiden liikenne- ja ympäristöalan huomattavien tarpeiden huomioon ottamiseksi niiden osuus koheesiorahastosta on vähintään yksi kolmannes kaudella keskimäärin saaduista 10–13 kohdassa määritetyistä tukikaton soveltamisen jälkeen lasketuista lopullisista kokonaismäärärahoista.

7. Edellä olevan 90 artiklan 3 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitetuille jäsenvaltioille koheesiorahastosta myönnettävät määrärahat vähenevät asteittain seitsemän vuoden aikana. Tämä siirtymäkauden tuki on 48 euroa asukasta kohden vuonna 2014, ja sitä sovelletaan jäsenvaltion kokonaisväestömäärään. Seuraavien vuosien määrärahat ilmaistaan prosenttiosuuksina vuoden 2014 määrärahoista, ja nämä osuudet ovat 71 prosenttia vuonna 2015, 42 prosenttia vuonna 2016, 21 prosenttia vuonna 2017, 13 prosenttia vuonna 2019 ja 8 prosenttia vuonna 2020.

Euroopan alueellista yhteistyötä koskevan asetuksen 4 artiklassa tarkoitettuun Euroopan alueellinen yhteistyö -tavoitteeseen suunnattujen varojen jakomenetelmä

8. Jäsenvaltioittain tapahtuva varojen jako, joka kattaa rajatylittävän ja valtioiden välisen yhteistyön ja johon sisältyy EAKR:n rahoitusosuus Euroopan naapuruuspolitiikan rahoitusvälineeseen ja liittymistä valmistelevaan tukivälineeseen, määritetään kunkin jäsenvaltion raja-alueiden väestömäärän osuuden ja kokonaisväestömäärän osuuden painotetun summan perusteella. Painotus määräytyy rajatylittävän ohjelmalohkon ja valtioiden välisen ohjelmalohkon osuuksien mukaan. Rajatylittävän ja valtioiden välisen yhteistyön ohjelmalohkojen osuudet ovat 77,9 ja 22,1 prosenttia.

Edellä 92 artiklan 1 kohdan e alakohdassa tarkoitettujen alueiden lisätuen jakomenetelmä

9. Erityinen lisämääräraha, joka vastaa 30 euron vuosittaista asukasta kohden laskettua tuki-intensiteettiä, kohdennetaan syrjäisimmille NUTS 2 -alueille ja pohjoisen harvaan asutuille NUTS 2 -alueille. Tämä määräraha jaetaan alueittain ja jäsenvaltioittain suhteessa näiden alueiden kokonaisväestömäärään.

Yhteenkuuluvuutta tukevien varainsiirtojen enimmäismäärä

10. Jotta koheesiorahoitus saataisiin asianmukaisesti keskitettyä vähiten kehittyneille alueille ja jäsenvaltioille ja jotta pienennettäisiin keskimääräisen asukasta kohden lasketun tuki-intensiteetin eroja, kullekin yksittäiselle jäsenvaltiolle rahastoista siirrettävien varojen enimmäismääräksi (tukikatto) vahvistetaan tämän asetuksen nojalla 2,35 prosenttia kyseisen jäsenvaltion BKT:stä. Tukikattoa sovelletaan vuosittain siten, että otetaan huomioon nuorisotyöllisyysaloitteen etupainotteisen toteutuksen edellyttämät mukautukset, ja se vähentää soveltuvin osin suhteellisesti kaikkia varojen siirtoja asianomaiseen jäsenvaltioon (paitsi kehittyneempien alueiden ja Euroopan alueellinen yhteistyötä -tavoitteen osalta), jotta päästäisiin siirrettävien varojen enimmäismäärään. Sellaisten jäsenvaltioiden kohdalla, jotka liittyivät unioniin ennen vuotta 2013 ja joissa reaalisen BKT:n keskimääräinen kasvu vuosina 2008–2010 oli pienempi kuin -1 prosentti, siirrettävien varojen enimmäismäärä on 2,59 prosenttia.

▼B

11. Edellä olevassa 10 kohdassa mainittuihin enimmäismääriin sisältyvät EAKR:n rahoitusosuudet eurooppalaisen naapuruuden ja kumppanuuden välineen ja liittymistä valmistelevasta tukivälineen rajatylittävistä ohjelmalohkoista. Näihin enimmäismääriin ei sisälly 3 000 000 000 euron erityismääräraha nuorisotyöllisyyssaloitetta varten.

12. Komission BKT-laskelmat tehdään toukokuussa 2012 saatavilla olleiden tilastojen pohjalta. Komission toukokuussa 2012 esittämiä yksittäisiä kansallisia BKT:n kasvuennusteita vuosiksi 2014–2020 sovelletaan kuhunkin jäsenvaltioon erikseen.

13. Edellä olevassa 10 kohdassa esitetyt säännöt eivät voi johtaa jäsenvaltiokohtaisiin määrärahoihin, jotka ovat yli 110 prosenttia niiden reaalisesta tasosta ohjelmakaudella 2007–2013.

Lisäsäännökset

14. Niiden alueiden osalta, joiden BKT asukasta kohden vuosina 2007–2013 (ostovoimapariteetilla mitattuna) oli alle 75 prosenttia EU-25:n keskiarvosta mutta yli 75 prosenttia EU-27:n keskiarvosta, Investoinnit kasvuun ja työpaikkoihin -tavoitteen tuen vähimmäismäärä ohjelmakaudella 2014–2020 vastaa vuosittain 60:tä prosenttia komission niille lähentymistavoitteen mukaisesti vuosia 2007–2013 koskevan monivuotisen rahoituskehyksen yhteydessä laskemasta aiemmasta keskimääräistä ohjeellisesta vuotuisesta määrästä.

15. Mikään siirtymäalue ei saa vähemmän kuin se olisi saanut, jos se olisi ollut kehittyneempi alue. Tämän vähimmäismäärän tason määrittämiseksi kehittyneempiä alueita koskevaa jakomenetelmää sovelletaan kaikkiin niihin alueisiin, joiden BKT asukasta kohden on vähintään 75 prosenttia EU-27:n keskiarvosta.

16. Jäsenvaltiolle rahastoista kohdistetun tuen alin kokonaismäärä vastaa 55:tä prosenttia sen vuosien 2007–2013 kokonaismäärärahoista. Tämän vaatimuksen täyttämiseksi tarvittavia mukautuksia sovelletaan suhteellisesti rahastoista myönnettäviin määrärahoihin lukuun ottamatta Euroopan alueellinen yhteistyö -tavoitteen määrärahoja.

17. Jotta voidaan puuttua talouskriisin vaikutuksiin euroalueen jäsenvaltioiden vaurauteen ja edistää kasvua ja työpaikkojen luomista näissä jäsenvaltioissa, rakennerahastoista myönnetään seuraavat lisämäärärahat:

a) Kreikan kehittyneemmille alueille 1 375 000 000 euroa;

b) Portugalille 1 000 000 000 euroa seuraavasti: kehittyneemmille alueille 450 000 000 euroa, josta 150 000 000 euroa Madeiralle, siirtymäalueelle 75 000 000 euroa ja vähemmän kehittyneille alueille 475 000 000 euroa;

c) Irlannin raja-, keski- ja länsialueille 100 000 000 euroa;

d) Espanjalle 1 824 000 000 euroa, josta 500 000 000 euroa Extremaduralle, 1 051 000 000 euroa siirtymäalueille ja 273 000 000 euroa kehittyneemmille alueille;

▼B

e) Italian vähemmän kehittyneille alueille 1 500 000 000 euroa, josta 500 000 000 euroa haja-asutusalueille.

18. Saarijäsenvaltioiden ongelmallisen tilanteen ja unionin tiettyjen osien syrjäisyyden huomioon ottamiseksi Malta saa 200 000 000 euron ja Kypros 150 000 000 euron lisämäärärahan 16 kohdan soveltamisen jälkeen Investoinnit kasvuun ja työpaikkoihin -tavoitteen mukaisesti. Lisämääräraha jakautuu siten, että koheesiorahasto vastaa yhdestä kolmanneksesta ja rakennerahastot kahdesta kolmanneksesta.

Espanjassa sijaitseville Ceutan ja Melillan alueille myönnetään rakennerahastoista yhteensä 50 000 000 euron lisämääräraha.

Syrjäisimpiin alueisiin kuuluvalle Mayottelle myönnetään rakennerahastoista 200 000 000 euron kokonaismääräraha.

19. Jotta helpotetaan eräiden alueiden sopeutumista joko niiden tukikelpoisuusasemassa tapahtuneisiin muutoksiin tai niiden äskettäisen talouskehityksen pitkäaikaisiin vaikutuksiin, myönnetään seuraavat lisämäärärahat:

a) Belgialle 133 000 000 euroa, josta 66 500 000 euroa Limburgille ja 66 500 000 euroa Valloniassa sijaitseville siirtymäalueille;

b) Saksalle 710 000 000 euroa, josta 510 000 000 euroa siirtymäalueiden luokkaan kuuluville entisille lähentymisalueille ja 200 000 000 euroa Leipzigin alueelle;

c) edellä olevassa 10 kohdassa säädetystä riippumatta Unkarin vähemmän kehittyneille alueille myönnetään 1 560 000 000 euron lisämääräraha, Tšekin tasavallan vähemmän kehittyneille alueille 900 000 000 euron lisämääräraha ja Slovenian vähemmän kehittyneille alueille 75 000 000 euron lisämääräraha rakennerahastoista.

20. PEACE-ohjelmaan myönnetään 150 000 000 euron kokonaismäärä, josta 106 500 000 miljoonaa euroa Yhdistyneelle kuningaskunnalle ja 43 500 000 miljoonaa euroa Irlannille. Tämä ohjelma toteutetaan rajatylittävänä yhteistyöohjelmana, joka koskee Pohjois-Irlantia ja Irlantia.

Lisämuutokset 92 artiklan 2 kohdan mukaisesti:

21. Edellä olevassa 91 ja 92 artiklassa vahvistettujen määrien lisäksi Kypros saa 94 200 000 miljoonan euron lisämäärärahan vuonna 2014 ja 92 400 000 miljoonan euron lisämäärärahan vuonna 2015. Määrät lisätään sen rakennerahastomäärärahoihin.

▼B

LIITE VIII

91 ARTIKLASSA TARKOITETUN NUORISOTYÖLLISYYSALOITTEEN ERITYISMÄÄRÄRAHOJA KOSKEVA MENETELMÄ

I Nuorisotyöllisyysaloitteen erityismäärärahojen jakauma määritetään seuraavissa vaiheissa:

1. Määritetään 15–24-vuotiaiden nuorten työttömien määrä ESR-asetuksen 16 artiklassa määritellyillä tukikelpoisilla NUTS 2 -alueilla eli NUTS 2 -alueilla, joilla 15–24-vuotiaiden nuorten työttömyysaste oli yli 25 prosenttia vuonna 2012, ja niiden jäsenvaltioiden osalta, joissa nuorisotyöttömyysaste nousi yli 30 prosenttia vuonna 2012, alueilla, joiden nuorisotyöttömyysaste oli yli 20 prosenttia vuonna 2012, jäljempänä ”tukikelpoiset alueet”.

2. Kunkin tukikelpoisen alueen määrärahat lasketaan tukikelpoisen alueen nuorten työttömien määrän ja kaikkien tukikelpoisten alueiden 1 kohdassa tarkoitetun nuorten työttömien kokonaismäärän välisen suhteen mukaan.

3. Kunkin jäsenvaltion määrärahat ovat yhtä kuin sen tukikelpoisille alueille myönnettävät määrärahat.

II Nuorisotyöllisyysaloitteen erityismäärärahaa ei oteta huomioon, kun kokonaismäärärahojen jakamiseen sovelletaan liitteessä VII vahvistettuja tukikattosääntöjä.

III Mayottelle tarkoitetun nuorisotyöllisyysaloitteen erityismäärärahan laskemista varten määritetään nuorisotyöttömyysaste ja nuorten työttömien määrä viimeisimpien saatavilla olevien kansallisen tason tietojen perusteella, jos käytettävissä ei ole Eurostatin NUTS 2 -tason tietoja.

IV Nuorisotyöllisyysaloitteen määrärahoja vuosiksi 2016–2020 voidaan lisätä talousarviomenettelyn puitteissa asetuksen (EU, Euratom) N:o 1311/2013 [vuosia 2014–2020 koskevan monivuotisen rahoituskehyksen vahvistamisesta annettu neuvoston asetus] 14 artiklan mukaisesti. Lisämäärärahat jaotellaan jäsenvaltioittain samalla tavalla kuin alkuperäiset määrärahat käyttäen kuitenkin viimeisimpiä saatavilla olevia vuositason tietoja.

▼B

LIITE IX

MENETELMÄ ESR:N VÄHIMMÄISOSUUDEN MÄÄRITTÄMISTÄ VARTEN

Lisäprosenttiosuus, joka on määrä lisätä 92 artiklan 4 kohdassa tarkoitettuun rakennerahastovarojen osuuteen, joka on osoitettu jäsenvaltiossa ESR:lle ja joka vastaa kyseisen jäsenvaltion osuutta ohjelmakaudella 2007–2013, on määritettävä viitevuoden 2012 (20–64-vuotiaiden henkilöiden) työllisyysasteen perusteella seuraavasti:

— jos työllisyysaste on 65 prosenttia tai vähemmän, osuutta lisätään 1,7 prosenttiyksikköä;

— jos työllisyysaste on yli 65 prosenttia tai mutta enintään 70 prosenttia, osuutta lisätään 1,2 prosenttiyksikköä;

— jos työllisyysaste on yli 70 prosenttia tai mutta enintään 75 prosenttia, osuutta lisätään 0,7 prosenttiyksikköä;

— jos työllisyysaste on yli 75 prosenttia, lisäystä ei vaadita.

Jäsenvaltion kokonaisprosenttiosuus lisäyksen jälkeen saa olla enintään 52 prosenttia 92 artiklan 4 kohdassa tarkoitetuista rakennerahastovaroista.

Kroatian osuus ESR:lle ohjelmakaudella 2007–2013 osoitetuista rakennerahastovaroista Euroopan alueellinen yhteistyö -tavoitteen määrärahoja lukuun ottamatta on 1 päivänä tammikuuta 2004 tai sen jälkeen unioniin liittyneiden jäsenvaltioiden lähentymisalueiden keskimääräinen osuus.

▼B

LIITE X

TÄYDENTÄVYYS

1. JULKISET TAI NIIHIN RINNASTETTAVAT RAKENTEELLISET MENOT

Jäsenvaltioissa, joissa vähemmän kehittyneillä alueilla asuu vähintään 65 prosenttia väestöstä, julkisten tai niihin rinnastettavien rakenteellisten menojen määrittelyyn käytetään kiinteän pääoman bruttomuodostusta kuvaavaa lukua, jonka jäsenvaltiot ovat ilmoittaneet neuvoston asetuksen (EY) N:o 1466/97 mukaisesti laatimissaan vakaus- ja lähentymisohjelmissa julkisen talouden keskipitkän aikavälin strategiansa esittämiseksi. Käytettävä luku on luku, joka ilmoitetaan julkishallinnon rahoitusaseman ja velkasuhteen yhteydessä ja joka liittyy julkishallinnon talousarvionäkymiin, ja se esitetään osuutena BKT:stä.

Jäsenvaltioissa, joissa vähemmän kehittyneillä alueilla asuu enemmän kuin 15 prosenttia mutta vähemmän kuin 65 prosenttia väestöstä, julkisten tai niihin rinnastettavien rakenteellisten menojen määrittelyyn käytetään kiinteän pääoman bruttomuodostusta vähemmän kehittyneillä alueilla kuvaavaa kokonaislukua. Se ilmoitetaan samassa muodossa.

2. TODENTAMINEN

Edellä olevan 95 artiklan 5 kohdan mukaiseen täydentävyyden todentamiseen sovelletaan seuraavia sääntöjä:

2.1 Ennakkotarkistus

a) Kun jäsenvaltio toimittaa kumppanuussopimuksen, sen on toimitettava tiedot suunnitelluista menoista jäljempänä taulukossa 1 esitetyssä muodossa.

Taulukko 1

Julkistalouden menot osuutena BKT:stä	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020
P51	X	X	X	X	X	X	X

b) Jäsenvaltioiden, joissa vähemmän kehittyneillä alueilla asuu enemmän kuin 15 prosenttia mutta vähemmän kuin 65 prosenttia väestöstä, on toimitettava myös tiedot suunnitelluista menoista vähemmän kehittyneillä alueilla jäljempänä taulukossa 2 esitetyssä muodossa.

Taulukko 2

	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020
Julkistalouden kiinteän pääoman bruttomuodostus vähemmän kehittyneillä alueilla osuutena BKT:stä	X	X	X	X	X	X	X

c) Jäsenvaltion on toimitettava komissiolle tiedot tärkeimmistä makrotaloudellisista indikaattoreista ja ennusteista, joihin julkisten tai niihin rinnastettavien rakenteellisten menojen taso perustuu.

d) Jäsenvaltioiden, joissa vähemmän kehittyneillä alueilla asuu enemmän kuin 15 prosenttia mutta vähemmän kuin 65 prosenttia väestöstä, on

▼B

toimitettava komissiolle myös tiedot menetelmästä, jota ne ovat käyttäneet kiinteän pääoman bruttomuodostuksen arvioimiseen kyseisillä alueilla. Tätä varten jäsenvaltioiden on käytettävä aluetason julkisia investointeja koskevia tietoja, jos niitä on saatavilla. Jos tällaisia tietoja ei ole saatavilla tai muissa asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa, mukaan lukien se, että jäsenvaltio on merkittävästi muuttanut kaudella 2014–2020 asetuksessa (EY) N:o 1059/2003 määritettyä alueellista jaottelua, kiinteän pääoman bruttomuodostusta voidaan arvioida soveltamalla aluetason julkisia menoja koskevia indikaattoreita tai aluetason väestömäärää kansallisen tason julkisia investointeja koskeviin tietoihin.

e) Kun komissio ja jäsenvaltio ovat päässeet sopimukseen, edellä oleva taulukko 1 ja tapauksen mukaan taulukko 2 sisällytetään kyseisen jäsenvaltion kumppanuussopimukseen julkisten tai niihin rinnastettavien rakenteellisten menojen tavoitetasona, joka on säilytettävä vuosina 2014–2020.

2.2 Välitarkistus

a) Välitarkistuksen ajankohtana jäsenvaltion katsotaan säilyttäneen julkisten tai niihin rinnastettavien rakenteellisten menojen tason, jos vuosien 2014–2017 menojen vuotuinen keskiarvo on samansuuruinen tai suurempi kuin kumppanuussopimuksessa asetettu tavoitetaso.

b) Välitarkistuksen jälkeen komissio voi jäsenvaltiota kuultuaan tarkistaa kumppanuussopimukseen sisällytettyä julkisten tai niihin rinnastettavien rakenteellisten menojen tavoitetasoa, jos jäsenvaltion taloustilanne on muuttunut huomattavasti siitä, millaiseksi se arvioitiin kumppanuussopimuksen hyväksymisajankohtana.

2.3 Jälkitarkistus

Jälkitarkistuksen ajankohtana jäsenvaltion katsotaan säilyttäneen julkisten tai niihin rinnastettavien rakenteellisten menojen tason, jos vuosien 2014–2020 menojen vuotuinen keskiarvo on samansuuruinen tai suurempi kuin kumppanuussopimuksessa asetettu tavoitetaso.

3. JÄLKITARKISTUKSEN JÄLKEEN TEHTÄVÄN RAHOITUSOIKAISUN MÄÄRÄT

Jos komissio päättää tehdä rahoitusoikaisun 95 artiklan 6 kohdan mukaisesti, rahoitusoikaisun määrä lasketaan vähentämällä 3 prosenttia kumppanuussopimuksessa vahvistetun tavoitetason ja saavutetun tason välisestä erosta, joka ilmoitetaan prosenttiosuutena sovitusta tavoitetasosta, ja jakamalla sitten tulos 10:llä. Rahoitusoikaisu määräytyy soveltamalla tätä rahoitusoikaisun määrää kyseiselle jäsenvaltiolle vähemmän kehittyneitä alueita ja siirtymäalueita varten myönnettävään rahoitusosuuteen koko ohjelmakauden osalta.

Jos kumppanuussopimuksessa sovitun tavoitetason ja saavutetun tason välinen ero, joka ilmoitetaan prosenttiosuutena kumppanuussopimukseen merkitystä tavoitetasosta, on korkeintaan 3 prosenttia, rahoitusoikaisua ei tehdä.

Rahoitusoikaisu saa olla enintään 5 prosenttia kyseiselle jäsenvaltiolle vähemmän kehittyneitä alueita varten rahastosta myönnettävästä rahoituksesta koko ohjelmakauden osalta.

▼B

LIITE XI

Ennakkoehdot

OSA I: Temaattiset ennakkoehdot

Temaattiset tavoitteet	Investointiprioriteetit	Ennakkoehto	Täyttymiskriteerit
1. Tutkimuksen, teknologian kehittämisen ja innovoinnin vahvistaminen (tutkimuksen ja kehittämisen tavoite) (9 artiklan ensimmäisen kohdan 1 alakohdassa tarkoitettu)	EAKR: — Kaikki temaattisen tavoitteen 1 mukaiset investointipriori-teetit	1.1. Tutkimus ja innovointi: On laadittu kansallisen uudistusohjelman mukaisesti älykkääseen erikoistumiseen tähtäävä kansallinen tai alueellinen strategia yksityisten tutkimus- ja innovointi-investointien lisäämiseksi; strategian on oltava hyvin toimivien kansallisen tai alueellisten tutkimus- ja innovointijärjestelmien ominaispiirteiden mukainen.	— Käytössä on kansallinen tai alueellinen älykkään erikoistumisen strategia, — joka perustuu SWOT- tai vastaavaan analyysiin resurssien kohdentamiseksi vain tiettyihin tutkimus- ja innovointiprioriteetteihin; — jossa hahmotellaan toimenpiteet yksityisten investointien lisäämiseksi tutkimukseen ja teknologian kehittämiseen; — johon sisältyy seurantamekanismi. — On hyväksytty kehys, jossa määritellään tutkimukseen ja innovointiin käytettävissä olevat talousarviomäärärahat.
	EAKR: — Tutkimus- ja innovointi-infrastruktuurin ja alan huippuosaamisen kehittämisvalmiuksien parantaminen ja etenkin Euroopan laajuisia etuja tuottavien osaamiskeskusten edistäminen	1.2 Tutkimus- ja innovointi-infrastruktuuri: On laadittu monivuotinen suunnitelma, joka koskee investointien budjetointia ja priorisointia.	— On hyväksytty alustava monivuotinen suunnitelma, joka koskee unionin prioriteetteihin liittyvien investointien budjetointia ja priorisointia ja soveltuvin osin Euroopan tutkimusinfrastruktuurien strategiafoorumia (ESFRI).
2. Tieto- ja viestintä-teknologian käyttömah-dollisuuksien, käytön ja laadun parantaminen (laajakaistatavoite) (9 artiklan ensimmäisen kohdan 2 alakohdassa tarkoitettu)	EAKR: — Tieto- ja viestintäteknologian tuotteiden ja palvelujen sekä verkkokaupan kehittäminen ja tieto- ja viestintäteknologian kysynnän lisääminen	2.1. Digitaalinen kasvu: Digitaalisen kasvun strateginen toimintapoliittinen kehys, jonka tavoitteena on lisätä kohtuuhintaisten, laadukkaiden ja yhteentoimivien tieto- ja viestintäteknologiaan pohjautuvien yksityisten ja julkisten palvelujen	— Esimerkiksi kansallisessa tai alueellisessa älykkään erikoistumisen strategiassa on digitaalisen kasvun strateginen toimintapoliittinen kehys, johon sisältyy

▼B

Temaattiset tavoitteet	Investointiprioriteetit	Ennakkoehto	Täyttymiskriteerit
	— Sähköisiin viranomaispalveluihin, verkko-opetukseen, tietoyhteiskuntaan osallistumiseen, sähköisiin kulttuuri- ja terveydenhoitopalveluihin liittyvien tieto- ja viestintätekniikan sovellusten parantaminen	kysyntää ja niiden käyttöä kansalaisten, myös muita heikommassa asemassa olevien ryhmien, keskuudessa sekä yrityksissä, julkishallinnossa ja myös valtioiden rajat ylittävissä aloitteissa.	— toimien budjetointi ja priorisointi SWOT- tai vastaavan analyysin pohjalta Euroopan digitaalistrategian tulostaulun mukaisesti; — analyysi tieto- ja viestintäteknologian kysynnän ja tarjonnan tasapainoisesta tukemisesta; — indikaattorit tukitoimien edistyksen mittaamiseksi sellaisilla aloilla kuin digitaalinen lukutaito, tietoyhteiskuntaan osallistuminen, verkkopalvelujen saatavuus ja sähköiset terveydenhoitopalvelut Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 168 artiklan rajoissa tarvittaessa yhdenmukaisesti voimassa olevien alakohtaisten unionin, kansallisten tai alueellisten strategioiden kanssa; — arvio tieto- ja viestintäteknologisten valmiuksien kehittämisen tehostamistarpeista.
	EAKR: — Laajakaistan käytön laajentaminen ja nopeiden verkkojen käyttöönotto, digitaalisen talouden uusien teknologioiden ja verkkojen tukeminen	2.2. Seuraavan sukupolven liityntäverkkojen infrastruktuuri: On laadittu sellaiset kansalliset tai alueelliset seuraavan sukupolven liityntäverkkoja koskevat suunnitelmat, joissa otetaan huomioon alueelliset toimet nopeita internet-liittymiä koskevien unionin tavoitteiden saavuttamiseksi, kohdennetaan toimet alueille, joilla markkinat eivät kykene tarjoamaan avointa infrastruktuuria kohtuullisin kustannuksin ja tarpeeksi laadukkaasti kilpailua ja valtiontukia koskevien unionin sääntöjen mukaisesti, ja huolehditaan siitä, että palvelut ovat muita heikommassa asemassa olevien ryhmien saatavilla.	— Käytössä on seuraavan sukupolven liityntäverkkoja koskeva kansallinen tai alueellinen suunnitelma, johon sisältyy, — taloudelliseen analyysiin perustuva infrastruktuuri-investointisuunnitelma, jossa otetaan huomioon olemassa oleva yksityinen ja julkinen infrastruktuuri ja suunnitellut investoinnit; — kestäviä investointimalleja, joilla lisätään kilpailua ja varmistetaan kohtuuhintaisten, laadukkaiden ja tulevaisuuden

▼B

Temaattiset tavoitteet	Investointiprioriteetit	Ennakkoehto	Täyttymiskriteerit
			vaatimukset huomioon ottavien infrastruktuurien ja palvelujen saatavuus; — toimenpiteitä yksityisten investointien lisäämiseksi.
3. Pienten ja keskisuurten yritysten (pk-yritykset) kilpailukyvyn parantaminen (9 artiklan ensimmäisen kohdan 3 alakohdassa tarkoitettu)	EAKR: — Yrittäjyyden edistäminen erityisesti helpottamalla uusien ideoiden taloudellista hyödyntämistä ja tukemalla uusien yritysten perustamista muun muassa yrityshautomoiden avulla — Pk-yritysten tukeminen siten, että ne voivat osallistua kasvuun alueellisilla, kansallisilla ja kansainvälisillä markkinoilla sekä innovointiprosesseihin	3.1. On toteutettu erityistoimenpiteitä yrittäjyyden edistämisen tukemiseksi ottamalla huomioon pieniä yrityksiä koskeva säädös	— Näitä erityistoimenpiteitä ovat — toimenpiteet, jotka on toteutettu, jotta lyhennetään uusien yritysten perustamisaikaa ja alennetaan perustamiskustannuksia ottaen huomioon SBA-aloitteen tavoitteet; — toimenpiteet, jotka on toteutettu, jotta lyhennetään aikaa, joka kuluu yrityksen tietynlaisen toiminnan käynnistämiseen ja harjoittamiseen tarvittavien lisenssien ja lupien saamiseen, ottaen huomioon SBA-aloitteen tavoitteet; — toimenpiteet, joiden tavoitteena on seurata käyttöön otettujen SBA-aloitteen toimenpiteiden täytäntöönpanoa ja arvioida lainsäädännön vaikutusta pk-yrityksiin.
4. Vähähiiliseen talouteen siirtymisen tukeminen kaikilla aloilla (9 artiklan ensimmäisen kohdan 4 alakohdassa tarkoitettu)	EAKR + koheesiorahasto: — Energiatehokkuu-den, älykkään energianhallinnan ja uusiutuvien energiamuotojen käytön tukeminen julkisissa infrastruktuureissa, myös julkisissa rakennuksissa ja asuntosektorilla	4.1. On toteutettu toimenpiteitä, joilla edistetään kustannustehokkaasti energian loppukäytön tehokkuutta ja investointeja energiatehokkuuteen rakennettaessa tai uusittaessa rakennuksia.	— Näitä toimenpiteitä ovat — toimenpiteet, joilla varmistetaan, että on otettu käyttöön rakennusten energiatehokkuuteen liittyvät vähimmäisvaatimukset Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2010/31/EU ([1]) 3, 4 ja 5 artiklan mukaisesti; — tarvittavat toimenpiteet rakennusten energiatehokkuuden sertifiointijärjestelmän perustamiseksi

▼B

Temaattiset tavoitteet	Investointiprioriteetit	Ennakkoehto	Täyttymiskriteerit
			direktiivin 2010/31/EU 11 artiklan mukaisesti; — toimenpiteet energiatehokkuutta koskevan strategisen suunnittelun varmistamiseksi Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2012/27/EU ([2]) 3 artiklan mukaisesti; — energian loppukäytön tehokkuudesta ja energiapalveluista annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/32/EY ([3]) 13 artiklan mukaiset toimenpiteet, jotta loppukäyttäjille tarjotaan käyttäjäkohtaiset mittarit, jos se on teknisesti mahdollista, taloudellisesti järkevää ja oikeassa suhteessa mahdollisiin energiansäästöihin.
	EAKR + koheesiorahasto: — Hyötylämmön tarpeeseen perustuvan sähkön ja lämmön tehokkaan yhteistuotannon edistäminen	4.2. On toteutettu toimenpiteitä sähkön ja lämmön tehokkaan yhteistuotannon edistämiseksi.	— Näitä toimenpiteitä ovat seuraavat: — Yhteistuotannon tukeminen perustuu direktiivin 2004/8/EY 7 artiklan 1 kohdan sekä 9 artiklan 1 kohdan a ja b alakohdan mukaiseen hyötylämmön tarpeeseen ja primäärienergian säästöön. Jäsenvaltiot tai niiden toimivaltaiset elimet ovat arvioineet voimassa olevaa lainsäädäntö- ja sääntelykehystä lupa- ja muiden menettelyjen osalta, jotta a) kannustettaisiin suunnittelemaan yhteistuotantoyksiköitä siten, että täytetään taloudellisesti perusteltavissa oleva hyötylämpötuotannon tarve ja

▼B

Temaattiset tavoitteet	Investointiprioriteetit	Ennakkoehto	Täyttymiskriteerit
			vältetään hyötylämpöön nähden ylimääräisen lämmön tuottamista, ja b) vähennettäisiin sääntelyllisiä ja muita esteitä, jotka haittaavat yhteistuotannon lisäämistä.
	EAKR + koheesiorahasto: — Uusiutuvista lähteistä saatavan energian tuotannon ja jakelun edistäminen	4.3. On toteutettu toimia uusiutuvien energialähteiden tuotannon ja jakelun edistämiseksi ([4]).	— On otettu käyttöön läpinäkyviä tukijärjestelmiä, ensisijainen tai taattu verkkoon pääsy ja etusijan myöntäminen ajojärjestyksessä sekä julkaistut, vakioidut säännöt teknisistä mukautuksista johtuvien kustannusten kantamiselle ja jakamiselle Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/28/EY ([4]) 14 artiklan 1 kohdan sekä 16 artiklan 2 ja 3 kohdan mukaisesti. — Jäsenvaltio on hyväksynyt kansallisen uusiutuvaa energiaa käsittelevän toimintasuunnitelman direktiivin 2009/28/EY 4 artiklan mukaisesti.
5. Ilmastomuutokseen sopeutumisen ja riskien ehkäisemisen edistäminen(ilmaston muutos tavoite) (9 artiklan ensimmäisen kohdan 5 alakohdassa tarkoitettu)	EAKR + koheesiorahasto: — Erityisriskeihin varautumiseksi tehtävien investointien edistäminen, katastrofitilanteisiin liittyvän selviytymis- ja palautumiskyvyn varmistaminen ja katastrofien hallintajärjestelmien kehittäminen	5.1. Riskien ehkäisy ja hallinta: On laadittu katastrofien hallintaan tarkoitetut kansalliset tai alueelliset riskiarvioinnit, joissa otetaan huomioon ilmastonmuutokseen sopeutuminen[1].	— Käytössä on kansallinen tai alueellinen riskinarviointi, — johon sisältyy kuvaus riskinarvioinnissa käytettävistä prosessista, menettelyistä, menetelmistä ja muista kuin arkaluonteisista tiedoista sekä riskeihin perustuvat kriteerit investointien etusijalle asettamista varten;

▼B

Temaattiset tavoitteet	Investointiprioriteetit	Ennakkoehto	Täyttymiskriteerit
			— johon sisältyy kuvaus yhden riskin ja usean riskin skenaarioista; — jossa otetaan tarvittaessa huomioon kansalliset strategiat ilmastonmuutokseen sopeutumiseksi.
6. Ympäristön suojeleminen ja luonnonvarojen kestävän käytön edistäminen (9 artiklan ensimmäisen kohdan 6 alakohdassa tarkoitettu)	EAKR + koheesiorahasto: — Vesialan investoinnit, jotta täytetään unionin ympäristölainsäädännön vaatimukset ja vastataan nämä vaatimukset ylittäviin, jäsenvaltioiden osoittamiin investointitarpeisiin	6.1. Vesiala: Käytössä on a) veden hinnoittelupolitiikka, joka tarjoaa käyttäjille riittävät kannustimet vesivarojen tehokkaaseen käyttämiseen, ja b) veden käytön eri sektorit osallistuvat riittävästi vesipalveluista aiheutuvien kustannusten kattamiseen osuudella, joka on määritetty hyväksytyssä, ohjelmien tukemia investointeja koskevassa vesipiirin hoitosuunnitelmassa.	— Jäsenvaltio on varmistanut EAKR:n ja koheesiorahaston tukemilla sektoreilla, että veden käytön eri sektorit osallistuvat riittävästi vesipalveluista aiheutuvien kustannusten kattamiseen direktiivin 2000/60/EY 9 artiklan 1 kohdan ensimmäisen luetelmakohdan mukaisesti ottaen tarvittaessa huomioon kustannusten kattamisen sosiaaliset, ympäristöön kohdistuvat ja taloudelliset vaikutukset samoin kuin kyseisen alueen tai alueiden maantieteelliset olot ja ilmasto-olot. — Jokaiselle vesipiirille on hyväksytty vesipiirin hoitosuunnitelma yhteisön vesipolitiikan puitteista direktiivin 2000/60/EY 13 artiklan mukaisesti.
	EAKR + koheesiorahasto: — Jätealan investoinnit, jotta täytetään unionin ympäristölainsäädännön vaatimukset ja vastataan nämä vaatimukset ylittäviin, jäsenvaltioiden osoittamiin investointitarpeisiin	6.2. Jäteala: Edistetään taloudellisesti ja ympäristön kannalta kestäviä investointeja jätealaan etenkin jätteistä annetun direktiivin 2008/98/EY mukaisten jätehuoltosuunnitelmien laatimisen ja jätehierarkian osalta.	— Komissiolle on toimitettu direktiivin 2008/98/EY 11 artiklan 5 kohdassa edellytetty täytäntöönpanokertomus siitä, missä määrin on edistytty direktiivin 2008/98/EY 11 artiklassa asetettujen tavoitteiden saavuttamisessa. — On laadittu yksi tai useampi jätehuoltosuunnitelma, kuten direktiivin 2008/98/EY 28 artiklassa vaaditaan. — On laadittu jätteen syntymisen ehkäisemistä koskevia ohjelmia, kuten direktiivin 2008/98/EY 29 artiklassa vaaditaan.

▼B

Temaattiset tavoitteet	Investointiprioriteetit	Ennakkoehto	Täyttymiskriteerit
			— On toteutettu tarvittavat toimenpiteet jätteen uudelleenkäytön ja kierrätyksen valmistelua koskevien vuoden 2020 tavoitteiden saavuttamiseksi direktiivin 2008/98/EY 11 artiklan 2 kohdan mukaisesti.
7. Kestävän liikenteen edistäminen ja pullonkaulo-jen poistaminen tärkeimmistä liikenneverk-koinfrastruk-tuureista (9 artiklan ensimmäisen kohdan 7 alakohdassa tarkoitettu)	EAKR + koheesiorahasto: — Multimodaaliliikennettä koskevan yhtenäisen Euroopan liikennealueen tukeminen investoinneilla Euroopan laajuisiin liikenneverkkoihin (TEN-T) — Kattavien, korkealaatuisten ja yhteentoimivien rautatiejärjestelmien kehittäminen ja kunnostaminen sekä melua vähentävien toimenpiteiden edistäminen — Ympäristöystävällisten (myös hiljaisten) ja vähähiilisten liikennejärjestelmien kehittäminen ja parantaminen, mukaan lukien sisävesi- ja meriliikenne, satamat, multimodaaliyhteydet ja lentoasemien infrastruktuuri, kestävän alueellisen ja paikallisen liikkuvuuden edistämiseksi EAKR: — Alueellisen liikkuvuuden parantaminen kytkemällä sekundääriset ja tertiääriset solmukohdat TEN-T-infrastruktuuriin, mukaan luettuina multimodaaliset solmukohdat	7.1. Liikenne: On laadittu jäsenvaltioiden institutionaalisten rakenteiden mukaisesti yksi tai useampi liikenneinvestointien (julkinen alue- ja paikallisliikenne mukaan lukien) kokonaissuunnitelma tai -kehys, joka tukee infrastruktuurin kehittämistä ja parantaa yhteyksiä TEN-T:n kattavaan verkkoon ja ydinverkkoon.	— On laadittu liikenneinvestointeja varten yksi tai useampi kokonaissuunnitelma tai -kehys, joka täyttää strategista ympäristöarviointia koskevat lainsäädännön vaatimukset ja jossa esitetään: — vaikutus yhtenäiseen Euroopan liikennealueeseen Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1315/2013 ([5]) 10 artiklan mukaisesti, mukaan lukien ensisijaiset investoinnit — TEN-T:n ydinverkkoon ja kattavaan verkkoon, kun suunnitellaan investointeja EAKR:stä ja koheesiorahastosta, ja — toissijaisiin yhteyksiin; — realistinen ja harkittu suunnitelma sellaisia hankkeita varten, joille suunnitellaan tukea EAKR:stä ja koheesiorahastosta, — toimenpiteet, joilla varmistetaan välittäjänä toimivien elinten ja tuensaajien valmiudet toteuttaa hankesuunnitelma.
	EAKR + koheesiorahasto: — Multimodaaliliiken-nettä koskevan yhtenäisen Euroopan liikennealueen tukeminen investoinneilla Euroopan laajuisiin liikenneverkkoihin (TEN-T).	7.2. Rautatieliikenne: Yhdessä tai useammassa liikenteen kokonaissuunnitelmassa tai -kehyksessä on jäsenvaltioiden institutionaalisten rakenteiden mukaisesti nimenomaan rautatieliikenteen (julkinen alue- ja paikallisliikenne mukaan lukien) kehittämistä koskeva osa, joka tukee infrastruktuurin kehittämistä ja parantaa yhteyksiä	— Edellä tarkoitetuissa yhdessä tai useammassa kansallisessa liikenteen kokonaissuunnitelmassa tai -kehyksessä on rautatieliikenteen kehittämistä koskeva osa, joka täyttää strategista ympäristöarviointia koskevat lainsäädännön vaatimukset ja jossa esitetään realistinen ja harkittu

▼B

Temaattiset tavoitteet	Investointiprioriteetit	Ennakkoehto	Täyttymiskriteerit
	— Kattavien, korkealaatuisten ja yhteentoimivien rautatiejärjestelmien kehittäminen ja kunnostaminen sekä melua vähentävien toimenpiteiden edistäminen — Ympäristöystävällisten (myös hiljaisten) ja vähähiilisten liikennejärjestelmien kehittäminen ja parantaminen, mukaan lukien sisävesi- ja meriliikenne, satamat, multimodaaliyhteydet ja lentoasemien infrastruktuuri, kestävän alueellisen ja paikallisen liikkuvuuden edistämiseksi EAKR: — Alueellisen liikkuvuuden parantaminen kytkemällä sekundääriset ja tertiääriset solmukohdat TEN-T-infrastruktuuriin, mukaan luettuina multimodaaliset solmukohdat	TEN-T:n kattavaan verkkoon ja ydinverkkoon. Investoinnit kattavat kaluston, yhteentoimivuuden ja valmiuksien kehittämisen.	hankesuunnitelma (aikatauluineen ja rahoituskehyksineen). — Toimenpiteet, joilla varmistetaan välittäjänä toimivien elinten ja tuensaajien valmiudet toteuttaa hankesuunnitelma.
	EAKR + koheesiorahasto: — Multimodaaliliikennettä koskevan yhtenäisen Euroopan liikennealueen tukeminen investoinneilla Euroopan laajuisiin liikenneverkkoihin (TEN-T) — Kattavien, korkealaatuisten ja yhteentoimivien rautatiejärjestelmien kehittäminen ja kunnostaminen sekä melua vähentävien toimenpiteiden edistäminen	7.3. Muut liikennemuodot, mukaan luettuina sisävesi- ja meriliikenne, satamat, multimodaaliyhteydet ja lentoasemien infrastruktuuri: Yhdessä tai useammassa liikenteen kokonaissuunnitelmassa tai kehyksessä on nimenomaan sisävesi- ja meriliikennettä, satamia, multimodaalisia yhteyksiä ja lentoasemien infrastruktuuria koskeva osa, joka osaltaan parantaa yhteyksiä TEN-T:n kattavaan verkkoon ja ydinverkkoon ja edistää kestävää alueellista ja paikallista liikkuvuutta.	— Yhdessä tai useammassa liikenteen kokonaissuunnitelmassa tai kehyksessä on sellainen sisävesi- ja meriliikennettä, satamia, multimodaaliyhteyksiä ja lentoasemien infrastruktuuria koskeva osa, — joka täyttää strategista ympäristöarviointia koskevat lainsäädännön vaatimukset; — jossa esitetään realistinen ja harkittu hankesuunnitelma (aikatauluineen ja rahoituskehyksineen).

▼B

Temaattiset tavoitteet	Investointiprioriteetit	Ennakkoehto	Täyttymiskriteerit
	— Ympäristöystävällisten (myös hiljaisten) ja vähähiilisten liikennejärjestelmien kehittäminen ja parantaminen, mukaan lukien sisävesi- ja meriliikenne, satamat, multimodaaliyhteydet ja lentoasemien infrastruktuuri, kestävän alueellisen ja paikallisen liikkuvuuden edistämiseksi EAKR: — Alueellisen liikkuvuuden parantaminen kytkemällä sekundääriset ja tertiääriset solmukohdat TEN-T-infrastruktuuriin, mukaan luettuina multimodaaliset solmukohdat		— Toimenpiteet, joilla varmistetaan välittäjänä toimivien elinten ja tuensaajien valmiudet toteuttaa hankesuunnitelma.
	EAKR: — Energiatehokkuuden ja toimitusvarmuuden parantaminen kehittämällä älykkäitä energian jakelu-, varastointi- ja siirtojärjestelmiä sekä integroimalla uusiutuvista lähteistä saatavan energian hajautettu tuotanto	7.4 Älykkäiden energian jakelu-, varastointi- ja siirtojärjestelmien kehittäminen On otettu käyttöön kokonaissuunnitelmia, jotka koskevat investointeja älykkääseen energiainfrastruktuuriin, ja toimenpiteitä, jotka osaltaan parantavat energiatehokkuutta ja toimitusvarmuutta.	— Käyttöön on otettu kokonaissuunnitelmia, joissa kuvaillaan kansallisen energiainfrastruktuurin prioriteetteja ja — jotka ovat soveltuvin osin direktiivien 2009/72/EY ja 2009/73/EY 22 artiklan mukaisia, — jotka ovat yhdenmukaisia 12 artiklan mukaisten asiaankuuluvien alueellisten investointisuunnitelmien sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusten (EY) N:o 714/2009 ([6]) ja (EY) N:o 715/2009 ([7]) 8 artiklan 3 kohdan b alakohdan mukaisen unionin laajuisen kymmenvuotisen verkonkehittämissuunnitelman kanssa ja — jotka ovat yhteensopivia Euroopan laajuisten energiainfrastruktuurien suuntaviivoja koskevan Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 347/2013 ([8]) 3 artiklan 4 kohdan kanssa.

▼B

Temaattiset tavoitteet	Investointiprioriteetit	Ennakkoehto	Täyttymiskriteerit
			— Näihin suunnitelmiin sisältyy — realistinen ja harkittu hankesuunnitelma sellaisia hankkeita varten, joille suunnitellaan tukea EAKR:stä; — toimenpiteitä sosiaalisen ja taloudellisen yhteenkuuluvuuden sekä ympäristönsuojelun tavoitteiden saavuttamiseksi direktiivin 2009/72/EY 3 artiklan 10 kohdan ja direktiivin 2009/73/EY 3 artiklan 7 kohdan mukaisesti; — toimenpiteitä energiankäytön optimoimiseksi ja energiatehokkuuden edistämiseksi direktiivin 2009/72/EY 3 artiklan 11 kohdan ja direktiivin 2009/73/EY 3 artiklan 8 kohdan mukaisesti.
8. Kestävien ja laadukkaiden työpaikkojen edistäminen ja työvoiman liikkuvuuden tukeminen (työllisyystavoite) (9 artiklan ensimmäisen kohdan 8 alakodassa tarkoitettu)	ESR: — Työnhakijoiden ja työelämän ulkopuolella olevien, pitkäaikaistyöttömät ja työmarkkinoista kaukana olevat henkilöt mukaan lukien, pääsy työhön, myös paikallisten työllisyysaloitteiden kautta, ja työvoiman liikkuvuuden tukeminen	8.1. Suunnitellaan ja toteutetaan aktiivista työmarkkinapolitiikkaa työllisyyden suuntaviivojen mukaisesti.	— Työvoimapalveluilla on valmiudet järjestää ja ne järjestävät — kaikkien työnhakijoiden saatavilla olevia yksilöllisiä palveluita sekä aktiivisia ja ennalta ehkäiseviä työmarkkinatoimenpiteitä varhaisessa vaiheessa keskittyen niihin henkilöihin, joilla on suurin riski syrjäytyä sosiaalisesti, myös marginalisoituneisiin yhteisöihin kuuluviin henkilöihin; — kattavaa ja avointa tiedotusta uusista avoimista työpaikoista ja työmahdollisuuksista ottaen huomioon työmarkkinoiden muuttuvat tarpeet.

▼B

Temaattiset tavoitteet	Investointiprioriteetit	Ennakkoehto	Täyttymiskriteerit
			— Työvoimapalvelut ovat luoneet virallisia tai epävirallisia yhteistyöjärjestelyjä asiaan kuuluvien sidosryhmien kanssa.
	ESR: — Itsenäinen ammatinharjoitta-minen, yrittäjyys ja yritysten perustaminen, innovatiiviset pienet, keskisuuret ja mikroyritykset mukaan lukien EAKR: — Yrityshautomoiden kehittämisen tukeminen ja investointituki itsenäiseksi ammatinharjoitta-jaksi ryhtymiselle, mikroyrityksille ja yritysten perustamiselle	8.2. Itsenäinen ammatinharjoittaminen, yrittäjyys ja yritysten perustaminen: On laadittu strateginen toimintapoliittinen kehys osallistavan tuen myöntämiseksi yritysten perustamiseen.	— Käytössä on strateginen toimintapoliittinen kehys osallistavan tuen myöntämiseksi yritysten perustamiseen, ja siihen sisältyy: — toimenpiteitä, jotka on toteutettu, jotta lyhennetään uusien yritysten perustamisaikaa ja alennetaan perustamiskustannuksia ottaen huomioon SBA-aloitteen tavoitteet; — toimenpiteitä, jotka on toteutettu, jotta lyhennetään aikaa, joka kuluu yrityksen tietynlaisen toiminnan käynnistämiseen ja harjoittamiseen tarvittavien lisenssien ja lupien saamiseen, ottaen huomioon SBA-aloitteen tavoitteet; — toimenpiteitä, joilla luodaan yhteyksiä yritysten kehittämispalveluiden ja rahoituspalveluiden välille (rahoituksen saanti), mukaan lukien muita heikommassa asemassa olevien ryhmien ja/tai alueiden tavoittaminen tarvittaessa.
	ESR: — Työmarkkinalaitos-ten, kuten julkisten ja yksityisten työvoimapalvelujen, nykyaikaistaminen, palvelujen parempi mukauttaminen työmarkkinoiden tarpeisiin, mukaan lukien toimet, joilla valtioiden välistä työvoiman liikkuvuutta parannetaan liikkuvuusjärjestelmillä ja paremmalla yhteistyöllä laitosten ja asianomaisten sidosryhmien välillä	8.3. Työmarkkinalaitoksia nykyaikaistetaan ja vahvistetaan työllisyyden suuntaviivojen mukaisesti. ►C1 Työmarkkinalaitosten uudistuksia ennen laaditaan selkeä strategiakehys ja ennakkotutkimus, joissa otetaan huomioon sukupuolinäkökohdat. ◄	— Työvoimapalvelujen uudistamiseksi on toteutettu toimenpiteitä, joilla pyritään antamaan niille valmiudet järjestää — kaikkien työnhakijoiden saatavilla olevia yksilöllisiä palveluita sekä aktiivisia ja ennalta ehkäiseviä työmarkkinatoimenpiteitä varhaisessa vaiheessa keskittyen niihin henkilöihin, joilla on suurin riski syrjäytyä

▼B

Temaattiset tavoitteet	Investointiprioriteetit	Ennakkoehto	Täyttymiskriteerit
	EAKR: — Investoinnit työvoimapalveluiden infrastruktuuriin		sosiaalisesti, myös marginalisoituneisiin yhteisöihin kuuluviin henkilöihin; — kattavaa ja avointa tiedotusta uusista avoimista työpaikoista ja työmahdollisuuksista ottaen huomioon työmarkkinoiden muuttuvat tarpeet. — Työvoimapalvelujen uudistamiseen sisältyy virallisten tai epävirallisten yhteistyöverkostojen luominen asiaan kuuluvien sidosryhmien kanssa.
	ESR: — Aktiivisena ja terveenä ikääntyminen	8.4. Aktiivisena ja terveenä ikääntyminen: Suunnitellaan aktiivisen ikääntymisen politiikkaa työllisyyden suuntaviivojen mukaisesti.	— Asianmukaiset sidosryhmät osallistuvat aktiivisen ikääntymisen politiikan suunnitteluun ja sitä koskeviin jatkotoimiin ikääntyneiden työntekijöiden pitämiseksi työmarkkinoilla ja heidän työllisyytensä edistämiseksi; — jäsenvaltiolla on käytössä toimenpiteet, joilla edistetään aktiivista ikääntymistä.
	ESR: — Työntekijöiden, yritysten ja yrittäjien sopeutuminen muutokseen	8.5. Työntekijöiden, yritysten ja yrittäjien sopeutuminen muutokseen: On laadittu toimintapolitiikka, jolla pyritään kannustamaan muutoksen, myös rakennemuutoksen, ennakointia ja hyvää hallinnointia.	►C1 — Käytössä on seuraavia välineitä, joilla työmarkkinaosapuolia ja viranomaisia tuetaan muutokseen, myös rakennemuutokseen, reagoivien ennakoivien lähestymistapojen kehittämisessä ja seurataan niitä: — toimenpiteet muutoksen ennakoinnin edistämiseksi; — toimenpiteet rakennemuutokseen valmistautumisen ja sen hallinnan edistämiseksi. ◄
	ESR: — Erityisesti ilman työ- tai koulutuspaikkaa olevien nuorten, sosiaalisen syrjäytymisen vaarassa olevat ja	8.6. On laadittu strateginen toimintapoliittinen kehys nuorisotyöllisyyden edistämiseksi muun muassa panemalla täytäntöön nuorisotakuu. Tätä ehtoa sovelletaan ainoastaan nuorisotyöllisyysaloitteen täytäntöönpanoon.	— Käytössä on sellainen strateginen toimintapoliittinen kehys nuorisotyöllisyyden edistämiseksi, joka — perustuu sellaisten tulosten mittauksesta saatuun näyttöön, jotka koskevat

▼B

Temaattiset tavoitteet	Investointiprioriteetit	Ennakkoehto	Täyttymiskriteerit
	marginalisoituneiden yhteisöjen nuoret mukaan luettuina, kestävä integroituminen työmarkkinoille muun muassa nuorisotakuun täytäntöönpanon avulla		ilman työ- tai koulutuspaikkaa olevia nuoria, ja jonka perusteella voidaan kehittää kohdennettuja toimintapolitiikkoja ja seurata kehitystä; — nimeää viranomaisen, joka vastaa nuorisotyöllisyyttä koskevien toimenpiteiden hallinnoinnista sekä kumppanuuksien koordinoinnista kaikilla tasoilla ja sektoreilla; — ottaa mukaan nuorisotyöttömyyteen puuttumisen kannalta merkittävät sidosryhmät; — mahdollistaa varhaisessa vaiheessa toteutettavat tukitoimet ja aktivoinnin; — sisältää tukitoimenpiteitä, jotka liittyvät työhön pääsemiseen, ammattitaidon lisäämiseen, työvoiman liikkuvuuteen ja ilman työ- tai koulutuspaikkaa olevien nuorten kestävään integroitumiseen työmarkkinoille.
9. Sosiaalisen osallisuuden edistäminen ja köyhyyden ja syrjinnän torjunta (köyhyystavoite) (9 artiklan ensimmäisen kohdan 9 alakohdassa tarkoitettu)	ESR: — Aktiivinen osallistaminen, myös yhtäläisten mahdollisuuksien ja aktiivisen osallistumisen edistämiseksi ja työllistettävyyden parantamiseksi EAKR: — Investoinnit sosiaali- ja terveydenhuollon infrastruktuuriin, joka vaikuttaa osaltaan kansalliseen, alueelliseen ja paikalliseen kehitykseen, terveyserojen vähentämiseen, sosiaalisen osallisuuden edistämiseen	9.1. On laadittu ja pantu täytäntöön köyhyyden vähentämiseen tähtäävä kansallinen strateginen toimintapoliittinen kehys, jolla pyritään aktiivisesti osallistamaan työmarkkinoilta syrjäytyneitä työllisyyden suuntaviivojen mukaisesti.	— Käytössä on köyhyyden vähentämisen kansallinen strateginen toimintapoliittinen kehys, jossa pyritään aktiiviseen osallistamiseen ja — joka tarjoaa riittävän tietopohjan köyhyyden vähentämiseen tähtäävien toimien kehittämiseksi ja kehityksen seuraamiseksi; — joka sisältää toimenpiteitä, jotka tukevat (kansallisessa uudistusohjelmassa määritetyn) köyhyyteen ja syrjäytymiseen liittyvän kansallisen tavoitteen saavuttamista, mukaan lukien niiden henkilöiden mahdollisuuksien parantaminen

▼B

Temaattiset tavoitteet	Investointiprioriteetit	Ennakkoehto	Täyttymiskriteerit
	parantamalla sosiaali-, kulttuuri- ja virkistyspalvelujen saatavuutta sekä siirtymällä laitoshoidosta avohuollon palveluihin — Tuki heikossa asemassa oleville kaupunki- ja maaseutualueiden yhteisöille niiden fyysisen ja sosiaalisen toimintaympäristön ja talouden elvyttämistä varten		kestävien ja laadukkaiden työpaikkojen saannissa, joilla on suurin riski syrjäytyä sosiaalisesti, mukaan lukien marginalisoituneisiin yhteisöihin kuuluvat henkilöt; — jonka nojalla asianmukaiset sidosryhmät osallistuvat köyhyyden torjumiseen — johon sisältyy tunnistettujen tarpeiden mukaisesti toimenpiteitä, joilla tuetaan siirtymistä laitoshoidosta avohoitoon; — Asianmukaisille sidosryhmille annetaan pyynnöstä ja perustelluissa tapauksissa tukea hankehakemusten laatimiseen ja valituksi tulleiden hankkeiden toteuttamiseen ja hallinnointiin.
	ESR: — Marginalisoitunei-den yhteisöjen, kuten romaniyhteisöjen, sosioekonominen integrointi EAKR: — Investoinnit sosiaali- ja terveydenhuollon infrastruktuuriin, joka vaikuttaa osaltaan kansalliseen, alueelliseen ja paikalliseen kehitykseen, terveyserojen vähentämiseen, sosiaalisen osallisuuden edistämiseen sosiaali-, kulttuuri- ja virkistyspalvelujen saatavuuden avulla sekä siirtymällä laitoshoidosta avohuollon palveluihin	9.2. Käytössä on kansallinen romanien integrointia koskeva strateginen toimintapoliittinen kehys.	— Käytössä on kansallinen romanien integrointistrategia, — jossa romanien integroinnille asetetaan saavutettavissa olevat kansalliset tavoitteet, jotta kuilu valtaväestöön saataisiin kurottua umpeen. Tavoitteet olisi asetettava koulutukselle, työllisyydelle, terveydenhoidolle ja asumiselle, jotka ovat EU:n neljä tavoitetta romanien integroinnille; — jossa tarvittaessa määritellään jo käytössä olevien sosioekonomisten ja alueellisten indikaattoreiden (erittäin alhainen koulutustaso, pitkäaikaistyöttömyys jne.) avulla ne epäedulliset mikroalueet ja/tai segregoituneet

▼B

Temaattiset tavoitteet	Investointiprioriteetit	Ennakkoehto	Täyttymiskriteerit
	— Tuki heikossa asemassa oleville kaupunki- ja maaseutualueiden yhteisöille niiden fyysisen ja sosiaalisen toimintaympäristön ja talouden elvyttämistä varten — Investoinnit koulutukseen, ammattitaidon hankkimiseen ja elinikäiseen oppimiseen kehittämällä koulutusinfrastruktuuria		asuinalueet, joiden väestö on kaikkein huono-osaisinta; — joka käsittää tehokkaat seurantamenetelmät romanien integrointitoimenpiteiden vaikutusten arvioimiseksi ja mekanismin strategian tarkistamiseksi; — jonka suunnittelussa, täytäntöönpanossa ja seurannassa tehdään tiiviistä yhteistyötä ja käydään jatkuvaa vuoropuhelua romanien kansalaisyhteiskunnan sekä alue- ja paikallisviranomaisten kanssa; — Asianmukaisille sidosryhmille annetaan pyynnöstä ja perustelluissa tapauksissa tukea hankehakemusten laatimiseen ja valituksi tulleiden hankkeiden toteuttamiseen ja hallinnointiin.
	ESR: — Kohtuuhintaisten, kestävien ja korkealaatuisten palveluiden kuten terveyspalveluiden ja yleishyödyllisten sosiaalipalveluiden saatavuuden parantaminen EAKR: — Investoinnit sosiaali- ja terveydenhuollon infrastruktuuriin, joka vaikuttaa osaltaan kansalliseen, alueelliseen ja paikalliseen kehitykseen, terveyserojen vähentämiseen, sosiaalisen osallisuuden edistämiseen parantamalla sosiaali-, kulttuuri- ja virkistyspalvelujen	9.3. Terveys: On laadittu Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 168 artiklan rajoissa kansallinen tai alueellinen strateginen terveyspoliittinen kehys, jolla varmistetaan taloudellinen kestävyys.	— Käytössä on kansallinen tai alueellinen strateginen terveyspoliittinen kehys, — johon sisältyy koordinoituja toimia terveyspalvelujen saatavuuden parantamiseksi; — johon sisältyy toimenpiteitä terveydenhuoltoalan tehokkuuden lisäämiseksi hyödyntämällä palveluntarjontamalleja ja -infrastruktuuria; — johon sisältyy seuranta- ja tarkistusjärjestelmä. — Jäsenvaltio tai alue on hyväksynyt kehyksen, jossa määritellään terveydenhuoltoon käytettävissä olevat talousarviomäärärahat alustavasti ja

▼B

Temaattiset tavoitteet	Investointiprioriteetit	Ennakkoehto	Täyttymiskriteerit
	saatavuutta sekä siirtymällä laitoshoidosta avohuollon palveluihin		varojen kustannustehokas keskittäminen priorisoituihin tarpeisiin.
10. Investoiminen koulutukseen, ammattitaidon hankkimiseen ja elinikäiseen oppimiseen (koulutustavoite) (9 artiklan ensimmäisen kohdan 10 alakohdassa tarkoitettu)	ESR: — Koulunkäynnin keskeyttämisen vähentäminen ja ehkäisy ja yhdenvertaisen pääsyn edistäminen laadukkaaseen varhaiskasvatukseen sekä perusasteen ja keskiasteen koulutukseen, mukaan lukien virallisen ja epävirallisen sekä arkioppimisen tarjoamat mahdollisuudet palata koulutukseen EAKR: — Investoinnit koulutukseen, ammattitaidon hankkimiseen ja elinikäiseen oppimiseen kehittämällä koulutusinfrastruktuuria	10.1. Koulunkäynnin keskeyttäminen: On laadittu strateginen toimintapoliittinen kehys koulunkäynnin keskeyttämisten vähentämiseksi Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 165 artiklan rajoissa.	— Käytössä on järjestelmä koulunkäynnin keskeyttämistä koskevien tietojen kokoamiseksi ja analysoimiseksi asiaankuuluvilla tasoilla, — joka tarjoaa riittävän näytön kohdennetun toimintapolitiikan perustaksi ja seuraa kehitystä. — Käytössä on koulunkäynnin keskeyttämisen vähentämistä koskeva strateginen toimintapoliittinen kehys, — joka perustuu näyttöön; — joka kattaa asiaankuuluvat koulutussektorit varhaiskasvatus mukaan luettuna ja jonka kohteena ovat etenkin muita heikommassa asemassa olevat ryhmät, joilla on suurin riski keskeyttää koulunkäynti, mukaan luettuna marginalisoituneisiin yhteisöihin kuuluvat henkilöt, ja johon sisältyy ehkäiseviä toimenpiteitä sekä interventio- ja kompensaatiotoimenpiteitä; — jossa otetaan mukaan kaikki koulunkäynnin keskeyttämisten kannalta merkittävät politiikan alat ja sidosryhmät.
	ESR: — Korkea-asteen ja vastaavan koulutuksen laadun ja tehokkuuden sekä siihen pääsyn parantaminen koulutukseen osallistumisen lisäämiseksi ja koulutussaavutusten parantamiseksi	10.2. Korkea-asteen koulutus: On laadittu kansallinen tai alueellinen strateginen toimintapoliittinen kehys, jolla lisätään korkea-asteen koulutuksen saavutuksia, laatua ja tehokkuutta Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 165 artiklan rajoissa.	— Käytössä on korkea-asteen koulutuksen kansallinen tai alueellinen strateginen toimintapoliittinen kehys, johon kuuluu — tarvittaessa koulutukseen osallistumisen lisäämiseen ja koulutussaavutusten parantamiseen

▼B

Temaattiset tavoitteet	Investointiprioriteetit	Ennakkoehto	Täyttymiskriteerit
	erityisesti heikossa asemassa olevien ryhmien parissa EAKR: — Investoinnit koulutukseen, ammattitaidon hankkimiseen ja elinikäiseen oppimiseen kehittämällä koulutusinfrastruktuuria		tähtääviä toimenpiteitä, joilla — lisätään alhaisen tulotason ryhmien ja muiden aliedustettujen ryhmien osallistumista korkea-asteen koulutukseen ottaen erityisesti huomioon heikossa asemassa olevat ryhmät, mukaan lukien marginalisoituneisiin yhteisöihin kuuluvat henkilöt; — vähennetään opintojen keskeyttäjien määrää / lisätään opinnot loppuun suorittajien määrää; — toimenpiteet, joilla kannustetaan innovatiivista sisällön ja ohjelmien suunnittelua; — työllistettävyyden ja yrittäjyyden lisäämiseen tähtäävät toimenpiteet, joilla — kannustetaan laaja-alaisten taitojen, myös yrittäjyyden, kehittämiseen asianomaisissa korkea-asteen koulutusohjelmissa; — pienennetään sukupuolten välisiä eroja opinto- ja ammattivalinnoissa.
	ESR: — Kaikkien ikäryhmien yhtäläisten mahdollisuuksien lisääminen elinikäiseen oppimiseen virallisen ja epävirallisen sekä arkioppimisen puitteissa, työntekijöiden tietojen, ammattitaidon ja pätevyyden kohentaminen ja joustavien koulutuspolkujen edistäminen uraohjauksen ja hankittujen pätevyyksien hyväksynnän avulla EAKR: — Investoinnit koulutukseen, ammattitaidon hankkimiseen ja elinikäiseen	10.3. Elinikäinen oppiminen: On laadittu elinikäistä oppimista varten kansallinen ja/tai alueellinen strateginen toimintapoliittinen kehys Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 165 artiklan rajoissa.	— Käytössä on elinikäisen oppimisen kansallinen tai alueellinen strateginen toimintapoliittinen kehys, johon sisältyy — toimenpiteitä, joilla tuetaan elinikäisen oppimisen palvelujen kehittämistä ja yhteyksien luomista niiden välille, myös niiden täytäntöönpanoa ja osaamisen kehittämistä (eli validointia, ohjausta ja koulutusta) ja joihin sisältyy asianomaisten sidosryhmien osallistuminen ja kumppanuuksien muodostaminen niiden kanssa;

▼B

Temaattiset tavoitteet	Investointiprioriteetit	Ennakkoehto	Täyttymiskriteerit
	oppimiseen kehittämällä koulutus- infrastruktuuria		— toimenpiteitä, joilla kehitetään taitoja, jotka vastaavat eri kohderyhmien tarpeita, jos kohderyhmät on priorisoitu kansallisissa tai alueellisissa strategisissa toimintapoliittisissa kehyksissä (esimerkiksi ammatillisessa koulutuksessa olevat nuoret, aikuiset, työmarkkinoille palaavat lasten vanhemmat, kouluttamattomat ja iäkkäät työntekijät, maahanmuuttajat ja muut heikossa asemassa olevat ryhmät, erityisesti vammaiset henkilöt); — toimenpiteitä, joilla laajennetaan pääsyä elinikäisen oppimisen piiriin pyrkimällä hyödyntämään tehokkaasti avoimuutta lisääviä välineitä (esimerkiksi eurooppalainen tutkintojen viitekehys, kansallinen tutkintojen viitekehys, ammatillisen koulutuksen opintosuoritusten eurooppalainen siirtojärjestelmä, ammatillisen koulutuksen laadunvarmistuksen eurooppalainen viitekehys); — toimenpiteitä, joilla parannetaan koulutuksen tarkoituksenmukaisuutta työmarkkinoiden kannalta mukauttamalla sitä esille tuotujen kohderyhmien tarpeisiin (esimerkiksi ammatillisessa koulutuksessa olevat nuoret, aikuiset, työmarkkinoille palaavat lasten vanhemmat, kouluttamattomat ja ikääntyneemmät työntekijät, maahanmuuttajat ja muut heikossa asemassa olevat ryhmät, erityisesti vammaiset henkilöt).
	ESR: — Koulutusjärjestel-mien tarkoituksenmukaisuuden parantaminen työmarkkinoiden kannalta, koulutuksesta työelämään siirtymisen helpottaminen ja ammattikoulutusjärjestelmien vahvistaminen sekä niiden laadun	10.4 On laadittu kansallinen tai alueellinen strateginen toimintapoliittinen kehys, jolla lisätään ammatillisen koulutuksen järjestelmien laatua ja tehokkuutta Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 165 artiklan rajoissa.	— Käytössä on kansallinen tai alueellinen strateginen toimintapoliittinen kehys, jolla lisätään ammatillisen koulutuksen järjestelmien laatua ja

▼B

Temaattiset tavoitteet	Investointiprioriteetit	Ennakkoehto	Täyttymiskriteerit
	parantaminen muun muassa ammattitaitotarpeiden ennakointimekanismeilla, mukauttamalla opetussuunnitelmia sekä perustamalla ja kehittämällä työssäoppimisen järjestelmiä, yhdistelmäopintojärjestelmät ja oppisopimuskoulutus mukaan luettuina EAKR: — Investoinnit koulutukseen, ammattitaidon hankkimiseen ja elinikäiseen oppimiseen kehittämällä koulutusinfrastruk-tuuria		tehokkuutta Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 165 artiklan rajoissa ja johon kuuluu — toimenpiteitä, joilla parannetaan ammatillisen koulutuksen tarkoituksenmukaisuutta työmarkkinoiden kannalta tiiviissä yhteistyössä asiaan kuuluvien sidosryhmien kanssa muun muassa ammattitaitotarpeiden ennakointimekanismeilla, mukauttamalla opetussuunnitelmia ja vahvistamalla työssäoppimisen tarjontaa sen eri muodoissa; — toimenpiteitä, joilla lisätään ammatillisen koulutuksen laatua ja houkuttavuutta muun muassa ottamalla käyttöön ammatillisen koulutuksen laadunvarmistusta koskeva kansallinen lähestymistapa (esimerkiksi ammatillisen koulutuksen laadunvarmistuksen eurooppalaisen viitekehyksen mukaisesti) ja hyödyntämällä avoimuutta ja koulutuksen tunnustamista lisääviä välineitä, kuten ammatillisen koulutuksen opintosuoritusten eurooppalaista siirtojärjestelmää (ECVET).
11. Viranomais-ten ja sidosryhmien institutio-naalisten valmiuksien ja tehokkaan julkis-hallinnon edistäminen (9 artiklan ensimmäisen kohdan 11 alakohdassa tarkoitettu)	ESR: — Investoinnit institutionaalisten valmiuksien parantamiseen ja julkishallinnon ja julkisten palvelujen tehostamiseen kansallisella, alueellisella ja paikallisella tasolla uudistusten, paremman sääntelyn ja hyvän hallintotavan edistämiseksi EAKR: — Institutionaalisten valmiuksien ja tehokkaan julkishallinnon edistäminen parantamalla EAKR:n täytäntöönpanon yhteydessä julkisten hallintojen ja palvelujen institutionaalisia valmiuksia ja tehokkuutta sekä tukemalla ESR:sta tuettuja	— On laadittu strateginen toimintapoliittinen kehys jäsenvaltion hallinnon tehostamiseksi julkishallinnon uudistaminen mukaan luettuna	— Käytettävissä ja käytössä on strateginen toimintapoliittinen kehys, jonka tarkoituksena on tehostaa jäsenvaltion julkishallinnon tehokkuutta ja parantaa viranomaisten osaamista. Kehykseen kuuluu — analyysi ja strateginen suunnitelma lainsäädäntöön, organisaatioon ja/tai menettelyihin tehtävistä uudistuksista; — laadunhallintajärjestelmien kehittäminen; — integroituja toimenpiteitä hallintomenettelyjen yksinkertaistamiseksi ja rationalisoimiseksi;

▼B

Temaattiset tavoitteet	Investointiprioriteetit	Ennakkoehto	Täyttymiskriteerit
	toimia, jotka liittyvät institutionaalisiin valmiuksiin ja julkishallinnon tehokkuuteen Koheesiorahasto: — Institutionaalisten valmiuksien ja tehokkaan julkishallinnon edistäminen parantamalla institutionaalisia valmiuksia ja koheesiorahaston täytäntöönpanoon liittyvien julkishallinnon ja julkisten palvelujen tehokkuutta		— tärkeimpiä kyseisellä alalla havaittuja puutteita käsittelevien henkilöstöstrategioiden ja -politiikkojen kehittäminen ja toteuttaminen — osaamisen kehittäminen viranomaisten ammatillisen hierarkian kaikilla tasoilla; — seuranta- ja arviointimenettelyjen ja -välineiden kehittäminen.

(1) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2010/31/EU, annettu 19 päivänä toukokuuta 2010, rakennusten energiatehokkuudesta (EUVL L 153, 18.6.2010, s. 13).
(2) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2012/27/EU, annettu 25 päivänä lokakuuta 2012, energiatehokkuudesta, direktiivien 2009/125/EY ja 2010/30/EU muuttamisesta sekä direktiivien 2004/8/EY ja 2006/32/EY kumoamisesta ETA:n kannalta merkityksellinen teksti (EUVL L 315, 14.11.2012, s. 1).
(3) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2006/32/EY, annettu 5 päivänä huhtikuuta 2006, energian loppukäytön tehokkuudesta ja energiapalveluista sekä neuvoston direktiivin 93/76/ETY kumoamisesta (ETA:n kannalta merkityksellinen teksti) (EUVL L 114, 27.4.2006, s. 64).
(4) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/28/EY, annettu 23 päivänä huhtikuuta 2009, uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian käytön edistämisestä sekä direktiivien 2001/77/EY ja 2003/30/EY muuttamisesta ja myöhemmästä kumoamisesta (ETA:n kannalta merkityksellinen teksti) (EUVL L 140, 5.6.2009, s. 16).
(5) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1315/2013, annettu 11 päivänä joulukuuta 2013, unionin suuntaviivoista Euroopan laajuisen liikenneverkon kehittämiseksi ja päätöksen N:o 661/2010/EU kumoamisesta (EUVL L 348, 20.12.2013, s.1).
(6) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 714/2009, annettu 13 päivänä heinäkuuta 2009, verkkoon pääsyä koskevista edellytyksistä rajat ylittävässä sähkön kaupassa ja asetuksen (EY) N:o 1228/2003 kumoamisesta (EUVL L 211, 14.8.2009, s. 15).
(7) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 715/2009, annettu 13 päivänä heinäkuuta 2009, maakaasunsiirtoverkkoihin pääsyä koskevista edellytyksistä ja asetuksen (EY) N:o 1775/2005 kumoamisesta (ETA:n kannalta merkityksellinen teksti) (EUVL L 211, 14.8.2009, s. 36).
(8) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 347/2013, annettu 17 päivänä huhtikuuta 2013, Euroopan laajuisten energiainfrastruktuurien suuntaviivoista ja päätöksen N:o 1364/2006/EY kumoamisesta sekä asetusten (EY) N:o 713/2009, (EY) N:o 714/2009 ja (EY) N:o 715/2009 muuttamisesta (EUVL L 115, 25.4.2013, s. 39).

OSA II: Yleiset ennakkoehdot

Ala	Ennakkoehdot	Täyttymiskriteerit
1. Syrjinnän torjunta	On olemassa hallinnolliset valmiudet syrjinnän vastaisen unionin lainsäädännön ja toimintapolitiikan täytäntöönpanoa ja soveltamista varten ERI-rahastojen alalla.	— jäsenvaltioiden institutionaalisten ja oikeudellisten puitteiden mukaiset järjestelyt kaikkien henkilöiden yhdenvertaisesta kohtelusta vastaavien elinten osallistumisen mahdollistamiseksi ohjelmien valmistelun ja täytäntöönpanon kaikkiin vaiheisiin, mukaan luettuna tasa-arvoa koskevan neuvonnan antaminen ERI-rahastoihin liittyvässä toiminnassa; — järjestelyt ERI-rahastojen hallinnointiin ja valvontaan osallistuvien viranomaisten henkilöstön kouluttamiseksi syrjinnän vastaisen unionin lainsäädännön ja toimintapolitiikan alalla

▼B

Ala	Ennakkoehdot	Täyttymiskriteerit
2. Sukupuolten tasa-arvo	On olemassa hallinnolliset valmiudet sukupuolten tasa-arvoa koskevan unionin lainsäädännön ja toimintapolitiikan täytäntöönpanoa ja soveltamista varten ERI-rahastojen alalla.	— jäsenvaltioiden institutionaalisten ja oikeudellisten puitteiden mukaiset järjestelyt sukupuolten tasa-arvosta vastaavien elinten osallistumisen mahdollistamiseksi ohjelmien valmistelun ja täytäntöönpanon kaikkiin vaiheisiin, mukaan luettuna sukupuolten tasa-arvoa koskevan neuvonnan antaminen ERI-rahastoihin liittyvässä toiminnassa; — järjestelyt ERI-rahastojen hallinnointiin ja valvontaan osallistuvien viranomaisten henkilöstön kouluttamiseksi sukupuolten tasa-arvoa koskevan unionin lainsäädännön ja toimintapolitiikan sekä sukupuolinäkökulman valtavirtaistamisen alalla
3. Vammaiset henkilöt	On olemassa hallinnolliset valmiudet YK:n vammaisten henkilöiden oikeuksia koskevan yleissopimuksen täytäntöönpanoa ja soveltamista varten ERI-rahastojen alalla neuvoston päätöksen 2010/48/EY ([1]) mukaisesti	— jäsenvaltioiden institutionaalisten ja oikeudellisten puitteiden mukaiset järjestelyt vammaisten henkilöiden oikeuksien suojelusta vastaavien elinten tai vammaisia henkilöitä edustavien järjestöjen ja muiden asiaan kuuluvien sidosryhmien kuulemisen ja niiden osallistumisen mahdollistamiseksi ohjelmien valmistelun ja täytäntöönpanon kaikissa vaiheissa; — järjestelyt ERI-rahastojen hallinnointiin ja valvontaan osallistuvien viranomaisten henkilöstön kouluttamiseksi vammaisia henkilöitä koskevan unionin ja jäsenvaltioiden sovellettavan lainsäädännön ja toimintapolitiikan alalla, mukaan lukien tarvittaessa saavutettavuuden ja YK:n vammaisten henkilöiden oikeuksia koskevan yleissopimuksen käytännön soveltaminen unionin ja jäsenvaltioiden lainsäädännön mukaisesti; — järjestelyt, joilla varmistetaan YK:n vammaisten henkilöiden oikeuksia koskevan yleissopimuksen 9 artiklan täytäntöönpanon seuranta ERI-rahastojen yhteydessä ohjelmien valmistelun ja täytäntöönpanon kaikissa vaiheissa
4. Julkiset hankinnat	On olemassa järjestelyt, joilla varmistetaan julkisia hankintoja koskevan unionin lainsäädännön tehokas soveltaminen ERI-rahastojen alalla.	— järjestelyt julkisia hankintoja koskevan unionin lainsäädännön tehokasta soveltamista varten asianmukaisten mekanismien avulla; — järjestelyt, joilla varmistetaan läpinäkyvät sopimusten myöntämismenettelyt; — järjestelyt ERI-rahastojen täytäntöönpanossa toimivan henkilöstön koulutusta ja tiedotusta varten; — järjestelyt hallinnon valmiuksien varmistamiseksi julkisia hankintoja koskevien unionin sääntöjen täytäntöönpanon ja soveltamisen osalta.

▼B

Ala	Ennakkoehdot	Täyttymiskriteerit
5. Valtiontuet	On olemassa järjestelyt, joilla varmistetaan unionin valtiontukilainsäädännön tehokas soveltaminen ERI-rahastojen alalla.	— järjestelyt unionin valtiontukisääntöjen tehokasta soveltamista varten; — järjestelyt ERI-rahastojen täytäntöönpanossa toimivan henkilöstön koulutusta ja tiedotusta varten; — järjestelyt hallinnon valmiuksien varmistamiseksi unionin valtiontukisääntöjen täytäntöönpanon ja soveltamisen osalta;
6. Ympäristö-vaikutusten arviointia (YVA) ja strategista ympäristöarviointia (SYA) koskeva ympäristölainsäädäntö	On olemassa järjestelyt YVA:ta ja SYA:ta koskevan unionin ympäristölainsäädännön tehokasta soveltamista varten.	— järjestelyt Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2011/92/EU ([2]) (YVA) ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/42/EY ([3]) (SYA) tehokasta soveltamista varten; — järjestelyt YVA- ja SYA-direktiivien täytäntöönpanossa toimivan henkilöstön koulutusta ja tiedotusta varten; — järjestelyt, joilla varmistetaan hallinnollisten valmiuksien riittävyys.
7. Tilastojärjestelmät ja tulosindikaattorit	On olemassa tilastopohja, joka on tarpeen ohjelmien tehokkuuden ja vaikutusten arvioinnissa. On olemassa tulosindikaattorijärjestelmä, jonka avulla valitaan toimet, joilla edistetään tehokkaimmin haluttuja tuloksia, seurataan tulosten toteutumista ja suoritetaan vaikutustenarviointeja.	— tilastotietojen oikea-aikaista keräämistä ja yhdistämistä koskevat järjestelyt, joissa esitetään — lähteet ja menetelmät tilastollisen validoinnin varmistamiseksi; — yhdistettyjen tietojen julkistamista ja julkista saatavuutta koskevat järjestelyt; — tehokas tulosindikaattorijärjestelmä, mukaan lukien — kunkin ohjelman tulosindikaattorien valinta siten, että ne tuottavat tietoa ohjelmasta rahoitettavien toimenpiteiden valinnan perusteena olevista asioista; — tavoitteiden vahvistaminen kyseisille indikaattoreille; — seuraavien ehtojen noudattaminen kaikkien indikaattorien osalta: tietojen uskottavuus (robustisuus) ja tilastollinen validointi, normatiivisen tulkinnan selkeys, reagointiherkkyys toimintapolitiikan suhteen, oikea-aikainen keruu; — menettelyt, joilla varmistetaan, että kaikkia ohjelmasta rahoitettavia toimia varten on hyväksytty tehokas indikaattorijärjestelmä.

([1]) Neuvoston päätös, annettu 26 päivänä marraskuuta 2009, vammaisten henkilöiden oikeuksia koskevan Yhdistyneiden kansakuntien yleissopimuksen tekemisestä Euroopan yhteisön puolesta (EUVL L 23, 27.1.2010, s. 35).

([2]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2011/92/EU, annettu 13 päivänä joulukuuta 2011, tiettyjen julkisten ja yksityisten hankkeiden ympäristövaikutusten arvioinnista ETA:n kannalta merkityksellinen teksti (EUVL L 26, 28.1.2012, s. 1).

([3]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2001/42/EY, annettu 27 päivänä kesäkuuta 2001, tiettyjen suunnitelmien ja ohjelmien ympäristövaikutusten arvioinnista (EYVL L 197, 21.7.2001, s. 30).

▼B

LIITE XII

▼M6

RAHASTOSTA SAATAVAA TUKEA KOSKEVA TIEDOTTAMINEN, VIESTINTÄ JA NÄKYVYYS

▼B

1. TOIMIEN LUETTELO

Edellä 115 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuun toimien luetteloon on sisällyttävä ainakin yhdellä Euroopan unionin virallisella kielellä seuraavat tietokentät:

— Tuensaajan nimi (ainoastaan oikeushenkilöt; luonnollisten henkilöiden nimiä ei ilmoiteta);

— Toimen nimi

— Tiivistelmä toimesta

— Toimen aloituspäivämäärä

— Toimen päättymispäivämäärä (oletettu päivämäärä, jona toimi saatetaan tosiasiallisesti loppuun tai on kokonaisuudessaan pantu toimeen)

— Toimen tukikelpoiset kokonaismenot

— EU:n osarahoitusosuus (toimintalinjaa kohden)

— Toimen toteutuspaikan postinumero tai muu soveltuva paikkatunnus

— Maa

— Tukitoimen luokan nimi 96 artiklan 2 kohdan b alakohdan vi alakohdan mukaisesti

— Toimien luettelon viimeisimmän päivityksen päivämäärä

Tietokenttien otsikot on lisäksi ilmoitettava vähintään yhdellä muulla unionin virallisella kielellä.

▼M6

2. YLEISÖLLE SUUNNATUT TIEDOTUS- JA VIESTINTÄTOIMENPITEET JA NÄKYVYYDEN LISÄÄMISEEN TÄHTÄÄVÄT TOIMENPITEET

▼B

Jäsenvaltioiden, hallintoviranomaisen ja tuensaajien on huolehdittava toimenpideohjelmasta tämän asetuksen mukaisesti tuettavia toimia koskevasta yleisölle suunnatusta tiedottamisesta ja viestinnästä.

2.1. Jäsenvaltion ja hallintoviranomaisen tehtävät

▼M6

1. Jäsenvaltion ja hallintoviranomaisen on varmistettava, että tiedotus- ja viestintätoimenpiteet pannaan näkyvyyden lisäämiseksi ja vuorovaikutuksen parantamiseksi kansalaisten kanssa täytäntöön viestintästrategian mukaisesti pyrkien näkyvyyteen mahdollisimman monessa tiedotusvälineessä ja käyttäen erilaisia viestintämuotoja ja -menetelmiä asianmukaisella tasolla ja tarvittaessa teknologisiin parannuksiin mukautuen.

▼B

2. Jäsenvaltion tai hallintoviranomaisen on organisoitava ainakin seuraavat tiedotus- ja viestintätoimenpiteet:

a) merkittävä tiedotustoimi, jolla kerrotaan toimenpideohjelman tai toimenpideohjelmien käynnistymisestä jo ennen kuin asiaa koskevat tiedotusstrategiat on hyväksytty;

b) yksi merkittävä vuotuinen tiedotustoimi, jolla tuodaan esiin rahoitusmahdollisuuksia ja toteutettavia strategioita ja esitellään toimenpideohjelman tai toimenpideohjelmien saavutukset, sekä tarvittaessa suurhankkeita, yhteisiä toimintasuunnitelmia ja muita hanke-esimerkkejä;

c) unionin symbolin pitäminen esillä kunkin hallintoviranomaisen toimitiloissa;

d) toimien luettelon julkaiseminen sähköisessä muodossa tämän liitteen 1 jakson mukaisesti;

▼M6

e) toimista, erityisesti niistä, joissa rahastojen panoksen lisäarvo on erityisen näkyvää, annettavien esimerkkien esittely toimenpideohjelmittain jaoteltuina keskitetyllä verkkosivustolla tai toimenpideohjelman verkkosivustolla, jonne on pääsy keskitetystä verkkoportaalista; esimerkit on esiteltävä sellaisella laajasti puhutulla unionin virallisella kielellä, joka ei ole kyseisen jäsenvaltion virallinen kieli;

f) toimintaohjelman toteuttamista ja toimintaohjelman keskeisiä saavutuksia ja tuloksia koskevan tiedon päivittäminen keskitetyllä verkkosivustolla tai toimenpideohjelman verkkosivustolla, jonne on pääsy keskitetystä verkkoportaalista.

▼B

3. Hallintoviranomaisen on tarvittaessa otettava tiedotus- ja viestintätoimenpiteisiin mukaan kansallisten lakien ja käytäntöjen mukaisesti seuraavat tahot:

a) 5 artiklassa tarkoitetut kumppanit;

b) EU-tiedotuskeskukset ja komission edustustot sekä Euroopan parlamentin tiedotustoimistot jäsenvaltioissa;

c) oppilaitokset ja tutkimuslaitokset.

Näiden tahojen on levitettävä 115 artiklan 1 kohdassa kuvattuja tietoja laajalti.

2.2. Tuensaajien tehtävät

▼M6

1. Kaikissa tuensaajan tiedotus- ja viestintätoimenpiteissä ja rahastojen näkyvyyden parantamiseen tähtäävissä toimenpiteissä on tuotava esiin rahastosta saatu tuki toimelle lisäämällä

▼B

a) unionin symboli komission 115 artiklan 4 kohdan mukaisesti antamassa täytäntöönpanosäädöksessä esitettyjen teknisten ohjeiden mukaisesti sekä viittaus unioniin;

b) viittaus rahastoon tai rahastoihin, joista ohjelma saa tukea.

▼B

Jos tiedotus- tai viestintätoimenpide liittyy yhteen tai useampaan toimeen, jotka osarahoitetaan useammasta kuin yhdestä rahastosta, b alakohdassa tarkoitettu viittaus voidaan korvata viittauksella ERI-rahastoihin.

2. Toimen toteuttamisen aikana tuensaajan on tiedotettava yleisölle rahastosta saadusta tuesta seuraavin tavoin:

a) jos tuensaajalla on verkkosivusto, esittämällä kyseisellä verkkosivustolla lyhyt, tuen määrään suhteutettu kuvaus toimesta, sen tavoitteista ja tuloksista ja tuomalla esiin Euroopan unionilta saatava rahoitustuki;

b) sijoittamalla muiden kuin 4 ja 5 kohdan piiriin kuuluvien toimien osalta vähintään yksi hanketta ja sille Euroopan unionilta saatavaa tukea esittelevä juliste (vähimmäiskoko A3) näkyvälle paikalle, jossa se on yleisön nähtävissä, esimerkiksi rakennuksen sisääntuloalueelle.

3. Jos toimi saa tukea ESR:stä ja asiaankuuluvissa tapauksissa EAKR:stä tai koheesiorahastosta, tuensaajan on varmistettava, että toimeen osallistuville tahoille on tiedotettu tästä rahoituksesta.

▼C1

Kaikissa toimen toteuttamiseen liittyvissä yleisölle tai osallistujille tarkoitetuissa asiakirjoissa, myös osallistumistodistuksissa tai muissa todistuksissa, on oltava maininta siitä, että toimi on saanut osarahoitusta rahastosta tai rahastoista.

▼B

4. EAKR:stä tai koheesiorahastosta osarahoitettavan toimen toteuttamisen aikana tuensaajan on asetettava yleisön nähtävillä olevalle paikalle merkittävän kokoinen väliaikainen tiedotuskyltti kustakin toimesta, joka käsittää infrastruktuurin tai rakennushankkeen rahoittamisen ja jolle annettava julkisen tuen kokonaismäärä on enemmän kuin 500 000 euroa.

5. Tuensaajan on asetettava yleisön nähtävillä olevalle paikalle pysyvä, merkittävän kokoinen tiedotuskyltti viimeistään kolmen kuukauden kuluttua kunkin seuraavat ehdot täyttävän toimen päättymisestä:

a) toimen saaman julkisen tuen kokonaismäärä ylittää 500 000 euroa;

b) toimi käsittää fyysisen kohteen hankinnan taikka infrastruktuurin tai rakennushankkeen rahoittamisen.

Tiedotuskyltissä on mainittava toimen nimi ja päätavoite. Kyltti on toteutettava komission 115 artiklan 4 kohdan mukaisesti antamien teknisten ohjeiden mukaisesti.

▼M6

6. Tässä kohdassa säädettyjä tehtäviä sovelletaan siitä lähtien, kun tuensaajalle on toimitettu 125 artiklan 3 kohdan c alakohdan mukainen toimen tukiedellytykset vahvistava asiakirja.

▼B

3. POTENTIAALISILLE TUENSAAJILLE JA TUENSAAJILLE SUUNNATUT TIEDOTUSTOIMENPITEET

3.1. Potentiaalisille tuensaajille suunnatut tiedotustoimenpiteet

1. Hallintoviranomaisen on viestintästrategian mukaisesti varmistettava, että toimenpideohjelman strategiaa, tavoitteita ja unionin ja jäsenvaltion yhteiseen tukeen perustuvia rahoitusmahdollisuuksia koskevaa tietoa, myös kyseisestä rahastosta myönnettäviä rahoitustukia koskevaa yksityiskohtaista tietoa, levitetään laajalti potentiaalisille tuensaajille ja kaikille asianomaisille osapuolille.

2. Hallintoviranomaisen on varmistettava, että potentiaaliset tuensaajat voivat saada ainakin seuraavista asioista tietoja, joiden on tarvittaessa oltava päivitettyjä, huolehtien tiettyjen potentiaalisten tuensaajaryhmien mahdollisuuksista käyttää sähköisiä tai muita viestintäpalveluja:

a) rahoitusmahdollisuudet ja hakumenettelyjen käynnistäminen;

b) menojen tukikelpoisuutta koskevat edellytykset, jotka on täytettävä rahoituksen saamiseksi toimenpideohjelmasta;

c) kuvaus rahoitushakemusten tarkastelumenettelyistä ja tieto siitä, kuinka kauan ne vievät aikaa;

d) tuettavien toimien valintaperusteet;

e) kansalliset, alueelliset tai paikalliset yhteystahot, jotka voivat antaa tietoa toimintaohjelmista;

▼M6

f) tuensaajien velvollisuus tiedottaa yleisölle toimen tavoitteesta ja sen rahastoista saamasta tuesta 2.2 kohdan mukaisesti siitä lähtien, kun tuensaajalle on toimitettu 125 artiklan 3 kohdan c alakohdan mukainen toimen tukiedellytykset vahvistava asiakirja. Hallintoviranomainen voi pyytää potentiaalisia tuensaajia ehdottamaan hakemuksissa alustavia, toimen kokoon suhteutettuja viestintätoimia rahastojen näkyvyyden parantamiseksi.

▼B

3.2. Tuensaajille suunnatut tiedotustoimenpiteet

1. Hallintoviranomaisen on tiedotettava tuensaajille, että rahoituksen hyväksyminen merkitsee myös sen hyväksymistä, että tuensaajat mainitaan 115 artiklan 2 kohdan mukaisesti julkaistussa toimien luettelossa.

2. Hallintoviranomaisen on tarvittaessa toimitettava tiedotus- ja viestintäpaketit sähköisessä muodossa olevine malleineen auttaakseen tuensaajia 2.2 kohdassa vahvistettujen velvoitteiden noudattamisessa.

4. VIESTINTÄSTRATEGIAN OSAT

Hallintoviranomaisen ja tarvittaessa jäsenvaltion laatimassa tiedotusstrategiassa on oltava seuraavat osat:

a) kuvaus sovellettavasta lähestymistavasta, mukaan luettuina potentiaalisille tuensaajille, tuensaajille, vaikuttajille ja yleisölle suunnatut tiedotus- ja viestintätoimenpiteet, joita jäsenvaltio tai hallintoviranomainen aikoo toteuttaa ja jotka koskevat 115 artiklassa kuvattuja tavoitteita;

▼B

b) kuvaus materiaaleista, jotka ovat saatavilla muodoissa, joita myös vammaiset henkilöt voivat käyttää;

c) kuvaus siitä, kuinka tuensaajia tuetaan näissä viestintätoimissa;

d) strategian täytäntöönpanon alustava budjetti;

e) kuvaus tiedotus- ja viestintätoimenpiteiden täytäntöönpanosta vastaavista hallintoelimistä, myös niiden henkilöstöresursseista;

f) edellä 2 jaksossa tarkoitettuja tiedotus- ja viestintätoimenpiteitä koskevat järjestelyt, mukaan luettuina verkkosivusto tai verkkoportaali, josta tällaista tietoa löytyy;

g) tieto siitä, kuinka tiedotus- ja viestintätoimenpiteitä on tarkoitus arvioida politiikan, toimenpideohjelmien ja toimien sekä rahaston ja unionin merkityksen näkyvyyden ja niitä koskevan tietoisuuden kannalta;

h) tapauksen mukaan kuvaus edellisen toimintaohjelman keskeisten tulosten hyödyntämisestä;

▼M6

i) vuotuinen päivitys, jossa vahvistetaan seuraavana vuonna toteutettavaksi suunnitellut tiedotus- ja viestintätoimenpiteet rahastojen näkyvyyden parantamiseen tähtäävät toimenpiteet mukaan lukien, ja joka perustuu muun muassa tällaisten toimenpiteiden vaikuttavuudesta saatuihin kokemuksiin.

▼B

LIITE XIII

HALLINTO- JA TODENTAMISVIRANOMAISEN NIMEÄMISPERUSTEET

1. SISÄINEN VALVONTAYMPÄRISTÖ

i) Organisaatiorakenne, joka kattaa hallinto- ja todentamisviranomaisen tehtävät ja tehtävien jaon kummankin viranomaisen sisällä varmistaen, että tehtävien eriyttämistä koskevaa periaatetta noudatetaan tarvittaessa.

ii) Järjestely, jolla varmistetaan, silloin kun tehtäviä siirretään välittäville elimille, että niille kuuluvat vastuut ja velvoitteet on määritelty, niiden valmiudet hoitaa siirrettyjä tehtäviä on tarkistettu ja että käytössä on raportointimenettelyt.

iii) Väärinkäytöksiä ja aiheettomasti maksettujen summien takaisinperintää koskevat raportointi- ja seurantamenettelyt.

iv) Suunnitelma asianmukaisen henkilöstön, jolla on tarvittavat tekniset taidot, kohdentamisesta organisaation eri tasoille ja eri tehtäviin.

2. RISKINHALLINTA

Suhteellisuusperiaate huomioon ottaen järjestely, jolla varmistetaan, että asianmukainen riskienhallintatoimi toteutetaan tarvittaessa ja erityisesti, kun toimintaa muutetaan merkittävästi.

3. HALLINTO- JA VALVONTATOIMET

A. Hallintoviranomainen

i) Menettelyt, jotka koskevat tukihakemuksia, hakemusten arviointia, rahoitettavien hankkeiden valintaa, mukaan lukien ohjeet, joilla varmistetaan, että toimet edistävät asiaankuuluvien toimintalinjojen erityistavoitteiden ja tulosten saavuttamista 125 artiklan 3 kohdan a alakohdan i alakohdan mukaisesti.

ii) Menettelyt, jotka koskevat hallinnoinnin tarkastuksia, mukaan lukien kullekin tuensaajan esittämälle korvaushakemukselle tehtävät hallinnolliset tarkastukset ja toimia koskevat paikalla tehtävät varmennukset.

iii) Menettelyt, jotka koskevat tuensaajan korvaushakemusten käsittelyä ja maksujen hyväksymistä.

iv) Menettelyt, jotka koskevat tietokoneistettua tietojärjestelmää, jolla kootaan, tallennetaan ja säilytetään kutakin toimea koskevat tiedot, mukaan lukien tarvittaessa tiedot yksittäisistä osallistujista ja indikaattoritietojen erittely sukupuolen mukaan, ja jolla varmistetaan, että järjestelmän turvallisuus vastaa kansainvälisesti hyväksyttyjä vaatimuksia.

v) Hallintoviranomaisen käyttöön ottamat menettelyt, joilla varmistetaan, että tuensaajilla on käytössään joko erillinen kirjanpitojärjestelmä tai soveltuva kirjanpitokoodi kaikille toimeen liittyville tapahtumille.

vi) Menettelyt tehokkaiden ja oikeasuhteisten petostentorjuntatoimenpiteiden käyttöön ottamiseksi.

vii) Menettelyt asianmukaisen jäljitysketjun ja arkistointijärjestelmän varmistamiseksi.

▼C1

viii) Menettelyt, jotka koskevat varainhoitoasetuksen 59 artiklan 5 kohdan a alakohdassa tarkoitetun johdon vahvistuslausuman laatimista sekä kyseisen asetuksen 59 artiklan 5 kohdan b alakohdassa tarkoitetun lopullisista tarkastuskertomuksista ja suoritetuista tarkastuksista laadittavan sellaisen vuotuisen yhteenvedon laatimista, jossa tarkastellaan myös havaittuja puutteita.

▼B

ix) Menettelyt, joilla varmistetaan, että tuensaajalle toimitetaan asiakirja, jossa määritetään kullekin toimelle asetetut tukiedellytykset.

B. Todentamisviranomainen

i) Menettelyt komissiolle osoitettavien ►C1 välimaksatushakemusten ◄ todentamiseksi.

ii) Menettelyt, jotka koskevat tilityksen laatimista ja sen täydellisyyden, oikeellisuuden ja totuudenmukaisuuden sekä sen todentamista, että menot ovat sovellettavan lainsäädännön mukaisia ottaen huomioon kaikkien tarkastusten tulokset.

iii) Menettelyt, joilla turvataan asianmukainen jäljitysketju säilyttämällä kunkin toimen kirjanpitotiedot tietokoneistetussa muodossa, mukaan lukien tiedot takaisin perittävistä, takaisin perityistä tai palautetuista määristä.

iv) Tarvittaessa menettelyt, joilla varmistetaan, että todentamisviranomainen saa hallintoviranomaiselta riittävät tiedot tehdyistä tarkastuksista ja tarkastusviranomaisen tekemien tai sen vastuulla tehtyjen tarkastusten tulokset.

4. SEURANTA

A. Hallintoviranomainen

i) Menettelyt seurantakomitean työn tukemiseksi.

ii) Menettelyt vuotuisten ja lopullisten täytäntöönpanokertomusten laatimiseksi ja niiden toimittamiseksi komissiolle.

B. Todentamisviranomainen

Menettelyt niiden todentamisviranomaisen velvoitteiden täyttämiseksi, jotka koskevat hallinnoinnin tarkastusten tulosten ja tarkastusviranomaisen tekemien tai sen vastuulla tehtyjen tarkastusten tulosten seurantaa ennen maksatushakemusten toimittamista komissiolle.

▼B

LIITE XIV

VASTAAVUUSTAULUKKO

Asetus (EY) N:o 1083/2006	Tämä asetus
1 artikla	1 artikla
2 artikla	2 artikla
3 ja 4 artikla	89 artikla
5, 6 ja 8 artikla	90 artikla
7 artikla	—
9 artikla	4 ja 6 artikla
10 artikla	4 artiklan 1 kohta
11 artikla	5 artikla
12 artikla	4 artiklan 4 kohta
13 artikla	4 artiklan 5 kohta
14 artikla	4 artiklan 7 ja 8 kohta ja 73 artikla
15 artikla	95 artikla
16 artikla	7 artikla
17 artikla	8 artikla
18 artikla	91 artikla
19–21 artikla	92 artikla
22 artikla	93 ja 94 artikla
23 artikla	92 artiklan 6 kohta
24 artikla	91 artiklan 3 kohta
25 artikla	10 ja 11 artikla
26 artikla	12 artikla
27 artikla	15 artikla
28 artikla	14 ja 16 artikla
29 artikla	52 artikla
30 artikla	53 artikla
31 artikla	113 artikla
32 artikla	26 ja 29 artikla ja 96 artiklan 9 ja 10 kohta
33 artikla	30 artikla ja 96 artiklan 11 kohta
34 artikla	98 artikla
35 artikla	99 artikla

▼B

Asetus (EY) N:o 1083/2006	Tämä asetus
36 artikla	31 artikla
37 artikla	27 artikla ja 96 artiklan 1–8 kohta
38 artikla	—
39 artikla	100 artikla
40 artikla	101 artikla
41 artikla	102 ja 103 artikla
42 artikla	123 artiklan 7 kohta
43 artikla	—
43 a artikla	67 artikla
43 b artikla	67 artikla
44 artikla	37–46 artikla
45 artikla	58 ja 118 artikla
46 artikla	59 ja 119 artikla
47 artikla	54 artikla
48 artikla	55 artikla, 56 artiklan 1–3 kohta, 57 artikla ja 114 artiklan 1 ja 2 kohta
49 artikla	56 artiklan 4 kohta, 57 artikla ja 114 artiklan 3 kohta
50 artikla	20–22 artikla
51 artikla	—
52 artikla	121 artikla
53 ja 54 artikla	60 ja 120 artikla
55 artikla	61 artikla
56 artikla	65–70 artikla
57 artikla	71 artikla
58 artikla	73 artikla
59 artikla	123 artikla
60 artikla	125 artikla
61 artikla	126 artikla
62 artikla	127 artikla
63 artikla	47 artikla
64 artikla	48 artikla
65 artikla	110 artikla
66 artikla	49 artikla
67 artikla	50 ja 111 artikla
68 artikla	51 ja 112 artikla
69 artikla	115–117 artikla

▼B

Asetus (EY) N:o 1083/2006	Tämä asetus
70 artikla	74 ja 122 artikla
71 artikla	124 artikla
72 artikla	75 artikla
73 artikla	128 artikla
74 artikla	148 artikla
75 artikla	76 artikla
76 artikla	77 ja 129 artikla
77 artikla	78 ja 130 artikla
78 ja 78 a artikla	131 artikla
79 artikla	—
80 artikla	132 artikla
81 artikla	80 ja 133 artikla
82 artikla	81 ja 134 artikla
83 artikla	—
84 artikla	82 artikla
85–87 artikla	135 artikla
88 artikla	—
89 artikla	141 artikla
90 artikla	140 artikla
91 artikla	83 artikla
92 artikla	142 artikla
93 artikla	86 ja 136 artikla
94 artikla	—
95 artikla	—
96 artikla	87 artikla
97 artikla	88 artikla
98 artikla	143 artikla
99 artikla	85 ja 144 artikla
100 artikla	145 artikla
101 artikla	146 artikla
102 artikla	147 artikla
103 ja 104 artikla	150 artikla
105 artikla	152 artikla
105 a artikla	—
106 artikla	151 artikla
107 artikla	153 artikla
108 artikla	154 artikla

▼B

Neuvoston ja komission yhteinen lausuma 67 artiklan osalta

Neuvosto ja komissio ovat yhtä mieltä siitä, että 67 artiklan 4 kohta, jonka mukaan ei sovelleta 67 artiklan 1 kohdan b–d alakohdassa esitettyjä yksinkertaistettuja kustannuksia tapauksissa, joissa toimi tai osan toimesta muodostava hanke toteutetaan yksinomaan julkisia hankintamenettelyjä käyttäen, ei estä toimen toteuttamista käyttäen julkisia hankintamenettelyjä, jotka johtavat ennalta määriteltyihin yksikkökustannuksiin perustuviin tuensaajan maksusuorituksiin urakoitsijalle. Neuvosto ja komissio ovat yhtä mieltä siitä, että näiden yksikkökustannusten perusteella määritetyt ja tuensaajan maksamat julkisia hankintamenettelyjä käyttäen vahvistetut kustannukset ovat 67 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisia tosiasiallisesti syntyneitä ja tuensaajan maksamia todellisia kustannuksia.

▼B

Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission yhteinen lausuma määrärahojen uudelleen käyttöön ottamiseen liittyvästä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 tarkistamisesta

Euroopan parlamentti, neuvosto ja komissio sopivat siitä, että varainhoitoasetuksen tarkistamiseen, jolla Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU, Euratom) N:o 966/2012 mukautetaan vuosien 2014–2020 monivuotiseen rahoituskehykseen, sisällytetään säännöksiä, jotka ovat tarpeen suoritusvarauksen osoittamiseen liittyvien järjestelyjen soveltamiseen ja jotka koskevat Euroopan rakenne- ja investointirahastoihin sovellettavia yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 39 artiklassa (pk-yrityksiä koskeva aloite) tarkoitettujen rahoitusvälineiden täytäntöönpanoa seuraavien määrärahojen uudelleen käyttöön ottamisen osalta:

i. määrärahat, jotka oli sidottu suoritusvaraukseen liittyviin ohjelmiin ja jotka oli vapautettava, koska kyseisille ohjelmille asetettujen ensisijaisten tavoitteiden välitavoitteita ei ollut saavutettu, ja

ii. määrärahat, jotka oli sidottu 39 artiklan 4 kohdan b alakohdassa tarkoitettuihin erityisiin ohjelmiin ja jotka oli vapautettava, koska jäsenvaltion osallistuminen rahoitusvälineeseen oli päättynyt.

▼B

Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission yhteinen lausuma 1 artiklasta

Mikäli yhteisiin sääntöihin on perusteltua hyväksyä lisää poikkeuksia Euroopan meri- ja kalatalousrahaston ja Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahaston erityispiirteiden huomioon ottamiseksi, Euroopan parlamentti, neuvosto ja komissio sitoutuvat hyväksymään kyseiset poikkeukset käynnistämällä asianmukaista huolellisuutta noudattaen prosessin, jolla tarvittavat muutokset Euroopan rakenne- ja investointirahastoihin sovellettavia yhteisiä säännöksiä koskevaan asetukseen pannaan täytäntöön.

▼B

Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission yhteinen lausuma 5 artiklan 3 kohdan mahdollisen taannehtivan soveltamisen pois sulkemisesta

Euroopan parlamentti ja neuvosto sopivat siitä, että

— Euroopan rakenne- ja investointirahastoihin sovellettavia yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 14 artiklan 2 kohdan, 15 artiklan 1 kohdan c alakohdan ja 26 artiklan 2 kohdan soveltamisen osalta jäsenvaltioiden toteuttamiin toimiin, joilla 5 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut kumppanit otetaan mukaan kumppanuussopimuksen ja 5 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen ohjelmien valmistelemiseen, sisällytetään kaikki jäsenvaltioiden käytännön tasolla toteuttamat toimet riippumatta niiden ajankohdasta sekä toimet, joita ne ovat toteuttaneet ennen kyseisen asetuksen voimaantuloa ja sen 5 artiklan 3 kohdan mukaisesti hyväksytyn Euroopan käytännesääntöjä koskevan delegoidun säädöksen voimaantuloa jäsenvaltion ohjelmasuunnittelumenettelyn valmisteluvaiheessa, edellyttäen että kyseisessä asetuksessa asetetut kumppanuusperiaatetta koskevat tavoitteet saavutetaan; jäsenvaltiot tekevät tässä yhteydessä kansallisen ja alueellisen toimivaltansa mukaisesti päätöksen sekä ehdotetun kumppanuussopimuksen että ehdotettujen ohjelmaluonnosten sisällöstä kyseisen asetuksen asiaankuuluvien säännösten ja rahastokohtaisten sääntöjen mukaisesti;

— asetuksen 5 artiklan 3 kohdan mukaisesti hyväksytyllä Euroopan käytännesääntöjä koskevalla delegoidulla säädöksellä ei ole missään olosuhteissa eikä suoraan tai välillisesti taannehtivaa vaikutusta, etenkään kun on kyse kumppanuussopimuksien ja ohjelmien hyväksymismenettelystä, sillä EU:n lainsäädäntövallan käyttäjät eivät pyri siirtämään komissiolle toimivaltaa, jonka nojalla se voisi torjua kumppanuussopimuksen ja ohjelmien hyväksymisen yksinomaan sillä perusteella, että 5 artiklan 3 kohdan mukaisesti hyväksyttyjä Euroopan käytännesääntöjä ei ole noudatettu;

— Euroopan parlamentti ja neuvosto kehottavat komissiota asettamaan 5 artiklan 3 kohdan mukaisesti hyväksyttävää delegoitua säädöstä koskevan luonnoksen niiden saataville mahdollisimman pian ja viimeistään silloin, kun neuvostossa on päästy poliittiseen sopimukseen Euroopan rakenne- ja investointirahastoihin sovellettavia yhteisiä säännöksiä koskevasta asetuksesta tai kun kyseistä asetusta koskevasta mietintöluonnoksesta äänestetään Euroopan parlamentin täysistunnossa sen mukaan, kumpi ajankohta on aikaisempi.